લાલી ગાયન સંગ્રહ.

બનાવનાર

રતનજી કાવસજી લાલી.

કેશવકાન્ત હેર-ઑઈલ.

વ્હાઈટ ઓઈલ (ગ્યાસલેટ) થી નિરાળુ.

ગ્વાલિયરના પ્રદર્શનમાં પ્રસંસાપત્ર સર્ટીફીકેટ અને મહીસુરના પ્રદર્શનમાં કાંસાનો ચાંદ મળેલા છે.

બજારમાં સહુથી વધુ ટકાઉ-ચાલનાર અને સહુથી વધુ સોંઘું.

અજમાયશ કરવા વિનંતિ છે.

'કેશવકાન્ત'

વ્હાઈટ ઓઈલ (ગ્યાસતેલ)થી નિરાળુ

શુદ્ધ વનસ્પતિનાં તેલોમાંથી અને સુગંધીદાર ફુલોમાંથી સર્વ કોઈના ઉપયોગ માટે બધી જાતના લોકો માટે ખાસ તઈયાર કરવામાં આવ્યું છે. તે વાળને ખરી પડતા અટકાવે છે અને સુંવાળા તથા કાળા બનાવી વધુ ઉગવામાં મદદરૂપ નીવડે છે એ બધા ઉપરાંત કેશવકાન્ત બજારમાં સહુથી વધુ સોંઘુ વેચાય છે અને ગરીબો તથા પઈસાદારોને તે એકસરખુ પાલવે છે.

રૂ. ૧૦૦૦ નું ઈનામ.

કેશવકાન્તમાં સફેદ તેલ (જે વાળને નુકશાન કર્તા છે તે) વપરાય છે એવું કોઇ સાબીત કરી આપશે તો તેને આપવામાં આવશે.

કિંમત દરેક શીશીના પેકીંગ અને વી. પી. ચાર્જ સહીત આના ૧૫.

ધી કેશવ પરફ્યુમરી વર્કસ.

૧૪૭, અબદુલરહેમાન સ્ટ્રીટ—મુંબઈ.

તા. ક.—'કેશવકાન્ત'નાં પેકેટોમાં ઈનામી ટિકિટો હોય છે.

લાલી ગાયન સંગ્રહ.

(ઉર્દુ તથા ગુજરાતી નાટકોના, નિતિ ભકિતના, ઉસ્તાદી, ઇત્યાદી ગાયનો, રેખતાઓ, ગઝલોનો બધો મળી ૭૦૦ ગાયનોનો મોટો સંગ્રહ.)

રાગ તાલ સાથે.

ભાગ પહેલો.

બહાર પાડનારઃ-

રતનજી કાવસજી લાલી,

માલેક, પરશ્યન મ્યુઝીક કલાસ,

તે

પરશ્યન મ્યુઝીક ગાઈડ, મોડલ મ્યુઝીક ગાઇડ ઈત્યાદીના કર્તા.

કીંમત રૂ. ૧ાા.

ઇ. સ. ૧૯૧૯.

સર્વ હકક કર્તાને સ્વાધીન છે.

આ પુસ્તક નં. ૭૫, બજારગેટ, કોટ, મુંબઇ મધે આવેલા નવરંગ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં તેના માલેક મી૦ અરદેશર ખરશેદજી દેશાઇએ છાપ્યું છે. અને મી૦ રતનજી કાવસજી લાલીએ યહુદી હાઉસ, જુના મોદીખાના, કોટ, મુંબઇ મધેથી પ્રગટ કર્યું છે.

કાંઈક થોડું.

સંગીતની શોખીન આલમ,

મારા પરશીયન મ્યુઝીક કલાસની સને ૧૯૧૨ માં સ્થાપના પછી એ અદના ખાતાના માલેક તરીકે સંગીતના સાહિત્યમા મારી જે જે નમ્ર કોસેસો થઈ છે તેમાની એક આજ દીને તમો સનમુખ ધરતાં પ્રીય વાંચક મને ખુશાલી ઉપજે છે. મારે પેહેલી કોશેસ પરશ્યન મ્યુઝીક ગાઇડ નામનું એક પુસતક કે જે મેં સને ૧૯૧૩ મા બાહાર પાડયું હતું તેને કાંઇએક અધીક ઉતેજન મલવાથી મારી બીજી કોશેષ મોડલ મ્યુઝીક ગાઈડ છેલ્લા સાલમાં બાહાર પાડી. એ બંને નોટેસન ગાઈડોની લોક પ્રીયતા એટલાજ ઉપરથી પુરવાર થઈ શકે કે હાલમાં તેની છપાવેલી હજારો નકલમાંથી માત્ર આંગલી ઉપર ગણાય એટલી નકલો બાકી છે. અલબતા આ ફતેહ મેહેરબાન ખેરખાહ તમનેજ આભારી છે કે જેને એ પુસ્તકો ખરીદી મને મોટુ ઉતેજન આપ્યું છે કે જે ઉતેજન મને આજનું આ મારૂં પુસ્તક પ્રગટ કરવાને મોટી મદદ સમાન થઈ પડયું છે. આ મારૂં ત્રીજું પુસ્તક "લાલી ગાયન સંગ્રહ" પ્રગટ કરવાનો મેં જ્યારથી આરંભ્યું ત્યારથી મારા અને મારા વર્ગના સુભઇચ્છકો તરફથી પ્રથમથીજ મોટું ઉતેજન મલ્યું અને તેની રૂએ આ જંગી સંગ્રહ મને આટલા નજીવા દામે બાહાર પાડવામાં સવલ થઈ પડયું, આ પુસ્તકમાં ગાયનની ચુંટણી કરવાનું કામ મેં મારી અદના શકિત પ્રમાણે અને જેમ મને યોગ્ય લાગ્યું તેમ જુદી જુદી ચોપડીઓમાંથી તેમજ જુદા જુદા નાટકોમાંથી કીધું છે અને એ મુજબ બવા મલી જુદી જુદી લગભગ સઘલી રાગ રાગનીના ગાયનો તેના રાગ તાલ સહીત આપ્યા છે. ૭૦૦ ગાયનો તેની રાગણી અને તાલ સહીત ભેગા કરવું એ કાંઇ સેહેલ કામ નથી છતાં પણ ચોતરફની મદદથી હું જો તે કરવાને સામર્થવાન થયો હોઉં તો તે માટે હું પાક કીરતારનો આભાર માનું છું. આ પુસ્તકમાં ઉરદુ તેમજ પારસી સંસારી નાટકોના વળી કેટલાએક નીતી ભકિતના તેમજ વળી કેટલાક હીન્દુસ્તાની રેખતા ફારસી ગઝલો કબીરી પદો વીગેરેનો સમાવેશ કીધો છે કે જેથી આ પુસ્તક શું અદના ને આલા, નાના કે મોટા, હીન્દુ, મુસલમાન પારસી કુટુંબોમાં ઉપયોગી થઈ પડે એમ કંઈ પણ સંશય વીના માંની શકાય. મી૦ હરમોસના કેટલાક પુસ્તકોમાંથી કેટલાક ગાયનો, ગોપાલ ગીતાવલી, દામોદર ગાયન સંગ્રહ, તથા જુદા જુદા નાટકોની ચોપડીઓમાંથી મેં જે ગાયનો લીધા છે તે માટે એ સઘલાઓનો હું આભાર માનું છું. વળી હાલમાં કાગલના દુકાલના અઇયામમાં આવું એક પુસ્તક છપાવી પ્રગટ કરવાનું કેટલું મુશકેલ છે તેતો ચોપડી છપાવનારા દરેકને રોશન છે પણ તે છતાંબી આ મારી અદના કોસેસની આટલી મોટી સંખ્યામાં નકલો બાહાર પાડવાને જે હું શકિતવાન થયો

છું તે મોટે ભાગે મારા હુંમેશના કદરદાન જાહેર ખબર આપનારા ભાઇઓને આભારી છે તેમજ વલી હુજી તો એ પુસ્તક બાહાર પડે તે આગમચ પોતાના મુબારક નામો નોંધાવી જેઓએ મને મોટું ઉતેજન આપ્યું છે તેઓને પણ ઘણે નહીં ને થોડેક અંસે આભારી લેખાય.

વળી કેટલીએક દીશાઓમાંથી કેટલાક બીજાઓ પાસે નોટેસન લખાવી ગાઈડો બાહાર પાડનારાઓ તરફથી કેરે મોઢા શું ભાવે તેમ તરેહવાર ટીકાનો બાનો ઉડાડવામાં આવે છે અને વલી છેક એટલે સુધી કેહેવામાં આવે છે કે જે સંગીતની ચોપડી કાઢવામાં આવે છે તેની મુલ મતલબ પઈસા કમાવાની છે પણ તેમ કેહેનારાઓએ જાણવું જોઈએ કે, સુર્ય ઉપર ધુળ છાંટવાથી સુર્ય ધંકાતો નથી તે મુજબ હુમો જે કાંઈ હુમારી શકિત મુજબ જે કાઈ અદના કોશેષ કરીએ છીએ તેથી કરીને સંગીતની શોખીન આલમને માટે ઘણું નહી ને થોડુબી કરતા હોઇશું અને તેવી વેલાએ આવી કોસેશો ગોયા તોડીજ પાડવાનું કામ સ્વાર્થીઓ કરી રહયા છે તે જેટલું અફસોસ કારક છે તેટલુંજ શરમને પાત્ર છે.

મારે ઘણી અગત્યની ફરજ અદા કરવાની છે અને તે એ કે મારા એક ઉલટ મદ ખેરખાહ આપના જાણીતા કીરતનકાર મી૦ રૂસતમ ભેસાનીયા કે જેવોએ આ પુસ્તક પ્રગત કરવાને શકિતવાન કરવામાં પોતાની હુમેશની કારસાજીથી સમજન આપી મદદ કીધી છે તેથી એ ભાઇનો હું ઘનો આભારી થયો છું. તેમજ મારા એક મીત્ર રમુજી ગાયનકાર મી૦ મેહેરજી સુખડવાલાએ મને જોઇતી મદદ આપી છે તેમજ મારા મેલાવડાઓમાં ઉલતમંદ ભાગ ભજવે છે તે માટે હું એ ભાઈનો પણ ઉપકાર માનું છું. તેમજ મારા પરસીયન મ્યુઝીક કલાસમા મ્યુઝીકની તાલીમ લેતા જે બાનુઓએ અને મારા મીત્રઓએ મદદ કીધી છે તે સર્વનો આભાર માનું છું. છેવટે બારે હુકતાલાનો મારૂ આ કામ પાર ઉતરીસું છે તે માટે હજારો હજાર હેસાન સહીત આ પુસ્તકો સંગીતની સેવામાં પેસ કરી જેના હાથમાં એ પડે તેવોને એટલીજ અરજ ગુજારૂં છું કે એમા જે કાંઈ સેજ સાજ ખામીઓ યા છાપાના ભુતને લીધે થયેલી ભુલો માલમ પડે તો તે મોટા દીલથી અને રેહેમ નજરથી દરગુજર કરવી. ફરી એકવાર દરેક ખેરખાનો આભાર માની એટલીજ દુવા ગુજારીશ કે તે પાક પરવરદેગારના હુકમથી સર્વ સુખી રેહે, આમીન !

લી૦ તાબેદાર સેવક,

રતનજી કાવસજી લાલી,
માલેક, પરશીયન મ્યુઝીક કલાસ.

ઠે. ૬૩, જુના મોદીખાના
કોટ—મુંબઈ.

ગાયનોનું સાંકળ્યું.

ભાગ ૨ જો.

ભાગ ૩ જો.

ઉસ્તાદી નીતી ભકિતના ગાયનો કબીરી પદો, ઉરદુ રેખતાઓ, ફારસી ગઝલો તરેવાર રાગ રાગનીના ગાયનો માટે ગાયન ૪૫૧ થી ૬૯૯ સુધી. પાનુ ૧૧૦ થી ૧૬૨ સુધી.

The Kalkadevi Shorthand & Typewriting Institution.

GROUP PHOTO OF SOME OF THE STUDENTS OF

Book-keeping & Accountancy section of the above Institution

Managing Proprietor,

GOPALDAS LALDAS.

બનામે ખુદા.

ભાગ ૧ લો.

ઉરદુ નાટકોના ગાયણો.

માહાભારત.

ગાયણો.

ગાયણુ ૧ લું. રાગ—ભુપાલી-તાલ-ધ્રુપદ.

ઓમ કાર દેવાદી, દેવોનેભી હય ગાયા પાયા
સુર નર મુનીવર જપે તોહે કર તું દયા
બ્રહ્મ તુંહી માહા માયા તુહી ધરે તેઓ ધ્યાન સદા
એ દેવોનેભી હય ગાયા—
તુહી બડા હય સમુદ્ર તુ વાર તુ પાર તું તતરાવે
તું તરે નારાયણુ સીતા તું રઘુવીર હો રમ રહા
જગત એક નાટક હય રચી
પાત્ર માત્ર હેં દેહ ધરી,
સુત્ર ધાર બનકે દેખે તું, લીલા તોરી ન્યારી
એ દેવોનેભી હય ગાયા

ગાયન ૨ જુ. રાગ—સોરઠ-તાલ-ખેમટો.

ભારતમે અયસે અયસે હુવે શેર
નીરાલી અપની શાનપર, દીલેરી અન બાન પર
મિટે દિલેર—અયસે
ચમકાયાં નામ દિખલાયા કામ
સારા જમાના હય અફસાના
રનકે મયદાનમે વો હરદમ કરતે થે સયર—અયસે
સારે જમાને કે ક્ષત્રી એ યોદ્ધા
હવે વો ન્યાઇ અન્યાઇમે તબાહ
બને રણધીર માહા બલબીર ગુની ગંભીર
જગતકી સારી બીપતી હુઇ આખરી—અયસે.

ગાયન ૩ જુ. રાગ—કલ્યાંન-તાલ-ધ્રુપદ.

પ્યારી પ્યારી જાન કરત બલીહારી
અમન ચમન છાઇ કિજા સોહે ચમન ગુલકારી

રાજનકી છબ ન્યારી સબકે હયે માન બડે
ચમકે શીશ મુકટસે સુજા આશિશ દેજા સબી
નીજ નીજ ભાષામે મન ખુશ હય
તરંગ ઉમંગ ફુલે ફુલે ફુલવારી-પ્યારી
મન ખુશ તન ખુશ જીયા મસ્ત અબ
ચમન ખુશ ખિલે ગુલ શાખપર દેખ સબ
નયા રંગ ઢંગ, સોહે રંગત ગુલ,
ચમન ચમન મન—પ્યારી

ગાયન ૪ થું. રાગ—ભેરવી,-તાલ-દાદરા

મદભરી હયે અંખીયાં તુમરી
સખી નયન એ તુમરે હય મત વારે
મનહર લીન જીયા કો છીન
તીખી નજરીયાં બાનસી મારે—
ચીંતવન અયસે હય જાદુ ભરે
તલવાર કટારીકા કામ કરે
એ રંગ હય ઇન નયનમે
દાનશામ બને હય રામ તુમ્હારે—

ગાયન ૫ મું. રાગ—ભેરવી-તાલ કહેરવા.

જ્યું મૃગકે મન રાગ બસે અરૂં, કંજનકે મન સુર, સોહતા
જ્યું પપીહા મન મેઘ બસે અરૂં, સીપકો સ્વાંતીકા બુંદ હય મનમેભાતા.
જ્યુકે મન નીર બસે અરૂં, ચંન્દ્ર ચકોરહી કે મન આતા
માધવકે મન આય બસે અરૂં, આપકે ચીતકી જાને ધાતા.

ગાયન ૬ ઠું. રાગ—ખમાચ—તાલ—દીપચંદી.

મન મીતકા જીત લેં ઓહીં સતી વારે મોહન પર જો જાન સતી-મન
દિન રયન ઉસિકાહી નામ જપે, હર ગામ ઉસિકા કલામ કરે
જો ઉસકી ખુશી વોહી કામ કરે
રહે અપને પીયાકી ગુલામ સખી હર હટલ એ ખ્યાલ બિચાર કરે
રહે સહેમી હી ક્રોધકી ચીતવનસે ન નજરકો ઉઠાય કઠોર પનસે
સદા સેવા કરે તનમન ધનસે હર નારી સતીકા હય કામ એહી
હર આન એ જાન નિસાર કરે—મન
બહુ મીઠા મધુર હય મીઠી મીસરી બહુ મીઠા પીતા હય મીઠી પુત્રી
બહુ મીઠી મહક ધન દૌલતકી, પર સબસે મધુર હય શ્યામ પતી.
સૌ જાનસે પ્રાન બલીહાર કરે—મન

ગાયન ૭ મું. તાલ—લાવણી.

જગમે જો પ્રેમી પ્રેમ કરે તન મન ધનસે મોહે ચાહન હય
હર હાલતમે ગુન ગાવત હય, મન મોહન ભોગ ચહડાવત હય.
જો પ્રીતકી રીત મન એ ભક્તિ, વોહ મિત હમારે કહાવત હય.
જો કાનાકે નામસે સહે સંકટ, આરામ વોહ કાનાસેં પાવત હય,
વારી મયેવારી મયેવારી કનઇયામે વારી,
દોનો હય તેરી દાશી, તું ગોકુળકા હય બાસી
નટવર ગીરધાર, મયેવારી, મયેવારી, મયેવારી, કનઇયાં પે વારી.
જો ચાહત હય તુમ્હારી, વો ચાહત હય હમારી
તુંમ દોનો મેરી પ્યારી, તુંમ દોનો ભોલી બાલી હો
હસ્તે ફુલોકી ડાલી હો મન મોહવનકી મતવારી—હો
જાયે બલહારી મયવારી

ગાયન ૮ મું. રાગ—આસાવરી તાલ—ખેમટો.

શામ પ્યારા હમારે હ્રદયમે બસા
ન્યારા ન્યારા હય સબસે મોરારી મોરા—શામ
મન ભાયો મોહે તન છાયો મોહે
ભાઇ ભાઇ સુંદરકી શ્યામ ભાઇ મોહે
જીયામે બસા ગોકુલ બાસી બંસીવાળા—શામ

ગાયન ૯ મું. રાગ—ભીમપલાસ—તાલ—ત્રીતાલ.

તોરી પ્રેમકી નજરીયાને મન હર લીનો
મોરી બાંધકે ઉગરીયાંને મોહે બાંધ લીનો—તોરી
રૂઇકે હયે એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજહી જાગે
લાજ સાજ તોરી રખ્ખું સાવર સુંદર અનહદ વસ્ત્ર ઢરે કરૂં મયે તોરે આગે
સમઝત મન ખેલ રચત સ્વાંમી હાં હાં હાં હાં હાં ઠીક હય
મનમે બસે શ્યામ અંતર જામીં હાં હાં હાં હાં હાં ઠીક હય.
તનમન કુરબાંન કરૂં નિસપલ છીન ધ્યાન ધરૂં.
તોરી સદા સેવા કરૂં આસા હય મનકી
તન મન કુરબાંન કરૂં શ્યામ સુંદર
હાં હાં હાં હાં હાં સચ્ચ હય

ગાયન ૧૦ મું. રાગ—જીંઝોટી તાલ—અદ્ધા.

પ્રેમ તત્વ સત્તા સકલ ફયલ રહી સંસાર
પ્રેમ સંધે સો હીલયેહ પરમ જોતી કો પાર
પ્રેમસે બાંધલીયા મોહે ગોકુલોકી ગ્વાલનોને
લુટીયા ભર દુધ દહી લુટીયા ભર છાછમે—બાંધલીયા

બાંધા હયે દાસીયોને બોલે બીજ બાસીઓને
મન મોહન ભોગ ચહડા થાલી ભર કાછમે—બાંધલીયાં
તોતેકો પઢલા કર ગુનકાને બાંધલીયા
કુબજાને બાંધલીયા ફુલનકે હારમેં
ચાહતમેં ઝુમકર વસ્રોકો તુમ કર
દ્રોપદીને બાંધલીયા તાગો કે તારમે—બાંધલીયા

ગાયન ૧૧ મું. તાલ-લાવણી.

કદમ તરે આ જાઇઓ કટીલે કાજરવારી
કટીલે કાજરવારી નુકીલે નયનો વારી—કદમ
યા જવાની મે હાથ રચઇલે
હાથ રચઇલે પાંઉ રચઇલે છતીયંન મોર ગુંદઇલે
બાંહન મોર. ગુંદઇલે પ્યારી
છતીયન મોહે લઇઇલે—કદમ

ગાયન ૧૨ મું. રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

કાના બેગી આવોરે, દયા કછું લાવોરે
ભગ્નિ કી લાજ જાએ
જો નહિ આવોગે દુશાશન ખિંચે મોરા ચીર
જો નહિ આવોગે ભગ્તોકે મનમે હોગી પીર
જો નહિ આવોગે પાછે પછતાના હોગા જીર

દોહરો.

ક્ષત્રી મિલકે ગાયકી ખિચ રહે હય ખાલ
ગૌરક્ષ કરની નથી તો કાહે ભય ગોપાલ
હે ધર્મ ધુરંધર ધાવોરે—ભગ્નિકી

ગાયન ૧૩ મું. રાગ—માલકોશ તાલ ઝુમડા.

સમયે અબ રૂઠોરે, જતન ના ચલે લાખ યદરાઇ
ટેર સુનો જગદીઠ હો સહાઇ
નન્દ નન્દન તાપ હરો સબ
કાપ કયસે કટે પ્રાન જાઇ ધીરજ કાંઇ ધટ ધાઓ
ઝટપટ દાસી ખોજન બન્ધન દો છુંડાઇ

ગાયન ૧૪ મું રાગ—ખટરાગ તાલ ઝપતાલ.

ઓમ નિરાકાર સાકાર દયાકા નહિ હય પાર
બિપતા હરો હરી હરે—ઓમ
તેરાહી જપ કરત નારદ ત્રીલોકી નાથ
તેરાહી જગ ધાક મનમે ધરે
બ્રહમ્મા જસ બનાયે તોરે
ભોલેકે ડંકે પડે—ઓમ

ગાયન ૧૫ મું. રાગ—આસાવરી તાલ ત્રીતાલ.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ બીના
રે જુઠી. માયા કે કારણ રત્નઓ જન્મ ગવાંવે—કોઇ
કંચન કલસ હીરા મોતીસે, ચુની ચુની ભુવન બનાવે
તામે તત્ક્ષણ ગૃહી કાઢયો તોહે, એક પલ રહે ને ન પાવે—કોઇ
ઘરકી ત્રીયા કહે મયે સંગ ચલુંગી, ધુત ધુત ધન ખાવે
અંત સમય છુપી ઘરકે ભીતર સગપન મનસે ભુલાવે—કોઇ

ગાયન ૧૬ મું. રાગ—પીલુ બરવા તાલ લાવણી.

ડગ મગ ડોલે તોરી નઇયા હય નાવ પુરાની
પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાચકો સજલે
મોહન ભજલે પાર ઉતારે તોરી નઇયા નાવ પુરાણી
ચલે ન સાથ કોઈ યે યહાંકી માયા હય
એ કાલ વો હય જીસને કાલકોભી ખાયા હય
ગઇ જો આયા નહિ ચેત સમય આયા હય
ભજો ઉસીકો જીસે ભેદનેભી ગાયા હય-ડગમગ

ગાયન ૧૭ મું. રાગ—બેહાગ, તાલ લાવણી.

મન મનકી બલહારી રે તીહારી
નટવર તુમ્હી, કહો બાત બીચારી
અરે હા હાં રે કાની યુધિષ્ઠિર ભયે કયું જુઆરી
રે મોરારી—મરમનકી
કહે પંડીત સમઝો અય મુર્ખો પ્રભુ ભગિત સુખકારી
સાચે ભગત દુઃખી ફિરે બનમે પડિતકી કયુ મતી મારી
રે મોરારી—મરમનકી
કરમનકી ગત ન્યારી એ સતી નારી
દેખો હૃદયમાં બાત બિચારી એ સતી નારી—કરમન
સુદન લોચત અગકો દીયે હયે બન બન ફિરત દુઃખારી
મુરખ રાજા રાજ કરે હય પંડીત ભયરે ભીકારી—ઓરતી
મીઠે સુંદર સરોવર ભયે હય સમનદર કર ગરો ખારી
બગલેકો રૂપ અનુપ દીયો હયે, કોયલ કર ડારી કારી
એ સતી નારી—મરમનકી

ગાયન ૧૮ મું. રાગ—માડ તાલ લાવણી.

કનૈયા તોરી મોરલી હમકો દુઃખીયા કરે હય ભારી ભાઇ
રાજન પ્રાતહી નીઠુરી મનકી મધુરી મુરલી કાહી બજાઇ
અબહી લગીથી નીંદ્રા ભુલીથી દુઃખડા મોહે ભર નીદ્રાસે જગાઇ—કનૈયાં

આજમશાહ.

ગાયન ૧૯ મું. રાગ—ધનાશ્રી તાલ લાવણી.

શાહેવાલા તું પ્યારા સરવર બરતર હએ આલા
દઓલત હશમત ખાતીર. ખાહ તુ દેખ નીત ફુલે ચમન તોરા
શાહ મુન્નવર ન્યારા—શાહેવાલા
સબસે આલા હયે સુલતાન, જુગ જીવ તુ જીશાંન
પુરા દીલકા હો અરમાન, તું દાંના તું બીના તું દાતા તુ શાહા
તું આલા તું બાલા સંબકા પ્યારા, શાહા તું પરવર બરતર
અખતર અનવર અકસર સરવર હર ઘર ભરકા—શાહેવાલા

ગાયન ૨૦ મું. રાગ—સીધુરો તાલ જલ્દ દાદરો.

શાદી રચા ઢોલ તું બજા અબ પીયારે દીલ નકુઢા
ઢોલ કયા મએ અભી નાંચુ છસી જગાહ
અરે વાહરે તેરા મઓજમ આનાં શાદી હોતો દેવે હમે તું કયાં
અભી શીદી કરૂં જા જા લા લા લા તેરે સરપ સદા કરૂંજા ફીદા
કોઇ ભલા હેગા કયો જા તુહી બતા યકી હોવે કયસે ભલી
તેરે સરકી કસમ ન કસમ ઝુટી ખાં ઝુટા તુ ન બના
દાવા ઝુટા તેરા તું હએ ઝુટા-શાદી

ગાયન ૨૧ મું. રાગ—પુરીયા ગજલ તાલ પીસ્તો.

સંગે ગુરૂરને મુઝે મીસમાર કર દીઆ
જઓ હરકો અકલો હોશકે બેકાર કર દીઆં-સંગે
જડ અપની અપને હાથસે કાટી હજાર હએરૂ
તેજીએ તબાહને મુઝે તલવાર કર દીઆ-સંગે
અએ ચર્ખ તેરે જુલ્મકી આતશને સરબસર
દીલકો જલાકે ખાક કીઆ ખ્વાર કર દીઓ-સંગે

ગાયન ૨૨ મું. રાગ—માંડ, તાલ ખીમટા દાદરા.

જે કે લાગે નયના પડે નહિ ચએનાં જાંની બીના મન મોહેના
મન મોહેના લાગે કયા સોહેના-જે કે લાગે
બઓંકી કટારીઓસે તીરછી નજરીઓસે દાતા બચાવોરે
જીઆ જનીઆં, મયારી કટારી હગે ભારી જે જારી હો આરી
વો યારી કરે મોહેનાં પ્યારી મોહેના પ્યારી મોહેનાં-જેકે લાગે
જાહએ જબલગ દેહમે ચલે અઓર ફીરે ઇનસાન
જો જાનીસે દુર હો, જીએ વોહ કીયા બે જાન-જેક લાગે

ગાયન ૨૩ મું. રાગ—જંગલા ઝીંઝોટી ગજલ તાલ પીસ્તો.

એ ફકીરી વો અમીરી હએસલા જાતા રહા
કયુ કેતુ બાકી રહી સબ દબદબા જાતા રહા—એ ફકીરી
અએશ દો દીન અએર ગરીબી તીસ દીન મશહુર હએ
આગે ગમકે હર ખુશીકા વલવલા જાતા રહા—એ ફકીરી
બાવફા માશુક કુલફત સાથ હએ જબસે મેરે
દીલસે શએકે અએશો આરામ અએ ખુદા જાતા રહા—એ ફકીરી

ગાયન ૨૪ મું. રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ખેમટો.

બીરહા બાલમાં જારે તન બદન કરે દિલકો ફિગાર—સાજના
પાપી પપીહા કાહે કરત હય શોરસે પીપીકી પુકાર—સાજનાં
કોયલ બાવરી સુધ બીસરાવત વીરહમેગા ગાકે મીલ્હાર—સાજના

ખુદા દાદ.

ગાયન ૨૫ મું રાગ—પહાડી જંગલા-તાલ ખેમટો.

દેખા દંગઇકા કાયદા જગતમે દીલકો સતાએગા—દેખા
દેખી કંગાલોકી જાત, ઇસે જુતી ઉસે લાત
છોટોકો ગાલી સુનાએગા, આતે જાતે છોટોકો ગાલી સુનાએના-દેખા

ગાયન ૨૬ મું. રાગ—સારંગ-તાલ ત્રીતાલ.

તોરી બીયતકો સુનકો વલ્લી હએલા હએલા
જીરાવે સીને સીને ડોલ રહા—તોરી
તુમરી મદદ કરૂં હાથ જોડકે દીલ બરીઆ
દીન રાત કરૂ બોલે સનનનનનનન જામ જીગર—તોરી

ગાયન ૨૭ મું. રાગ—જીલ્લા-તાલ ખેમટો.

ઝુક ઝુક પડેરે પાયો કુરછ ભારી
જરા થાંમ થામ થામ થામ થામ થામ થામ થામ અબ જાલરે—ઝુક
કયા તઆરે તું બોલના કયા ભેદ તું ખોલના
તું જાલ મત તોડના તુ ડોર મત છોડના
કયા દેખત કયા ચાહત, કયા તાકત
કયા વકત ચલા પાઘડી કીસીકી બાઇ—ઝુક

ગાયન ૨૮ મું. રાગ—કાફી-તાલ ત્રીતાલ.

તોરા દાવર દાવર યાર શાહ
તું માલીક પ્યારા બાગકા બાડીકા નાદીર ગુલકી
કાલીકા નાદીર બાલીકા સેહે ગુલશન પ્યારા જાનો પ્યારા
તુ માલીક પ્યારા આંખો પ્યારા જાનો પ્યારા

નાદીર બરતર આસમાનકા તારા પ્યારા
દાદારકા સંસારકા પ્યારા—તોરે
મુઝ હાસીલ હજાસે કમાલ મોહે કોઇ કયા જાનેરે—મુઝે
બાંકી ફૂબન વીશે ટપકે જોબનવા,
ચંદાસા નાદીર જજમાલ-મોહે કોઈ—મુઝે
માલીકને પછસે પે પઇસા દીઆ હએ
દીલ હએ હમારા નેહાલ મોહે કોઈ મુઝે

ગાયન ૨૯ મું. રાગ—જીલ્લો-તાલ કહેરવો

તક તક દેખી સુંદરીઆં શાન
ગોરે ગોરે ગાલોપે તીલ ચમકાવે-તકતક
એકતો દેખી વાંકો આલી નજરીઆ
દુર્જ પાઇ મોગલીઆ શાન તીર્જ પથા
વાંકી પધીઆમે તુરહા કયા જાદુ ડાલે સુગરીઆં શાંન—તકતક

ગાયન ૩૦ મું. રાગ—જીલ્લો-તાલ કહેરવો

દીલાના કીયા માલ યા જાદું ડાળા
દીલાના કીઆજી ઠીકાના કીઆ માલ યા જાદુ ડાલા—દીલાના
મનસા જવાનીકા નીકાલેરે માઇઆં
પએસા હથેલીમે લાના માઇ માઇ કયા જાદુ ડાલા.

ચત્રા બકાવલી.

ગાયન ૩૧ મું. રાગ—જીલ્લો-તાલ કહેરવો.

ચન્દે મહેતાબ હુબી ગન્દે નાલબમ આલઅમાન અલઅમાન
અલઅમાન અલઅમાન હાએ હાએ હાએ હાએ—ચન્દે
સરવરે બરતર અખતરે અનવર હુઇ બે જઓ હર ગુલે અબતરપર
દીલબરે ઈંદિર પરીમાહા સુન્દર પરીએોકી અફસર ગીરી કમતર પર
હમજાતો સે નાતા તોડા જીન્ના તોર્સ મુહકોમુઢા કએસા કમહુ રેકો.
છોડા બે તુરેસે રીસ્તા જોડા હાએ હાએ હાએ—ચન્દે

ગાયન ૩૨ મું. રાગ—જીલ્લા ધનાશ્રી—તાલ ત્રીતાલ.

જો તું ગુન સમઝત સુન હમરી મોરી સખી જએસા ન્યારાઓ
મહે પારા નજર આયા અએસા કોઉ બશાર પાયા બોલો પુરા
પુરા તોલો—જો તું
ચાંદ ન દેખા મએને તો અએસા ખાતી ખાતી હું મએ સઓ
ગદ જગમે અએસા નહિ દીલબંદ દાતા મોટે દેવો ગ્યાન કરડે
ધ્યાન લું પએછાન હએ ઇન્સાન કોઈ સુલતાન થાગીલમાન-જો તું

ગાયન ૩૩ મું. રાગ—ભયેરવી-તાલ લાવણી.

કોઇ રખકી મરજી કયા જાને દુનીઆ મતલબ અપના જાને
જો જીસપર બીપતા બીતી હયે વોહ જાને યા મૌલા જાને-
જો મથે જાનું તું કયા જાને ફરમાયા ઇન્દર રાજાને
નુરી મે નુર સમા જોને આદમકો આદમપા જાને
જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ વ્રનસે સંગ છુટા જાને—કોઇ

જહેરી સાંપ.

ગાયન ૩૪ મું. રાગ--કાફી-તાલ-ખીમટા.

હમ વારીયા ખાહી નખાહી અહે અશ્કબારીયાં
ફુલનમાલ ગલેમે ડાલતી કાહે ના ડાલતી કાહેના
કંગી ચોતીસે એ જારીયાં નાગન અભાગનકી ખારીયાં
પ્યારી અખિયનમે સિયાહી ન સુર્મા.
બનકે બયરાગન બિસારીયાં
કારી કટારીયાં અબ્રુકી આરીયાં
ખોટી કરો ન ઇન્કી ધારિયાં—હમ

ગાયન ૩૫ મું. રાગ—બિહાગ-તાલ-ખીમટા.

કહું કાંસે શરમકી હય બાત
મુશ્કિલસે કટતી હય રાત-નિગોડી
મોરી સુની હય બગીયાં માલીસે ખાલી
ફુલે હય ફલ ફુલ પાત-દઇરે મોરી
ગયા પહેલા જમાના અબ તો નિભાના
ગદરા ગયા ગોરા ગાત-મુઇ ચોલી ન અંગમે સમાત-

ગાયન ૩૬ મું. રાગ—બરવા-તાલ-લાવણી.

નાર જાકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે
શાદ જગમે વોહી આબાદ જગમે-નાર
નારી પતિવરતા જાકી વાંકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગી ના ફરીયાદ જગમે—નાર
પાઇ જો કરકશા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમપત હો સારી બરબાદ જગમે-નાર

ગાયન ૩૭ મું. તાલ મરાઠી—લાવણી જલ્દ દાદરો.

પ્યારી પ્યારી હારે મોહે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી પ્યારી લાગે
અરસત પરસત હું મન હરસે પ્રીતમી દરશન કો મન તરસે
જીયા લલચાહે મોરે સાજના તેહારી છટાં કયા પ્યારી પ્યારી લાગે
ઉન્કે અંદાજપે કુરબાન ખુશ અંદાજ હય વ્હો

ઉન્કે કદ મોંપે ફીદા હંમદમોદમ સાજ હય વ્હો
માલો જર હસ્નો જવાનીમે મુઝે નાજે નહિ
જીન્કે દામાનસે લગી હું સબએ નાજ હય વ્હો-અરસત

ગાયન ૩૮ મું. રાગ—સીંધ ભેરવી-તાલ-કેરવો.

દેખુંગી પ્યારે અબ્બાકા મુખડા
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા, પ્યારારી-અબ્બા
ભુલે હુવેથે હમે અબતક દિલસે
દિલસે જાયગા સારા સારા સારારી એક મુદતકા દુઃખડા
રખ્ખેગા ઉલ્ફત બહમ અબ સબ કુન્બા
કુન્બા ફીરતાથા મારા મારા મારારી દિલ ઉખડાહી ઉખડા-દેખુગી

ગાયન ૩૯ મું. રાગ—અંગ્રેજી—તાલ કેરવો.

આહા ન ખુલા ન ખુલા ઝાસા મતલબકા ઢબકા
પાસાયે સીધા તકદીરસે પડા
આહાહાહા ઉલટા સુલટા ચકમાં થા દુબલા પતલા પઠા
પર ખાસા તકદીરસે લડા
આંખે લડાઉ દિલદારસે પૈસે ઉડાઉ બીમારસે
પાંચો હએ ધીમે શાને ખુદા હય પાનીપે આઇ બાલાઇ હય.

ગાયન ૪૦ મું. રાગ-પહાડી જીલ્લા તાલ-લાવણી.

ચલા જારે બેદર્દી સીપહીયાં હર જૈયાં વાહીયાં
તોરે સંગ નારી બોલતી
ગરજૈયાં દુખદઇઆં હરજઇયાં વાહીયાં તોરે સંગ
માનો માનો માનોજી માનો વાયેદા હમારા ઝુટા ન જાનો
આંખોસે આતા મોકા જો પાતા પ્યારીકા મયે અપને ગરવા લગાત

અમૃત.

ગાયન ૪૧ મું. રાગ-પીલુ તાલ કેરવો.

છયલા ન દો મોહે ગાલી મયના જો પાલી
મયે ફુલન કીસી ડાલીરે હું નાજો પાલી—છયલા
છેડ છાંડ કે મગ મેં ઢુંઢો
ઔર કોઇ મતવાલી રે મયેં નાજો પાલી છયલા

ગાયન ૪૨ મું. રાગ—દરબારી કાન્હારા તાલ દાદરો.

અયસી રંગત કે કુબાન જો લાવે રંગે જવાની
રૂઇ જયસે ભુરે બાલ હો ભવરાલે

મનકી મનસા પુરી હાંગી યે કાસે-અંયસી
રેહે રંગ યે શાહા જાવેદાં
લાગત જતનસે કબહુ નહિ જાએ—રંગ
કગવા કે પખવા અયસે હો કેસવા
દિલપર રહે નહિ ગમે સબાબ-રંગ

ગાયન ૪૩ મું. રાગ પીલુ ધન્યાશ્રી તાલ દાદરા.

અય શાહે આલી દુદમાં અય દસ્તગીરે એ કસાં
બાગેવતન કે બાગબાં તું ફુલતા ફલતા રહે
કરતા હય વાલીદ કો રીહા, લેતા હય બરચેકી દુવ
મશરિક સે મગરિબ તક સદા, સિકકા તેરા ચલતા રહે
આયા યતિમી પર તરસ માસુમ કે ફર્યાદ રસ
જો હો તેરા બદખાહા બસ વો હાથ હી મલતા રહે
દીલસે હય અર્જે બંન્દગી, અય કાતીલે શર્મિન્ડગી
તેરાચીરાગે જીન્દગી, લાખોં બરસ જલતા રહે—આયા

ગાયન ૪૪ મું. રાગ—અંગ્રેજીતાલ દાદરે.

સારી શેખી સારી આન તાન
અબતો હય જરૂર કોઇ દિનકી મહેમાન
મેરે આગે યુ કરે જબાન
કયા મજાલ હય કીસીકી
કયા કીસીકી જાન
જીના કયસા નામ ઓ નિશાણુ
ચાલસે ફરેબસે મિટાઉ બનકે આસમાન
પીકો તેરે કરકે બદગુમાન
ખાકમે મીલાંઉ એ વફાદારી-સારી

ગાયન ૪૫ મું. રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ખીમટા.

શાદમાં જાઓ જાઓ દીલદાર
આઓ મોરે છયલ દારૂ તોરે ગરબૈયાં બલજૈયાં ઓ સૈયાં—જાઓ
જીસ તેહસે જાતે હો મેરી જાન ફીર આના
જવુ પુસ્ત દિખાતે હો યુંહી રૂખભી દીખાના
વાં રખના મેરી યાદ કહી ભુલ ન જાના
સોજે ગમે ફુરકતસે મુઝે યાં ન જલાનાં

જુલમે વહેશી.

ગાગન ૪૬ મું. રાગ—કાલીગડો તાલ ત્રીતાલ.

તુઝે મન કયહે ધરૂં મએ ધીર, નએન ન ભરભર આવે નીર
દુખકી બતીયાં કીસે સુનાઉ પલ પલ ઘટે શરીર

ઘરદર છોડકે બઐઠી હું પરઘર ભેજર તું દીલગીર
હાએ નુસરત કરેગા ફજીયત કોન હરે મેરી પીર
નએનન ભરભર આવે નીર—તુઝે

લયલા.

ગાયન ૪૭ મું. રાગ—અંગ્રેજી—તાલ—કેરવો.

મય ચંચલ આફત હું રીન્ના બડા સ્યાના બડા દાના
મય સીધા સાદા હું જીતન ઉતના હું નખટ ફરજાના
બડા જંગી હું બડા સગી હું વાહવા વોહ લટપટ રંગીહુ
મય ચાહું જીસસે બહેકાઉ કહી ભડકાઉ કહી સમઝાંઉ મય
અંતર મંતર જંતર તંતર સારી ભરી બાતે મેરી વાહ વાહ વાહ

ગાયન ૪૮ મું. રાગ—પીલુ—બરવા—તાલ—ખીમટા.

ભરકે પીલાદે શરાબ યાર સાકીયાં
કોડે ફટકાર - હું તોડે બરદાર હું ઘોડે સવાર હું
અયસી રંગીલી ખેજહો દીલ જીસ્સે સબકા તેજ હો
જાદું ભરાહો ચસ્મમે ઔર દીલમે યુ આમેજ હો
થોડીસી ઔર હય શીશેમે બાકીયા—ભરકે
મયે હોવે કુનજે બાગ હો સાકી હો માહવશ
કોઇ વાંહાં મુખીલ નહો બાઇશ હીજાબકા
ગરદનમે હાથ ડાલકે વોહ શોખ બેહીજાબ
લબસે લગાદે મેરે પીયાલા શરાબકા
શરાબ હો કબાબ હો યેહ શેઅર હો રીગ હીઆ—ભરો

ગાયન ૪૯ મું. રાગ—અંગ્રેજી—તાલ—દાદરા.

આબાદ રહો સદા શાદ રહો ભરપુર રહો મસરૂર રહો
શાદમાં રહો મગન મગન મોહન મોહનીયા
અબ જાઓ જરા કરો અયશ ભલા મીધે ફતાહો જરૂર ચયન સદ
બદા નામ રહે બના કામ રહે સદા જગત જુગતમાં
રહે સદા ખુશી ખુશી અમન ચમન યહાં—

બહારે પરસ્તાન.

ગાયન ૫૦ મું. રાગ—બહાર—તાલ—ત્રીતાલ.

કયા હરસું બાહાર હસ
કયારી કયારી પ્યારી પ્યારી નીઆરી સવારી—કયા

ચમન ચમન હુએ ગુલ ક્યા ફુલે,
જુહી બેલા સઓસન લાલા બોલે, બુલબુલે
સર્બ ગુલશનમે પેડોંકી કતારે ફુલોકી બાહારે,
જીઆકો લુભાવે, મોહે નએનાં—ક્યા૦

ખાકી પુતલાં.

ગાયન ૫૧ મું. તાલ—લાવણી.

તપ કરના અબ જંગલ જાએ તપ કરના
પ્યારે હરદમ રબસે ડરના અબ
બાર બાર નહિ આવે જનમ નર કામ ભલે કુચ્છ કરના
પાક બન દીલ સાફરખ અઔર યાદ કર ગફ્ફારકી
ખાક હય બે બાક હય યેહ જીન્દગી દીન ચારકી-તપ
દિલયે જબ્ર કર ખોઓ-સબ્ર નહિ આફતસે ગભરાના
રખ ભરોસા તું ખુદાપર રાહબર હયે ઇનસાનકા
ટાલ દેગા સબ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા-તપ
દિલકો થામ બચ કુચ્છ ખિયાલ કર ધોકેમે નહિ આના
ફંદા હયે યેહ તુજપે બન્દે જાલ હય શયતાનકા
મત ઉઝલતું ઇસ મે પ્યારે હય જરર ઇમાનકા-તપ

ગાયન ૫૨ મું. તાલ કેહરવો.

ખલક હય સ્વપના કોઇ ન અપના ચેત અરે અનજાન
દુનીઆ હય એક ઘડીકા બજાર શામ પડે ઉઠ જાએગા ખલક
જબ તું આયા થા જગતમે લોગ હસે તું રોયા
કરની અયસી કરકે ચલા જા પીછે હસે નહિ કોઇરે-ખલક

ગાયન ૫૩ મું. તાલ-ખેમટો.

મેરા જોબના સબસે નિરાલા હય
આસમાનકે કમરકા યેહ હાલા હય-મેરા
યેહ દીલકી કલીયાં ખીલ ગઇ સારી પ્યારેપે મયવારી
પ્યારે કે સદકે જાઉ હું નિસાર-મેરા
નકાબ મુંહસે ઉઠા દે અગર હમારા ચાન્દ
કિનારે ચર્ખસે કરને લગે કિનારા આન્દ
ઉઠા નકાંબકે દીલ દેરસે તડપતા હય
દિખાદે હસને જહા તાબકા ખુદારા ચાન્દ-મેરા

ગાયન ૫૪ મું. રાગ—દરબારી કાહનડા-તાલ ત્રીતાલ

બાદલ ઉસકે દેત હયે ખુરક શજરકો આબ
ફાડાકશ ઇનશા બને હો કયું ઉસકા બેતાબ

રહેમત મેરે રબકી જલ થલમે ભરી
વોહ મઓલા શફીક સબકા ન્યામત દેનેવાલા
શાનોવાલા પ્યારા હશ,
રાહીમ કર રાહીમ કરીમ તું હમારા શાકીર હય પુર અલમ નહિ
શાદ હુયે બશર ફજલ તેરા હય કીસપર લુત્ફો કરમ નહિ-રહેમ

ગાયન ૫૫ મું. રાગ-માંડ-તાલ-ત્રીતાલ.

અર્ય મવલા અરજી સુનકે ફોઓરન જવાબ તુમ ભેજો
જીસ્મે ઇનકાં શહેર તુને એક કાયમ કર દીયા
ઉસ શહેરકા શાહ દીલ ઔર જાનથી એક મલકા
અકલથી દાનીશ વજીર ઔર રહેમથા એક મુનસીફ
નેકીથી લશ્કર ઇમાં ઉસ લશકરકા અફઝર
કુચ્છ દીનો તક સલનતન એ ચલી અગર અબતો—
સલતનકે સારે અફસર પડે મુસીબતમે—અય
બનકે દુશ્શન સલતનત પર બદીને કીયા ધાવા
શહેરકે સારે અફસરોંકો કયદ હય કરવાયા
અપને સરદારોકોં ઉન્કે ઓહદો પર રખ્ખા
સીપેહસાહાલારીપે કીના. હવસકો એક મલકા
કોતવાલી પર હસદ ઔર જુલ્મકો એક મુનસીફ
નેક થે વોહ ચલ બસે ઔર રાજ બદીકા હુવા
કયા કરૂં ઇસ બીગડે શહેરકો તુમહી બતલા દો-અય

મુરીદે શક.

ગાયત્ર ૫૬ મું. તાલ-લાવણી.

ગાયા જો કુચ્છ વોહ જાને દો ઉસસે રખ્ખો જો હય બાકી
કહી અયસા ન હો જાયે નબાકીનભી રહે બાકી
કાહે ફૈલબાજીમે જીન્ગી ગવાએ
જીંદન્ગી ગવાએ પ્યારે તનકો ધુલાએ—કાહે
હીરે મોતી ગેસેં જીન્દગી બડી મોલવાન હય યેહ
ફુલસે જાદા નાજુક ઇનસાંકી જાન હય યેહ
બદીકે હવાંકે ઝોંકે ખિલાએ નાદાન કયું હુયે
નહિ જાને ઝેરી હવા યેહ મટ્ટીમે મીલાએ—કાહે

ગાયન ૫૭ મું. રાગ—યમન કલીયાણું તાલ ધ્રુપત.

જગવાલી તેહારી કરતારી કે વારી
ગુલકારી કુદરતકી હુએ સગરો નરનારી-જગ
લખત લખત તુમરો સાર ફુલ પાત ડાર ડાર
કોઇ ન પાયો ગુનકો પાર હશ્ર જગત હારી-જગ

રાંમ ઝરોખેં બયઠકે સબકા મુજરા લેત
જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત
તુ માતા તુ પીતા પ્યારા તુ ત્રાતા તુ દાતા ન્યારા
તોપે તનમન ધન હુએ વારા—જગત્રાણી

ગાયન ૫૮ મું. રાગ—ભુપખીમાસ તાલ ખેમટા.

છાંડો છાંડોજી મોરી કલાઇયાં દુખાઓ નહી બહીયાં પકુ મએ પૈયાં પૈયાં
આહ બંગરીયા સબ તોરે ડરીયાં
કરો દેખોના લરકઇયાં કોઉ સખી જો સુન પૈયાં આ જઇયાં—છાંડો
ચુરીયાં મોરીગેહ કર કાઇ દેખો દેખો તુમે રામ દોહાઇ
કાંપે હીયા જીયા ગેહ મન રસીયા કયા મન બસીયાં
આવોજી આવોજી ના તરસાઓ જી હુએ બાંકી જનીયાં—

ગાયન ૫૯ મું. રાગ—ભીમપલસ તાલ—ખીમતો.

પ્યારીયાં વારીયાં દીલદારીયાં મોરી અખીયાં ગેહ આવો
પ્યારીયાં વારીયાં નારીયાં સારીયાં—પ્યારીયાં
મોરે સવરીયાં દેખો સુન્દરીયાં
જાકો પ્યારે તુંમ મીટાઓ રૂલાયો સતાયો જલાયો—પ્યારી
દાતા જાકો માંનદે વાકો કોન મીટાએ
રાંમ ખવૈયા જબ બને નઇયાં કોન ડુબાગે—પ્યારીયાં

"ભુલ, ભુલઇયાં."

ગાયન ૬૦ મું. રાગ—જેજેવત તાલ ધ્રુપત.

પ્યારા નામ નીરંજન રખ તુ પન
સુલતાને જગત કીરતાર
સકલ રાજન બરનન ધન ધન—પ્યારા
હમરી ગત સંવાર અબ તુહી કીરપા નીધાન
નામ તેરો જગતનાથ દુઃખ ભંજન—પ્યારા

ગાયન ૬૧ મું. રાગ—અંગ્રેજી તાલ દાદરો.

ચલો જંગ કરે ન દીરંગ કરેં, દીલ તંગ કરેં
મીલ ઢંગ કરેં સબી સંગ કરે, ચલો યારો સારો
મારો મારો છાપા મારો ગાત કરો સબી સંગ કરે—ચલો
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દીખાંએં, યારો
સીપાહગરી દીલાવરી દીખાએં, હાં હાં હાં હાં હાં
કામસે નામ હયં યારૂ, ઇધર ઉધરસે ભરકે કીસે
જરસે હમ ફીરે

ગાયન ૬૨ મું. રાગ—પહાડી ગઝલ. તાલ દાદરો.
બદ કીસમતીસે, હો ગએ સામાં નએ નએ
હાસીલ કીએ હંય હસરતો અરમા નએ નએ
ગુરબતમે સએરે લાઆલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સહેરા નએ નએ હંય બીયાબાં નએ નએ
કરતા હું કદ્ર અપને દીલે લખ્તકી
પએદા કીએ હંય લાઅલે બદખશાં નએ નએ

ગાયન ૬૩ મું. રાગ—દેશ તાલ કેરબો.
છાંડ ચલે મન પરદેસી
બન બન ભટકત હાએ હાએ અબ કલગ ફીરકર આનાજી
છોડ નગર ઘર જોગ પીએ તો
હરસે ધયાન લગાના—છાંડ ચલે

ગાયન ૬૪ મું રાગ—સારંગ તાલ કેરબો.
હમે દમ દેકે સઓતન ઘર જાના
સઓતન ઘર જાના બયરન ઘર જાના—હમે દયમ
(શેઅર.)
છુરી કીસ લુત્ફશે ફેરી ગલેપર અપને બીસ્મીલકે
જો હોતા બસ મેરા તો ચુમ લેની હાત કાતીલ કે
ઉલ ફતકા મજા જબ કોઇ મર જાએ તો બનએ
એહ દર્દે સર અયસા હય કે સર જાએ તો જાએ
તેરી ગલીકે સઓ સઓ ફેરે
તુમ ન રૂઠો ચાહે રૂઠે જમાના—હમે દમ

ગાયન ૬૫ મું. રાગ—સીધ ભેરવી તાલ અદ્ધો.
સુન પ્યારી મોહના બતીયાં હમરી દીલ જાનાસે લગાના
શરમાના કયું ભલા
હય યે ચોખીયા પ્રેમ ચખીયાં સબ સખીયાં વારીયાં
છબ યેહ સારી છબ નીયારી સબ પીયારી પીયારીયાં

ગાયન ૬૬ મું રાગ—કલીઆન તાલ અરદ્ધો.
જાઓજી જાઓ ન નખરે દીખાઓ લો બીચકોરી જાન
એચારી કયસી હયગી નન્ની ભોલી ભાલી
અયસે દેદમ દામમે લાનેવાલે દેખે ભાલે
હમનહી હરગીજ જાનેવાલે, બનતી હોજી કયું નાદાન
બરબાદ નકર નાંશાદ નકર આઝાદ જો વોહ એજાજમે હય
જલ્લાદ નહો સૈયાદ નહો બેદાદ યેહ કયું અંદાજમે હય

OH DEAR ME!

ક્રીસ્તમસ તો કુદકે ભુસકે
આવી પુગી ને હજુ કેકનો
ઓરડર તો રહીજ
ગયો !

અરે પણ ગભરાવો છો
શાના ? પેલા પ્રખ્યાત
"જીનાદારૂ"ને ત્યાં
લટાર મારોની ?

વેકો દીકરાઓ વેકો !

દાસ કબીર કહી ગયો છે કે !

કલ કરોગે સો આજ કરો, આજ કરો સો અબ !
અવસર બીત જાત હય, ફીર કરોગે કબ !

Cheer up please!!!

જીનાદારૂના સ્પેશીયલ
મકરૂમ 'એશ'સ એલચી
મેવાથી ભરપુર

JUST
TRY.

એકએકથી સરસ ચઢઉતર સાઇ-
ઝના બારોબાર મેવાથી
મઘમઘતા સ્વાદી ક્રીસ્તમસ
કેકથી તમારૂં હદુ હરખાઇ જશે,
જીઘઇઘઇ.

નવસારીની થોકદાર જીની જાડી કસ્તીઓ,
નારા પાતીઓ કીફાયતે વેચનાર.

જીનાદારૂ કેક માટે વરદી નોંધાવાનું ઠેકાણું:—
૩૮ ગોલવાડ લેન, કોટ મુંબઇ

જાપાનીઝ હુન્નરમંદી જોવી
હોય તો કયાં જશો ?

તરેહવાર રેશમી તથા સુતરાઉ કાપડ, કીમોના સકારવસ, મોજાં રૂમાલ,

જાપાનીઝ નોવેલ્ટીઝ, આઈવરી વેર, ટી સટસ ઈતયાદી કયાંથી ખરીદશો ?

બેશોની કું. હારનબી રોડ.

ભેટ આપવા લાયક ચીજોની ખરીદી કરવાનું એક હેપી હાઉસ છે, તેની નોંધ રાખશો.

ગાયન ૬૭ મું. **રાગ—કાલીંગડો-તાલ હીંચ.**

જો પીયા આયેના મોસે સેહા દુખ જાયેના
જીયા જાયે જરાયે સતાયે હીયા-પીયા
મુજકો માઅલુમ નથા પહેલે લગાના દીલકા
મેરે પહેલુમે હમેશા થા ઠીકાના દીલકા
યાદ આતા હએ ખુશીકા વોહ જમાના દીલકા
અબતો મુશ્કીલ હય મેરે કાબુમે આના દીલકા
જાન લેજાતા હએ કમબખ્ત એહ જાના દીલકા
સુખ પાયેના ગમ જાએના કુછ ભાએના—પીયા

ગાયન ૬૮ મું. **રાગ—ભેરવી તાલ દાદરો.**

જાજા જાજા સુનરી દીવાની અયસે નખરે ન કરજા વાહવા વાહવા
જાજા નાદાની કયસી ઠાની
બાર બાર હઠીલી નાર હમસે દમસે કરત રાર
એજી સવરીઆ લેલો મુદરીયા નખરે અબ ન દીખાવો
આહા આહા આહા આહા

ગાયન ૬૯ મું. **રાગ અંગ્રેજી તાલ દાદરા.**

જીસ્સે સાદીકી ધાતોંકી બાત કરૂં ઉસ્સે બાતોંહી બાતોંમે માત કરૂં
ફેર મય દુલા બનુ કદમકો યું ધરૂં
જબ મય નૌશા બનું અક ડકે યું ચલું
ચાંદકે નુરસી શાન હો બની, ચાલસે માલ ધની
પ્યારીસે પ્યાર તીલે ચાંદસે તારા મીલે
હમસે વોહ પ્યારા હમારા મીલે

ગાયન ૭૦ મું. **રાગ—ખમાચ તાલ અદ્ધો.**

મય બાજ આઇ દીલકે લગાનેસે
મોહે સંગ લીગો છયલા બહાનેસે—મય બાજ આ
આજ ફીર અપના ગયા વકત્ મુઝે યાદ આયા
જેરે દીવાર કોઇ આશકે નાશાદઆયા
દીલ ચુરાનેકો વોહી બાતીયે બેદાદ આયા
મયતો અઇયારથી વોહ મેરાભી ઉસ્તાદ આયા
મીલનેકો આઇ ગુઇયાં સાજનકો લાઇ
લગી મેરી મેહનત ઠીકાનેસે—અય બાજ આઇ

હરીચંદ્ર.

ગાયન ૭૧ મું. રાગ—યમન કલીઆન-તાલ ત્રીતાલ.

જય જય ઇંદ્રાસન પતી ગ્યાની, જય સુરપતી રાની ઇંદ્રાની
રસિયા રસ ખાની, આગમ જાની, દાની, સાહસ અભિમાની—જય.
સુરજન પદ, સંગી સુખદાની દુરજન મદ ભંગી દુખ હાની
ભગતી ભગવાની, ગંધર્વાંની ગાતી તુમદર તાદાની
તોરી, મુલતાની, કાશી, ધાની, રંભા મેનકા પટરાની—જય.
કરૂણાકે સાગર, ગુણકે આગર, નટવર નાગર નીરમાની—જય.
બાદલ બિજલી, બર્ખા પાની પાઇ સબ પર હય પરધાની
હએ પાનીસે આબાદાની ઝન નન ઝન ઝન ઝન
નારદ, સારદ મુની સયલાની, મહીમાં સબને હએ પહચાની.
ઇશ્વર ધ્યાની, સુરનર માની જસકે જાની જાવેદાની
ઝન નન ઝન ઝન ઝન, સન નન સન સન સન છનનન છન છન છન—જય.

ગાયન ૭૨ મું. રાગ—જંગલો તાલ લાવણી.

મન મયલ મીટે તન તેજ બડે દે રંગ ભંગકા લોટા
સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગકો મોટા
જબ તાર જમે આજાર રમે નવ હાથ બડે જી છોટા
તન સાફ મન સાફ હો સાફ આદમી ખોટા—મન.
લે કંદ દુધમે ઘોલા તો ભાંગ બના અનમોલા.
કર પાર ભાંગકા ગોલા હરબાર બોલ બમ ભોલા
ઉઠ ભોર નહાકે ગંગ ચડા લે ભંગ જમાલે રંગ
નીરા લે ઢંગ દીખાડે જંગી કુંડી સોટા—મન.

ગાયન ૭૩ મું. રાગ—પહાડી જીઓતી-તાલ-દાદરો.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઈ સમર કામ આએ
ઇસ્સે કયા બડકે હએ બ્હો આપકે ગર કામ આએ
આજ હય કલ નહી યહે દૌલતે દુન્યા કયા હએ
યહિ બિહતર હએ કે સબકે મેરા જર કામ આએ
ખાલે ઔર માસભી કામ આતે હએ હયેવાનોંકે
હઅફ઼ ઇનસાંન ન ઇનસાંન કે ગર કામ આએ
પાંવ ખિદમતસે કભી આપકે હટનેકે નહી
કાટ લો શૌકસે મેરા જો યહે સર કામ આએ—મેરે

ગાયન ૭૪ મું. રાગ—ગાર તાલ લાવણી.

રાત યક સપના મએને બદ અએ પ્યારે આજ દેખા
જા પોહોંચી મએ એક દેસમે હાય રાજન
દુર હો જાતે ઉસ્કા રાજ દેખા
જાતે ઉસ્કા તાજ દેખા લુટ જાતે સબ સાજ દેખા

સુખ પર પરતે ગાજ દેખા—સપના.
રાજ તારાજ દેખા તાજ મુહતાજ દેખા
રાજકે રાજાકો આફતમે અએ સરતાજ દેખા—જા

ગાયન ૭૫ મું. રાગ—જીલ્લો તાલ લાવણી.

ઇસ પાપી જગમે ધન વએ અએસે ધર્મા ઇનસાંનકો
ઇસ ધર્મીકો જીસને દોલત ધનકો છોડા
છત્રો સીહાસનકો છોડા દુન્યાકે દામનકો છોડા
લેકીન નહી સતપનકો છોડા
સરપર ખેલા સંકટ જેલા રખ્ખા હએ ઇમાંન ઇમાંનકો
અબ રચકે*દીગર ઢબ કોઇ ભારી દુખ ડાલું અબ કોઇ
નીકલે જીસ્સે મતલબ કોઇ મુજકોભી માને સબ કોઇ
ઇદ્રાસનમે દાવા કરકે જો આયા સો પુરા કરકે
બાજી જીતું કીરતી પાઉં રખ્ખું અપને આનકો મએઆનકો

ગાયન ૭૬ મું. રાગ—જગલો તાલ-લાવણી.

પ્યારા હમારા તુ હમે દે અગ્યા જાનેકી,
ઇશવર ઇચ્છા અએસી હએ તો લાગે કોન ઉપાય
ફેર બદા જો મીલના હો તો ફીર મીલુંગી આય.
પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુજ બીન પાનેકી
દોલત સમ્મત અનધન લક્ષમી તનમન જીવન જાએ.
નાર જો તુમસી હો નારી તો કઅસે જીના ભાય
પ્યારા હમારા તું હમે દે અગ્યા જાનેકી
સતપન જાને દુ ન તુમારા દેદું આપની જાન
સત્યપતી રહગ્રો પીયુ પ્યારે બીનતી મેરી માન.

હુરે—અરબ.

ગાયન ૭૭ મું. રાગ—કાફી-તાલ દીપચંદી.

તુહી જગતકા સજન રખવારા,
રબ તુ મેરા સહારા તુજબીન જાઉં કહાં ?
તોરી ચાહતમે બાવરી ભઇ, દરસ દે અય પીયા !
હર ધટમે તેરા જલવા સમાયા, ગુલકારી તેરી ખીલી;
હર દિલમે તેરી હય રંગત નઇ,
જલ થલ મે પ્યારે હય તુહી તુહી.-રબ તુ

ગાયન ૭૮ મું. રાગ—ભેરવી તાલ લાવણી

નીગેહદારે જમાં તું હએ મકીને લા મકાં તુ હએ
અનીસે ઇન્સોજાં તું હએ અયાં તું હએ નેહાં તુ હએ;
તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશક તુ તુહી માઅશુક
કરીશ્મા સાજીએ ગુલ તુ હય બુલ બુલકી ફુગાં તું હએ.

અપને મઓલાકી મએ તો જોગન બની
જોગન બની બીરોગન બનીરે-અપને
કભી તુ હય સનમખાનેમેં ગાહે તુ હરમમે હએ,
કભી ના કુસકી આવાજ ગહે શોરે અજાં તું હએ;
એહી શામો સહર કહેતી તેરી આશક તેરી શએદા,
કીસીકા ગમ મુઝે કયા જબકે મુજપર મેહરબાં તું હયે-અપને.

ગાયન ૭૯ મું. રાગ—પીલું-તાલ લાવણી.

મતવાલી રંગીન તેરી અદા દિલકો ભાઇ,
દીલસે પીયારે ગરવા લગું;
આ અબ જાનીરે ! હું મય દીવાનીરે !
કાહે બીરહામે જલાઇએ ?
તેરી બાંકી અદાપે બલહાર મય,
જાર હું, શીગાર હું, નીસાર હું.

ગાયન ૮૦ મું. રાગ—માંડ તાલ દાદરો.

મેરો મન લાગોજી,
દીન રતીયાં પ્યારે હરકે ધ્યાનમેં;—મેરો
સાંઇ મેરા બનકે બએપારી જગકા કરે બએપાર,
બીન તરાજુ ઔર બીન પલ્લેકે તોલત હયસંસાર—મેરો
સાંઇ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કાટત હય મંજધાર,
બીન બાદબાં ઓ બીન પવનકે નાવ લગાવત પાર;—મેરો

ગાયન ૮૧ મું. રાગ—માંડ તાલ દાદરો.

પાયા હમને ભેદરે ભજે હરકા નામ,
દીલ ઉજડા અસથાન થા અબ તક જીસમે રહા અંધેર;
દીપક બન કરકે ઉજીયાલા તુને દીયા હએ ચૌફેર,—ભજે
દુખીયાથી હમ જનમસે પ્યારી તુને દીયા હએ ચયન;
સાંઇકે જપ તપમે હમારી કટેગી અબ દીન રએન.

ગાયન ૮૨ મું. કાલીગંડો—તાલ-લાવણી.

અરે તું પવનકે પંખી જીયરા કલ આજમે ઉડ જાએગા.
સુન્દર તનકો જાના તુને સાથી હએ મેરા સચ્ચા,
ગફલતમેં કયું પડા દીવાને? કાયા મટકા કચ્ચા.—રેતુ
ઈનસાન જગતમે આયા, વોહ મોત કીનારે સોયા;
જો ફુલ ડાલીપે ખીલા. કુછ અરસેમે મુરઝાયા,
આફતાબ સુબેહકો નીકલા, નહી રાત દેખને પાયા;
સુન્દર તનકો જાના તુંને લોહેકી એક કાયા;
ગફલતમેં કયું પડા દીવાને? બદલીકી એહ છાયા.—રેતુ

ગાયન ૮૩ મું. રાગ—ભૈરવી તાલ લાવણી.

પીતકા વાઅદા કરકે પીયા મોસે પીત નીભાના છોડ દીયા ?
મેહેરકી અખીયાં ફેર લઇ દમ દમકા આના છોડ દીયા ?
જરા દરસ દીખાકર બોલ સજન તેરે બોલપે વારૂં મય તનમન,
ઇસ આસમે ખોયા સબ જોબન કયું દરસ દીખાના છોડ દીયા?
તનમનમેં લગાકર અગની પીયા હો દેસસે જા પરદેસ બસે,
મોરે મનકી એહ અગની કયસી બુઝે મોસે આંખ મીલાના છોડ દીયા?

ગાયન ૮૪ મું. રાગ—માડ તાલ લાવણી.

લાખ બાતકી એક બાત દીલમેં રખલે.
પરધનકો પત્થર તુ સમઝે પરનારી મા બહેને જાને;
મનકો કર બસમેં,—લાખ બાત
ખોટસે તુ ખુદકો બચાલે હિસો હવસ દિલસે તુ મીટાદે;
પાલનહારકી બંન્ગીમે તનમનકો લગાદે,
જીસ્સે દુન્યા તુ ઝીતે મનકો કર બસમે—લાખ બાત

ભોલા—શીકાર.

ગાયન ૮૫ મુ. રાગ—ગોડ સારંગ તાલ-દાદરો.

ફરયાદ કીસે સુનાએં રે
જુલ્મ ઓ બીપતવા ગુજરે પીયારે લાડલેપે
બાપ આપ હોકે નીરદય.
રાજા લુટે ગર પ્રજાજનકો કૌન સહારે જાય ?
કયયે બન આએ ?
ભાઇ બેચે બહનકો બતાવો ભલા કયુંકર છુડાને
બચાને કૌન ધાએ ?
જગમે ઉલટી રીતી નીતી અયસા ધતીયાં ન માને જીયરવા.

ગાયન ૮૬ મું. રાગ—ભૈરવી-તાલ-લાવણી.

બાપ બને જમ સાંપ કહો શીર કૌન રહેગા પાસ હાં
સાથ રહે કયસે નમાજી શરાબી ?
પાસ બસે નહી નેક ઓર પાપી.
રહે ન કોઇ જહાં હો ખરાબી,
યાદ અગર રહે કૌલ યેહ હાં.

ગાયન ૮૭ મું. રાગ—ભીમપલાસ-તાલ-ખેમટો.

ગઇ અગલે જમાનેકી બાત;
અબતો હવા ફેશનકી ફએલી દીનરાત.
સ્રીકે પએરોમે ડાસનકે બુટ;
બાલ ખુલ્લે લાગે જએસે ભુત.

સાડી ચોલીકે બદલે ગૌન ઓર પોલકા;
નઇ રઓશનીકી હએ એહ કરામાત.

ગાયન ૮૮ મું. **રાગ—ભીમપલાસ-તાલ-ત્રીતાલ.**

બીગડી બાત બને નહી લાંખો કરે કયા હોએ?
દીલડા બીગડે દુધકો મથે ન માખન હોએ.
કયસે કયસે પ્યારે પીયુકો મનાઉં—હારી
સબ ઉપાવ કરત બીનતી કરત થકત જીયા અકુલાએ
મન હરવા એ પીયરવા આવો વર્ના જાન દુ ગંવા.
હાએ કયસી કરૂં કરતાર મોરા બીછડ ગયા દીલદાર
ભઇ હું ઉદાસ બની હું નીરાસ યેક તોરી આસ.

ગાયન ૮૯ મું. **રાગ—ભેરવી-તાલ-લાવણી.**

સાંપકો દુધ પીલાકે ઉંછેર દો ડંખ વોહ મારે બગૈર ન ચુકે.
દુર્જનકો સરપે ગો બીઠાય ગારી દીયે બીન કુબહુ ન ચુકે.
પ્યાજકો અરકે કપુરમે સીંચ દો બાસ કભી ખુશબુ નહી દેવે
આસ નહી રખીયે બદમાશસે ઘાત કીયે બીન કબહુ ન ચુકે.

મીઠા જહેર.

ગાયન ૯૦ મું. **રાગ—પીલું-તાલ કેરવો.**

મન મોહન તોરે નયન અજબ રસીલે
બિરહ્યવાનિપટ રસીલે—નયનાં
મદ મતવાલે પ્રેમકે પ્યાલે
કહરહે પીલે પીલે પીલે
મટકીલે ચટકીલેખ ટકીલે—તોરે નયનાં

ગાયન ૯૧ મું. **રાગ—પહાડી-તાલ લાવણી.**

અટારિયોંપે ગિરે કબુતર આધી રાત
સુન ભાબો મોરી હમ તુમ કરેં દોદો બાત
નહીં નહીરે દિવરા ભાઇ તેરા જાગે સારી રાત
ખેંચ લાયા હય ભલા કોન સરે બામ મુઝે
લોગ કરતે હયેં તો કિસ નામસે બદનામ મુઝે
રાતકે વકત દબે પાઉઓં છુપકર આના
આપ હી સોચલેં હય આપસે કયા કામ મુઝે

ગાયન ૯૨ મું. **રાગ—સોરઠ તાલ લાવણી.**

લગે યે નયન મોરે શરમાન લગન યે બુરી લગીરે
અચાનક ઘાવલ ભઇ નાદાન જીગરમેં છુરી લગીરે,
નીંદ નયનોંકી ભગીરે, પહરો અનજગી જગીરે
દોઠી નીંદ પહલે ગતિ મોરેમ નકી હાં-યે ન થી

મોરે બદનમેં કસક મદનકી હાં-યે ન થી
જોબન હય બલવાન-લગે
પતલી કમર ઇતની ન થી યે નયન મતવાલે ન જો
હાં પાસ ઇન્કે કુન્દ છુરીયાં થી મગર ભાલે ન થે
યે રસ્સિયાંથી એ બટી જહરી ન થે કાલે ન થે
પલકેં ભંવે જો કુચ્છભી થે આફત કે પર કાલે ન થે
બને અબ ખાસે તીર કમાન—

હામાન.

ગાયન ૯૩ મું. રાગ—કાલીગડો.

મયેં હું હજાર જાંનસે મબ્તેલાકો નામપે ફીદા
લએલોનહાર ધ્યાનમે કોઇ નહીં હયે દુસરા-મયેં હું૦
જાંનો માલસે નીસાર હું મયેં યારપે સદા,
ચમક રહા સહર શાંમ નુર ઝુલજલાલકા-મયેં હું૦
કયાહી સબ્જા જાર હયે શાંને કીરદીગાર હયે,
તડપ રહા જીગર જાન હાલ આશકાર હયે-મયેં હું૦

ગાયન ૯૪ મું. રાગ—લલીત-તાલ સુલફાગ.

દાયંમ ડરના તુ નાદાની દીનમે ન મરના,
ધ્યાન ધરના, અજી દંમ ભરે ભલા યાર બીન કયા હંમ-દાયંમ
ભલે દંમ બુરે દમ વંહીં ચલના રે,
ઇતના જાંનનાદારે ફાંનીમે સારે ફાન્ની—દાયંમ૦
ધ્યાનકી તરંગ દીખા રંગ, જાંનમે કરત ફીરત ગરમાઇ
જો કોઇ શાદી નાશાદી-આબાદીમે પકડે હરસે.
ધ્યાન, સબહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે કરત ગ્યાન તાસે
રાજી રહે માલીક-દાયંમ૦

ગાયન ૯૫ મું. રાગ—કહાન્ડરો-તાલ ત્રીતાલ.

અમાંન તુ હામાનકો દીજીયે
બંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુબહાંન
દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાંન મલક દરબાંન—અમાંન
હું બંદા તેરા આશકે જાર
તેરી યાદમે માહ ઔર અસ્કબાર
તેરી રાહમે જાંનો માલ નીસાર,
તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરબાર
અએ શાહીનશાહે હર દો જહાંન
રહે હરઆંન અમાંન અમાંન અમાંન અમાંન તુ હામાંન૦

ગાયન ૯૬ મું. રાગ જીલ્લા તાલ—લાવણી.

કોઇ સુનો મેરી ફરીયાદ
ઇસ બનમે મુજપર ગુજરી હયે બેદાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો
એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સબ છુટા ઘરબાર,
તીજે માંજાયા છુટા રેહે ગયે મયેં લાચાર,
દુનીયાંમે મુજસા કોઇ નહીં, નાશાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો
હાય મયેં પએદા હોતેહી મર જાતીએ સામાંન,
યેહ દુખડા કયું ઝેલતી અધભરમે હયે જાન,
જંગલમે મેરી મીટ્ટી હયે બરબાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો૦
શેર કોઇ ખાએ મુજેહ યા કોઇ ડાલે માર,
છુટું ઇસ જંગલસે મયેં દુઃખીયા લાચાર.
યેહ બનહી મેરા બંન જાએ જલ્લાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો૦

ગાયન ૯૭ મું. રાગ કહાન્ડો તાલ ત્રીતાલ.

ગુનભરી ધુન મોરી સુંન પ્યારે,
સાગરે શરાબપર નજર ને અંએઠી કર--ગુન ભરી૦
જાનકે તુ અંનજાંન બને કયું જાન એએ જાંની કયું હારે,
શરાબ પીના નેક કરી ના, સમજે હયેં દાના સારે—ગુન ભરી૦

ગાયન ૯૮ મું. રાગ—જીલ્લા તાલ દાદરો.

ચલન કર ભલે, માતા બાત સુંન તુ લે—ચલંન કર૦
નેકી બદી દોનોં હયેં પએદા,
વલે જએસા કરના વએસા ભરના દુનીયાંમે ઠએરા.
તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક ફુલે ફલે—ચલંન કર૦

ગાયન ૯૯ મું. રાગ—તીલંગ તાલ પંજાબી.

ગુંઇયાંસે મોરી બતીયાંરે કહો કોઇ જાએ,
જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંઇવાંસે૦
બંદી અએસી ગાઇ નાચી મન હર લીનો,
નઇ નઇ ફબંન દીખાએ—ગુંઇયાંસે૦
રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,
નએ નએ મનસબ પાએ—ગુંઇયાંસે૦

હીર રાઝા.

ગાયન ૧૦૦ મું. રાગ—ઝિન્ઝોટી—ઠુમરી.

કીજે દયા હમ પર અય અલ્લાહવાલો, લેને તુમે હમ આએ હંએ.-કીજે.
હીરને દેખા હએ ખ્વાબ એક પરેશાં, તાઆબીર કહો, ચલ કર.-અય.
બાલ ચોચક, એક ગુજર હય યહાંકા, ઉસકી હય વ્હો દુખ્તર.-અય.
મિસકીં ફકીર, હો તુમ અય દાતા, વહાં હોંગે પુર જર.-અય.

બોમ્બે હાઈ કલાસ
બુટ એંડ શુઝ. કું૦

મુંબઈનું સર્વેથી ગંજાવર બુટ એંડ સુઝ સ્લીપર વગેરેનું ખાતું-

ઘણીએક દુકાનોમાં તમે જે મેકર માંગો તે ન મલશે પણ ઉપલા ખાતામાં ઇંગલીશ, અમેરીકન યા કોઇ પણ જાતનું બુટ યા શુ માગશો! તો તે તમારી સેવામાં હમેશાં તૈયાર મલશે વળી દરેક ઘરાકને સવલતા મુજબની એક ફાંકડી ટકાઉ જોડી એકેકથી સરસ બતાવાને હમે સામર્થવાન છીએ.

દરેક મેકરોના બુટ સુઝનો ગંજાવર સ્ટોક હમારે ત્યાં હમેશા તઇયાર રહે છે. માલવાલી દુકાન યાદ રાખશો.

ક્રાફર્ડ મારકેટ—

હીરાના વેપારીઓ.

અમારે ત્યાં સોનાના મન પસંદ દાગીના તઇયાર મલશે તથા ઓડરથી બનાવી આપીશું.

અમારે ત્યાં પાના માણેક મોતી તથા હીરાના તઇયાર દાગીના એકવાર જોઇ જવા વિનંતી છે.

સુરજમલ લલુભાઈ ની કું૦

૨૨૫-૨૭ કાલબાદેવી રોડ, મુંબઈ.

ટેલીફોન } ૨૨૩૬
ટેલીગ્રાફ } Calmness

ગાયન ૧૦૧ મું. રાગ—ઝિન્ઝોટી-ઠુમરી.

હમ હંય અલ્લાહવાલે, જરકી હમકો પરવા કયા હયરે.
સબ કુચ્છ હંય વ્હો મૌલાકા કરમ.—હમ હંય.
મત દુન્યાંવાલો ફકીરેંકો છેડો.
તુમ કયા જાનો છુપા ઇસ બુરકેમે કયા હયરે.—સબ.

ગાયન ૧૦૨ જું. રાગ—યેમન કલિયાંન

લે ય્હે અલ્લાહવાલે આએ હંય પ્યારી,
તેરી ગમસે અબ હોવેગી રૂસ્તગારી—લે ય્હે.
બયાં ખ્વાબ કર તુ ય્હે કહે દેંગે તાઅબીર,
જહાં હય ય્હે લોગોં પ મકશુફ સારી.-લે ય્હે,

ગાયન ૧૦૩ જું. રાગ—બરવા—ગજલ.

બાંમ પર મેરા છપરખટ થા શબે મ્હાતાબમે,
ઉસ પર અય અલ્લાહવાલો સો ગઇ મંય ખ્વાબમે.-બાંમ.
એક પરીરૂ ઉતનેમે, આયા હય જુલ્ફેં ખોલ કર,
દેખ જિસકો દિલ મેરા, અબ તક હય પેચોતાબમે—બાંમ.
કયા કહું મંય કૈસા, ગુનચાદહન વ્હો ગુલબદન,
દેખ જિસકે રૂખકો ગુલચીં, ફેંક દે ગુલઆબમે.-બાંમ.
જલ્દ કહે દો થા વ્હો, તા મિલું મંય ઉસ્સે જા,
તાબ ઉસકી દુરીકી, નહિં હય દિલે બેતાબમે.-બાંમ.

ગાયન ૧૦૪ થું. રાગ—ભયરવી-ઠુંમરી.

નહીં કોઇ કુદરતકો પ્યછાંને માંઇ, બાતેં ખુદકી ખુદા જાને માંઇ.-નહીં.
ગયબકા હાલ કહેગા નહીં વ્હો, જો અલ્લાહકો માંને માંઇ,
દેંગે ખબર હમ યારકો તેરે, લગી કયું તુ ગમ ખાંને માંઇ.-નહીં

ગાયન ૧૦૫ મું. રાગ—જીલા કલિયાન.

ભલા, ભલા, ભલા, હો તેરા નિત ભલા,
ફકીર મિલકે સારે તુઝકો દેતે હંય દોઆ.—ભલા.
સુન એક સુનાંતે હંય અય રાંઝા તુઝેકો હમ ખબર,
હંય બાલ ચોચક એક સિયાલેમે જો નામેવર—ભલા.
ઉસીકી બેટી હય હસીનો મ્હા જબીંન હીર,
મગર વ્હો તેરે દાંમે જુલ્ફમે હુવી અસીર.—ભલા.
વ્હો સાદીક આશક હય તેરી, હો ઉસપ તુ નિસાર,
જમાનેમેં તા નાંમ દોનોકા હો બરકરાર.—ભલા
લે દેખ શકલ ઉસકી, જલ્દ ખો દે અપને હોશ,
તા જીસ્ત તુઝકો ઇશ્કકા મુબારક હોવે જોશ.—ભલા.

ગાયન ૧૦૬ ઠું. રાગ—પીલુ ઠુંમરી.

હું મંય બાવરી તેહારી, ઓ રાંઝા મોરે, મારી તુમે પ્રેમ કટારી-હું મંય.
છાંડકે સુખ તોરી પીતમે પ્યારે, મંય તો હોગઇ દુખિયારી.—ઓ રાંઝા.
રાધાસા દે માંન આ કર મોહે, મોરે સાંમ બેહારી—ઓ રાંઝા.

ગાયન ૧૦૭ મું. રાગ—કલિયાન ઠુંમરી.

ચુંન ચુંન કલિયાં, ધડિયાં, ટલિયાં-સૈયાં ન આએ મંય તલમલિયાં—ચુંન.
ધરમાં નહીં લાગે જીયરા-સયરે ચમનકો હમ ચલિયાં,
કુલોમેંભી વાકી બાસ ન આઇ,-હાત બહોતભી હમ મલિયાં-ચુંન.
સગરે બગીચેમે સખિયન મિલકે,-કરતી હંય અબ રંગ રલિયાં,
સબસે એકેલી કયું ન વ્હો હોવે,-બિરહ અગનસે જો જલિયાં-ચુંન.

ગાયન ૧૦૮ મું. રાગ—ભેરવી—ઠુમરી

તુઝપર જાંનો દિલકો હમને નિસાર કિયેરે,—તુઝપર.
અએ મેરે રાંઝન અપને ગલેકા,
પીયા પ્યારે હમને તુઝકો હાર કિયેરે.—તુઝપર.
લે જાવે તોહે અપને પિતા પાસ,
અબતો યેહે બહાંના અય યાર કિયેરે.—તુઝપર.
ગબ્વે ચરાને રાખેંગે તોહે,
તુઝસે મિલનેકા યેહી કાર કિયરે.—તુઝપર.

ગાયન ૧૦૯ મું. રાગ—પરજ—તિલાના.

પ્યારે પીતા અર્જ મેરી સુન લો.
યેહે સયલાંની, ગયાંની, નૌકર રહને આયા હાલ રાખો ઇસકો.—પ્યારે.
બનકા બસીયા હોકે રહેગા, હય બડા ચાતુર ગ્યાની.
રખવાલી ગબ્વોંકી કરેગા, ઇમાંની હય ઇમાની,—યેહે સયલાની.

ગાયન ૧૧૦ મું. રાગ—બરહન્સ—ગરબા

અય સખિયોં જિસ્કે લિયે થી મંય બેકલ, યેહી થા વ્હો
મેરા યાર રે,
બર લાઇ ખાલિકને મેરી મુરાદ, પાયા હય દિલને કરાર રે—અય.
પકવાંન અચ્છે અચ્છે પકા કર લે જાઉં મંય ઉસકે પાસ રે,
યેહી બહાંને બસ રોજ ઉસકા. દેખા કરૂં દીદાર રે.—અય.

ગાયન ૧૧૧ મું. રાગ—દેસ—ઠુંમરી.

છોડ મોહે ઔરસે કયું યારી કરી હીરને—છોડ.
પીતમકે લાયક મંય થા ઇસકે,
રીત સબ જગસે કયું ન્યારી કરી હરીને.—છોડ.

વાકે ચચકા હું પુત છાંદ મોહે,
પીત રાહ ચલતેકી પ્યારી કરી હરીને.--છોડ.
બનકે ફકીર મંય માંગ લાઉં પકવાંન,
ભેજને જો ઉસકે તૈયારી કરી હીરને.—
પીતાકો ફિર ઉસકે લાકે દિખાઉં,
ગઉ ચરાનેવાલેસે દિલદારી કરી હીરને.—છોડ

ગાયન ૧૧૨ મું. રાગ—બરહન્સ—ગજલ.

હો તેરા ભલા, તેરા ભલા અય મેરે દાતા,
ભુકા હય ફકીર, અબ ઇસે તું કુચ્ચ હય ખિલાતા-હો.
દે વાસ્તે અલ્લાહકે, કુચ્છ ખાંનાં મુઝે તુ,
કર નેકી, કે હક નેકીકા, જાએ નહીં જાતા-હે.

ગાયન ૧૧૩ મું. રાગ—બરહન્સ—ગજલ.

હય નામ પર અલ્લાહકે, કુરબાન મેરી જાન,
જો ચાહે સો લે હાજિર હય, હરઆંન મેરી જાન.—હય.
ખાનાં તો હય કયા ચીજ, અય મકબુલ ખુદાકે,
તું માગે તો દું તુંઝકો, અય જીશાંન મેરી જાન--હય,

ગાયન ૧૧૪ મું. રાગ-બિલાવલ—ગજલ.

મરીજે ઇશ્કકો હોગી શફા કૈસી,
તબીઓં કર રહે હો તુંમ દવા કૈસી?--મરીજે.
ચમનસે આશિયાં બુલબુલકા ફેંકા દુર.
યહે કીય અય બાગબા તુને જફા કૈસી?--મરીજે.
ન કહતીથી તું મત પડ ઇશ્કકે પાલે,
અય દિલ તુને મુસીબત કયું સહા કૈસી?--મરીજે.
પિદર સયદાસે મેરી કરતા હય શાદી,
હો બુલબુલ જાગ પર કહિયે ફિદા કૈસી?--મરીજે.
અય રાંઝા તુઝસે મિલનેકી તો સદ અફસોસ,
સમન શુરત નિકાલેગા ખુદા કૈસી--મરીજે.

ગાયન ૧૧૫ મું. જીલા—ગજલ.

પિદર વ્હો માહકે શાયાં હય, યહે કલામ નહીં,
જો શાહે હુસ્ન હય કહનાં ઉસે ગુલામ નહીં.-પિદર.
હય એક મરતબા, શાહો ગદાકા ઉલફતમે,
કિયા તુમને સુરરએ યુસુફ પ્હાડા તમામ નહીં-પિદર.
કહો થા કિસ લિયે માહમુદશાહ, ગુલાંમે અયાજ?
કયા લાખો મીસલે અયાજ, ઉસકે થે ગુલામ નહીં?--પિદર.

અજલસે કુસ્તએ રાંઝા હું અય પીદર, મંય કુચ્છ,
લહુ લગાકે સહીદોંમે કરતી નાંમ નહીં.--પિદર.

ગાયન ૧૧૬ મું. રાગ-ખમાંચ-ઠુંમરી.

માંને નાંહીંરી, કાહેરી, બુરો ચલન છોડ,
સીધી ચાલ એખત્યાર નાહી કરત તુરી.—માંને
નાંહી નાંહીં અબ છોડ તુ લાજ. માન કહા મોરા,
હો ન જિદીરી.-મત કુબો તું મેરા નામ,
માન બાત મોરી એ હટીલીરી—કાહેરી

ગાયન ૧૧૭ મું. રાગ—સારંગ-ગઝલ.

અય શાહે હુસ્ન કયા મંય તુમ્હારા ગદા નહીં
કયું હાલ પર ભલા મેરે કરતે અતા નહીં?—અય.
બુનેસે જુલ્ફેં મુશકીં કે બંધવાઇ મુશકેં કયું,
ઐસી તો સખ્ત મંયને કી સાહિબ ખતા નહીં- અય.
ચમકે મેરા નસીબ કયા, અય ગયરતે કમર,
હોતે હો તુમ તો મ્હેરબાં મુઝ પર જરા નહીં.-અય.

ગાયન ૧૧૮ મું. રાગ—જીલા-ગજલ.

મુઝે શકલ અપની, દિખાયે તો જાનું,
મેરા જાતા હય જી, બચાએ તો જાંનુ.—મુઝે
સદા અરવીકી, કરતી હું મિસલે મુસા,
મુઝે તુરસા તું, જલાએ તો જાનું.—મુઝે
મેરા યાર મુઝસે, ખફાં હો ગયા હય,
મનાંકે કોઇ ઉસકો, લાએ તો જાનું.—મુઝે
અય આહ! તુઝમે તાસીર, હય ગો બહોતભી;
મગર ઉસકો યહાં ખીંચ લાએ તો જાનું.—મુઝે
કિયે ખુન લાખો, તેરી તેગને પર,
બહા ખુન મેરા, બહાએ તો જાંનું.—મુઝે

ગાયન ૧૧૯ મું. રાગ—પરજ-ઠુંમરી.

સબ ખોએ દિનો બાવરીને, સુધ બુધ,
હાય કૈસી ધુમ યહે મચાયે—સબ
ધુન, ધુન સર બાવરી, નીમજાંન હો ગઇ મગર,
કરત કછું ન ગ્યાંન, ધ્યાન, રોવત સીસ ઉઠાય.—સબ

ગાયન ૧૨૦ મું. રાગ—ઝિન્ઝોટી ગજલ.

અય તબીબો, મુઝકો વ્હો આજાર હય,
ઇસાભી જિસ દર્દસે લાચાર હય,—અય.

આજ તક પાઇ હય ઉસનેભી શિફા
જોકે મર્જે ઇશ્કસે બીમાર હય,—અય.
અદવિયા બેકાર હય સબ હય તબીબ
એક દવા ઇસ મર્જકી દીદાર હય.—અય

ગાયન ૧૨૧ મું. રાગ—બિલાવલ-ઠુમરી
ચલિયે રાંઝા છલિયે પ્યારે, જાંની હમારે ચલિયે,
વર્ના અભી આ જાએંગે સારે, જાંની હમારે ચલિયે-ચલિયે
અલ્લાહ અલ્લાહ કરકે અપનાં, સાથ હુવા હય અય સનમ
દુશમન હમારે હમસે હારે જાંની હમારે ચલિયે-ચલિયે.

ગાયન ૧૨૨ મું. રાગ—ખમાચ-ઠુમરી.
આખીર પીત લગાએકે, બિટિયા મોરી લાજ ગંવાઇરે-આખીર.
રૂસવા મોંહે અય લડકી, તુને કર દી હય શહેરમે હાય!
સંગ યારકે છાંડકે ગરકો ગઇ, ઇજ્જત મોરી ધુલમે મિલાઇરે-બિટિયા

ગાયન ૧૨૩ મું. રાગ—બરહન્સ-ગજલ.
કોઇ મુસાફર આતા નહીં હય સરામે આજ,
કુતાભી કોઇ જાતા નહીં હય સરામે આજ,-કોઇ
ભુકા ન રહું મુઝે ખાંનેકો દેવે કઠિન,
રોટી તો કોઇ ખાતા નહીં હય સરામે આજ,-કોઇ
આવ મુસાફરો કહાં તુંમ સારે મર ગએ,
એક પૈસા હાત આતા નહીં હય સરામે આજ.-કોઇ

ગાયન ૨૪ મું. રાગ—કાલિંગ્ડા-ઠુમરી.
દેસ છાંડકે આએ મુસાફીર.—દેસ.
કઇ કોસકી કાટી મન્જિલ લેકિન,
ચયન ન પાએ મુસાફર.—દેસ.
દેનાં સરામે હમકો ઉતારા,
અર્જ યહે લાએ મુસાફર,—દેસ.

ગાયન ૧૨૫ મું. રાગ—કાફી-હોરી.
અબ દારોગા કહદે મુઝે હાલ સારા,
સરામે લિયા હય કિસીને ઉતારા.—અય.
એક મર્દકે સાથ હય એક ઔરત,
વ્હો બારબાદ કરકે ગએ ઘર હમારાં.—સરામે

ગાયન ૧૨૬ મું. રાગ—જીલ્લા-ગજલ.
અય યાર હમતો તુમારી રજાસે રાજી હંય,
વફા કરોતો હંય રાજી. જફાસે રાજી હંય—અય.

હો જાહિદોંકો મુબારક ફિજાએ બાગે હરમ,
તુમારે કુચેકી હમતો હવાસે રાજી હય—અય.
હો રાજી દયરમે કોઇ હો કાઅએસે,
હમ અપને યારકી દૌલત સરાસે રાજી હંય.—અય
ખ્વાહ પાયમાંલ કરો યા કરો નિહાંલ હમેં,
જફાસે રાજી હંય, સાહિબા અતાસે રાજી હંય.—અય

ગાયન ૧૨૭ મું. રાગ—ગારા ઠુમરી.

અરે માંર, માર તુ મોહે ન જીનાં ભાયરે.—અરે.
ઐસો સજન જાકો ખાકમે મિલ જાય,
વાકે મનકો ચયન કયસા આયરે, ન ભાયરે.—અરે.

ખુને નાહક.

ગાયન ૧૨૮ મું. રાગ—કેદાર-ત્રીતાલ.

દાવર, દાદાર, કાદીર, સત્તાર, દાતાર આલા, કેબાર,
ગફ્ફાર જબ્બાર, એ તોરી, ગુલકારી, પે વારી, બલહારી.,
આલમ પર, સરદારી, કાયમ કી, કીર્ગતારી તાપર વારી.
પતીત તારે, લાખોં, રબ, શરમ ધરમ રાખો,
બીનીતી તોરી, હાં, કરત મીલ નર નારી,-દાવર

ગાયન ૧૨૯ મું. રાગ—ભીમપલાસ તાલ-દીંચ.

નાચેં ગાએં નારી, પીયારી ચાલો, બારાબારી જાએં,
હમ, જાએં બલહારી, પીયારી ચાલો, બારાબારી જાએં.,
બાગમે, હય ફુલ, ખીલે પ્યારી, મય વારી,
હરસુ, હય બાદે બહારી, રે ઘુમ ઘુમ દેખેં, ગુલોંકી શાન.
સયરે ચમન ગુલ ગુલશન હય સોહાના લાલા
ગુલલાલા, મતવાલા, હય આલા.

ગાયન ૧૩૦ મું. રાગ—દેશ-તાલ-કેરબો.

આજ તોરા સૈયાં મન્દરવામે ઐહે પીયારી,
ભાગ જગૈહે સોહાગ રાગ ગૈહે.
બાર બાર હો નીસાર જાન દુંગી વારવાર
ફીર, હમકો, તુમ, જા ઓગી ભુલ, તુમ બનકે ગુલ, જાઓગી ફુલ.
વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ ફાગ લૈહે-આજ

ગાયન ૧૩૧ મું. રાગ—સોરઠ પીલુ-તાલ કેરબો.

મોહનીયા પ્યારી, સનમનસે, મીલાવો,
જો ચાહો, જો માંગો, વોહી મોસે, પાવો.

એહ મુંહ કાલા ઔર મસાલા જાકે ખુસ્કા ખાવો.
મય જલા હું ઇસ્કમે તુમ ઔર ન આગ લગાવો,
જનમ એહ ગુન માનું બીનતી સદા મય કરૂં, દેખકે જરત મોરા જીયરા,
ન લો નામ ઉસ ગુલકા ટહલો જાવો
મત માંદ ચાન્દકો ગહન લગાવોજી
બનકે ખબ્તી યું નહી ફુલકપે ખાક ઉડાવોજી,
મેરી કસમ તુમ નાહી સુખન યેહ સુનાવો.

ગાયન ૧૩૨ મું. રાગ—બરવા-તાલ કેરબો.

હે હે હે, મન તું, કાહે જલે.,
તુંજપર દીલબર કી નજર નહી ગર દમભર હોકર યારજી
સંકટ, સહે પીર, કયું હાત, મલે.
બહુતે દરીયાસી ગુજરે હય ઉમ્ર એહ હાય જવાનીકી
તનમન જલજલ ઘડી ઘડી પલ પલ
બનકર દુશમન ચલા ઢલ જોબન
હે હે નએ નએ નીરામ હરદમ જોબના ચલે.

ગાયન ૧૩૩ મું. રાગ—કાફી તાલ લાવણી.

દર દર, દીલબર, દેખતી, દુખ દરીયા ડુબી નારી.
દઇ દીલબર દીખે દીલમાહી દીવાની મોરી દીલદારીરે હોજી
અપના સો સપના ભયા અબ ખપના નહી ભારી
બસ જપના ઉસીકા નામ દીવાની મોરી દીલદારીરે હોજી.

વિરાટ—પર્વ.

ગાયન ૧૩૪ મું. રાગ-કાનરા-તાલ-લાવણી.

મુખ્ય ઉદદેશ તેરા જો હય વોહ પુરા હોગા,
પ્રાન જબતક હય મેરા, તુજપે ન હમલા હોગા.
મુઝે દેકે તુમને તસલ્લીયાં મેરા હઔસલા જો બઢા દીયા,
ગોયા મહેરબાનીસે આપને મેરે ગમકો ઘટા દીયા.
તેરે સંકષ્ટકો મય રાહતસે બદલ ડાલુંગી,
હય જહાં ધુપ વહાં દેખના સાયા હોગા.

ગાયન ૧૩૫ મું રાગ—ભજન તાલ લાવણી.

કાયા માયા કોઇકી નાહીં ભઇ, સબ કહેતે હંય અપની અપની,
સત્ય જુગમે હરીશચંદ્ર ભયે રાજા, સત્યકી કહી.
એક સત્યકે કારને ઉનેહ કાયા બેચ દહી!
ત્રેતામેં રાવન ભયો રાજા કંચન કોટ સહી,

એક લક્ષ પુત્ર, સવા લાખ ન્નાતી, વાકો લકડી નાહીં મીલી!
પ્રાન વાયુ જબ ઉડ ગયા તનસેં, માયાભી મીટ ગઇ,
ઇસ દુનીયામે શોહી નર ભુલા, જીસને કાયા અપની કહી!

ગાયન ૧૩૫ મું. રાગ—કાલીંગડો—તાલ લાવણી.

જાગો જાગો મુસાફર રાત થોડી હય,
તુમને પુંજી સફરકી કયા કયા જોડી હય?
તીન દીનકી જીન્દગી હય યેહ જયસે સ્વપ્ન વિલાસ,
ઉસમે બાગ લગાકર અઓર ફીર, ફલ ચાખનકી આસ?
બન્દે બહોત ન ફુલીયે પ્રભુ સહેગા નાહીં,
જારે જુલુમ ના કીજીએ મૃત્યુ લોગકે માંહી;
મૃત્યુ લોગકે બીચ તજરબા તુરત દીખાવે;
જો નર કરે ગુમાન વોહી નર ધોકા ખાવે.
શ્વાસ ચલીત, આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ,
ચલાચલીકે વકતમે ભાઇ ભલાભલી કર લે!

ગાયન ૧૩૬ મું. રાગ—કાલીંગડો.

ધ્રુપદ સુતા મએ શ્રી હરી ભગીની પાંડવ નૃપ જાયા,
સંકટમે કોઇ નહી વાલી ઇશ્વરકી માયા,
ખેલ હંએ કીસમતકે, કહીએ દોશ કીસે દેના?

રામલીલા

ગાયન ૧૩૭ મું. રાગ—ચઇતી-દાદરા.

રાજ પુત્રિ આજ સુગમ બન બિહાર દેખિયે,
રંગ રંગ, ઢંગ ઢંગકી બહાર દેખિયે.
કહિં બેલા, અલબેલા, કહિં મદન બાન છેલા,
કહિં રાયબેલ સુમન પર નિસાર દેખિયે—રાજ પુત્રી.
ફુલે બાગ બિલાસ બન, આયે રાજ બસંત,
બરસે પાવસ મેઘસે, શોભા રંગ અનંત.
કેતકી, ગુલાબ ઔર રતન જાત, મૌલસ્રી
ભાંત ભાંત રૂપકે સિંગાર દેખિયે-રાજ પુત્રિ.

ગાયન ૧૩૮ મું. રાગ-જંગ્લા-ગત.

અરી પ્યારી! બિન દરસન પલ કલ મનકો ન આયે.
તન, મન, જીવન, ચલન ફ઼બન પરફ઼ જાયે લુભાયે-અરી પ્યારી,

કભી ના રતન, ધન, કંચન, અન, ધન, સજન સોહન બિન ભાયે,
યહે બન, મધુબન, કુંજન, બનબન,
ધન, મોહન, ધન, સજ, ધન ધન, જોબન ચમન ખિલાયે,
મન ભાયે, ધન પાયે.–અરી પ્યારી!

(દોહરા.)

રંગ રાસમેં રસ ભરે, મુખ દેખે સુખ આય,
રૂપ મનોહર મન હરે, ચિત ચિન્તા મિટ જાય–અરી પ્યારી.

ગાયન ૧૪૦ મું રાગ–માંડ–લાવની.

પીતમ પદ પંકજ પ્રાન અધાર,
મોરા રસિયા રાજ કુંમાર પીતમ
મનકી શોભા ગ્યાન રતનસે, તન શોભા સિગાર,
બન પાયે રસ રંગ ફુલનસે, પ્રાન પતીસે નાર–પીતમ.
પ્રેમ રતન ધન, પ્રેમ સુહાવન, પ્રેમ અચલ નિસ્તાર,
પ્રેમ પિયાકો, હાર હિયાકો, સુખ સમ્પત સંસાર–પીતમ.

ગાયન ૧૪૧ મું. રાગ–કલ્યાન–ચતરંગ.

ધન ધન શુભ ઘડી આઇ લગનકી,
આઇ હય લગનકી, છાઇ હય મગનકી,
નીકી આન સુહાઇ સુગનકી.–ધન.
મચી મચી બરી ધુમ, બરી ધુમ,
રચાં રહસ છુમ, છન નન નન છુમ,
મીઠી તાન સુનાઇ સુગનકી.–ધન,

ગાયન ૧૪૨ મું. રાગ કાલિંગરા–કહેરવા.

ત્યાગ કરો માયા, તજો સસાર,
તજો સંસાર, ભજો કરતાર.–ત્યાગ.
સંગ ન આયે, સાથ ન જાયે;
ઝુટ હય સૌદા યહે ઝુટા બાજાર.–ત્યાગ.
અંતકો ટુટે, દેહ યહે છુટે,
કાંચકી કાયાસે રહના હુશીયાર.–ત્યાગ.

ગાયન ૧૪૩ મું. રાગ ભુપ–ઠુમરી.

મરજી ગોસૈયાંકી, જો હો સોઇ કરીયેજી–મરજી.
માથે ચડાકે, સીસ નવાકે વાકિ ટેક ચિત ધરિયેજી–મરજી.
આલમ સારા, હરસે હારા, ઉસકા ચારા, સબસે ન્યારા,
કોઇ મારા, કોઇ તારા.–મરજી.

ગાયન ૧૪૪ મું. રાગ અંગ્રેજી–"South Carolina"-air.

સન્તત, સમ્પત, સમ્મત દે, જિસકે ઘરમે ભગવાન,
દુનિયામેં વ્હો ઇન્સાન, હય કિસમતકા સુલતાન,
હો સમ્પત ઔર સન્તાન, તો સબકો હય સન્માન,
નાર કર્કસા આય, તો ભાગ ફુટ જાય,
ઘર સ્વર્ગભી નર્કસા જાન,
પર સદ્ગુની પા જાય જો નાર ઇન્સાન,
તો પાયે વ્હો માન, બર આયે અરમાન,
હો જાયે સબ કામ આસાન–સન્તત,

ગાયન ૧૪૫ મું. રાગ–કલ્યાન.

આયે નહીં કોઇ સાર જગતમેં,
પાયે નહીં કોઇ પાર જગતમેં.–આયે.
પરે રહે મધકી મખ્ખી બન,
ફ્સકે દુનિયાદાર જગતમેં.–આયે.
ભજ લેના હર નામ હમેશા,
તજકે હર બેવહાર જગતમેં–આયે.

અલાઉદ્દીન.

ગાયન ૧૪૬ મું, રાગ—તીલાન.

હંમદંમ આવોરે. ધાઓ સબ મીલકર સાહેલીયાં.
એહ ખુંવાબ કયેસા પુરગમથા.
ડર ડર જીયા મોરા–કાંપે મન ઘબરાયે–હમદમદ
દોડો દોડો મીલકે સારી. મેરે દીલકે એ કરારી.
દેખો ભાલો બારી બારી સારી વોહ કીધર ગઇ.
ગડ ગઇ, મર ગઇ. કીધર ઉજડ ગઇ.
કોઇ હયે કે નહીં ઇધર ઉધર ગઇ.
સારે ઘરમે હયે. નજરમે કોઇ નહીં રે.–હમદમ

ગાયન ૧૪૭ મું. રાગ––મલાર.

પ્યારી કાહે કાહે, કરત પુંકાર,—પ્યારી.
કઓન સપન પ્યારી અંખીયન દેખા.
ડરત નીંદરીયા હાંકમાર.—પ્યારી.
તો પરવારી. હંમ બલહારી. મીલકર સારી પ્યારી જાન.
કયું પુંકારી કર કર જોરી ખાલીક બારીકી અમાંન.
દેખી ભાલી દેવી કાલી, કીજો તુંને શોરો શાર.
કર બયાં એ ગુમા, ડર ડર કર પ્યારી.–કાહે.

ગાયન ૧૪૮ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

બનીકા બનુંગા મયે બનડા અબદુલ હન વાલા
શીરતો શીરૂંગા યું અકડાઃ મયે જોબનવાલા
પરીકા પીયારા હયે મુંખડા યેહ ચંદર જયેસ
મેહેરે ફુલકકા હું ટુંકડા મયે સુંદર કયેસા
અબ હંસતે યહાં ચલીયે ધરપે જાના નાકે
ગુંલ જયેસે જાખલીયે દરપે જાના નાકે
તનકો ચલો બાંકે બનકે મીસલે મતવાલા

ગાયન ૧૪૯ મુ. કોસીયા—ગઝલ.

પ્યારે મેરે દીલમે તેરા પ્યાર બડહે દંમબદંમ.
પ્યારે બડહે દમબદમ પ્યાર બડહે દંમબદંમ.
તું હયે મેરે ભાઇ જાંનકા નીશાને ગુલ સીંતાન.
બુંલબુલે શીરીં જબાંન. પ્યાર બડહે દંમબદંમ.
મયે હુંતેરા ગમ ગુંસાર. તું હયે મેરા યાર ગાર.
હોગા તેરા બેડા પાર. પ્યાર બડહે દમબદંમ.

ગાયન ૧૫૦ મું. રાગ—કાહાન્ડા.

પૈયાં મયે લાગુંઓ ચાચા પીયારે મોરે
ચીંતા હમારી બીસારે પીયારે મોરે.
ચમકે નસીબોંકે તારે પીયારે મોરે.
દેકે રૂપીયા દુંલારે પીયારે મોરે.
ચાચાને મુંજકો બનાયા ગુલામ.
ચમન કરજાઃ પીસરઃ જીગરઃ નીડરઃ મુંદામ.

દીલફરોશ.

ગાયન ૧૫૧ મું. રાગ—ખમાચ—ખેમટો દાદરો.

દીલે નાદાંકો હમ સમઝાએ જાએગે
હીજીમે જીનકે જાન ચલી હયે
નવોહ અહેલે સીતમ બુલવાએ આએંગે
સખ્ત પત્થરસે જીયાદા હય તેરા દીલ કાતીલ
હુઇ આસાન નાઝાં બાજકી મુશકીલ કાતીલ
ઉફરે એદર્દ સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ
નકીયા જીબહા ગયા છોડકે બીસમીલ કાતીલ
દેહને જખ્મ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
કીસે જખ્મે જીગરકે એહ ચરકે દીખાહે જાએંગે-દીલે

ગાયન ૧૫૨ મું. રાગ—જીલ્લા-કેરબો દાદરો.

એજી લાવો મુંદરીયાં મોરી સઇયાં સંવરીયા મચન માંનુરે
પ્યારે કહાંગંવાઇઓ બતાઓ બતાઓ મોરે સઇઆં
મુંદરીયા બતાએ
લાખ કહી મચને એક ન માની સુંદરીયાં મુંદરીયાં
ડગરીયાં ગંવાઇ
મચન કહેતાથા મચન કહેતાથા—કયું ભલા.
એ તો મચ જાનતીથી રંડી એક લાઅનતીથી
વાહજી વાહ મીયાં, આહજી આહમીયાં વાહમીયાં વાહમીયાં
વાહ મીયાં વાહમીયાં કચસી નીરાલી નીકાલી એ ચાલ.

ગાયન ૧૫૩ મું. રાગ—બીહાગ-તાલ ખેમટો.

દીલજાની મેરે મેરી તુને ખબરભી ન જાની
અબ આવો સૈયાં ન સતાવો સૈયાં
નજર આવો સૈયાં નજરાવો સૈયાં જાની દીલભર.
જો ચમનસે ગુજરે તું અય સબા
તો યેહ કહેનાં બુલ બુલે જારસે
કે ખીજાકાં દીનભી હય સામને
ન લગાના દીલકો બહારસે—દીલ જાંની

ગાયન ૧૫૪ મું. રાગ—સીંધ ભેરવી-તાલ દાદરો કેરબો.

તુમેહ દુંગા મચે વાંકી ખબરયા જાન
મુઝે દેદો એ પ્યારી સુંદરીયા જાન, પ્યારી ચંચલ.
હય ન્યારી ન્યારી છલબલ, અચે જારે મુવે ચલચલ
ન ગુલામકા કામકું—તુમેહ.
અકસર કામ કરૂંગા, ખુસ અનજામ કરૂંગા,
બસ કુચ્છ કામ નહીં જા ચલચલ ચોર કહીંકાં,
ચુપનાં કામ કહી તું કર બદનામ નહી તું
હય નોકર, બરતર, અફ્સર, તુજપર, બદતર
અજખર, અફ્સર, હમપર—દુંગા મચે.

ગાયન ૧૫૫ મું. રાગ—સીંધ-ભેરવી તાલ લાવણી.

ખુદાયા સરપર કયા તુફાન હુવા ઘર છુટકર સરગરદાન.
ભરોસા તુજપર હય હરઆં તું હય સુબહાં અય યઝદાન.
હાં તું પ્યારા જગકા હય સુલતાંન ચલી અબજાન.
સરવર, બરતર ખાલીક અકબર દાવર સબકા
કમતર બંદા સરગરદા સુબહાં કર દરમાંન
બાર બાર બેશુમાર હાલે જાર પરહો મેહેરબાંન.

ગાયન ૧૫૬ મું. રાગ—ખમાચ-તાલ—ખેમટો દાદરો.

વાંકી ખબરીયાં ન પાઇ મેરી ગુઇંઆં
મય હારી મય હારી મય હારી હાય જાન જાન
દેખા ભાલા જાદુ ડાલા મેરી જાન હુંડા સારા નદી નાલા હયરાન.
ઇધર ઉધર ડગર ડગર નજર કરત હું હલકાંન
દુશવાર થા દુશવાર થા દુશવાર થા મેહરબાન—વાંકી.

બજમે ફાની.

ગાયન ૧૫૭ મું. તાલ—દાદરો.

કીરદેગાર તેરે નીસાર ખીલે ચમનમે ગુલ હજાર
સભીકા ચારસુ હય સીંગાર તેરીહી શાનસે બારદાર
ઇદકી યાર આઇ બહાર ગલેમે ડાલે ફુલોંકે હાર
નીસાર નીસાર હંય જાને હજાર યા ખુદા યા ખુદા
પ્યારા પ્યારા તેરા હય ઇસરાર બહાર બહાર બહાર.

ગાયન ૧૫૮ મું. રાગ—બીહાર—તાલ-દાદરો.

ન છોડોરે મતવાલો મદવા પીયો પીયો
યારો પીયો સારો પીયો પ્યારો પીયો
જી લુભાંએં જોર પાએં ખાએં ગાએં રંગ લાએં
મદવા ભરે કોરે કોરે કુલડે લાવો પીએ હમ લાઓ પીએં પીયો
સાકી શરાબ દેદે દેના પડેગા તુંજકો
દુના સવાબ હોગા દેગે દોઆએં તુજકો
આયા ખુમાર દે દો ઉધાર જીયો જીયો.

ગાયન ૧૫૯ મું.

મય કયસે સુનાઉં જગકી ગતવા
મુરખ લોગવા અચ્છી લગન બાલીરે
જોબન યહી કારનરૂપ પાવોગે મીલી છબીલી કોનો શાહ
નનંદ દેરનીગાં જીઠનીયાં કરેંગી આંખોં તારા.

ગાયન ૧૬૦ મું. રાગ—બરવા,-તાલ-લાવણી.

પ્યારે પરદેસ ન જાવોરે ઓ-સાજના
નયનાં બીન પ્યારે તજકર ધીર મોરે નીર બહાવે
તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન પ્યારે દુઃખ દે ન પલપલીયાં
હમ નીસદીન તન જલીયાં કરે છીન છીન તલમલીયાં
એકરાર હું ન જાર હું નીસાર હું
મેહેરબાન તુ બાર બારકર મીલકર રંગરલીયાં

ખુશરૂ હસીના.

ગાયલ ૧૬૧ મું. રાગ—યમન-કલયાણ-તાલ-ત્રીતાલ.

યજદાંકી રહે મેહેરબાંનીયાં કરમ સેતેરે આલમ,
આલમ હરદમ પાતાહયે શાદેમાનીયાં.—યજ.
તેરી સબસે આલાશાંન અયે સુલતાંન,
તુંલાસાની હયે તું ગ્યાંની જાવેદાની સબ.
હયે ફાની પએછાંનીયાં.—યજદાંકી.
આલમકા તું પાલનહારા હીરદે અંદર ભાવે,
તું પ્યારા સબ ગુંનીયનમે ગુંની હએ ન્યારા.
બરતર તેરી શાંન અયે કાદીર સુભહાંન,
તું હયે બાલા સબસે આલા ભેદોવાલા.
બારીતાઅલા કુદરતવાલા—યજદાંકી.

ગાયન ૧૬૨ મું. રાગ-જીલ્લા-તાલ-કેરવો.

ઓહો મન મોહેના તેરી છુમ છુમ ચાંલ—ઓહો.
હાથોમે હએ પએમાંનાં મતવારી તેરી ચાલ,
મદુવા ભરકે દે ગઇ બજાતી ચલી તાલ—ઓહો.
મતવારે તોરે નએનાં અઓર ગોરે ગોરે ગાલ,
તોરા બાલા જોબનાં ઉમરીયાં ચઓદા સાલ.
મોરે દબરીખાંન તોરી તઓદ હયે પખાલ,
અહા મેરે તોંદીલે; ઇસ કુપ્પેકો સમ્હાલ
અપની સુરત ભુલ ગએ રંડીપે ગીરી રાલ—ઓહો.

ગાયન ૧૬૩ મું. રાગ-દરબારી-કાહાદન્રા.

ભાવે તેરો ભોર ભએ રાગ,
ગુનીયન ગાવે ગુની પએછાંને-ભાવે.
રસ ભરી તાંન મોહત નીત જાંન,
ગાના ભેદન હરકો જાંને-ભાવે.

ગાયન ૧૬૪ મું. રાગ-અંગ્રેજી-તાલ-દાદરા.

શાદમાં નજાવે શાદ હો સદા શાદીયાં કરે જાવે
ફતાહ પાકે આવે હોવે સદા ફજલે ખુદા હામી
તેરા શુંહો મસા હએ એ દોઆ જાજા શાદ
અફસરી સરવરી શાદ રહેનાં દે ખુદા તુઝે તું
જાંહાં હોજવાં શાદમાં કભી ન રહેને પાવે દુખો.
બરા વોહ ખુદા વોહ ખુદા હો તેરા રહેનુંમાં તું,
સદા હયે દોઆ હયે દોઆ મુંદઆ દીલકા.
પા અબતું જા ફતાહ પા પાકે આજાજા શાદમાં

અસીરે હિર્સ.

ગાયન ૧૬૫ મું. રાગ—કલીઆણ-ત્રીતાલ.

દીના નાથ મોહે ડુબતા તારો ઉગારો કરૂણા નૈયાસો
ભયકે ભવરનસે ઉધ્ધારો-કરદોપાર ભવપાર ભટતારો—
તુમરોહી નાંમ નીસદીન સરનકો જગમજ ઠાંમ
તુમહી દયાકે ધાંમ જીયામેં હએ હાંમ
તોકો તજે ડુબે સાગર ન સંસાર
જાવે નહીં પાર રહે મજધાર હોવે નીરધાર
તોરી લીલા જો કોઇ ભુલા વાકો નહી ઠાર
હશર કો સંભારો—તારો

ગાયન ૧૬૬ મું.

બાહાર આઇ હએ હરશુ રંગ રલીયોંકા જમાના હયે
જબાંપર બુલબુલોંકે શાદાયે ગુલકા તરાના હયે
ચમક દેતે હંય કયા પાનીકે કતરે સુમ્બા રોસનમે
ટીકી હંય મોતીયોંકી ઝાલરેં સહેરા કે દામનમે
રૂજંથન કુલ જમીનો કોહ ફરશે મખમલીસે હય
સદા આતી હય મુબારક બાદકી હરહર કલીસે હય

ગાયન ૧૬૭ મું. રાગ—માંડ.

ચલતી ચપલા ચંચલ ચાલ સુંદરીયા અલબેલી
જોબન રસ માતી ડોલે નયન ન અમરત રસ ઢોલે
સંગમાં બન મંડલ ખેલી—આલી—
એકતો નયના મદ ભરે દુજે અંજન સાર
એ બૈરી કંઇ દેતે હય મતવારની હતીઆર.
બહાહા શાનો વાલી ઓહોહો ભોલી ભાલી
બેલસી હએ નાર નવેલી—ચલતી

ગાયન ૧૬૮ મું.

ચલો ગુઇયાં ઠુમક ચાલ જઇયાં સજન તોરે આયેંગે
એજી આએગે સજન તોરે આયેગે—ચલો
એજી આએગે ગર સમજાએંગે
દીલબરદી કસમ ઇસ સરકી કસમ હાં
જાઓ લાઓ દીલરૂબા મનહર લાવો
નયન મીલાઓ બચન સુનાઓ
બીધન મીટાઓ—સજન.

ગાયન ૧૬૯ મું. રાગ—સોરઠ તાલ ખીમટા.

અમ્મા મુઝે અચ્છી સી ટોપી મંગાદે
ટોપી મંગાદે ઘોડા દીલાદે સીલાદે
ગાડીમે લેદુગા ઘોડેપે બયઠુગા હાંકુગાં કચ કચ હુ હુ હું
આહીસ્તા આહીસ્તા આહીસ્તા બસ
થમ થમ થમ અમ્મા મુઝે છોટીસી બંદુક લાદે.
બંદુક લાદે ભાલા મંગાદે તીરોકમાન દીલાદે
તોપોકો છોડુગા કીલેકો તોડુગા
ગોલા ચલાઉંગા ધ૨૨૨૨ ધુડીમ
ઝટપટ હો ઝટપટ હો ફયર ધ ૨ ૨ ૨ ધુમ ધસ

ગાયન ૧૭૦ મું. રાગ—કલ્યાણ—તાલ—દાદરો.

બોલો બોલો સાવરીયાં પ્યારે નજદીયાં પર વારી
કહેદો કહેદો જોહો મોહેધીર ભઇ હો તકસીર—
હમ નહી બોલે તુમ્હી સમજલો હો જો તકસીર
સજા મએ દુગા તુમહે ઓર તુમ કબુલ કરો
વોહ કયા સજા હએ સનમ મુતલક ન ભુલકરો
ઇધર કે ઉધર કે—બસ ઠીક

ગાયન ૧૭૧ મું.

મોરે શાંમ મોહે હામ—મોરે સરવરીયાં
જાઓ ન મોસે ડેર નજરીયાં—
તુમ બીન પીયરવાં જાએ જીયરવાં
દીન રયન મોરે નગન ટકીએ ડગરીયાં—મોરે

ગાયન ૧૭૨ મું. રાગ—પીલુ—તાલ—ખેમટો.

હાએ મુઝે દર્દ જીગર ને સતાયા મેરા પ્યારા
નહી દીલ આરા નહી કોઇ ચારા નહી હયે ખુદાયા
ફુગાંમે આહમે ફરીયાદમેં શેવનમે નાલેમેં
સુનાઉ દરદે દીલ તાકત અગર હોસુન્ને વાલેમે
કબાબે સીખ હયે હમ કરવટે હરસુ બદલતે હયે
જો જલ ઉઠતા હએ યેહ પહેલું તો વો પહેલુ બદલતે હયે
અહેલે બેદાદમીલા દીલકા ઉસ્તાદ મીલા
પુરા સૈયાદ મીલા સખ્ત જલ્લાદ મીલા
સાંસ દેખી તને બીસમીલ જો આતે જાતે
ઓર ચરકા દીયા જલ્લાદને આતે જાતે
હાય જાલીમ ને રહેમ ન ખાયા—હાએ

ગાયન ૧૭૩ મું. રાગ—બેહાગ તાલ ખેમતા.

જવાં દુલાહપે હુમએ નીસાર—મુવે ખુસટપે
હું મએ નીસાર—તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર.
અંધીકાની જોડી બની મજેદાર અંધીકાની જોડી બની મજેદાર
શાદી કરૂંગા ઘોડે ચહડુગા ફીરના કરૂં તકરાર—
મુઝે બાલી બના દે બુંદે મંગાદે સાડી દીલાદે તુ ચોલીકે સાથ
તુઝે બાલી બનાદુ બુંદે મંગાદુ ઝુતા ગઠાદુ મએ મોચીકે હાથ--
અભી લાઉ અભી લાઉ અભી લાઉ જાન
શાદીકા કરો એકરાર—તેરીમેરી

ગાયન ૧૭૪ મું. રાગ—બરવા તાલ—ખેમટા.

મેરી જાની શરાબ અર્ગવાની શરાબ આજા તુઝે ડાલુ પેટમે
જી મેરા આયા હએ તેરી લપેટમે--જાની.
ગોલે પાસીંદે મંગાદે પલેટમે તુજકો પીઉંગા લેમેલેટમે
યારો ખતા મુઆફ કરો મએનશેમે હું
શીશેમે મય હએ મએમે નશા મએ નશેમે હું
યુ કહેતે હીમાકતબેગ સુનો મેરે ભાઇ—તુમ બેચકે
ઘર પીં જાઓ નહોગર પાઇ
ચુકો ન યારો અલસેટમે--જાની.

ગાયન ૧૭૫ મું. રાગ—ભેરવી તાલ-લાવણી.

મન ધીર ધરો મોરી સજની--હાં ધીર ધરો મોરી સજની--
દીન રયન જપત પીયુ ભજનીરે
હાં ધીર ધરો મોરી સજની
રો રો કે ફટતી છતીયાં ભઇ કયસી, હાંય સુરતીયાં
તોહે ચયન નહી દીન રજની હાં ધીર ધરો મોરી
તેહારી જારી મોરી પ્યારી સુંન સુન ઉઠત હએ પીર
દુખ સાગરસે પ્યારી તોરી નૈયાં દાતા લગાઇ હએ તીર

ખુબસુરત બલા.

ગાયન ૧૭૬ મું. રાગ-દરબારી કહાન્રા—તાલ=દાદરા.

જલથલમેં તોહે પલપલમેં તોહે દાતા બીધાતા બખાને હય
પ્રભુનાથ જગમગાત જગ અનુપ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય
છુપાલે દામને રહેમતમેં ઇન ગુનાહોંકો
ઇલાહી તુજકો ગફુરૂર રહીમ કહેતે હય
કહીં કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે

યેહ ઉસકે બંદે હય જીસકો કરીમ કહેતે હય
કષ્ટ હરન તુમરે ચરન ગુનીયન આવે હય—જલ

ગાયન ૧૭૭ મું. રાગ—અંગ્રેજી=તાલ—દાદરા.

Now let me alone, though I know you won't,
I know you won't, I know you won't,
Now let me alone though I know you w'ont
impudent Barney O'hea
It makes me outragious, when you are so contagious,
You'd better look out for the stout corney creagh
He is the boy, that believes I am his joy
So you'd better behave yourself, Barney Ohea
impudent Barney None of your Blarney
impuent Barney O'hea

ગાયન ૧૭૮ મું. રાગ—છાયા=તાલ-દાદરા

બાદે બહાર આઇ હોને નીસાર આઇ
કરતી હય બુલબુલે શેર પ્યારી નીગાર આઇ-છાઇ
હર ગુલપે હય લાલી બુલબુલ મતવાલી જુમે હય ડાલી
ફુલોંકી મહકસે જીયા સાદ કરો દીલ દીલ મીલ સંગ
ફુલોંકી ફબન ચલત પવન—હરગુલપે
તુમપર બલહારી, સખીયાં સારી વારેં જીયરવા
હરવા ગલેમેં ડાલે દોહરા-
સુદંરવા જીયરવા ગુલશન તુજપે વારે—હરગુલપે૭

ગાયન ૧૭૯ મું. રાગ-બરવા=તાલ-એમટો.

હાંરે ગોરી ચાલો ન હારો અકેલી અલબેલી
દેખો બારાસા જોબના લુટે ન કોઉ નવેલી અલબેલી-હાંરે
સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી
મોહે ન સતાવો અય જાવો
કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહાં લગાયા બતાવો
જાઓ અબ ન બોલુંગી તુમસે ગુઇયાં રાર ન મચાવો
ગઇ સબ જાન સખીયાં કરકે ઘાત કાહે છુપાત
મનકી બાત, ભેદ કહત હય મોહની અખીયાં-ચાલે

ગાયન ૧૮૦ મું તાલ-ખીમટા-લાવણી દાદારા.

ચલે ઇશ્કમેં આરે, જીગરપર દોધારે
ચયન આસકકો દમભર કયું કર હો

મુસીબત ઝેલી બલાસર લેલી
તબીઅત ખેલી પહેન ગલે સએલી ભજે ઇશ્કકો
પ્રેમ પીયાલા જબ તુમ દીનો મત હમારી બઓરાઇ
હીરદે બાંન નયનનકે લાગે સુબધુધ સબ બીસરાઇ
પ્યારી પ્યારી બતીયાં કરત, ધતીયાં તજોજી છતીયાં
લગોજી, પ્યારે તોરે વારી વારી-ઇશ્કમેં.

ગાયન ૧૮૧ મું. રાગ-સીંધ ભૈરવી-તાલ-ખીમટો

હાંરે કોઇ બાંકો સીપઇયા લુભાએ ગયો—હારે
હાંરે મોહે જીયા હયામે સમાએ ગયો—હારે
તનમન બારા જોબન પ્યારી કૂબન વારૂં જીયરવા
સૈયાં દીવાની બનાએકે સોહાએકે રીઝાએ ગયો--હાંરે
કોઉ ઓર કુચ્છ સુઝત નાહી અયસી ઝલક દીખાએ
આએ બસે નયનનપે મોરે રાખું પલક છુપાએ
અબતો હય ધ્યાન ગેહી ઉનપર કુરબાન ગઇ, તન મન ધન
વાર દઇ--છયલા મોરે મન ભાએ ગયો--હાંરે

ખાબે હસ્તી.

ગાયન ૧૮૨ મું. રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ તીતાલ.

હાંરે સૈપાં મય ગરવા ડારૂં બૈયાં સતાવો નાહી મહેકા
પીયા પ્યારે સઓતનપે જાઓ વારી
મોહે બીરહાકી મારોના કટારી
કટારી મોહે સૈયાં ન મારો મોરે સૈયાં
પલપલીયાં, તલમલીયાં, એકલીયાં, હો રહીયાં—હાંરે
સૈયાકી છૈયાં મયતો ચયન કરૂંગી બનકે દુલહન મનભાએ
મોહે કછુ ન સોહાએ બીન પીયા જીયા જાએ
જી જલાએ, કલપાએ, તરસાએ, તડપાએ—હારે

ગાયન ૧૮૩ મું. રાગ—ભેરવી-તાલ-દાદરા.

કીરદીગાર ઉસ્તવાર તેરા એકતેદાર
રોજગાર કારોબાર પર હય એખતીયાર
ખાકસાર ખારજાર હમ હય ગુનાહગાર
તેરે આગે સરકો ઝુકાએ
અલમ સીતમ કદમ કદમ થા હમપે દમબદમ
કરીમ કરમસે ગમ તેરે અદમ હય અબબહમ
અમનચમન હય દીલ મગન હય સરકો કરતે ખમ
તેરે આગે સરકો ઝુકાએ

ગાયન ૧૮૪ મું. રાગ--બીહારી--તાલ--લાવણી

પખના હોતા ઉડ સકું ઔર બે પંખ ઉડા ના જાએ
બીધના અયસી બાત કરે કે પંખ દે લગાએ
ચીડીયા બનકે મએ ઉડ જાઉં, કોયલીઆં બન બાસી
બન બન દુખીપારી કુકું અહીગેન કર જીયરા ફુંકું
અંગમાં દુખ અગીયન ઝોકું
એકલ મતવારી ડોલું અપના દુખ કાસે બોલું
બીરહા બીખ હીરદે ઘોલું

ગાયન ૧૮૫ મું. રાગ-ભેરવી-તાલ ખેમટા.

જીગરકી આગ બુઝે જીસ્મે જલ્દ વોહ શએલા
લગાકે બરફ્મે સાકી સુરા હીસે મયલા
પીલે પીલે રંગીલે ગેહ જામ જામ જામ
થોડી બરફ ઇસમે ડાલો ડાલી હય નેકનામ
શરાબ પીના હય નેક કરીના
સમઝતે ઇસકો હય દાના બીના—પીલે

ગોપીચંદ.

ગાયન ૧૮૬ મું. રાગ—સીંધુડો તાલ-કેરબો.

જાઓજી જાવ કીસનાદાનકો ફુસલાને આએ
કીસકો બહેકાને આએ કીસકો બહેલાને આએ
બાતોમે લાને આએ ઘાતોમે પાને આએ
પુરે નાદાન અપની નાદાની દીખલાને આએ
આગે ઉસ્તાદકે ઉસ્તાદી કરને આના કયસા
દરીયામે ડાલનેદો જામ પાની જાના કયસા
ફીરતે હો ઘેરેઘેરે કરતે હો હેરે ફેરે
આતે હો મેરે ડેરે જાતે હો બનકે ચેરે
જા યબદે અયસે ફંદે ગોરખ ધન્દે દેખે ચંદે
કયા હમકો સીખલાને આએ

ખુરશીદે જરનીગાર.

ગાયન ૧૮૭ મું. રાગ—બરવા તાલ-કેરબા

ફરમાઓ શરમાઓ નહીં અબ હજરત સરવર હાં,
કોન હય વોહ તુમને જીસપર તનમન ડારો વાર,
ફંસકે દામે ઇશ્કમે અબ છુટના હય દુશવાર,
ઘર છુટા દર છુટા હયરાન હો બનબન જાનસે હરદમ પુરગમ દીનરતીયાં

જોરવાલે આપ થે ક્યું બને નહી કો ખાર,
દુખ ઝેલે, સુખ ઝેલે, હય જોર કીધર અબ શેર હય
જીસપર બહડ બહડકર બતીયાં

ગાયન ૧૮૮ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

આલમમે હય ખુબી સારી પયસેકી, બાબામાઇ બેટા જોરૂ પ્યારી પયસેકી
જીલ્લતખારી ઇજ્જતદારી પયસેકી, જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી
પયસે લાના, જયસે પાના, દુઃખ ઉઠાના, સુખ ઉઠાના
સર કટાના, જીસે જાના, તબ હો આના પયસેકા.
કયસી ખારી, ઓ લાચારી, ખીદમતગારી, તાબેદારી,
સઓ મક્કારીસે, કમાના પયસેકા.
અદનાઆલા બનીઆ લાલા ગોરા કાલા બચ્ચા બાલા.
દેખાભાલા સબકાવાલા વોહ દીવાના પયસેકા
છોટામોટા, સચ્ચાખોટા, શાલુગોટા, થાલી લોટા.
કુડીસોટા પીના ખાના પયસેકા.

ગાયન ૧૮૯ મું. લુચ્ચા લવજી એ-રાહ

મુબારક હો શાહા જશને મલુકાના મુબારક હો
શરાબે શાદમાનીકા એહ પયમાના મુબારક હો
દુબારા ઇસ ગુલીસ્તાંમે બહાર આના મુબારક હો,
ખુશીસે સુરતે બુલબુલ હમે ગાના મુબારક હો.
બીન શહેજાદીથી બરબાદી અબ હય શાદી ઘરઆબાદ
(કોરસ.)
હય માહપારા અંજુમન આરા કયદે જાદુસે આજાદ
બરોજે ઇદસે ફીરોજ હો નોરોજ સુલતાંકો
ઇલાહી જાવેદાની અયશ રોજ આના મુબારક હો.
મચી હય ધુમ એહ હરસુ જહાંમે જાને આલમકો
તીલસ્મે સેહરો જાદુપર ફતહ પાના મુબારક હો

શહીદે નાઝ.

ગાયન ૧૯૦ મું. રાગ—ઝીંઝોટી—તાલ લાવણી

તુમસે લાગી નજરીયાં હમારીરે,
વાયદે પે તુમ ન આયે તો કુચ્છ હમ ન મર ગયે
કહેનેકો બાત રહે ગઇ ઔર દીન ગુજર ગએ
ફુલે ફલે ન આકે ગુલીસ્તાને દહરમે
હમ વોહ શજર હય બાગસે જો બે સમર ગયે
ક્યું ન લીની ખબરીયાં હમારીરે-તુમસે
કારે નયનોને ટોનવા ડાલારે મન હર લે ગઇ છબઆલા

વાહ કયા ગાતી હોબીબી નીરાલારે તેરે નખરે મેં ગરમ મસાલ
આવો સાંવરીયાં મોરી સેજરીયાં બીતી જાતી ઉમરીયાં હમારીરે-તુમસે

ગાયન ૧૯૧ મું. રાગ-ભેરવી-તાલ લાવણી

નયન કટારી મોહે મારી રે સાંવરીયાં પ્યારા.
મોહત સોહત છબ ન્યારીરે સાંવરીયાં પ્યારા—નયના
જીયા લુભાએ છલ બલ પ્યારીરે સાંવરીયાં,
વારીરે સાંવરીયાં, પ્યારીરે સાંવરીયા, પલ પલ જાઉં તોરે બલહારરે-
સાંવરીયાં પ્યારા

ગાયન ૧૯૨ મું રાગ કાલીંગડા-તાલ લાવણી.

મોહે રેતીમેં બંગલા બનાદે, કીશોરી લાલ—રેતીમેં
બંગલા બનાદે ધુની રમાદે, ભરભરકે ચીલમ પીલાદે-કીશોરી
મારા જો દમ ચીલમસે શરારે નીકલ પડે
એક બુર્જે આતસીશે સીતારે નીકલ પડે
ભંગ ધુટાદે, સુલફા બનાદે, અફયુન્કી ચુસકી પીલાદે-કીશોરી
દારૂકી બોટલ મંગાદે કીશોરી લાલ-
ઇનસાં હરે જમીન હરી આસમાં હરા,
સબજીમે આ રહા હય નજર કુલ જહાં હરા
ગાંજે કે ધુંવેકા બાદલ છવાંદે, ભંગકી બારીશ બરસાદે-કીશોરી

ગાયન ૧૯૩ મું. રાગ-ભીમપલાસ-તાલ લાવણી.

પરદેસી સૈયા નેહા લગાયે દુખ દે ગયે
આવનકી ઔધીયા કીયે ગયે, સુખ લેગયે, દુખ દે ગયે-પરદેશી
સૌતન બીરમાય રાખો, બયરન લલચાયે રાખો,
કેહેકો અમૃતરસ ચાખો, કેહકે રસબસ અબી લાખો,
હમસે બતીયાં કરકે પતીયાં નાંદયો-સુખલે ગયે

ગાયન ૧૯૪ મું. રાગ-કલયાણ-તાલ ખેમટો.

તોરી બાંકી નજરીયાં જાદુ ભરી
મોરે પ્યારે સાંવરીયાં જાદુ ભરી
સાથ ઇસ દીલનેભી ન જીગરકે દીયે,
તેરી તેગે નજરને વોહ ચર્કે દિયે,
તન હય પારા મન હય પારા,
નયનોંસે સયનોંકા વોહ તીર પ્યારે તુંને મારા,
લાગી કટરીયા જાદુ ભરી-તોરી

સુનેહરી-ખંજર.

ગાયન ૧૯૫ મું. રાગ—કલ્યાણની ધુન—તાલ ત્રીતાલ.

મૌલા તેરી કરતારીપે વારી બલહારી
હરડારી ડારી ન્યારી ડૌલત ડૌલત પ્યારી
મનમે તું હએ બનમે તું હએ ફુલવારી સારી બલહારી—હરડારી
બરગો સમર શજર હજર ફુલા ફુલા ગુલજાર
ઝુમતી બાદે બહાર પીયુંકી પુકાર
કોયલ કુકુ બોલે નીસદીન કીરતાર
મહેશર નીસાર તોપે બલહાર સરજનહાર
નરનારી બારી બારી તોપે બલહાર—વારી

ગાયન ૧૯૬ મું. રાગ—કહાનડો-તાલ લાવણી.

જાના અહાહાહા પ્યારી મતવારી શોખીયાં
બીરહકી તનમે અગની સુલગે વાહવા કામનીયાં
અબરૂ હંએ તોરે તેજ કટારી અહાહા મોહનીયાં

ગાયન ૧૯૭ મું. રાગ—કહાનડાની ધુન-તાલ-ચલતી.

મુંહ અપના બનાકે આવો એઃ ઇશ્ક વાલે
હયા અએ તો ગએરતસે મુંહ ના દીખાવો
લહુ લગાકે આએ આશકોમે શહીદ બનકર વાહ
સેહેલ સમજે એહ તરીકા કઠીન તંગ હએ એહ રાહ
પેટસે પાપ નીકાલે કયા તુમને નીરાલે

ગાયન ૧૯૮ મું. રાગ માંઢ—તાલ-લાવણી.

ઇસફાની હસ્તીકી ગલીયાં હએ કયા બે ઢંગી
લુચ પનમે સફાઇ પરકો સીધેકા કોન સંગી
શાન ગુમાન જહાનમે કરે ન કોઇ ઇનસાન
જબાંપે હરદમ શુક્રીયા ખુદાકા હો અરમાન
રે નેકીકા રાસ્તા હએ દુનીયામેં ખુબ રંગી
કીતને દીનોકે વાસ્તે ખુદસર એહ શાનો બાન
કાસકી રહી હએ તેરી જો આખીર રહેગી આન
રે મીટ્ટી કે પુતલે હએ તું મકાં ગોરકી તંગી

ગાયન ૧૯૯ મું. રાગ—કહાનડાની ધુન-તાલ લાવણી.

જલતે જલતે મીટ ગઇ મોરી મન ભરીયાં
ઓ યાર વફાપે જફાકી હએ રતીઆં

બેપતે સમજ કર નકી યારસે મએ બતીઆં ગુઇઆં
એક રોજભી તું એક બાર અગર આ જાતા
મેરે બેકલ દીલકો પ્યારે કરાર આ જાતા
ઇસ તરેહસે તો એહ દીલ ન મેરા ઘભરાતા
યા આપની હી કહે જાતા યા મેરી સુન જાતા

કરણુ ઘેલો.

ગાયન ૨૦૦ મું. **રાગ—પહાડી તાલ દાદરા.**

ઝુટી તઅરીફ હએ કબ કીસને પરસતાં દેખા,
હમને ગુજરાતમે કુલ્લ અએશકા સામાં દેખા;
હુસનો ખુબીમે નજાકત મેં કદો કામતમે
બખુદા રશકે પરી જાદ હર ઇનસાં દેખા.

(કીત્અ.)

સફહા સોનેકા દવાત અઓર કલમ સોનેકા
ખુબી ગુજરાતકી લીખ્ખું જો હો યમ સોનેકા;
રંગતે પુટકે ભરદી હએ જહાંકી સારી,
દસતે કુદરતને બનાયા હએ હરમ સોનેકા.
કોહો બન બાગો ચમન માલો ખજાના રઓશન,
અએસા દીલશાદ ઇન આંખોને ગુલીસતાં દેખા;

રાગ—ભેરવી.

ગાવો ગીત ગાંઇ સુર લઇ રંગ દઇ ખુશ થઇ રોજ મુબારક આજ—ગાવો.
થાવો ખુશાલ આ નવ શાલ ફ્લો નેક ફાલ
આજ મલ્યાં મારાં દોસ્તો જાંની પ્યારાં પ્યારાં અતી વ્હાલાં
કરો ચમન લાલા દુશ્મનનાં મુહ કાલાં માલીક રાખે લાજ.—ગાવો.
પાક યજદાનનાં પાક ફરમાનથી કીના કપટને દુર કરો હલી મલી ફરો
રબને ભજીને બદીને તજીને પાપથી ડરીને નેકીને હરીને
દુ:ખને સહીને સતને વળગીને રીપન કીર્તીએ ગાજ—ગાવો.

જ્યારેબી તમો તમારા દોસ્ત આશનાયોને

ઉંચા પ્રકારનું ડીનર આપવાના હોવો

ત્યારે અમારાં રેલવે હોટલમાં તેનો

ઓરડર નોંધાવવાની તમોને

ભલામણ કરયે છીયે.

ખાણી પીણીનું આ

એક

ઉત્તમ ધામ

છે!

—રેલવે હોટલ—

ગ્રન્ટરોડ નં. ફરાનો, મુંબઈ.

અમે
અમારાં કરવઈયાં
કેટરીંગથી મોભાવાળા બ્રીટીશ
અમલદારોને વટીક ખુશ
કીધા. છે અને તેઓએ ઉંચાં
લેખીત મતો આપ્યાં છે. રોજ બરોજ
આ મોભાવાળા બ્રીટીશ અમલદારોથી
અમારૂં હોટલ તદન ચીકાર રહે છે.—

બાર અને બીલીયરડ ટેબલો.

બોરડ એંડ રેસીડનસના રૂ. ૪.

ટેલીફોન નાં० ૫૧૧.

ભાગ ૨ જો.

ગુજરાતી નાટકોના ગાયણો.

પાકજાતપરીન.

ગાયન ૨૦૧ મું. રાગ—કલ્યાણ-તાલ-ત્રીતાલ.

દાદાર ઓ દાવર ખાવર.
સરવર, પરવર, દાતા, દાની,
ખાલિક, માલીક, અકબર
યજદાન પાક તું, માલેક ખાક હું
ચરણે, શરણે, મન રહે તુંજને—યજદાન
પાપો તું કાપજે, નેકી તું આપજે
માફ તું કરજે, માફ તું મુજને—યજદાન.

ગાયન ૨૦૨ મું. રાગ—માંડ.

કરમ બુરાં છે. તે ઔરતનાં પતી જેનો છે અતી છંદી
સત સંગનો ભંગ નશ્વવ કરશે, તે નરની છે મતી ગંદી—કરમ
સઉ સુખમા પતી સુખ પામે જે, તે ભાગ્યવંતી છે બંદી
વ્હેમ બુરો જે રાખે છે સ્વામી, નજર કરે છે શકમંદી
તે ઘરની ખરેખરી બરબાદી, તે ઘરમાં હરદમ મંદી—કરમ

ગાયન ૨૦૩ મું. રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

ખરે તારે ખુદાતાલા જગતમાં સતપન જે નીત રાખે
જુઠ હારે મતીવાલા, આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે
નિતીને દરીયે, નાવ બદીની, છલ કપટ મહી હારે,
નહિ તારે, રસીલી છબીલી, કપટમાં રાહત મન, તજી નાખે
વાવો તેવું પામશો જગની આ છે રીત
કરણી તેવી ઉતરની નેકીની છે જીત-ખરે

ગાયન ૨૦૪ થું.

ખરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી
જે નીતીમાં છે સારી, જે પ્રીતીમાં છે સારી—ખરી
નીતી વનાની નાર નઠારી, જે જગમાં તમામ અકારી
પ્યાર કરવા લાયક પ્યારી જે નીતીમાં છે સારી-ખરી
દાદગર રડાં કરે હર નારના ભુડાં ચલન
નામના ઘરમાં થશે, ને ગામમાં સૌ જન મધન

ભલી તે ભારી જે હીતથી રાખે યારી
જે હિતથી રાખે યારી, જે ચિતથી રાખે યારી—ખરી

ગાયન ૨૦૫ મું. રાગ—ભેરવી.

આશા માહરી છે ખરી,
માન, માન, યજદાન તું ખરી-આશા
દાદ મ્હારી, લઇ દે યારી, હમપરનું દુઃખ દે તાલી
રંજ કાપી, ગંજ આપી, કર સુખી તુ ઘર જરથી ભરી
માગુ હું કરગરી, માન, માન, યજદાન તું જરી—આશા

ગાયન ૨૦૬ હું. રાગ-કાફી.

લઇ નામ ખુદા નામ સઉ થામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ-લઇ નામ.
તે વન માયા લાગે અકારી, તે વન સઉના કામ
જગ માયામાં વસ જો થયો તો તે છે સંકટ ધામ
રામ નામ લે હર ધામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ-લઇ નામ.

ગામરેની ગોરી.

ગાયન ૨૦૭ મું. "જગત સારી પ્રભુ તુંજ બલીહારી રે"-એ રાહ

જગતવાલી? સઉ તુંજ બલીહારી રે-ઓ જગત.
દીપે ખુબી ખુબ જગતમાં નીત ત્યારી રે ન્યારી-ઓ જગત
નહિ સેહજ રજબી ફેકટ તેં સરજાવી રે
કહી ગરજ ગજને રજને તેં ફરમાવીરે,
ભરી હીત રીત કરી જગ તેં જારીરે જારી?-ઓ જગત
પશુ પંખી જીવજંત ને નર નારી રે
તુને ડગલે પગલે જગમે છે ઉપકારી રે
ભજે નામ કામ, રચના છે ન્યારી રે ન્યારી-ઓ જગત

ગાયન ૨૦૮ મું. રાગ—ભેરવી—ગત.

હાય, હાય, માએ કાંય તુ ગઇ વિસારી
નીરાધારી છોડી તારી બેટી પ્યારી—હાય.
માય, માય, હું પુકારી, હાય હાય કરૂં જારી
મેલી મુજને માદર મારી, સીધી જન્નતમે સિધારી
સખ્ખે સુતી ફુલવારી, સુખીયારી થઇ ભારી
હું તો રહી દુઃખયારી, માદર મારી માદર, પ્યારી
બેકરારીની કટારી કટારી હૈયું નાખે ફારી?—હાય.

ગાયન ૨૦૯ મું. તાલ—લાવણી.

હું તો ગામરેની ગોરી, કે હું તો ગામરેની ગોરી
નાજ અદા અંદાજ ભરી છઉં ગામરયન ભોરી—કે હું તો.
મેં ટંકરાઇ હેંકરાઇ આજ લગન નહિ જાની
હું એસકાઇ મેસકાઇ કાજ નથી રે દીવાની
અહિ સાદઇમાં રહી રાજ કરૂં જેમ રાણી
નહિ સુખીયારી થોરી રે કે હું નહિ સુગીયારી ઠોરી—નાજ
કંઇ છાસ દહી, દુભ, ઘી, ખીચરી ને ભાજી
વળી વાલ વટેણા તરતરકારી તાજી
અમે દાલ રોટલી ખાઇએ ખુશી થઇ ઝાઝી
સઉ પતરાજી છોરી રે અમે સઉ પતરાજી છોરી—નાજ.

ગાયન ૨૧૦ મું. સારી પૈસેકી બાહાર-એ રાહ.

સઉ પઇસાનો બાહાર પઇસાનો કારોબાર
પઇસાનો પ્યાર, પઇસાથી પાર, પઇસે સઉ તાબેદાર
ગમાર હોયા ચમાર. બુબખ બી બેસુમાર
પણ પઇસા ચાર, જો ગાંઠે યાર, તો કહેશે ઇજ્જતદાર?

(કોરસ.)

પઇસા પર સૌનો ચાહ ફકીર હો યા શાહ
પઇસા પઇસા પઇસાની વાહ વાહ
હોય ખાનદાની અગર મગર તે જર વગર
છે સરબસર તે બેકસર નફરથી નબેહતર
હોય ધોબી કે હજામ પણ પાસે હોય જો દામ
તે બેલગામને ખાસો આમ સો સો કરે સલાંમ

ગાયન ૨૧૧ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

તું ચાહે રબને બંદા ગર, તો ધર નેકીનું દીલમાં કર.
ને નેકીનો દમ હરદમ ભર ના ગાફીલ બન તું બેખબર?
ના નેકી કર તું દમ ભર કમ છે નેકીમાં તે રબનો દમ
ના કામ આવે કો હમદમ ગા નેકીના ગુણ દમબદમ?

("કોરસ")

છન નન છન છુમ છનુમ, છન નન છન છુમ છનુમ,
છન નન છન છુમ છનુમ, છન નન છન છુમ છનુમ.

ગાયન ૨૧૨ મું. કાબુલમ કાબુલમ—એ રાહ.

ફાફરમ? ફાફરમ? ચકકર ફેરેમ? ખેઆંન થોરેમ?
ખાયના ખેતકા ખુરડા ખેહેમ? ખેટકા બુકલા થઇ ગીયેમ
આજને આજ નવા બનાઉં—ફાફરમ
દર્મે દિલમ શતુ આરમ, ફેટકા મારેમ ગેરમાં ગેરમ.

એઠ એથ.થમામ કીધાં નેરમ, ભોંગી જુથી ગેધ ફાફરમ,
આજને આજે નવા બનાઉ—ફાફરમ ।

ગાયન ૨૧૩ મું. જોયુ જોયુ કોલાપુર શેહેર—એ રાહ

તમો સાંભલોની સંતસુજાણ કલજુગ આયોરે
તમો દેખો દુન્યાના તુફાણ કલજુગ આયોરે
કોઇ કોઇ ઘરની વહુ દીકરી તે નહિ કરવાનું કરશેરે.
સસરા જેઠની લાજ ન ધરશે ને માંથે ઉઘારે ફરશેરે-કલજુગ
વહું સાસુનો ઝગડો રે થશે ને દીકરો જોઇને હસસેરે
સાસરીયાં બાર પાલશે ને માબાપ ખસતાં કરશેરે-કલજુગ

ગાયન ૨૧૪ મું. એ એ રંગી—એ રાહ.

રંગ બેરંગી તુરો હું કરશ સરસ બેહેક બેહેક થતો
મઘમઘતો અતીશય પુલતાજા વિણી લાવી-રંગ બેરંગી
ફુલ છે ફુલ અહી રંગબેરંગી હરહર રંગના મનગમતાં
મોગરા, ગુલાબ, જાઇ, જુઇ, ચંપેલી, નવરંગોએ દીએ મન બહેલાવી

ગાગન ૨૧૫ મું. લુચ્ચા લવજી એ—રાહ.

રચી બાજી હિલાસાજીની બે છગ્ગાની આસામાં
થયો રાજી, હું તો ગાજી, ખરી તાસીર પાસામાં

(કોરસ.)

ગુલપો રમતાં બાજી જમતાં, અંતે હાથે ચહડયો દાવ.
ગડબડ કરતાં, પાસા ફરતાં, બદલાવા બસ તરીયા પાવ
મતીબાજી, અરે પાજી, થઇ તારીજ અંતે હાર.
હસાવીને, ફસાવીને, કીધો હાગો તો પડયા બાર(કોરસ.)
મિટાવી મે, હટાવી મેં, ગરીબીની બુરી ચુંગાલ
કિધો જ્યારે, દગો ત્યારે, થયો જરથી હું માલા માલ (કોરસ)

ગાયન ૨૧૬ મું. Sweet home.

Mid Pleasures and palaces though we may roam;
Be it ever so humble there's no place like home;
A charm from the shies seems to hallow us there,
Which seek through the world is not met with else where

Chorus.

Home, Home sweet, sweet home
There's no place like Home,
There's no place like Home ?

માસીનો માકો.

ગાયન ૨૧૭ મું.

મુરખ ન સમજે સત—પ્રેમ મોજ
છે સૌથી મીઠી જામ મ્હોબતી
પીવો પ્યારા રોજ રોજ—
સરસ પદ સુપ્રીત જરૂર બખશશે
અર્પણ બસ દિલે ખુશ થઇ કરશે
મહોબત ઝટ પરખી થઇ ખુબ દિલસોજ—
કબુતરના માળામા તેમજ સીંહ ગુફામાં દેખો
ફુલ કુદરતમાખી લેખો
જે જન સતપ્રીત ન પિછાણે જેની ખુબી નહિ જાણે
ત્હેને પશુથી બદતર માને કુલ દુન્યા ફીરોજ—કે

ગાયન ૨૧૮ મું. રાગ—માંડ.

પ્યારા પૈસા? પૈસા? તુજ બલીહારી ખરીરે.
તુ સાચો નીમ ખુદા હાંરે તુંજ પર છે સર્વે ફીદા
જગ સરદારી ઠરી રે—પ્યારા
પૈસે આઇ પૈસે બાઇ—પૈસે સર્વે સગાઇ
પૈસા ને સઉ માનપાનને—પૈસે મોજ સવાઇ
પૈસાએ જોની—સઘલી ન્યામત હાજર ધરીરે—પ્યારા
પૈસે પાપો પૈસે સાપો—ઇજ્જતની ધુલધાણ
પૈસો બુરો ચશમચોર છે—પૈસો એ ઈમાન
પોતાના મારે હાય જિવતાંજીવત મરીરે—પ્યારા

ગાયન ૨૧૯ મું. રાગ—માંડ તાલ દાદરો.

મનને રસ્યો મનમાં વસ્યો છે એક
તે છે લાડલો ખચીત પ્યારો નેક—મનનો
હું તો દાસી થઈ ચુકી છું, નાથ ખરો તે યાર
પુજા કર તું પગ ચુમીને વેક અરે મન વેક—મનનો
ના ધીર કર, જલ્દી કર, માનીલે, જાની લે, તનમન ધનકર અર્પણનમીને—મનનો
શ્વામી હું નાદાન છું, ને છુ બાલા અવતાર
અમાનીને લાજ દેજો, સાથ અનેક વિવેક—મનનો
ભવ સાગર તું હાથ ઝાલી, કરજે પેલે પાર
મનસી ઈચ્છા પુરન કરજે 'રોસન' રાખી ટેક—મનનો

ગાયન ૨૨૦ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

પુરી બડબડ સડબડ ગડબડ જામી આજે મેક
આહા? વાહવા? જી અરે વાહવા?

સંધા ફ્રસ્યા, બન્દા હસ્યા, બન્યા એકે એક
ઠીક થઇ માસી, અચ્છી ખાસી રાખી માહરો ટેક
અરે હા? વ્હાં? વ્હાં? અરે રંગ છે ખરો
અરે હાં હાં હાં અરે ઢંગ છે ખરા
અરે વ્હો? મેક વ્હાં? તું તો નંગ છે ખરો.
અરે રંગ છે, જંગ છે હા હા હા.

ગાયન ૨૨૧ મું.

પ્યારા વિના હું દિવાની થઇ
મ્હારી સુધ બુધ સારી ગઇ વીસરઇ—પ્યારા
રાત દિવસ મ્હારો જીવડો ઉદાસી
ચાતક સમ હું પ્રીતીનીજ પ્યાસી
ખુશ છું હું રોશનને દિલ દઇ—પ્યારા

ગાયન ૨૨૨ મું. રાગ—આસાવરી.

ગુનીયનકે દરબાર ખડી મૈ ઠાડ અસાવરી સ્હાજ મિલાયો
અત કોમલ ગંધાર ખડી મૈ રેખબ બાદીની સમબાદી
સ્વરોહનમે ધૈવત છાંડયો દ્રત આરો હન ગાકો બચાવત
ની પ કરતે મનહાર ખડી મૈ--ગુનિયત

ગાયન ૨૨૩ મું.

હા બાગ રંચ્યો વનમાળી ત્હમે
હું તો હોંસે જોવા આવીરે-બાગ ગાય ફુલો સહું-બુલબુલ સંગે
થાય મગન બહુ બહું નવરંગે રીરોજ, તુજ ચિત-લાવીરે—બાગ

ગાયન ૨૨૪ મું. રાગ--અંગ્રેજી.

છઇએ અસે જરથોસ્તી-રે મજયસ્ની નેક
કુલ જહાન સાથે દોસ્તી-રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક
મુઠીજ ભર આ ટોળો-સઉ ઇલમનો સણગાર,
રે બોલ બાલા બોલો તેની સઉ નરને નાર.

(કોરસ.)

ઓ તોખમ કયાની ઓ જગ મશહુર
ઓ સૌ સદગુણમા સાચીને ભરપુર
કાયમ રહી જાલવજે શુભ તુજ જોમ
આબાદી સાથે તુ ઓ પારસી કોમ
બ્હોહલી શખાવત હાથે દેખે ઝગત-ઝાહેર.
બહુ ચંચલાઈ સાથે-સઉ વાતમાં માહેર
ગુઝરી જફાઓ ભારી-તોપણ ન છોડયો ધમ
તેથી મળી રબયારી-એઝ ખરો ભર્મ

ગાયન ૨૨૫ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

ખુશ થાઓ સઉ હમદમ, ખુશ થઇ ગાઓ છન છન છન
સઉ ગાઓ સરેગમ તમ ખુરરમ, થાઓ ઝન ઝન ઝન
લલકારો સઉ યારો ખુશ ઘર જાઓ સન સન સન
મધ પીવો બહુ જીવો ટરી રરી ટિરી રરી ધન ધન.

ધરતી કંપ.

ગાયન ૨૨૬ મું. રાગ--કલ્યાણ--તાલ ત્રીતાલ.

જમાનાની રસમે ચલી માલો જર ખોવો રે
ધનીને ચહડાવો થેલી કન્યાઓ રહે
વરરાજાને પૈસા ઝાંસો તો દીકરી સુખ જોએ
મારી કાની કરો ગ્યાની પઇસા આપવા આનાકાની
એવાં દાંનીથી છે હાની, ધનીજીને પાવો પાની
ધનીજી ચીચોડાવાલા હોએ.

ગાયન ૨૨૭ મું. તાલ—ખેમટો.

ઓ લેડી આયમ નોટ એન ઓફેનડર
કોંનટ્રેરી આઇ લવ તુ યુ રેનકર
ઓ ટેનડર ફેમીનાઇન જેનડર
ઇફ ફાધર વીલ સેનડ હર આઇલ બેન્ડ હર
ફાધર છે સેનડર તો હું છું એતેનડર.
માની યકીન કર સમજી બરાબર
ઉભો છે સાંમો ખરા દિલનો વેન્ડર ટેનડર જેનડર
થુ થુ મછરડા જરા તો ખુદાથી ડર
ટેમપર રેચર જોઇ આઈ વીલ મેન્ડ હર
બરાબર સરાસર આય વર પર તું મર
નહિ બીજો નહિ ગબ્બર જબ્બર જાઇ સવાબે જીગર બર

ગાયન ૨૨૮ મું. રાગ—લલીત-તાલ-ઝપતાલ.

તુંજ તુજ વ્હાલા જાન, પ્રેમીના ખરા છો પ્રાણ
પત્ર સંદેશો લાવે સુખમાં મને ડોલાવે
પ્યારા તારી યાદે માહરી કરતી સદા ધનીવારી
રબ રાખે સદા સાથે ધારૂં હું તારૂં ધ્યાંન
આવો પ્યા[illegible] આ હૃદયમાં તુંને છુપાંવી રાખું
જાની જાન જાને વારૂં પ્રેમ રસ મજા ચાખું
સતી નારી હું છું તારી બીજાને નહિ ઝાંખું
પ્યારો આશક રડતી ભામની ભુલી શાંન

ગાયન ૨૨૯ મું. રાગ—માંડ-તાલ-હીચ.

જાનો જીગર આવો
મોતીડે વધાવુ પ્રેમ રસ પાવું
હું તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ
લાગો આ ગળે જાન મને તમારી બનાવો
પ્રેમ પીયાલો જહેરનો સમજે સહુ સંસાર
અમૃત છે એ જહેરમાં પિયો કે બેડો પાર—મોતીડે

ગાયન ૨૩૦ મું. રાગ—ભૈરવી-તાલ-લાવણી.

સાચા જીગરપર રાખો ભરોસો
એ છે કસોટી પ્રેમીની વ્હેમોથી ફર કદી મન સાચું
રાખો જીગરમાં પ્રીતીની નેમ-સાચાં
વ્હેમી ભમાવી પાપી મને કીધો
મનની સફાઇઓએ ઉગારી મને લીધો
મારી ખરા દિલની બખ્શો જા
જો કદી ખોટો દોષ વ્હેમોથી તને દીધો—સાંચાં

ગાયન ૨૩૧ મું. રાગ—કાલીગડા-તાલ-ખેમટો.

આ આ દુન્યા છે જુનો ખટારો રે
ભાઇ તેને ભેજાના દહીથી સુધારો
કઇ યુકતી ભરી કલટીવેટીંગ કરી,
માહરા જેવા સુધારા વધારો-આ આ
ઘાઘરીઓ જામો છે એક એબ 'શુમા નમી દાંની'
કરૂ સુધારો તેમા હું હવે જરૂર જાની
બ્યુટીફુલ લેડીઝોને લાવું હવે સ્કેટીંગ પર
કરૂં સુધારો હવે જલદી લવ મેકીંગ પર
નવા યુનીફોર્મથી ફેરવી કોમ લાવું એ ફેશન જગતપાર—

ગાયન ૨૩૨ મું. રાગ—જીલ્લા-તાલ-લાવણી.

નાંખી મને પ્રેમની તેં દોરી દીન્યાર વ્હાલા
નાખી મને પ્રેમની તે દોરી
પ્રેમ પીયાલો પાઇ દીલ લીધુ ચોરી—દીન્યાર
તમો ફરયાદ બનશો હુ શીરી કારી ગોરી
તમો બનો ચંદર તો હુ ચકોરી—દીન્યાર
જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર
તુંજ સરખી સતી નાર તજીને ભજે કોઇ પરનાર
તેવા નરને નરકનો છેવટ છે અધીકાર—તમો

ગાયન ૨૩૩ મું. તાલ–દીપચંદી.

આયોરે આયો હું પરણીને આયો.
પંનદર મણનું બઇરૂં હું લાવ્યો
તુ એને પરણ્યો નહિં તે ખાંધી બચ્ચા થાય.
આય કાચુ કુમરૂં બઇરૂં જોઇ મારી વરસોની ગઈ તાપ–આયો
કહાં, ફેની, કહાં લેવડી, કહાં કાંદો, કાંહ ગુલ,
હું તારી પર મરૂં મરૂં મારા ભેંસાસુર–બુલબુલ–આયો

ખુદાપર સબર.

ગાયન ૨૩૪ મું. રાગ—ઇંગ્રેજી-તર્જ-તાલ કેહરવા

ઘર રાખુ જેની આનું તનો છે સુખય સંસાર
ધન દોલત તેના ઘરમાં જોશો મન સુખ અપરંપાર
સુખ દુખનો સાથી ઘરની રાણી જે ઘરમાં નેક નાર
આશિશ તે ઘરપર વરસે જ્યાં સુખ સંપજ બીસ્યાર

(કોરસ.)

નીત્ય નામને તુ દીપાવની નીત્ય નામને જે નાર,
નીત્ય નામને તુ દીપાવતી સાચી સદગુણવંતી નાર.
નેક નારી સઉને વ્હાલી દેશ ખેશ કુટુંબ સહુ સાથ
નીત્ય નામ કામને તું શોભાવતી નેક ચાલની જે નાર
પરધન પર થુકી નેકી નીતી નહિ ખોશે નેક નાર
નેક આશીશવંતા કામોથી તે શોભાવશે સંસાર
નેક કેળવણીથી આબાદી તે ફેલાવશે હર હાલ.
નાર જાતી છે જગની સાંતિ હરપળને હરબાર

ગાયન ૨૩૫ મુ. તાલ ખેમટો.

ગાવો ખુશી થઇ સંગમાંરે આજ
લાગ ફાવતા ગજવા આઉં કરવા
સાહુકાર બની ફરીયે હાઉ કરવા
છડાં ઉછાલતાં કેરાબી ખાંતાં, મીઠાઇ ચઘરતાં, ફરીયે પમરતાં
રંગીલી ફરીએ ઢંગ મારે આજ–ગાવો
કામ કાજમાં કઇનું આઉ કરતાં
તફરમચીમ સઘર હાઉ કરતાં
હુન્નર અજમાવતાં નામના ફેલાવતાં
ગજવા કાતરતાં નથી શરમાતા
ભમીયે હમેતો ખુશ ઢંગ મારે આજ–ગાવો

ફીરોજી ગાયન.

ગાયન ૨૩૬ મું. રાગ-બરહંસ-ગરબી.

પતિવણ જગમાં જિવતર ખોટું જુઠો સઉ આધારરે—
પશુ પક્ષી સહુ જીવજનતોના જોખ કરી અપારરે
જગત વસાવી સકલ જોડથી રાજી છે કરતારરે,
જ્યું દેખું ત્યાં પ્રેમ ગાંઠથી બાંધ્યાં છે નરનારરે
તેમ એજ રબની ન હોત તો જોડ ન કરતે ત્યારરે
જિવતી શું પણ નજીવી ચીજમાં-જોડાંનો છે પ્યારરે
જેમ જડત વણ રતન ન શોભે-હાથા વણ હથીયારરે!

ગાયન ૨૩૭ મું. રાગ-કાફી-ઠુમરી.

જનમી શું આ જગતમાં-દીવાની
દુખનાં ઢગમા-પડી પડી નીત રડી રડી મરવા
રે હો ખુદા શું હું બંદીખાને
નિત નિત રડયા કરૂં-ડરથી ડરૂં તફડી મરૂં
આવ આવરે વ્હાલા ભાઇ-મારી મદદે તું.
નહિ તો જિવપર આવી માથું પટકી નાખીશ હું

ગાયન ૨૩૮ મું. રાગ ભેરવી-પદ.

શુકર કરૂં હું લાખ લાખ નિત તારા હો જગવાલી
મારૂં તારા હુકમ જિગરથી નેક ચાલ હુ ચાલીરે
તમ વણ ખાલીક એ જગ માલીક કુલ દુન્યા છે. ખાલી
જ્યાં દેખું ત્યાં તમ ઝમકો છો સકલ જગતને પાલીરે
દુખીયારીનાં દુખને હરવા ટાલી છે જજાલી
સુખનો સુરજ તમો ઉગાડયો કાપી દુખ નિશ કાલીરે
બંદીખાને રડતાં રડતાં ફેલી આંખે લાલી
પાર ઉતારી તે દુખથી તે મુજ હાથોને ઝાલીરે

ગાયન ૨૩૯ મું. રાગ અંગ્રેજી.

નેક ખસલત માનવી નીત્ય સુખ સમ જાનવી
પાપ ખટપટ માનવી લેતો ના તું માથે
મુર્ખ પરધન ખાઇને પાપ ગુણનીત ગાઇને
સાથ પર દુખ ચાહીઇને જાશે ખાલી હાથે
ફિક્ર કર બદઓજની સત્ય સદગુણ ખોજની
માન અરજ ફીરોજની લેજે નેકી સાથે

ગાયન ૨૪૦ મું. રાગ—કાફી—ગજલ.

ખુદા કરે ન કોઇને બુરો પતી મલે
કપુ નહિ ફસાય કોઇ આ દુખો તળે—

સહુ સુખો ન કામના વિના રૂડો ધણી
પડે હજાર આફતો છતેજ તે ભળે—
ફના સહુ સુખો થશે સ્ત્રીનીજ હાયથી
દુવા કરે ખુશી થઇ બલા બધી ટળે—
કુંવારિ જીવતાં સુધી ભલે પડી રહે
સગાં સ્નેહી તે થકી ન તેટલાં બળે—
અનાથ બાપડી જઈ કહા દુખો રડે
અરે ખુદા શિવાય કોણ દાદ સાંભલે—

ગાયન ૨૪૧ મું. રાગ—જગલો.

રે? ચારે દિશામાં કયાં પતી શોધું
હું ભારી જેવણ રહું છું ઉદાસી સદા ચારે દિશામાં
ભારે છે ભંડાર કયાં છે ધનનો પાર
તોય કેવી બની છું લાચાર? ચારે દિશમાં-?
માબાપો આ વાર ચાલ્યાં તજીને પ્યાર
સુઝે કેમ મને શું વિચાર? ચારે દિસમાં-
હૈયા કેરા હાર સ્વામી સુખ દાતાર
કરે એમ છેક શું નાચાર ચારે દિસમાં-

ગાયન ૨૪૨ મું. રાગ—પીલુ—ધનાશ્રી.

જગતમાં કેમ જનમ તરીયે—ટેક
ભાઇ ભવજ યા માય બાંપથી અદભુત થઇ ડરીયે—જગતમાં
ફોકટ લાલચ પર એ માનવ ખુરઇ નહિ કરીએ—જગતમાં
દુઃખ અનહદ છે, શાંવકી માતનાં ભલું હવે મરીયે—જગતમાં
ફરેબે આધીન બાપ બીચારો ફસે દુઃખ દરીએ—જગતમાં
હા? ઉગામી વીણુવું ઇશને હરી દુઃખ હરીયે—જગતમાં

ગાયન ૨૪૩ મું. રાગ—પહાડી—કલ્યાણ

એ વિકાર એ વિકાર આવે કાં મુજને વારંમવાર
શું છે આધાર કરશો નાચાર બતાવ મને યાર—ટેક
દીલ તું કાં દરેછ બહું ધુરૂજો છો અવ્યવો તમો સહુ
તમોને શું થયું ? તમોને શું થયું !

ગાયન ૨૪૪ મું. રાગ—કાફી જીલ્લો-ગજલ.

જિવે તું જ્યાં સુધી સાચી સદા મહોબત કરી લે
ભલો આશક બની પ્રિતની ગલીની રાહ ખરીલે—
બતીપર થઇ ફીદી કેવાં પતંગને જો બળે છે.
અયે ગાફેલ તું જિવતાં જિવત તેમજ મરીલે—

ચકોરો ચદ્રપર આશક બની તનને પછાડે
ભમર જેવો કમલપર તેહવો તું પણ કરીલે—
મઝા જે ઇશ્કમા છે બહેસતમાં પણ નહિ હોતી
ભરી જામે મહોબ્બત હોશથી હોઠ પર ધરી લે—

ગાયન ૨૪૫ મું. રાગ—ભૈરવી-પદ.

માશુક દરદ શું જાને જીગરની અરજન માનેરે—
મુજ આંસુની નદી વહે છે આજ ઇશ્ક મેદાનેરે—
દિલની નાવ મહોબ્બત દરીયે ડુબે છે તોફાનેરે—
તનમન શાન્તી મુફ્તમાં છીનવી લીધી બે ઇમાનીરે—
વિના વિનાચારે કપટીને દીલ દીધુ મેં નાદાનેરે—
જોઇ હાલ આ કદર અમારી ખાધી ખુદ શયતાને રે—
પણ કાતીલ આ આગ ન બુઝજે લાગી જિગર મકાનેરે—

ગાયન ૨૪૬ મું. ઇંગ્રેજી રાહ.

મોજે કરતાં એશે ફરતાં ભપકો સપકો કરીયેજી
ઘોડે ગાડી ફુલની વાડી હસતાં રમતાં ફરીયેજી
પીતાં ખાંતા થઇ મદમાતાં—દુનીયાથી કાં ડરીયેજી
સુખમાં રહીયે દુખકાં સહીયે કાલે વખતે મરીયેજી
કયે ભલી અદા ખુશી રહી સદા-ભલે કહે દદા સહું જલી બલી
ન રાખ્યે કમી સદા સરસ જમી-શહેરમાં ભલી
હલીમળી-દુખ હરીયેજી-

બાગે બહેસ્ત.

ગાયન ૨૪૭ મું. રાગ-જંગલો તાલ લાવણી.

અરે જારે મન દુસ્મન થઇ કેમ દીલડું ધુજાવે
નવ કર મુજપર જુલમ સીતમગાર કાએ સતાવે—અરે
હસીન સુરત તુજ મનના મોહન મુજ
મન મુજનું લોહભાવે તન મન મન સઉ કરૂં
અરપન પણ જો મન દરદ મીતાવે
દુખ જાવે સુખ આવે-અરે

(દોહરો.)

દીલદારીમાં દીલ લઇ દીલડું દુખાવે
દીલ અધીરા ધીરે ધરે દુખતો ભુલાવે-નવકર

ગાયન ૨૪૮ મું. રાગ કેહેરવા.

યાદ ખુદાની તુ કર લે ભાઇ, તે છે જગતનો પાલનહાર
ભજે ખુદાને નેકી આપે, સદા ખુસાલ સુખમાં રાખે
યાદ કરતે રબને-યાદ

શએર.

નેકીની છે ફતેહ હંમેશ સદા દીલમાં રાખ તેજ
ભકિત તેની કરશે તે અમર સુખ પામશે-મજે

"મેહેલની મદારી."

ગાયન ૨૪૯ મું. રાગ—દેશ.

મીઠી લાગી મોહેની તારી રસ મધ ભરી
એ મારી જાંની સ્યાણી રાણી ઓ પ્યારી દીલજાંન-મીઠી
મોહન વન મોહેની મોહેની વન મોહન
કેમ મોહન વન મોહેની રહે
જોબન વન જતન જતન વન જોબન
કેમ જોબન વન જતન રહે-મીઠી.

ગાયન ૨૫૦ મું. રાગ—કાફી.

તુંજ નયના મદભર જોઇ લાગોરે બાણુ
પ્રેમનો દીલજાંન ગોરૂં ગોરૂં તુંજ અંગ
નવરંગ ઢંગ સંગે મારી પ્રીત તાણુ.-તુંજ.
ચંદ સમાન તારી મોહની મુરત
ચમક ઝમક જોઇ જાયરે પ્રાણુ-તુંજ.

ગાયન ૨૫૧ મું રાગ—જીલ્લા—સીંધ.

કેમ સમજાઉં તને ધીર ધીર પ્યારા
માની કહેણ મારૂં કર ડર પ્યારા-કેમ.
મનને મારીને મનાવો માયાએ રે
સંભાલીને ગુસ્સાને તમ શબ્ર ધર પ્યારા-કેમ.

ગાયન ૨૫૨ મુ. કલગી—ગોરી.

દુન્યા દગાબાજ મોબત જુઠી જરની બલીહારી આજ
જગતમાં પઈસો ચલાવે રાજ-દુન્યા
જ્યારે હતી દોલત પાસ દોસ્તો હતા સઉ ગુલામ
નીત્ય હસી હસી કરે નમી નમીને સલામ
જવે દોલત છોડી ગયા બનીને નીમકહરામ
ખોટી છે માયા મોબત સંસારે સગા સ્નેહી સઉ સથ
જર વન નહીં કોઇ પુછે આજ—દુન્યા

ગાયન ૨૫૩ મું. રાગ—પીલું.

પ્રીતીએ ભજી ભઝન રીજવો હર નીશ દીન
જાંણો જુઠી છે માયા કાચી કાયા જર જોબન-પ્રીતીએ

સૃષ્ટી ગગન સુર્ય ચંદ્ર જલ હલી મલી
કરે નીત્ય નમન હરને નમી નમી
યાદ તુરી તારી ભુલે નવ પલ છીન—પ્રીતીએ
મારૂં મારૂં ના કર માનવી તપાસી તારી કાય
કર તું કામો રૂડાં જગમે પાછલ નવ પસ્તાય
ખુદાને ખુદ પસંદ નેક કામ તજીને ચાલ બંદીનું ધામ-જાણો

ગાયન ૨૫૪ મું. રાગ—માંડ.

સાચી પ્રીતી જોઇ હરખાએ મન પ્યારા—સાચી
મોંઘતી જાંમો તારી સમાવી દીલમાં મારી
બની તુંજ પ્યારમાં દીવાની મારા સાવરા—સાચી
વચન સત આપું ફરી પ્રીતમાં રહું ખરી
બની તુંજ દાસી કરૂં સેવા તારી સાવરા—સાચી

ગાયન ૨૫૬ મું. રાગ—ભૈરવી.

જોઇ વફાદારી તારી–મારો જીવ હરખાય
પ્યારી જીવ હરખાય–મારૂં મન મલકાય–જોઇ.
પ્રાત જોઇ ખરી મન લીધું હરી
હરખે ગજ ગજ છાતી ફુલાય—પ્યારી.
કર તુંજ ધરી આપું કોલ ફરી
યાદ પ્યારી તુંજ નહીં ભુલાય.—પ્યારી.

ગાયન ૨૫૭ મું. રાગ—પીલુ-કાહારવો.

બની ઘેલો ભમું તારી પ્રીતમાંરે
નીત રમે આ મન તારા ચીતમાંરે
ગાઉં ગીતો પ્યારી તારી હીતનાંરે
ભોલી બટક બોલી તારી–લાગે મીઠી મીઠી પ્યારી–બની.
જાઉં ગામે છંજાન મારી–કરવા લગનની તૈયારી
વરઘોડો કાડું બહુ ભારી–ગામમાં તારીફ થાય મારી–બની.
પેરાંઉ પેમલીને કચ્છ છારી
લોક કેછે ઉકરીઆની સાતી જબરી ભારી–બની.
ગામે જાઇ પીવણ તારી–ખાવઝ છીકો છોટા ભારી
છાથે પેમલીને પછવારી–નાચી કુદી ગજાંઉં વારી–બની.
દારૂ દીવાના પીએ દાના પીએ તારી
માદીના દુધ જેવી ખુબી ગુણકારી–બની.

ગાયન ૨૫૮ મું. રાગ—કાફી-હોરી.

ખ્યાલ પીયાનો રીઝાવે—હરખે મન નિંદ ન આવે—ખ્યાલ
ભમે મન નીશદીન પીઉના વીચારે અનફલ જલ નહી ભાવે

મધ ભરી મુરત શોહામણી સુરત સુરત મીઠી મુરત
હરપલે હરખાવે સ્વપનામાં હરદમ ચમકાવે—ખ્યાલ

ગાયન ૨૫૯ મું. રાગ—જીલ્લા-ગારા.

લાગીરે મારી જાંનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.
મોહક મુખડો--ચાંદસી ટુકડોરે
જોતાં લાગી પ્રેમી તાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.
ગાલો ગોલાબી--હોંઠાપે લાલીરે
નયનોએ મારી તેજી બાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.

ધર્મી ગુનેહગાર.

ગાયન ૨૬૦ મું. રાગ—કલ્યાણ--તાલ-ત્રીતાલ.

ખુદાયા રહેમત તુજની ભારી.—ખુદાયા ન્યારી પ્યારીને ગુણકારી,
દયાનોજ ભંડાર—તું છે બારી,
બંદાઓના દુઃખો સૌ-દે છે નીવારી.--ખુદાયા
બલાં મનને સુખન કામથી-મીનો જહાન લેવો પીછાણી,
ચમક પીછાણો મહાં યઝદાંની--ફાની સર્વે ધુમ ધામસંસારી-ખુદાયા.

ગાયન ૨૬૧ મું. રાગ સારંગ.

ગાઇ ભજન હર મનને બહેલાવું, ગાઇ.
હર મીલે તો મએં વારી જાઉં;-ગાઇ.
સૃષ્ટી ગગનનો તુંઇ રચનાર—પાપ. દુઃખનો તુંઇ ટાળનાર,
રોજી રજકનો તું બક્ષનહાર નિત્ય હું પાડ હૈડે સમાવું-ગાઇ.

ગાયન ૨૬૨ મું. રાગ કાલીગડો.

મુર્ખ નાર કબુલે લગનનો કરાર—મુર્ખ.
બેડી. શાદીની ઠોકીને થાય તે ખુવાર.
સંગ દીલ મરદ છે, પણુવું ગજબ છે,
જહેરી શાદીનો સંસાર—મુર્ખ
ધીટકાર લગનપર, સંસાર સબંધપર,
શાદી બલા છે હજાર, હાંરે બ્હેનો શાદી બલા છે હજાર,
નારી સરદારી કરવા અહિં સંસારી,
સરજી ખુદાએ ગુલામ છે ભરથાર.—મુર્ખ.

ગાયન ૨૬૩ મું. રાગ જોનપુરી.

અરમાન દીલનો બજા લાવું આજે—અરમાન
ભુલથી ભરી મારી જીંદગી મેં ગુજારી
થાઉં થાઉં હું ખુદાની પુંજારી—અરમાન.

દીલથી ભુલાઉં, આ જુઠી મોહોબત,
કરૂં નેકીની સાથે તારણુ આજે.—અરમાન

ગાયન ૨૬૪ મું. રાગ ભેરવી.

ચમત્કાર તારી કુદરતનો, ખુદા છે હર જગે આશકાર.
બલાઓનો દંમ આત્રે જહાર, તું છે વાલી તું છે દાતાર—ચમત્કાર.
ન માયા એ સદા રહેશે ન રહેશે એ કાયા જુઠી.
જો રહેશે તો સદા રહેશે, મહાન યઝદાંપર કુલ આધાર—ચમત્કાર.
ભજી લે બસ તું ઇશ્વરને, કજા સરપર ઉભેલી છે,
ચમકાવશે જહાર શમશીર તે, ફના થાશે કુલ આધાર—ચમત્કાર

ગાયન ૨૬૫ મું. રાગ આસાવારી.

શરમા જીવડા તું નાચીજ, ફસેકાં મોહની જાલમાં,
ખરે તું કંગાલ થાએ—હસી ફસે વબાલમાં—શરમ
મીનોઇ દુનિયા, વતન તારૂં, જીવડા તારી આસરા નાહીં
આખરે કીડો કબ્રનો કાંપે, દોરી આ ખાકી હસ્તીની—શરમા.
જશે જ્યારે તું આસમાં ઉપર, કર્મ તારાંનો હિસાબ આપે
ખાક ધુલ ચાટી સર તુ ફોડે, મજુરી કરશે નર્કની—શરમા.
ત્યારેજ માલુમ પડશે તુંને નુર ખુદાઇ કાં ગુમાવ્યું,
હવસ પરસ્તીમાં તેં ખોઇ ચાવી. મહાન ગેબી હસ્તીની--ખરે તું

અફલાતુંન.

ગાયન ૨૬૬ મું. રાગ--પીલુ--તાલ--લાવણી.

હું તો ઘેલી ઘેલી મુજના જાલ
ઘેલી ઘેલી સમજો વ્હાલ ઘેલી ઘેલી સમજો.
પાક મોહબતે ઘેલી બનાવી સત વચન એ સમજજો.
કદર કરીને પીતજ સારચી વ્હાલા મુજપર કરજો--જાલ
સદા કેટીને મનમાં સમાવી યાદ તેની સાચવજો
ભવસાંગરમાં તમ વ્હાલીને સુખ સંપજથી ઠેરવજો--જાલ

ગાયન ૨૬૭ મું. રાગ—સારંગ--તાલ--લાવણી.

તન મન અરપુ છું મુજ દીલથી માની લેજો ખરો જીગરથી
હું તો છું એક દાસી તમારી તેના વાલી તમો મારા જાલી
વાલી વગર તો વ્હાલા તમારી જાલી ઝુરી ઝુરી જાય-તનમન
પ્રેમ બગીચો પ્યારો પ્યારો-તેના માલી તમો ઓ વ્હાલા
માલી. અગર જો જાએ ચાલી. તો બગીચો કરમાઇ જાય-તનમન

ગાયન ૨૬૮ મું. રાગ-ધનાસરી-તાલ-દાદરો.

છોરો વ્હાલા લખ એ જો બારી છે ખોહારી તો
દારૂની મોહકાન બરી બુરીં વ્હાલા સમજો
નતીજો" નથી જો સિવા તમામ બેજારી તો-છોરો
પાયમાલી વગર જો અંજામ દીગર છે નથી
પરેશાની પશેમાનીની હયરાની ભારી-છોરો
દારૂડીયા આખર વ્હાલા વગર મોહતે મરવાના
મરે ત્યારે દોજખની બારી છે ઉઘારી જો-છોરો

ગાયન ૨૬૯ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

ઓ નાદાન તાહરૂં ગુમાન છે સત્યાનાસીની એ નીશાણ
દુર દુર અમથી મનથી ના ફુગરાતી તુંજ પૈસા પર
ધુર ધુર મલશે તાહરી ઉમીદ સારી ધુર આખર
ગરૂરી તુંજ આખર ફના એક દમમાં થવાની છે
હરધુત એ સરકસી તાહરી હવા થઇ જવાની છે
અદના ગીયા આલા ગીયા તો તું શું ટકવાની છે
તુંબી મગરૂર જોતાં જોતાં એક દમમાં મરવાની છે
તાહરૂં તાન બદ ગુમાન હું ભુલાંઉં હું વીસરાઉં
એ છે બસ અરમાન. એ તુંદી તાહરી-ઓ સરકસ
તું ભુલી જશે હજુબી સંભાલ
એ તુમાખ કાહડી નાખ, યાદ રાખ કરશ ખાક તું ઓ કેટી ચેતી ચાલ

ગાયન ૨૭૦ મું.

અરે દુનીયાંમા પૈસા શું ખરા પ્યારની બલહારી છે
જુઓ તો પૈસા પરબી હાં ખરા પ્યારની સરદારી છે-અરે
ઝુપડે વસ્તાં જે ગરીબ સાદું સુતરૂં ખાએ
સુખ અને સંતોશ વસે—દુખીયાં સુખીયાં થાય
નથી પૈસામાં સુખ કે પૈસો બેકરારી છે-અરે
તાજ ધરે સરપર ભલે કરે દુનીયા પર રાજ
રાજ તાજ તારાજ છે પ્યારથી જો મહોતાજ
ભલા તેજ પ્યાર ખરો જો છે ગરીબાઇજ પ્યારી છે-અરે

ગાયન ૨૭૧ મું.

જો કરમ કરીમેં બક્ષી તે પર ઇતરા ના કદી-જો કરીમ
જો પઢી થયો તું ફાઝીલ-તોબી ફુગરા ના કદી
જર જોબન ફાની છે તો-મસ્તીમાં મલકા ના કદી
બેજરૂર ગરૂર છે-એ નથી તે ટકવાનાં કદી
ચઢી દરીયાવ ઉતરી જશે આખર છે મરવાનાં કદી
અદના ને આલા સૌ મરી આખર છે મલવાનાં કદી-જો કરમ

મસ્તાન મનીજેહ.

ગાયન ૨૭૨ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

મેં કીધી કસોટી પ્રીતી ખરી ખોટી તે જાવાને કાજે સદાય
એ સો ટચનું સારૂં છે સોનુંજ પ્યારૂં કે હીરો ચમકતો જણાય.
એ ધીરજનો વાલી ને નેકીથી ચાલી મારો હાય હેતેથી ચાહાય,
હું કુરબાન વારૂં જાન એનું ધ્યાન ભુલી ભાન
સુખી થાઉં હું એને વરી
ઓ સરતાજ ફરેનીના વ્હાલા નિસાર નિસાર નિસાર.
આ સુરતને તારી જિગરમાં ઉતારી હું પુજુછું નાર નિસાર
હું ચાહુંછ હું તારી ને તું મારો થાય.
ને ખુશી ખુશહાલીમાં જિન્દગી જાય.
પહેરાવું પ્રાતીની માલા દિલદાર દિલદાર દિલદાર.

ગાયન ૨૭૩ મું. રાગ—ભેરવી.

ઉભરાયે હરખ ભરી છાતી આ હારથી મન હારથીરે
નાજુક મારી આ ઉડતી જવાની
હીરા હાર ડોકે જોઇ દીવાની
હરૂં ફરૂં થઇ મદમાતી—આ હારથી.
ચંન્દ્રે કલંકી ને તારા છે મંદા
બેદાગ હીરાથી બની હું ચંદા
મસ્તાન મનીજેહ કે'વાતી—આ હારથી.

ગાયન ૨૭૪ મું. રાગ માંડ.

મને પ્રીત તારી ભારી લોભાવતીરે ઓ રંગરસીયા,
આંખ આડી ઘેલી મને બનાવતીરે—મને.
ચંદ્ર ચકોરની પ્રીતી જે થાયરે
સુરત તારી મનભાવતીરે
તારી હું તારી થઇ તનમન ધનથી
મનને ખુશીથી હસાવતી હું હસાવતીરે—મને.

'ભોલી ગુલ.'

ગાયન ૨૭૫ મું. રાગ—કાલિંગડો.

લખેલા લેખ ખરા બલવાન-મિટાવી શકે નહી ઇન્સાન!-લખેલા.
સરજત રીઝે તો રીઝે કુલ દુન્યા. સઉ આપે માન પાન?-લખેલા.
સરજત ઉઠે તો રૂઠે કુલ દુન્યા, જાન બને હયરાન!-લખેલા.

(શેઅર.)
સરફરાજી લાખ હોય, (શાહ) જમશીદ સમ ફના થઇ જાય,
જો કીસમતનો સીતારો, બરગસ્તા થઇ જાય !
ગરબી ગદા પામે જો મેહર કીસમતની,
એક વખ્ત દુએલો, દુખો સૌ દફા થઇ જાય !-મીટાવી.

ગાયન ૨૭૬ મું. રાગ—કાફી જીલ્લા.
બુલબુલ ભમે સુગુણ ફુલ ડાલી !
નવરંગ, ઢંગ-ઢંગ સંગ-સંગ-સંગ-સંગ,
ગુલજારમાં, ચકચારમાં, ફુલ બહારમાં—બુલ.
ખીલી ગુલાબી કલી, નવરંગ સાથે મલી ખુશબો બહેકે ભલી,
ખુબ ડોલે-ખુશ બોલે-મુખ ખોલે,
બસ, શીરી જબાને સહી સુખન કેં કહી,
રમતમાં રહી; રીઝાવે માલી !—બુલ.

ગાયન ૨૭૭ મું. રાગ—આસાવરી.
દુખથી બની દીવાની, આજ આએ ઘેર ગમી,
માહેતમી રહી રમી, ચાર તરફ દમી દમી !—બની
મુજ માયજી અરે, અરે મુજ માયજી અરે,
મુજ માયજી અરે, તુંજજુદાઇથી ઝુરી ઝુરી બીછાંણેરે !
બાઇ છે ખબર સું તને-ઘરમાં બીના સું બને !
મરે તું તો તોહમતે દેશવટે ભમી ભમી !—બની

ગાયન ૨૭૮ મું. રાગ—ભુપ-ઠુમરી.
કલજુગની બાજી-ના દેખી થા રાજી—કલજુગની.
મુજ દીલ ગયું દાઝી—કલજુગની.
અંધાધુનધી કોટવાલ ને કાંણો છે કાજી
ખાઇ ગધેડા મસ્ત બને ને દુબલો છે ગાજી !—કલજુગની
રાસ્ત કહે તે રવડે-મતલબ પાર કરે પાજી,
આંખ છતે અંધાં થઇ કહેશે જુઠાંને હાજી!—કલજુગની.

ગાયન ૨૭૯ મું. રાગ—જંગલો ઠુમરી.
રે દુઃખ કહાં કહું જઇ રોઇ,
રે ગમખાર રહયું નહી કોઇ !—રે દુઃખ
સ્વપને સરીખું સહું મેં દીઠું,
માત પીતા સુખ સાંધન સાથે દોલત પણ ખોઇ!-રેદુઃખ.
પડી અટુલી, સુધબુધ ભુલી,
આ સંકટ, ઓ ખુદા ! હવે હું કેમ સકું જોઇ!-રે દુઃખ,

ગાયન ૨૮૦ મુ. રાગ—માડ-ગરબી.

જગમાં ગુમાવ્યો જન્મ જેણે પ્રીત નહિ કરી;
સુખની સુગન્ધી છે ભરી આ ફુલમાં ખરી!-જગમાં
આય જગતના બાગમાં સુંદર એકજ ફુલ
પમરે છે તે સ્વર્ગમાં, છે પાતાળે મુળ;
કરમાય છે તે નહિ કદી નહિ જાય છે મારી!-જગમાં.
અતી મેઘે સડસે નહિ, જળ વીણુ નહિ કરમાય,
અતી પતઝડી ન તોડશે, અતી સુરજે ન સુકાય,
લાખો જુગો તો વહી ગયા પણુ તે રહયું ઠરી!-જગમાં

ગાયન ૨૮૧ મું. રાગ—એમન-કલ્યાણ.

પ્રિત કરવી છે સેહેલ ઘણી, પણુ નિભાવ બહુ મુશ્કિલ,
સાચ નિભે જો અંત તલક તો દેજે તારૂં દિલ!-પ્રિત.
પંચ તજીને જિવતાં જીવત સુન મરવું પરસે,
એ સઘલું જો સહન કરે તો થાસે તું કામીલ!-પ્રિત
સેજ બિછાવી કાંટાની તે પર પડવું પરસે,
અમૃત પાણી પીવું પરસે વળી ઝેર કાતિલ!-પ્રિત.

ગાયન ૨૮૨ મું રાગ—અંગ્રેજી.

હવે આ તાલ ખરી બેઠી, જુઓ ખાનાખરાબીમાં,
થયો આબાદ અરે હું તો, હસદની પુર શરાબીમાં!

(કોરસ.)

બચ્ચા લવજી, લુચ્ચા લવજી, અંતે મારી બુજસે પ્યાસ.
સુખથી ગબડી, દુખમાં સબડી, અચબુચ બનેસે સત્યાનાસ!
જરામાં આગ હવે સળગી કપટ ભડકું ભસમ કરસે.
સુખો આરામો સહુ સાથે, અરે બચ્ચા બલી મરશે!-કોરસ.
થયો હરધુત અરે તોબી, નહિ બીહીશે અદી બંદો,
નવી કંઇ તાલ તલાવતથી ફરી નાંખુ હવે ફંદો-કોરસ.

"ખાનદાની ખુની"

ગાયન ૨૮૩ મું. રાગ—કાહાનડો-આસવરી.

હરી ગીત પાઉં ગુણીઅલ તારા—હરીગીત
નીશદીન હું ભજું દાવર મારા—હરીગીત
ઝાહીર નાઝીર, પૃથવી પાતાલે હાઝીર,
કાયમ દાયમ, પાલનહારા—હરીગીત

(શેર)

ગોહરને પત્થર કરે તું બદતર ને બરતર,
બેઝરને જરદાર કરે તું જરદારને બેઝર—ઝાહીર

ગાયન ૨૮૪ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

ખલક ફલકમાં, કુલે જગતમાં, મારા જેવો નહી શુરો,
ફંદ ફરેબમાં, ચીલ ઝડપમાં, ઠગબાજીમાં હું પુરો.

(કોરસ)

છે મન મોહીત મારૂં, ચંચલ પઇસાને સારૂ,
હોય બાપબી તો નહી હારૂં, પઇસાને ખાતર મારૂં
ઉલટાપ હઝારો આપુ, ગજવાં હજારો કાપુ
દોરીઆં ખાતર હજારો ઘર ધોલે દીવસે બાારૂં.—છે મન

ગાયન ૨૮૫ મું. રાગ—માંડ

બઇરાં બધામાં કાંય પછાત હાંરે કહોની શ્યાણા,
કોરપોરેશન કાંય ન કરીએ માહત બોલો બુઝોરગ દાના—બઇરાં.
પારલામેન્ટ કાં ન ભરીએ, મરદોથી કાંએ ડરીએ.
જડજબી નહી કાંય થઇએ, જે. પી. નહી કાંએ બનીએ,
મરદોને શ્યાન દઇએ, મરદોને શ્યાન દઇએ—બઇરાં.

ગાયન ૨૮૬ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

બેવરો બેવરો લઇ ચાંગલો, સેસ ધી લારદુસ ડી જાંગલો
ગ્રેટ નેપોલ્યનની માંગલો, એન્ડ બેવરાલા ચેમપીઅન સાંગલો

(કોરસ.)

ઇફ યોર હેર ઇઝ એકીંગ ઓર સફરીંગ ફ્રોમ ફીવર
ઇફ યોર લેગ ઇઝ શેકીંગ બાઇ ડ્રાઉનીંગ ઇન રીવર
ઇફ યોર બ્રેન મીસટેકીંગ, ઓર કમ્પલેનીંગ લીવર,
ડોન્ચ યુ સ્ટોપ ફ્રોમ ટેકીંગ, બેવરો ઓર લીકર--બેવરો.

ગાયન ૨૮૭ મું. રાગ--આસાવરી.

ઓ કુલ જહાનના વાલી, મારો બેડો પાર ઉતાર,
દુખ દરીઆમાં કીશતી ડુબે, દાતા તું ઉગાર--ઓ૦

(શેર)

માયા છે મીથ્યા સગી, ન સગો છે આ સંસાર.
એક સગો છે તું જરૂર, સગાએ સરજનહાર--ઓ૦

ગાયન ૨૮૮ મું. રાગ માંડ.

યાદ કરજો સાવરીઆ હમેશ મારી
મારી ચકોર ચતુરી, મારી ચંચલ મધુરી
તુને હરગીઝ નહી દઉ વીસારી-યાદ૦

(શેર.)

સુખ સાગરમાં તરવા કજે રાખજે રબપર પ્રીત,
રામ વીના કોઇબી નહી ધરશે હૈયે તારૂ હીત--યાદ૦

ગાયન ૨૮૯ મું. આઇ ગો બાઇગો એ-રાહ.

પીઓ પીઓ કુદરતી તાડી કડવી ઝાજી ઓ કુદરતી પોયરાઓ
તાડી આપરી બાઇ રે તાડી આપરી માઇ રે,
એવરો તો હલકાઇ રે, તેમાં છે મુરખાઇ રે,
હમજુ સ્યાના હયરત દાના પીએ તાડી હરખાઇને
તાડી જેવું નીરદોહ પીણું ધીચો મલકાઇને--પીઓ

ગાયન ૨૯૦ મું. રાગ-પીલુ-કવાલી ગજલ.

ગીયો વ્હાલો ફરશે કે નહી જીગરની આશ ફલશે કે નહી
તે બેહસ્ત મારૂં મલશે કે નહી સીતમપર સુખ ઢલશે કે નહી
જોબનની ડાલ કરમાય મારી રખેવાલી કર માલી તું,
અરે મારી ઝુમતી કલી ફરી પાછી ખીલશે કે નહીં--ગીયો
રાત મારી રડે કાલી વીના. ચાંદણી ઓ મારી તું
અરે ચાંદણી, તારી રોશની ફરી પાછી પ્રકાશશે (કે) નહી--ગીયો

ગાયન ૨૯૧ મું. રાગ-અંગ્રેજી.

કરતુકી-કોરગો હું છું ઝેરી કાલો શઇતાન
છલ ફરેબ ફાંસા ઝાંસાથી લુટું સારી જહાન
હવસી-હયવાન હું એક જાહેર સુફેદ ઇનસાન
ખાનદાની—ખુની કહેવાઉં જાણો મારી પીછાણ

(કોરસ.)

કલમા કલામ હું મોંહપર રાખી બેઉ હાથે કરૂ સલામ
બગલો ભગત બનીને હું, કોતરી ખાઉ કાલજું તમામ

ગાયન ૨૯૨ મું રાગ-ભેરવી.

ભાવ ભજ ભુવનમાં ભવ તરીએ નેકીને દરીએ, બદી હરીએ,
સાથ મલી સર ખાલીકના રીન્જદામાં ધરીએ. પ્રભુ ભજીએ, શુકર કરીએ
સંગ રંગ અનંત ઉમંગ લઇ ઉડાવો આજ,
કે સદગુણી બ્રીટીશોનું છે આપણે માથે તાજ.
અમર તપો ઓ જયોર્જ ધી ફીફ્થ હમેશ તારૂ રાજ
કાયમ દાયમ તારો રહે. કુટુંબ કબીલો સાજ--ભાવ૦

ગાયન ૨૯૩ મું. રાગ—બેહાગ.

જીગર બેકલ મારૂં ન મનને ભાન કાંઈ.
દીલજાન પ્રેમી પ્રીયા વીના રહે ન શાન કાંઇ—જીગર૦
તજી શહેર ઘેર વ્હાલી દીલબર ને ભાઇ
રવડુ રઝડુ પામી ખુહારી ને સીતમ કાંઇ—જીગર;
દર્દમંદ દુખી દલદર મુજ જીવને રાહત ન કાંઇ
પ્યારીના દરશન વીના, જખમી મુજ જાન કાંઈ—જીગર૦

ગાયન ૨૯૪ મું. રાગ—સીંધ ભેરવી.

સીતમ જુલમ ને બદકરમ છે એ મુંજનો ધરમ
અધમ કદમ ને છલ રસમ છે મુજનો મરમ—સીતમ
બાજી ખેલું હું ભેદી ભરમ—
સુખન વચન ફેરવી કસમ બનીને બદ ચશમ
ભોલી ભાલી નારી ઠગી થાઉ ફહમ વહમ,
પરવા નહી થાય સર કલમ કે રૂઠે જમનો યમ—બાજી૦

ગાયન ૨૯૫ મું. રાગ—ભેરવી

મવલા જપો, શ્રી રામ ભજો
રામ ભજો મવલા નામ જપો—મવલા૦
કલ ભજસો આજ તું ભજલે.
કલકા વાયદા જુઠા સારારે—શ્રી રામ ભજો

ગાયન ૨૯૬ મું. રાગ—ભેરવી ગઝલ.

જનમના લેખ લખેલા હોય મીટાવી તે શકે નહીં કોય.
કરમના ભેદ છુપેલા હોય બતાવી તે શકે નહીં કોય.
ખુદાની નેક ખુબીને શું પીછાણે માનવી ઓ તું.
કરે છે જે બધુ પ્રભુ જણાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ
ધીરજથી જો સમજશો સાર, ખુદાના ખેલનો નહીં પાર
ફરે છે કાંય દીવસને રાત, દેખાડી તે શકે નહીં કોય—જનમ
હરીનો સાથ જેને કરીઓ કહે "દારાં" તે ભવતરયો.
થવાનું જે હશે તે થાય થોભાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ

ગાયન ૨૯૭ મું કવ્વાલી.

મારા સુંદર છબીલા જીવણા સાથે મીઠી મીઠી રંગ તો ઉડાવું
મુઆ પીપ્યા મકનાને મછાણે ચઢાવી જીવણા સાથ ચાંલ્લો કરાવુ
છાધુ છેવા હીતે રાખી મુઆની ચંપી બનાવું—હાંરે પીટયા
ઝાડુ મારી વરને હાંકી, જીવણા સાથ નાતરૂં કરાવું—મારા વ્હાલા

ગાયન ૨૯૮ મું. રાગ—કાલીગડો.

કાયમ રહી જરથોસ્તીએ નામ સફલ કરો,
રહો માજદીઅસની તમો, મહઝબ ઉપર ઉસ્તવાર—કાયમ૦
કરો જાન ફીદા, કરો માલ ફીદા, રહી મુસ્તકીમ દીનપર કયાની નરો.
ભલે જરખી ધટે યા સરખી કટે, ધરમ ખાતર મરો—કયમ૦

ફાંકડો ફીતુરી.

ગાયન ૨૯૯ મું. રાગ-કલ્યાણ તાલ-ત્રીતાલ.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી
દાતા ઉમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રીતી લાગે આ રદયમાં
જાને ભેદ નહીં જોશે કદી કોઇ
પ્રબલ હું કુમત ત્હારી
મ્હારી લાજ રાગો આજ દીન જગતના માલિક

ગાયન ૩૦૦ મું. રાગ—પીલુ લાવણી.

ચાહ રાખી ચીતમા દીલ જાની
ના જાઓ તજીને મુજને
વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજો જીરે—ચાહ
દીલના દીલદાર પ્યારા હૈયાના હાર માહારા
દાદગર આપે તુને યારી—ના જાવો
જુદાઇની આગે બ્હાલા દુખ દીલ લાગેરે
અકલાવી દીધી મને ભારી

ગાયન ૩૦૧ મું. રાગ—પીલુ તાલ-દાદરો.

જોઇ જગત જોઇ દુનીગા જોયો કારોબારરે
આંખો બન્દ રાખી તેને ખોયો સરવે સારરે
યત્ન યુકતીને અંગ બજે બસ ભરો ખજાનો યારરે
પાસા એવા ફેંકીયે કે પડે સદા પઓબારરે
સુખ દુખની હસ્તી કેવી એ ખ્યાલી મનના ફેર
કોશીશોથી મોજ કરો ને કરે દુખને જેર

ગાગન ૩૦૨ જું. રાગ—આસાવરી સારંગ, તાલ ખેમટો.

નેકી ન છોડ નેક નામરે
લભાનો નેક અન્જામ થાયે નામ થાયે નામ દામ કામરે
થઇને શાદ રબને યાદ કરીલે કામ એજ છે
લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે
થોડા દીવસની જીન્દગાની રબને યાદ કરી લે ગ્યાની
તો સરસ છે ત્હારીવાની પીલે નેક જામરે—નેકી

નિભાવો કઓલ ફરજ આપની મુદામ છે એજ
મનસ્ની પેશે અહુર મઝદ નેક નામ છે એજ
જહાની હસ્તી એ ફાનીનો અતેબાર નથી
ખોદની યાદ જે કરે ખરો ગુલફામ છે એજ

ગાયનનૃ ૩૦૩ જું. રાગ—અંગ્રેજી.

સાંભલ મ્હારી વાતો જાની મ્હોબતના મન્દિરની
રાની ફિદા થયો દીલદાર (કરૂ હવે કેમ)
આંશક થયો હું જાની દુનીયા અકારી માની (બસીસે મારી યા ઠાર)
મ્હારા મોહબતના ફુલ ગોલ પાંખડી જેવી ગુલ
તું બને મ્હારી મહોરદાર
મહારી મહોબતનો ભરમ ખાઉચ બાપના કસમ
ગુલે ગુલાબી ગુલનો હાર

(કોરસ.)

ઓહુ સમજી વા ઇચમજી છેઓ નમુનોદાર
આવ પેટન્ટ પીયારનો કરૂ બેડા પારકે વાગે તમારા બાર

ગાયન ૩૦૪ થું. રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

ત્હારિ હલકે ગાડી હાંકોરે મેહેરા મણ ગાડીવાલા
ત્હારી મધરે ગાડી હાંકોરે સોદાગર ગાડીવાલા
અસ્મધ્ધર ગાડી હાંકોરે રૂસતમજી ડાડીવાલા
નીપામા ગાડી હાંકોરે દારૂને તાડીવાલા
ઘોડા છુટા થાનસે પીછે પડી પુકાર
દસ દરવાજા બન્દ હુવા અઓર નીકલ ગયા અસવાર
રૂસ્તમ નાથા જેલથી હાં પીછે પડી છે ધુમ
ગુલ માટે સાધુ બની આંય ભેંસની પકડી દુમ
ગંગા કીનારે ઘર કરો નાહેવો નીરમલ નીર
આપ્યા વીના શું પામીયેરે કહે ગયે દાસ કબીર
દરિયા કિનારે હોટલ કહાડો હાં પીવો બ્રાન્ડી બીર
લીધું તેનું નહી આપીયેરે કહી ગયા બમનું ફકીર

ગાયન ૩૦૫ મું. રાગ—ભેરવી-તાલ લાવણી.

જય રામા જય રામા સાધુ જય રામા જય રામા
ભજોરે ગોવીંદા સાધુ જય રામા જય રામા
દયા ધરમકો મુલ હય પાપ મુલ અભીમાન
બમન દયા ન છાંડીયે જબલગ ઘટમે પ્રાન-ભજો૦
તું ઝુઠું બોલી દયા બતાવે ચાલ ચાલ તું ટેડી
આય ભગતીના બદલામાં તારા હાથમાં પડશે બેડી-ભજો

પરધન પત્થર જાણીએ પરસ્ત્રી માત સમાન
ઇતનેસે પ્રભુ ના મીલે તો રૂસ્તમદાસ જમાન-ભજો૦
મે તારી સોબત કીધી પણ ના કરતો કાંઇ ભુલ
કોઈ દહાડો સપડાઇ જશું તો મારી રવડી મરસે ગુલ-ભજોરે૦

ગાયન ૩૦૬ હું. રાગ—આસાવરી તાલ ત્રીતાલ.
જાનો જીગર જલાવી ઝુરાવી ગયો છોડી પ્યારેરે
દિલથી વિચારો નથી કોઇ ચારોરે—જાનો
જાની જવાની જાયે જુદાઇની જોતે જલ્તી
દુખી ગુલને તારોરે—જાનો

ગાયન ૩૦૭ મું. રાગ—ભૈરવી તાલ અદ્ધા.
આશા—આશાઓની દુનિયા ઝુટી છે
ઝુટો એ વ્હેવાર—આશા
ખોટી છે એ જીન્દગાની જમાનાની હસ્તી ફાની
આશાપર રાખું જાની હું આધાર—આશા
એતેબાર એનો શાનો ખોટી એને દિલથી માનો
હવાનો એ ઝોકો જાનો સદા એને ઝુઠી માનો
લુભાવે સદાએ આ ઝુઠો સંસાર આશા.

ગાયન ૩૦૮ મું. રાગ—ભીમપલાસ તાલ ખેમટો.
પ્યારની કસોટી છે દુખનો દીલદાર
ભુલે નહી કદીભી જો સાચો હોય પ્યાર
વેચાતો એ નથી ખરીદે જેને કોઇ ગવાવાર
મજનું ફરહાદ બનીયા શાદ દુખની યાદ માહી
પ્રેમ કીધા જોડા પાર ચાહું છું પ્રાતેથી મીનોઇને
તેથી જીત થઇ છે ગળાનો હાર-કસોટી

દોરંગી દુન્યા.

ગાયન ૩૦૯ મું. રાગ યમન કલ્યાણ તાલ દાદરો.
કર કર, પરવર! અમ પામર[1] પર નજર જરી[2]!
દાદગર દાવર મારા રે, કરમ[3] કંઈ કરી!-કર કર.
અમ નાચારી મહીં તારી કરી ભારી ઉમીદવારી,
ઓ દાતારી! તુંજ દીલદારી થકી તારી માંગુ યારી!
દાના! પગે પરી.—પરીતાપ, ઓ બાપ! તું કાપ હરી;[4]
અરજી એ સુનો ખરી, મરજી મુઝ હૈયે ધરી!-દાદગર.

ગાયન ૩૧૦ મું   રાગ-પાહાડી-જીલોટી.

ખુદ હાથોથી જે થયું કામ થકાવે
મન મલકાવે-હરખાવે !-ખુદ.
આપ મુવા વન હરગમાં કોઇ કદી નવ જાએ,
'આહ નીરાહ પરાઇ' એ કેહતી કેમ ભુલાએ?
તે મનતું માએગું તો મલે, મેહેનત ફ્લે,
ચિંતા ટલે—કામે ભલે વલગે બલે,
ને કામ કરે ભાવે!—ખુદ.

ગાયન ૩૧૧ મું.   રાગ-માંડ તાલ લાવણી.

લલકારો રસીલાં ગાઓ હેતે સજીલાં રંગીલાં,
રંગ રાગ આનંદ કરી;—
ગાયનની ખુબી નહીં પીછાંણે જે;
ખુદાની નહીં ખુદાઇ બી જાંણે તે;
લેહેર અજબ ખરી!—લલકારો.
રાત વિના નહીં ચાંદણી, ફૂલ રત વિન ન થાય,
રાગ વિના તેમ માનવું—માનવ નવ રીઝાએ!—લલકારો.

ગાયન ૩૧૨ મું.   રાગ ભેરવીતાલ ખેમટો.

છે અજબ એ ખુબી ત્હારી ભારી!
વ્હા શરાબ! ગુલાબી, નશારી, મદારી—છે૦
યારો મલાલમાં એ પીણું હલાલ છે—
ખુશીની એ તો ખુમારો! શકલે બશર ને કરે બંદર ને
નચાવે મજાહથી ગટર બી મપારી!—છે૦
યારો શરાબ તો પીવો સવાબ છે-બઓ છે બેહેસ્તનીજ બારી!
બેવરો મસાલાનો તાકો તંકાવોને તાસો ખજુરાની ચઢાઉ ત્યારી-છે

ગાયન ૩૧૩ મું.   રાગ ભેરવી.

અએ જગધર! પરવર! સરવર! અમપર રાખતું એક નિગાહ
અએ કીરતાર, અએ સરકાર, તું હરબાર દાદ લે દયાથી—
નેક જામો ભરી, નેકી લ્યો નોશ કરી, નેકનામો જરી
નેકીનો હાથ ધરી; નેક કામો કરી દેસે પનાહ!—
જેવું જે વાવસે તેવું તે પામસે, જગતનો ખરો નીયમ સદા,
તેજ કરવો અદા—
અગર વગર દીરગ દીગર જીગર તો જસ પાંમે નહીં કદી,
જાંમે નહીં કદી જસકસ રસ બસ દરગેહે ખુદા!—અએ.

જેન્ટલમેન–લોફર.

ગાયન ૩૧૪ મું. રાગ—અંગ્રેજી.

કાકા વકટલેન, તેવા કેહવાએ આજે ખાસા
જેન્ટલમેન, ને હયાં તો બોએ, ને જ્યાં ચડાવી,
બે આંગલા ને ખેંચી કહાડીએ નેન.
આજે અકરીકટ પર માર, ને ચશમા ચાર ચહડાવી
ઇત્તર ટચાકો બનસે નાજુક નાર
ને એમનું કરવું હોએ જો તોલ
લેઓ એક સોલ ટીમ, કે ત્યાંથી છુ થયા–બસ પોલ,
હયાં તો હાંડા માસ્તર નામ, તુછકારી ને ધીકારી
મવીલી હમને કેહસે ખાસો આમ
જ્યાં હમારાં જોગું કામ
તો એ મવાલીને કરસે સો સો સલામ—

ગાયન ૩૧૫ મું. રાગ—ભેરવી.

દુન્યાં સારી છે ફરેબીરે તાહરી ભરી સુધ્ધી કયાં ગઇ
જેમ પવનની લેહેર ફરે તેમ ગુપચુપ બેસવું જઇ (સફાઇથી)
નહીં તો ટપલા ખાતાં તાહરો દુન્યા જનમ જશે અટવઇ
જેવા સાથે તેવા થઇએ, ચાલો ચલાવી કંઇ (બુરી ભલી)
હાથે ચડેલું ન પાછું મેલો, દુન્યા સતવાદી હયાં થઇ
ચકમક કરતી મીઠી બોલીની કાતર રાખે લઇ ખીસામાં
કાપ મુકીને કામ કાડે તે કાતર છે સુખીયા જહીં તઇ

જુદીન ઝગડો.

ગાયન ૩૧૬ મું. રાગ ભેરવી.

મન મન મનમાં ફેર ઘણા, નહી આંખે એક સમાવે
પર પરવાનો સમ ઉપર જઇ જાણી જાનને ગુમાવે,–મન
તન મન જંનમાં ફેર ફેરા ઉન નજર નજરમાં સમાવે
ફુલ ખીલ્યું નહી ખીલ્યું કોને ગમ ત્યાં મન રમાવે
મન એક તન એક બને ત્યાં જઈ પ્રીત કરીને જમાવે
પ્રીત વીનાનું જીવતર જાય ચાહ રીત રમાવે–મન

ગાયન ૩૧૭ મું. રાગ માંડ

હેતવતા પિતા તણી મળશે પ્રીતી ઘણી યાદ ભુલે મન માયજી
માય માવા વીના મન દુખી બને તણી

નેક પીતાથી સમાયજી
માય વિના જીવતર બળે નહી યાદ દીલથી દુર બની
પ્રીત વીના જીગર જળે વહી વહી જીગરથી પુર બની
છે નેક બાવા મુજ ઘણા ભુલાવે યાદી દીલથી
હર દીન સેવા તેમની હરખી કરૂં જીગરથી
પ્રેમ પ્રીતી મલે સદા પિતા તણી હરખી જીગરથી સમાયજી.

ગાયન ૩૧૮ મું. રાગ-કાલીગડો.

વેઠના આવતીમાં લમેલા નહી એ રામ—વેઠના
ભવના ફુટેલા હીન બનેલા પલ પલના દુખામા ડુબેલા નહી એ રામ
ઉંચી જે જાત કહેવાય તે હેઠાઈમાં ફરે
મનીખ છતાં અહીં ભેદથી હીણી જુદા કરે
બધે ધકેલા મલેથમેલા ગરીબની ધરતીના ચાલા નહી એ રામ-વેઠ

ગાયન ૩૧૯ મું. રાગ હોળી.

તાડી મદ માતીનું જામ, ખુબ લહેર લાવે
તન જંગી મન રંગી—
તનને પીલંતન કરે જીંદગીમાં રસ ભરે
હરશે દુખ દર્દ ખરે તાડીનું જામ
પીવામાં રસ છે જીંદગીને કસ છે જેને એ વસ છે તાડી લાશાન છે
ખુશરંગી ખુબ ઢંગી મન રંગી તન જંગી--તાડી

"મિનોઇ મજાહ."

ગાયન ૩૨૦ મું. રાગ—"કલ્યાણ ગત"

ઓ દાવર ! ગેબી કીરતાર, જરથોસ્તના યાર,
તુંજને ચરણે નમન કાજ નમીને કીરતન કરીયે આજ
જરથોસ્તી ફીરકાની રાખે તું લાજ=ઓ દાવર
તુજના પુત્ર આતમના કુંડને-ચંદન પ્રિતે દઇ ઇજત-યજદ દઇ
ખોરશેદ, માહા ની તારીફ ગાઇ સાતે અમશા ગેતીની સપંદો મીનોને
જરથોસ્તી ખુબીની સ્તુતિઓ ગાયે=ઓ દાવર.

ગાયન ૩૨૧ મું. રાગ—"આસાવરી."

દીન માજદીયસનો પાયો-ભલે રહયો માજદીયસનો પાયો
ભલી મનસની, ભલી ગવસની,
ભલી કુનસની લાયો-ભલી કુનસની લાયો
"અષો જરથોસ્ત," આપણને પાયો-ભલે રહયો
"અહુરમજદ"ની પુરી નુરી નીહાલી "ગેતી મિનોની" ખુબી પિછાણી
"અષેમ યથા"ને નિયમે ચાલી ખલકત સારી દિપાવી...રહયો

"મિથ્ર" વાણીની ફરી નિશાની ગુપ્ત ભેદની બાતેન જાણી
દરૂજ દહત્યનું કુવત કાપી મહજબી દીન બચાવી...રહયો

ગાયન ૩૨૨ મું. (ઝીંઝોટી)

ગુણો વાપર અતિ ગુણ કારી રે તું તો આખર બની છે નારી-ગુણો
પ્રભુના પાલણુમા સેષ્ટ બની છે જગ રચનામાં નેક બની છે
"માતા" નામ તુંજ ભારી રે-તું તો આખેર
સરીઆમ તારી કોમળ કાંન્તિ માયા મધુરી રહી તું જાણતી
રાખી સબુરી ધીરજ શાન્તિ બાળ ગોપાળ આભારી રે-તું તો આખેર
જંગ શોકમાં તુંજની છાયા ઠાઠ માઠમા સૌની તું દાયા
શિયળમાં તુજ શોભે કાયા તુજ વિન જીંદગી ખારીરે-તું તો
તુજના સતમા સ્તવન ચાલે વૈર અભાવ સૌ તુજથી ત્રાસે
અંધ હતું ત્યાં ઉજાશ થાશે સ્વર્ગતણી તુ બારી રે-તું તો આખેર

"રેહબરે રોશની"

ગાયન ૩૨૩ મું. મેરે ગુલશનકા-માંડ ગઝલ.

અહુરાના ભાનને જીતનાર, નેક સપુત સુરા!
ખુબીને, ભેદની, ભાવનાને ચાખેલા તુરા!
ગેતીમાં જાઇને તું, ખાસ સલાહ બી દેજે
ગોસપંદને મારે ન, તેની તું સંભાલ લેજે
પશુ જીવ જંતને પાળે એવું તું સૌને કેહજે
દુખો કોઇ સહજબી દેશે-આખેર કેહવાશે બુરા
કોઇ જો કાપી, ભક્ષી, ખાસે મ્હારા જીવ જીવનને
થાશે તેનાબી તેવા રોજે કયામત વખ્તે ચુરા

ગાયન ૩૨૪ મું. "અએ કુદરતે સુભાની"-એ તર્જ.

આકાશ ગુંબજથી આવી-લાવ્યો મિનોઇથી ચાવી
ગુસતાસ્પ દરબારની માહે-જરથોસ્તે રથ ઝુકાવી-
દાનાવ હતા ત્યાં દાની-ઓછા અધિક બી જ્ઞાની
હતી ત્યાંબી ભારી સ્યાની-જરથોસ્તે જત પિછાણી
અજબ રહયા દરબારી-દીઠી આકાશ સ્વારી
તાજુબ રહયા સઉ જોઇ-"જરથોસ્તની નુર પેશાની"
શાહથી ઇજત તો મળ્યો-માન મરતબામાં ભળ્યો
દરબાર હરખમાં હળ્યો-થઇ રહી ત્યાં જાનફેશાની
દુવા જરથોસ્તે દીધી-શાહ પર આફ્રીન બી કીધી
નસીહત હજારો દીધી-શાહે ખુશીથી માની.

ગાયન ૩૨૫ મું. ખુને જીગરકો—એ રાહ.

જરથુસ્તથી સ્પિતામા સાથે–ત્યા તો ચાલી રહી તકરાર–
ત્યાં થયા સ્વાલો ભારી–તેના જવાબ કીધા સંભારી
ત્યાં તો સૌ રહયારે હારી–દ્વેષમાં આવ્યો નહી કરાર–
એમ રોજ દરબારે ચાલી–ઝુમબેશ જબાની હાલી
રહયા ખસીઆના સૌ હાલી–ન ક્રોધ લાવ્યો કાંઇ સાર–
એવા તૌર જોરમાં ચાલ્યો–પણ કોઇ કદિ ન ફાવ્યો
જરથુસ્ત્ર ઠેકાણે લાવ્યો–ને સૌને દીધી હાર

ગાયન ૩૨૬ મું. ગુરૂરાજ જગશે.—યા જોગ્યા આશાવારી.

સિતમ શકનો સંતપર કેવો વસાયો, શકમાં કેવો તે રે ફસાયો–સિતમ
ના લાયો ગમ કાંઇ—ના ધીર ખોહી અહુરાની યાદ દીલ સોઇ
જાણી જગની એ બાજીના ભાવો અહુરથીજ આધાર ચાહયો–સિતમ

ગાયન ૩૨૭ મું. તજો તજો મનથી–છાયાં–

સજો સજો સતનો સિંગાર
સાચ કદિ નવ આંચને પામે–ધુળ ઉડે, ન સુર્ય ઝાંખે–
લાખ જુઠનો ભાર રચાયો–ન જરથુસ્ત્ર પળ બી દબાયોરે,
આલ પડી તેને ઢાળ સમાની–કાળ સંગ ઔર લાગ્યો રંગ–
અરપ સીહાને સાજો કરી ને–ત્યાં ધર્મ સ્થંભ રચાયોરે
જુઠા આખેર જુઠુ રહયા–સત સામે શું ભાર, સંત સામે શું ભાર–

ગાયન ૩૨૮ મું. બળમાં ન મુઝે–યાને ભેરવી.

નેકીનું નેક નામ થાય–બદીનુ કામરે ડુબાય.
ગુણીજન પ્યારા–હુશીયાર રહો–ન પાપે ઝુલાવ–નેકીનુ.
જરથુસ્તી તે પામ્યો નુરાની–ચાખી ચોખી રીત.
ધર્મ ભણીને ખુબી જાણી–કીધી અષોઇએ જીત–નેકીનુ.
અહુરાથી થઇ ખાતરદારી–જોઇ નિશાણી સાફ.
ભર ઉમંગ ને આનંદ જોશ–કીધું ધર્મનું માપ–નેકીનુ.

ગાયન ૩૨૯ મું. હીંડોલ.

ગાજી રહે, ગાજી રહે ગાજી રહે ગાજી રહે!
માજદીયસ્ની દીનની મોટાઇ મન તાજી રહે–ગાજી.
"પુરાણુ યકીનના દીનનો રાહ જરથુસ્ત્ર લાવ્યો ગેતિ માહે"
ચાહો તમે દીન પ્રતિદીન–કે અષોઇ સાથ તાજી રહે!–ગાજી.
આસ્થા ઉદ્યમ સાથ ધરો–નિભાવ કષ્ટથી નાહી ડગે
અહુરા દાદ લેશે પ્યારા–તેના રક્ષણે ગાજી રહે–ગાજી.

"સંજાણની સરજત."

ગાયન ૩૩૦ મું. "દીન માટે દીનદારોની દાઝ." ભિમપલાસ. તાલ ત્રીતાલ.

એ દીનદારો—ઉમંગ લાવો—ઉમંગ સાથે—દીન ચાહવો-એ
"સંજાણ"ની સરજત જાણો—! સરજત જાણી સેવા ગાવો-એ
હસ્તી ત્યાં, કા રે આવી! જાણી ગાવો—તેના ભાવો-એ
વડીલો, ત્યાં વસ્યાં કાંય? તે જાણીને હર્ષિત થાવો-એ

ગાયન ૩૩૧ મું. માંડ—ઝપતાલ.

શંકા "કાળે" સર્જેલી—સુજે ન શ્રષ્ટિ તુંને રસિલી-
દિપતી ખુબીપે-હરબાર ફરતાં-રાખે આંખ વિંચેલી-સુજે
રતી રજમાં સ્મરન જડશે-કંકરે કીર્તિ દમેલી-સુજે
ભુડી ભાને-ભુલતો ફરશે-બુદ્ધિ રાખે છુપેલી-સુજે
સાગરનો ના અમલ ટરશે-રોહ જોઇ છાતી ધરજેલી-સુજે

ગાયન ૩૩૨ મું. (સોરઠ) ઝીંઝોટી—ત્રીતાલ.

પ્રકાશિત દીન રે જાગી—પ્રકશિત—દીન ધરમની ઝેન મલી અરદાય વિરાફથી—
અરદેશર બાબેગાન—સાથે મળે શાપુર, જાણ
જેમ ઉદયે, છળકે પ્રાણ દીન ધરમની અગનથી—

ગાયન ૩૩૩ મું. "જાદેરાણાનો હઇડાંનો હોંશ." (અરજનો જવાબ) શાકી.

ધન્ય ત્હારી દીન—પર—ધન્ય ત્હારૂ સતપણ
સત્ય ત્હારી ચાલ હાલે—ખુશી મુજનું મન
રે વીર—માનુ ત્હારી વાતો—છે રૂડી તુજ રીત બાતો.
યકીન તુંજની માત છે—"અહુરા" ત્હારો દાતા
ધર્મ તુંજનો તાત છે—કીર્તિ રહો ગાતાં!
પ્રેમી પારસી કોમનો કાંટો— રહેજગ સદા મળકાતો

ગાયન ૩૩૪ મું. દેશ—ઝીંઝોટી—તાલ દાદરો.

જંગલ જંગલ, ખેડી,—કીધો રે રંગ ત્યાં
ખંત જતને રંજ લઇ—કીધો (રૂડો) સંગ ત્યાં-જંગલ.
ધીરે ધીરે કષ્ટ લઇ—વસ્યું નગર ફળવત
રંગ હોંશ, ભારી હર્ષ—વાગા નાદ ચંગે-જંગલ.
વા વીંઝ, વડે જ્યાં—ત્યાં થાય સુખ વાસ
પારસી કોમ વસી—ગાએ ગીત રંગના-જંગલ.

ગાયન ૩૩૫ મું. પહાડી ઝીંઝોટી—દાદરો.

દીન કહિ સુન કરો ના!
દીન નહી સુન કરો—ધર્મ ઝેન ધુન ધરો,
તેના તમ ગુણ ધરો—રોજ ચિત્તમાં-દીન
લાવનાર કોણ, "જાન,"રે
લાવનાર કોણ, જાણ,--હતો "રે દિલજાન
જરથુસ્ત્ર સ્પિતમાન—રાખો હિતમા—દીન

ગાયન ૩૩૬ મું. બહાદુર અરદેશરે કરેલી દાદારની સ્તુતી.
કલ્યાણ—ચોતાલ.

દાદારે ટાળી સઉ ખટપટ,
સુખ કિરણો દઇ આશાના, પાસાના રંગ ફેરવી દઈ-કિરણો
શાદીનો રંગ "હર" દેશે ત્યાં
"ફાની" હોય થાયે "જાની" હરદમ લાચારોને આપે સુખ પળેપળ-

ગાગન ૩૩૭ મું. રાજ્ય પતિનો મધુર મનભાવ પિલું ત્રીતાલ.

વીર ત્હારૂ મન તન જોઇ મગન હું,
હર્ષ છાંયે બદન સુખમાં.
નેક ઘડીના નેક સગન લું-વીર ત્હારૂ
સઘળી જીગર કરી હર હર રંજે.
ગંજે લીધું ના વળે ખંગ.
જગે રહેશે એ યાદી જો.
તુંથીજ ખુશ છે આ ગગન-વીર ત્હારૂ

ગાયન ૩૩૮ મું. આસાવરી પદ-ત્રીતાલ.

જાયે "અહુરાગામજાનો"જાયે "અહુરાગામ"—યકીન, અષોઇ સાથ ધર-જાયે
સ્વાર્થ છોડી, પ્રાણ દે, જે કોઇ "દાવરકાજ"
અંત સમય, સ્વર્ગ માહે—પામે સુખી ઠામ-માનો-જાયે અહુરા
"ગેતિ" માહે સંકટ વેઠે-હેત પ્રેમને કાજ
લાજ રાખે દુખ વખ્તે—પામે "મિનોઇ ધામ"—જાણો-જાયે અહુરા

ગાયન ૩૩૯ મું. ધરમ ઝેન બાગેશ્રી—ત્રીતાલ.

લાગી જલન વરમની ધરમ વિન નહી ચેન-
મન હરખને અહુર સમાવુ. ગાયે એ મન તેની ઝેન-લાગી

"ભાવીક ભક્તિ."

ગાયન ૩૪૦ મું.

અહુરાની યાદી સમાઇ રહે,-સમાઇ રહે છવાઇ રહે—અહુરા.
કેવો રસીલો રંગીલો સીંગાર-"તારા સીતારાને અગ્ની અંગાર"
જાથુકના આનંદ કલપાઇ રહે.—અહુરા.
દીધો પ્રથમે પુત્ર પણોતો,-ભવ્યમાં પુરો જો તમે ગણોતો
જેની જ્ઞાની તરીકટ ગવાઇ રહે.—અહુરા.
હતો તે "સ્પીતામાં જરથુસ્ત્ર પેગમ્બર,"-હતો "અહુરાનો"
પહેલો દીગમ્બર; ભાવના જગત છલકાઇ રહે.—અહુરા.
દીધા કલામો સલામી ભરીને,-"અહુરાના" ભાનોના ભેદો કરીને;
ખરા માજદીયસ્નાન મલકાઇ રહે—અહુરા.

ગાયન ૩૪૧ મું. રાગ—ઝીંઝોટી-ત્રીતાલ.

ગાવો અહુરનો રંગ ઓ વ્હાલા સુજજન? જે યાદીએ થાય-
ભારી ઉમંગ—
હૈડાનો હાર એ વહાલોજ અહુરા!-તન મન કરતો "નાદ તે
અહુરા" હર કણકણમાં તેનોજ સંગ—ગાવો.
બરકત બહોલી, આપે અહુરા—હરકત હોઈ કાપે અહુરા
"અષોઇના" તમ લાવો તુરંગ—ગાવો.
"અહુર તરફથી જરથોસ્ત્ર પ્યારો"-આપી ચાલ્યો ધર્મ ન્યારો
ધર્મી રહીને વાળો ખંગ—ગાવો.

ગાયન ૩૪૨ મું. રાગ—કાલીંગડો—દાદરો.

ધ્યાન દયો, માન દયો ફરમાને ધ્યાન દયો!
અહુરની દીનના ફરમાને ધ્યાન દયો?—ધ્યાન
ગુહ્ય તેનાં બંધ જુઓ મન કસી ગંજ જુવો દુખ સુખનો
તે આધાર.—ફરમાને
પાક રહી, પાળો તમે-અષોઇ રીતે ચાલો તમ. ખતમ થતાં,
જાન ટક, માનોરે—
ટુંક સમયના ફાણી સ્થાણે. છોડો તમે બુરી આસ સાચ વડે
સાંધો ધર્મ સસ—
રઝલ્યો પ્યારો, જરથુસ્ત મ્હારો-ધર્મ ખુબી લાગ્યો વાહ! દીન
સોંપી ગયો તમ આધાર—ફરમાને.
દીનને તમે યાદ કરો-જરથુસ્ત રૂહને શાદ કરો! અહુર ખુશી
થાય અપાર—

ગાયન ૩૪૩ મું. રાગ—ઝીંઝોટી ત્રીતાલ.

માતાએ તો બચપણથી, શીખવી એવી વાત
અહુરાની તું થાદી દીકરી, કરજે દીન રાત—માતાએ
વળી શિખવી સાથે મહને-હુમત શબ્દની યાદ,
બુરા વિચારો દાબી રહેજે —નેક વિચારે શાદ—માતાએ
ત્યાર પછી સોંપી મ્હને-નેક હુખતે સાથ.
સાચુ બોલી કરજે દીકરી--જીંદગીને આબાદ—માતાએ.
હુવરસ્તની સાથે દીકરી--કરજે રૂડો લાડ,
નેક રૂડા એ કામે મલશે--હંમેશ અહુરની દાદ—માતાએ.
નેક અષો સ્પીતામાએ--ધર્મ કીધો શાદ.
તેની દીનને પાળી ફર--રહે નહીં ફરીયાદ—માતાએ
ભલી દીનના હુકમે ચાલ-જીવ ન રહે બરબાદ.
વર્ષે ત્હારા પર અહુરાની દુવાનો વરસાદ.—માતાએ

ગાયન ૩૪૪ મું. રાગ—માંડ દાદરો.

હાયે વહાલા સમજે શ્યાણા--મને ભવન શું હોય!—હાયે.
સોનાનું પાંજરૂં રૂપેરી દાંડા-હીરા બી જડયા હોય.
દેખે તે ન પ્યારૂં પંખેરૂં--પડી બીચારૂં રોય—હાયે.
મેડી, મહેલો રાચ રચીલા--ભારી સિંગાર હોય
પતિ વિના સતિ સાથે-આનંદ કોણ જોય—હાયે.
પડે છે રણમાં, લડીને વિરલા શસ્ત્ર તિક્ષણ હોય.
આકાશે વિઝલી, પાઠાળ ઉછળે-વિરલો ભય નવ જોય-હાયે.
પ્રેમ પનોતુ, પ્રેમે ઝોલતું--પ્રેમ વિન નહિ જોય.
માતાની પાસે બાળકને આસ--કયાં કદિ ન જોય-હાયે.

ગાયન ૩૪૫ મું, રાગ—કેદાર—ઝંલતાલો.

તજ મન, તજ મન, પ્યારે એ ઢંગસે.
છોડ એ ઢંગ ધર, હર કે બચનમે-તજ મન.
અપને બચન યાદ કરે--છોડ જાના આખેર એ તન--તજ.
જીંદગી એ તંબુરે મિસાલ--સુરમે મીલાસે સાચકે સાધણ--તજ.
મોહોકી જાલ કયું તું ભરે--હસમ કહે તુંજે કાં હોત રંજન--તજ.

ગાયન ૩૪૬ મું. રાગ—ઝીંઝોટી ત્રીતાલ.

ગાવુ વખાણો ઓ ખુરશેદ ત્હારી રે--મલે જગે આનંદ ભારીરે--ગાવુ
શ્રષ્ટિ જોય તુંજ અજવાળુ-હર્ષ નાદે તે હું ભાળું.
તું વિના સરિયામ કાળુ--પ્રકાશ વિન આ સ્થિતી અંધારી રે--ગાવુ
મનહર માયા તુંમા ભરી છે--તુંજ કિરણ પર ચિત ધરી છે.
શ્રેષ્ટ નુરાની તું મા ઠરી છે--તુજ આવનમાં હોંશ ભારી ભરી રે-ગાવું.

ગાયન ૩૪૭ મું. રાગ—પીલુ-ત્રીતાલ.

ભાન તમો ધ્યાન કરી અહુરે સમાવો.
નેક વિચાર મન લાવો, વસાવો, દીપાવો,
શાને કરો એ સિવાય ખ્યાલ કદી બીજો વારૂ-ભાન.
જે ધરમના સ્તોત તરીકતે, ન્યારી ગતિ ભરી ભારી.
જેમા વર્તી પાસ બનાવો, સુખની છળોછળ વાડી--કેવા આનંદ જડી
જાય પલને ઘડી--મન કેવું સ્વસ્થ જેવું થાયે શાંત વારૂં વારૂ-ભાન.
કવિ કમાલે આ જમેલો—વારે હૃદયમાં ઉછળાટ.

ગાયન ૩૪૮ મું. રાગ—પીલુ-ત્રીતાલ.

અબ સુમરન તું કર લે પ્યારે-અબ સુમરન તું કર લે-
રામ ભજનકી એહી ઘડી હય-અબ.
કાચી કાયા કાચી માયા-કાચો તેરો ધ્યાન હય.
ધરતું રામ ભજનમે ધ્યાન-પક્કા જબ, તું જ્ઞાન હરે--તબ પુરા અરમાન-અબ.
આસકો છોડો, માંસકો છોડો—છોડો સબ હીર્ષમાન.
જબ તલક એ સાથ રખો, તો નહી ખુલે તુંજ ભાન-ધર.
ભાઇ પરાયા; માઇ પરાઇ-તુંહી પરાયા માન.
જબ શરીરપે ખાક ચઢી તો પડે અકેલે જાન-ધર.
હસમ કહેતા જો કરો તુંમ--વોહી કરો મન માનકે.
ખોદા સિવા એહી જગમે--કોઇ દોસ્ત નહી માન—ધર.

ગાયન ૩૪૯ મું. રાગ ભેરવી દાદરો.

અહુરને નમન ધર-મનરે ધીરે—અહુરને.
આતશ, પાણી-તેની શાની ભાન રાખીને ગણુરે—અહુરને
ગાવો નિત્ય તેને સઉમા-તેજ મન, તેજ તન ભણુરે-અહુરને

દુખી ગુલ.

ગાગન ૩૫૦ મું રાગ ભેરવી.

દુનીયામાં બરકરારી કોઇની રહી નહિ
સદા હયા બખ્તયારી કોઇની રહી નહિ.-દુનીયામાં
જમશેદ ને જોહાકબી આધીન થઇ ગયા
સદા બાગ બ્હારી કાઇની રહી નહિ—દુનીયામાં
બુન બેખથી નેપોલ્યનુ ગયુ નામ નિશાન
હયા તાજ઼ ઓ તખ્તદારી કાંઇની રહી નહિ.—દુનીયામાં

બંધુનાહો ન્હોમતી જાલોમે તરફ઼ુડે
ફ઼રેબ ને બદકારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં
કિસમતી ઘંટી સૌને પીસે છે હરદમ
ખુદા સીવાય યારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં

ગાયન ૩૫૧ મું. પરજ કાલીગડો.

મ્હારી તુટી આસાની દોરી દુખ આવ્યું સુખોને છોરી—
મે તો મનમાંજ બાંધી હવેલી તેમાં વલી બીજી અલબેલી—
દિઠી સ્વપને મુજને રાણી જાગી જોયું સઉ ધુલધાની—
ચઢયાં માથે આસના વાદલ, વર્ષિ પર ખેતરે દીઠા ફ઼ળ—
ઉમેદી ફ઼ળો કાળે લાગ્યાં જ્યારે પાકયાં બીજીએ ચાખ્યા-મ્હારી

ગાયન ૩૫૨ મું. રાગ દેશ.

જગમાં [illegible] કાંઇ વફ઼ાઇ મળે બસ જોઉ બાહાર સફ઼ાઇ ભલે
તન ભીતર કપટી છલ મન લપટી, પ્હાંણ પ્રાણ કબુ ન પીગળે
કીધુ તન મન અર્પણ જેને, કીધી પ્રીતી તેને જુઠ્ઠી દીધી ફ઼ાસી ગળે
રડી તજુ છું ફ઼રજંદ પ્યારા તજુ હું ધની ધામ સદા હા હાય ખુદા
હવે રાખજે લજજા મારી સર્ણાગત હું તો તમારી
બસ ભટકસ બસ રખડસ રઝડસ પડતી ખડતી
ચાહે દુખના વાદળ મુજ પર વર્ષે હર પગલે પગલે-
વરસે વરસે ઢગલે ઢગલે, તરસે તરસે ડગલે ડગલે.-જગમા

ગાયન ૩૫૩ મું. રાગ ભેરવી.

બદનામ થઇ દીલદાગ લઇ, દુનાયાથી ગઇ કપટી છલથી—
નહિ ધ્યાન કસે, આ હાલ થશે, પસતાઇ જશે, અનને જલથી-
બહુ ધ્યાન ધરી તું તોલ કરી, જે વાત કરી, મનના બલથી-
કપટી જરશે, સુખને તારો, અંતે મરશે. કરણી ફુલશે.-
પીરોજ કહે, દુખ તે ન સહે. જે ચેતી રહે કપટી કલથી-બદનામ

પૈસાના પુજારીઓ

ગાયન ૩૫૪ મું. રાગ જોગી આસાવરી.

મુબારક રોજ મુબારક આજે હમે ગાયે તમારે કાજે—
સદા સુખી રહી ન્યામત ચાખો કીર્તી જગતમાં કાજે
કાલે મારી ગીબત કરીને આજે વખાણી જલાજે—
ખુદા જેને આરામી સાજે, વરસો ઘણા નિવાજે
કહયો જેણે ભુડો હતો તે આજ ભલો નબિરાજે—
દર્દ બળાઓ નાબુદ થાએ સુખ તમ પર નિત સહાજે-

કાલ સરાયે દેઇ લાખો આજ બજો છે દહાજે—
ચાલો હુર્રરે પુકારો ભાઇ તન મન એક અવાજે
માન સઉ એ છે પૈસાને મુજને તો નહિ છાજે—મુબારક

ગાયન ૩૫૫ મું. રાગ પ્રભાત.

આજ આગ લાગી છે જુદાઇની આતનમાં—મહોબતનો મેવો તો
ભળે છે દુખ વનમાં
પ્રેમના તું પાણીથી બુજાવ પ્યાસ અગમાં—નતો ભસ્મ થઇ આસ
રહેશે મનની મનમાં
ચીત મારૂં સદા રહયું ધનનાજ પ્રેમ ધનમાં—મારે જેમ મધન
થાવ મેઘથી શ્રાવનમાં
પ્રેમને હુ લઇડે ધરૂં ધ્યાન શુભ જનમ મિટે પ્યારા એજ સારા
કોયલની દાનમાં—આજ

ગાયન ૩૫૬ મું. રાગ-કાફી ઠુમરી.

હુ તો અલબેલી પૈસાથી પુર મુજ મુખ પર ચમકે લછમી તું'ર—
કોન બીજી છે મુજની બરોબર, ખરચે નાણુ કાધી ગરોગર
લાખ કીમ્મત મુજ મહેલની ધુર—હું
સઉ કહે મુજને મોટાં બાઇ આવે જયારે મજખમાં રાઇ
ગુસ્સાં જોઇ સૌઉ નાસે દુર—હું
હાથો જોડી આગલ આવે પગે પડી સૌઉ મને રીઝાવે
સહાજાદા સોદાગર સુર—હું તો

ગાયન ૩૫૭ મું. રાગ કાફી-લાગણી.

ધન્ય ધન્ય તે ઘડી કયારે આવશેરે—મુજ મનની મુરાદો બરલાવશે રે—
ધનજીશાહનો મેં હાથ ન લીધો—ન ધાર્યું કે ધીકકાર બીજ વાવશેરે—
એમના ભલાનું કાજ કીધું કે મને પર્ણી બધા સુખ ગુમાવશેરે—
ધન ધન વ્હાલા અનમોલ ધન તું—ફરી કયાર પ્યારથી બોલાવશે રે—
સઘલો ખુલાશો કરવા તેને—ખુદા કયાર લાગ ભલો ફાવશે રે—
માતાજીને માસાનો ડર—મીટાવી ખુદા કયારે પરણાવશે—ધન્ય ધન્ય

ગાયન ૩૫૮ મું રાગ જીંઝોટી ગરબી.

કલજુગ તારી રચના ન્યારી—ભેદ ભરી છે ભારીરે—
પાપી નાવ તરે છે દરીયે પુન્ય ડુબે દુખ્યારીરે—
ઉદ્યોગીતો ભુખે તરફડે—પેટ ભરે ધુતારીરેં—
સખી શેહયા વાડી વેચે—ઘર બાંધે ભીખારીરે

શેઠાણીની સાડી સડેલી-ચાકરડી જરતારીરે
કુલીનને સૌઉ ભુલી જઇને-ધનથી બાંધે યારીરે
પતિ હજારો રૂપ્યા માગે-જે પરણે કુમારીરે—
દેવળ દેહરે દર્શણ બ્હાને ચોરી કરે ભજનારે
ધુપ દીપતો કયાંથી લાવે-ભુખે મરે પુજારીરે

ગાયન ૩૫૯ મું. રાગ—કાલીગરો—દાદરો.

સદા સંગત રૂડાંની કરીએ-જહાંથી ડરીયે
વનનું ચંદન ઝાદતો-દે સહુને શુભ વાસ
દુર ગંધી ત્યાગી સહુ-વૃક્ષાં પમરે પાસ
ભલો ભલાઇ ન તજે કુમતી દુર આચાર
કુલીન સ્ત્રી ન લજ્યા તજે--વેસ્યા નીત સણગાર
સંગત જેવાની કરો -તેવા થાશો ભાઇ
મુગાને સમજાવવા-જીવ તજે ચતુરાઇ
સંગત રૂડી સાંધતાં--જાશે ભુરા ઢંગ
કાથો ચુનાને મળી--લાલ દીપાવે રંગ
રૂડાથી રૂડાં બને સદ્ગુણ રહે નીભાઇ
જે દીવડે લાખો ભને-તેજ ઘટે નહિ કાંઇ

ગાયન ૩૬૦ મુ. રાગ—ભૈરવી—ઠુંમરી.

મારી મહીની મટુકી શામે લુટીરે
જુવો સખી સો હાલ કીધો છે મોહન માળા તુટીરે
દુધ દહીની ધાગર મારી મસ્તક ઉપર ફુટીરે
શામ સુધડના દર્શણ કીધાં દરીદ્ર દુખથી છુટીરે—મારી

ગાયન ૩૬૧ મું. રાગ—ખમાચ ઠુમરી.

સુરત શુભ લાગી પ્યારીરે—મનવારી--પ્રીતમ સૌઉ તારી બલીહાર
વિણુ દેખે ન કાંઇ ભાવે પ્રીતમ કાં મુજને તરસાવે
કોઇ જઇ કહો તુરત આવે-મરૂ તે વિણ દુખીયારી—સુરત.

ગાયન ૩૬૨ મુ. યમન કલ્યાણ—ધ્રુપદ—તાલ-ચોતાલ.

એ મન કરની યાદ ખુદાની હરદમ જનમ સફળ તુંજ થાશે.
દીન દયાળ વિશ્વંભર સ્વામીના ગુણુ ગાની તાપ ત્રણુ જાશે
સત્ય મને સત વચન હમે ભજ ભાવે-નિત અમ્રત ફળ ખાશે
મંગલ નામ શીરોજ રટે રસના જે-પાપ દુર સઉ નાશે.

ગાયન ૩૬૩ મું. **બિહાગ-ધ્રુપદ-તાલ સુલફાગ.**

સાંભલ સજની શિખ આ સારી-જુઠું તજની સાચ ઉચારી
સાચે સ્વામી અંતર જામી-રાજી થઇ દે ધામ સુધારી
સાચે જય છે ના કો ભય છે--સાચે તરશે શિલા ભારી
ફિરોજ સાચું છે નવ કાચું-સાચ વિપતકે પાર ઉતારી

ગાયન ૩૬૪ મું. **મુલતાની પદ--તાલ દીપચંદી.**

મુરખ કાં કરે છે કરમની આસ--જા ઉધમ કરની ખાસ
કરમ ખેતનો ઉધમ ખેડુત--છે જય જેહનો દાસ
ખેડયા વિના નહિ ધાન્ય પાકશે-રહેશે ઘાસનું ઘાસ
ઉધમ વિના કેમ જશે પેટમાં--ભોજન રાખ્યું પાસ
કવલ કરે લઇ મુખ નહિ નાખો--તો કરશે ઉપવાસ--
પંખો હલાવ્યા વીના વાયુ કેમ--ખાશો ચઇતર માસ
ફીરોજ માખણ કેમ નીકળશે--જો ન વલોવો છાસ.—મુરખ

ગાયન ૩૬૫ મું. **રાગ કાફી તાલ લાવણી.**

દાશ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો
સંસારી સંબધ તોડી જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે-દયાલું દેવા
આંખો વીના સંકટ આવું ખાડામાં ગોઠાં ખાવું
વારે આવી નાશી આવો આવોરે-દયાલુ દેવા

(સુરદાસ)

ગાયન ૩૬૬ મું. **જીઝોટી તાલ કેરબો.**

જાવો જાઓ ન સતાવો સાવરીયાં મોરા સાવરીયાં
મોરા સાવરીઆં—જાઓ૦
મોરા નાજુક તન ગુલજાર, વાપે કીની ફુલ સીંગાર
કાહે નજર લગાવો સાવરીઆં—જાઓ૦
મોરા જોબન ઝુમખેદાર, ખીલો જયસો કે ગુલનાર
હટો કાહે શરમાવો સાવરીઆં—જાઓ૦

(કરણ ઘેલો)

પારસી હરીશ્ચંદ્ર.

ગાયન ૩૬૭ મું. **રાગ જંગલો—તાલ લાવણી.**

વ્હાલાઓ મંચી જાવું હવે હું તારી રજા લઇને
પ્યારી પરીચહેર સુખે સીધાર પણ દીલાસો દઇને—વ્હાલા
દીલા સામાતો એમજ કહઉ કે પીચતો ના દારૂ
શેરમાં ખુણે ખુણે ઉભો રહી કહરાવજે ઝારૂ—વ્હાલા

દારનુ હરગીઝ નામ લઇશ નહિ આંસુઓના સમ
તું ગયા બાદ ભુલવવા ગમ પીવસ ઠોડો રમ—વ્હાલા
છીબા દરજીનું બીલ ચુકવજે વેચી ના નાખતો કાંઇ
સારીને બ્લાઉઝની સંભાલ લેજે ભુલમાં પડે નહિ ઉધાઇ—વ્હાલા

માલતી–માધવ.

ગાયન ૩૬૮ મું. રાગ—પીલું તાલ કેરબો.

નાનકડી નાજુક નાર હું બહુ નાનકડી,
બહું નાનકડી બહુ નાનકડી (તનવાર)
મારા લાલાની છું લાડકડી છુ લાડકડી નાનકડી
આંખ તણે મટકે પટકું છું લાલને
તે નાની શું સમજે વાલાને વાલને
જાણી ભોલો ભરથાર તું બહું માથે ચડી- નાનકડી.

ગાયન ૩૬૯ મું. રાગ-ભેરવી તાલ-ખેમટો.

પ્રેમના જુદા જુદા છે પ્રકાર
પ્રેમમાં વસી રહી પ્રભુ તું સાર—પ્રેમના
એક પ્રેમ સાચ્ચો શ્રી હરી પતીનો છે.
માત તાત ભ્રાત મીત્ર સતી પતીનો છે.
સાચો કહેવાય છે પ્રેમ ધરમ શુભ નેમ
જેથી તરી જવાય આ સંસાર—પ્રેમના

ગોપાલ—ગીતાવળીના ગાયણો.

ગાયન ૩૭૦ મું. અએ દાવરે સમદ મદદ મદદ મદદ—એ રાહ.

નમીએ શ્રીગણુ પતી પ્રેર શુભ મતી.
સદા સ્મરીએ તુજને ચલાવ એ નીતી
સર્વ દેવ આગે તુંજ તણી પુજા બને,
અહરનીશ સાથ રહી તુષ્ટ કાપને—નમીએ.
કેશવ પ્રાણુ ગોપાળ તને નમે છે પ્રીતી પુર
સમાવીને સંકટ સઘલા દોષ કરજે દુર—નમીએ.

ગાયન ૩૭૧ મું. શુરાવીર સુરા જન રાજ સીમાડએ—રાહ.

દાખી દયા રાખી મયા તું દીન દયાલ
પાર પાર પાડ કામ, તાર તાર હમને રામ
કર કર હમારો ઝાલ કર કર એટલું કૃપાલ—દાખી,

નામ નામ તારૂ હમ ઠામ ઠામ લઇએ હમ
વારી વારી જાય કેશવલાલ, વારી વારી જાય ગોપાલ-દાખી

ગાયન ૩૭૨ મું. કયા સો હાએ રંગે મોરા રંગ-એ રાહ.

આહા જુવોની શોભે શું બજરંગ
નમીએ અમે સૌ તને હો બજરંગ-આહા.
કેશવ હું માગુ ભકિતરે વ્હાલા
એટલી વીનંતી મારી ધરજે હો બજરંગ-આહા.
પ્રાણજીવન પાય લાગુ હું બાલા
સાહય હંમેશ મને કરજે હો બજરંગ-આહા.
ગોપાલ હું તો માગુરે વ્હાલા
દીલમાં હમારા હંમેશ ઠરજે હો બજરંગ-આહા.

ગાયન ૩૭૩ મું. રાગ-બનજારા.

ભજો ઇસ તમો હો પ્યારા ભજો ઇશ તમો હો પ્યારા
અરે આ જુવાની તો ચાલી, પણ ભજ્યો નહિ વનમાલીરે-ભજો
હજુ વિચાર છે બહુ મોટો, પણ આ કાયા પાણીનો પરપોટોરે-ભજો
એ વાત જાણજો સાચ્ચી, જરૂર કાયા તો છે કાચીરે-ભજો.
તેથી નામ હરીનુ નવીસરો, કરી કૃપા તમો માન્ય કરોરે-ભજો
દાસ ગોપાલ કહે છે સાચ્ચુ જમ આવી ઝાલશે ડાચુંરે-ભજો

ગાયન ૩૭૪ મું. કરમ કર મેરે હાલ પર હએ કરીમ—એ રાહ

દુઃખ હર્તા, સુખ કર્તા, ઓ પ્યારા પ્રભુ
અશરણુ, શરણુઓ, તુજને નમું—દુઃખ
બહુ તુજ શકતી બહુ નામી દયાલ
સચ્ચિદાનંદ, સદા રહે કૃપાલ—દુઃખ
રામ, રામ, રામ, ભુલુ નહિજ નામ, ઠામ ઠામ ઠામ તે મુકામ—દુઃખ
કર કર સુખ ઓ કેશવ ગોપાલ ધર ધર દુઃખ પ્રાણ જીવન ટાળ—દુઃખ
ધર ધર વિનંતી કહું જે ગોપાલ, હર હર સંકટ સૌનું દયાલ—દુઃખ

ગાયન ૩૭૫ મું. પ્યારીખતા મઆફકરો પુર કુસુર હંએ-એ રાહ

ઓ ઇરા તેં હમ ઉપરે કૃપા બહુ કરી
પણ અમે અભાગ્યા તને ગયાજ વિસરી—ઓ
માટે તું માફ કર રામ આટલીજવાર
હવેથી હૈયાંજ તને રાખશું હરી—ઓ
નારાયણુ નામ તુજ જે કોઇ સ્મરે
જશે જરૂર જગમાંજ તેતો નકકીરે તરી—ઓ

છે દયાલુ ને માયાલું તુ તો જગતપાલ
કેશવ પ્રાણુ ગોપાલ તને હરખે હેતે ભરી—ઓ

ગાયન ૩૭૬ મું. કોઈ રબકી મરજી કયા જાને એ-રાહ.

પટપટ મુકી હરી ગુણુ ગાને ફટફટ તને ન કેમ માને
કટકટ મારી કહું તને તે ધરી કાને હરી ગુણુ ગાને-પટપટ
જો જરૂર છે મોત દુન્યાને નમુકે મોતવળી રાજાને
મગરૂરી માટે ધરે શાને ઉદમત થઇ પાપ કરે શાને—રગ
નવરંગ થઇ ફરે શાને કહે ગોપાલ તે કરે ન શાને—પટપટ

ગાયન ૩૭૭ મું. કરબયાં તું હમસે જાયગાં કાંહ એ રાહ.

કરની રામ હમતુ કામ નમી કહીએ-કરની
આપ સુમતી કાપ કુમતી, સુખથી રહીએ
દે જે ભકતીજ તુંજ કીર્તીવંત થઇએ-કરની
નામ તુંજ રામ કુબુજ ન હમરે મુકીએ
કેશવ ગોપાલ પ્રાણુ વારી તુથી જઇએ-કરની

ગાયન ૩૭૮ મું. કર બયાં તું હમસે જાયગાં કાંહ-એ રાહ

ફેરી કર્મ ઘેરી ધર્મ હરી પીછાન-ફેરી
ખચ્ચ ખંતે અળગું અંતે છે નકકી તું માન
કર દાન તું નાદાન લઇ માટે તું અજ્ઞાન-ફેરી
છોડી બુરાઇ જોડી ભલાઇ સંભારની ભગવાન
ગોપાળ કહે તને ન ભુલતો કદી કહાન-ફેરી

ગાયન ૩૭૯ મું. યાર ગાર બેશુમાલ ગરહો યાર પૈસા એ રાહ

તાર તાર પ્રભુતાર હમેને તાર હરી હમે હાર એ મોરાર ખાધી
હાર હરી
આવ બ્હાર હવે બ્હાર તું કીર્તાર હરી નહિજ કાંઇ સાર લઇ
તુજ ગ્રહયો પ્યાર હરી
હવે લેની તું ઉગારી હમ છેઇએ શણુ તારી કેશવ ગોપાળ પ્રાણુ
વળી જઇએ તુથી વારી
અહરનીશ હું જગદીશ કરીએ ભકતી તારી કીજીએ રે એ
ઉપકાર હે મોરાર હરી-તાર

ગાયન ૩૮૦ મું. કોઇ હાલ કહો જાકે મેરી પરીકુ સમજાકે એ-રાહ.

કંઇ તેં ન કર્યું હાથે કહેની લઈ જઇશ શું સાથે—કંઇ
અએ જગત માંહી જનમી તેં તો લીધો શું શું સાર
નહિ કર્યાં જરા ઉપકાર નહિ પલવાર ભજ્યો મોરાર—કંઇ

લોભને લાભમાં લપટાઇ તું રહયો લોભી તુંજ અપાર
પણ નહિ થયો વારંવાર નહિ વિચાર ભજવા ત્રીપુરાર
દયા દાનને દીનતા ઉરે આણ્યા નહિજ લગાર
નહિ ભકતી ગણી સુખકાર નહિ ધર્યો પ્યાર મોહનપર યાર—કંઇ
માન તું પ્રાણી મોડું રે વ્હેલું મૃત્યુ સઉને લેનાર
નહિ કરી ગોપાલ પર ખાર નહિ તલભાર હવે ભજ કીરતાર—કંઇ

ગાયન ૩૮૧ મું. નમું પડે ગીરીજા પતીને—એ રાહ.

કહું પ્રભુ પ્રભુતા તારી શું
રચનાર તું રચના બહુ ભારી અતિજ ગતી તારી
રચી કાયા મચી માયા વળી મોહ કારીશું-કહું
દેખુ હું શુરે ગતી તુજ આકાશે અતિ
કેવી વીજળી થતી વળી વાદલી જતી વર્ષા ધારા થતી
સકળ અકલ એમ કળા તારી, માગું ગોપાલ વારી
આપ હરી આપ હરી સેવા તારી તું-કહુ

ગાયન ૩૮૨ મું. જીન સુખ પલીઆં ગુકીઆં ખેલીઆં—એ રાહ.

આજે મલીયાં આજે મલીયાં ભકતી અર્થે હમો મલીઆ
મુકતી કરજે જરૂર હમારી ભકતી આપી શામલીયાં.
શકતી તારી છે બહુ ભારી કીર્તી તારી બહુ જળીયાં—આજે
સંકટ સર્વ દુર કરી તું સાહય થજે હો પાતલીયાં
પ્રાણ ગોપાલ કેશવ માગી લે ઘેર ઘેર કરજે મંગલીયા—આજે.

ગાયન ૩૮૩ મું. રાગ પાહડી-તાલ લાવણી.

અરે આવ્યો હતો જ્યાંથી હવે હું તો જવાનો છું
તજી આ દેહ પીંજરને નિરાકારી થવાનો છું
કરી કાળાં અને ધોળાં ઉડાવી મોજ દુનીયાની
કર્યાં જે કમ તેનું હું કડ્ડુ ફળ ચાખવાનો છું—અરે
સગાના સહને છોડી પ્રીયાના પ્રેમને તોડી
હવે કરતારના દરબારમાં હાજર હું થવાનો છું—અરે
કમાવ્યો ખુબ દોલતને વસાવ્યા મહેલ ને માળા
અરે હું એકલો સઘળુ મુકી અહીંથી જવાનો છું—અરે
જગતમાં જનમ લેતાં હાં હતી બાંધી મુઠ્ઠી મારી
ઉઘાડી લઇને હાય હવે હું તો જવાનો છું—અરે

કોન્સટના ગાયણો.

ગાયન ૩૮૪ મું. રાગ કાલીંગડો.

મારી આશાની દોરી તુટીરે
તુટી તુટી તુટીરે—મારી
બર્યો બુઢ્ઢાપો કેવો બળાપો
ફોક મુકી રડવાનું રે—મારી
તહેમીની તદબીરથી થયો હું ખરવી
વેચ્યાં મારાં પુરાંરે—મારી

ગાયન ૩૮૫ મું. ભજન-રંગ વસંત.

મનમાં જપી પ્રેમની માલા દુખ મારૂં હું વીસારૂ
વાતે વિચારતા મનમાં ભમતા યાદ તારી કેમ ભુલું
એ દાહાડાની જીદગાની આખર કોઇની ન થવાની
કરી લે ભલાઇ-મનમાં.
દુન્યા છે સ્વપના સરીખી પાપથી પછતાઆ સો
રહ્યુ કોઇનુ ન રહેવાનું ભવસાગર તરી જવાનું
ભજી લે ખુદાઈ-મનમાં

ગાયન ૩૮૬ મું. આસાવરી તાલ દાદરો.

ના વિસારીએ દયા હૃદયમાંથી રામ ના વિસારીએ
રંકમાંથી રાય થઇએ કરીએ લક્ષમીરાજ-ભુલીએ નહિ અસલ દયા
ભલે ચદે સીરતાજ-ના વિસારીએ
માનવનો અવતાર ફરી ફરી આવે નહિ મન માન
આવ્યાં તેવાં ચાલતા થશો મુકી માન ગુમાન-ના વિસારીએ

ગાયન ૩૮૭ મું. તાલ-લાવણી.

ખે „ખેસીધારો દીલજાન સફલ સફર કરી દીલદાર
જી રોજી ભરીયાં પ્રેમે વધાવું દીયર આવ જોજીરે-શુખે
હીરામાં કુંકું ભેલી ઓવાળું વેલી વેલી
બનાવું ગલાનો તુને હાર-જી રોજી
આફત આવે લાખ પણુ જે પ્યાર નહિ તજનાર
પ્રીતમ તમ વિના મને ચાલે નહિ પલવવાર—હીરામાં

ગાયન ૩૮૮ મું. રાગ આસાવરી ધુન.

નામ અમર તુજ ગાવુ હરદમ નામ અમર તુજ ગાવુ
જપું હું ઝુકાવી નમી શીસ તુજ ચરણે પડી હરખાવું નામ
સાહેબ તું ઓ સૌના પ્યારા ફેંક અચલ તુજ આશીશ ધારા

નાખ રોશની તુજ મીનોઇ આંખે દેખી હરખાવું-હરદમ
સાહેબ એ જગ પાલનહારા ખુદ તુજને કોન દવારા
કાપ પાપ દે દાન જ્ઞાનનુ દાસ તુજ બની જાવું-હરદમ

બુધ્ધ દેવ.

ગાયન ૩૯૮ મું. રાગ માંડ તાલ લાવણી.

પીયુ પીયું પોકારતીરે પપૈયાં વધુ ઝુરે વનમાં
વિરહ અંગાર ઉઠે તનમાં અતિશય બલી રહી મનમાં—પીયું
ખીલતી આ કલી કુંશુમની ભોગી વિના કરમાંએ
ઝુલતી આ લલીત પાખડી ભોગી મધુર કર ચાહે—પીયું
બાલા રસાલી અંતરે આકુળ વ્યાકુળ થાય
નમ્ર નવોઢા નૌતમ રમણી કોમળ માનસ ઉપવનમાં-પીયું

ગાયન ૩૯૦ મું. રાગ સોરઠ તાલ ખેમટો.

સાર આ સંસારમાં ન જોયો મેં બહુ રીતે તપાસતાં
ધન ધરા સુત તાતની પ્રીતી મોઘા અવસરને મેં ખોયો-મેં બહુ
મૃગ જળ પીવા કામન આવે વ્યર્થ ઇંદ્ર જાળમાં હું મોહોયો-મેં બહુ
પુણ્ય પરમાર્થને માર્ગ ન શોધ્યો જનમને વૃથા મેં વગોવ્યો-મે બહુ

વસંત પ્રભા.

ગાયન ૩૯૧ મું રાગ સોરઠ-તાલ કેહરવો.

મદભરી જુવાની યાર
રસ લેજો લુટી દીલદાર અહો દીલદાર હાં હાં-મદ ભરી
નાજુક ખીલતી હું ચંબેલી તું રસીલો ને છબીલો
ભમર મધુર પીનાર અહો પીનાર હાં હાં-મદ ભરી

ગાયન ૩૯૨ મું. રાગ ઝીલ્લા તાલ દાદરો.

નીતી તની તજી વાત નાથ શીદ અનીતીનું નામ દઇને
દેવ મદીર મુકીને કેમ દુષ્ટના આવાસે જઇએ—નીતી
દુધ તજીને દારૂ શુ પીવો રામ ભુલી કાં કામ સેવો
કોયલને તજી કાગ પાલી શું હીત થાએ
પાપને ન પછડાયો લઇએ-નિતી

ગાયન ૩૯૩ મું. રાગ સોરઠ તાલ લાવણી.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીરશ્રીસીતાપતી
ભજી લેને મન અવસર આવો એળે-વહી જશેજી
ખીલી વસંત છેલા ખીલી જુવાની વ્હાલા
રસીયા રસ પી લેને સુખ ધામ
ખીલી વસંત તેવી ખીલી ફુલવાડી બાળા
પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાણું-શ્રી સીતાપતી
રમણી રૂપાળી હેતે હૃદયે ધરી લે વ્હાલા
પીલે અધરામત રસનું પાન
નાથના નાથને એ અતર ધર પ્રીતે બાળા
કરી લેજો કાયાનું કલ્યાણુ-શ્રી સીતાપતી

ગાયન ૩૯૪ મું. તાલ દીપચંદી.

નાકની નથની ને કાનની વાળી હીરાણી એરીગ લઈશ દેરાણી
ઝાંઝર ઝમકે ને પુર ઠમકે બંગડી પહેરવા જઈશ જેઠાણી
નવસર હાર ને ઝુલતી દામણી અમોડે ફુલ હું લઈશ દેરાણી
નાતમાં મ્હાલું ને ગામમાં ચાલું લટકતી લહાણુ હું લઈશ જેઠાણી

બોલતો-કાગલ.

ગાયન ૩૯૫ મું. રાગ માંડ તાલ કહેરવા.

રંગી આ દુનીયાના રંગી એ રંગી તે રંગી એ રંગી દુનીયા દોરંગી
સાગર પાણી સીતલમાં વડવા નલ તેના તળમાં આગને પાણી
બન્યા સંગી
આજે અંગીમનાતા કાલે ભુજંગી થાતા કોણુ ભુજંગી ક્યાણુ અંગી
વાયુ જે દીપક ઠારે આગને એજ વધારે પ્રભુની પ્રભુના દોરંગી

ગાયન ૩૯૬ મું. રાગ પાહાડી તાલ કહેરવા.

બંધન આ નહિ ટુટે છટકી જાશો કાંઇ છોગાલા-બંધન
તો જાણું વીર હું સાચ્ચા આ તાર સુતરના કાચા છોડો જો
એ છુટે-બંધન
પ્રેમે વણ્યા છે તાર એ કાચા છે તો એ
જે કાષ્ટ કોરી દુર થાતા તે ભમર કમલે બંધાતા
એવો પ્રેમ તણો કઈ પાસ વણાટ વણ્યો તે નવ ટુટે બંધન

ગાયન ૩૯૭ મું. તર્જ અંગ્રેજી-તાલ કહેરવા.

બચ્ચા કચરા કંઇ સાવધ થા. ખુબખ બુધો ચસકેલ દીસે
આ ધનરકકર મોહીની દીપર જો મીણુ બની પીગલેલ દીસે

કાંઇ દાળમાં છે કાળુ એ નક્કી થયું શું ખરો છે ભેદ એતો
જાણવું રહયું
પાસને નાપાસનું દરદ નવું થયું શરમ શરમ ખુદ્દાનું હવામા
ઉડી ગયું-બચ્ચા

ગાયન ૩૯૮ મું. રાગ માંડ તાલ કહેરવા.

હું તો ઇચ્છું પતિ તમહારી સેવા મને અન્ય વિષ્યથી નહિ
કાંઇ લેવા દેવા
મળે છાશ બાકળા ખાઇને પેટ ભરીશું મળશે તે પર સંતોષે
ગુજર કરીશું
પતિના એઠા ટુકડા તે મીઠા મેવા-મને
કંચન નહિ પણ સૌભાગ્ય કાષ્ટની ચુડી મંગલ દોરો તે સતી
નારની મુડી
કાચા સુતરને તારે બંધાવ્યા એવા-મને
જાડે કપડે પણ અંગ સઉ ઘંકાશે પતિ સંગે પર્ણ કુટી મહાલય
સમ થાશે
પતિ સ્નેહ દ્રષ્ટિએ અમે વેચાંયા જેવાં-મને

ગાયન ૩૯૯ મું. અંગ્રેજી તર્જ તાલ કેહરવા.

આશક બરચુચા જેવા માશુકનો પુરદમાંમ
ચાહે રાંડે કે માંડે શુ અમને તેથી કામ
જાણે ઘરડી ઘોડીને પહેરાવી લાલ લગામ.
જોડી જુકતી છે એવી કે જોવા મલશે ગામ

(હસવાનુ.)

વર લોભ ધરે કન્યાનો જમવાને માર્ગ જાન
ઘોડાને બદલે ખાધો. ને ગીતડાને બદલે કાણ
અહીં માંડવડો મંડાયો ત્યાં કાષ્ટ ગયા સમશાંન
ચોરીને બદલે ચોઠો ને રામ બોલો ભાઇ રામ

કળાવતી.

ગાયન ૪૦૦ મું. વાગેશ્વરી કહાનડા—ઠુમરી.

પ્રિય પતિ, વિનતી લ્યો માની, હું દાસી તમારી
આમ ન કરીએ સાહસ પીયુજી,
વીચારી, કહું સુખકારી, હું દાસી તમારી.—પ્રિય.
પુત્ર અરિનો છે, એ તોપણ,
ઉગારી કરો ઉપકારી, હું દાસી તમારી.—પ્રિય.

કેદ કરી રાખોની, એહને,
ક્રોધ તજીને, ક્ષમા કરીને, વિનવે, દાસી તમારી.—પિય.

ગાયન ૪૦૧ મું. જોગયા—ગરબો.

રમવા અલબેલી સૌ ભેલી થાઓ મન ભાવો, ભાવો;
જુઓ વાટિકા કેવી ખીલી છે મન હીલે શું વાહ!—રમવા
કોયલ નાદથી અશોક શોક કરી રહયાં,
સ્મૃતિ પીયુ તણી અપાવવા.
જળ તણા શીત ઝરા પેખીઆ, પણ તૃષાથી પીડતા,
વા'લા વિણ વધારે દાહ—જુઓ.
વૃક્ષ વેલ ગેલ કરી રહયાં સમીરથી,
કુંજમાં શો ગુંજ ભ્રમર કરી રહયા,
મધુર પરિમળે મોહી રહયા—જુઓ.

ગાયન ૪૦૨ મું. પીલુ—ઠુમરી.

શું બાઇ કરમાવો કોમલ ગુલાબી આ ફુલ,
યૌવન નવરંગેથી કાંઇ ખીલતું, ટપકે શી લાલી અમુલ—શું
રંગનો રસીયો વે'લો આવીને મળશે, ફીકું પાડો શાને નુર—શુ.
ધીરા નયનોથી નયનો મિલાવી ખીલવશે પ્યારૂં આ ગુલ—શું.

ગાયન ૪૦૩ મું. માંડ ગરબી.

માતા શોક ન કર તું, પ્રભુની જે ઇચ્છા તે થાય;
પુત્રિ પ્રેમેથી પાળી, તને ત્યજતાં આંસુ ભરાય!
લેખ મિથ્યા લખાયો ન થાય કો'થી,
બને તે બને, જવાદે મને, પ્રણમું તને;
કરજો પ્રભુ સ્હાય—માતા૦

ગાયન ૪૦૪ મું. જયજયવંતી ઠુંમરી.

વિધિનો વાંક સૌકો જુએ, કર્મનો ન કોએજી
દુનિયા સ્વાર્થ જોએજી—વિધિનો.
વાવી કૌચ મોગરાની, આશા રાખવી નકામી,
જેવું બીજ વાવો તેવું ફળ તેમાંથી હોએજી—વિધિનો.,
જેવું કરવું તેવુ ભરવું, જેવું વાવો તેવું લણવું,
કર્યાં હોય સારાં કર્મો, દૈવથી શું હોએજી—વિધિને.

ગાયન ૪૦૫ મું. માલકોસ તિલાનો.

જાઉં જાઉં સતિની હું સ્હાય કરવા,
નિરદોષ નારતું રક્ષણ કરવા;

ગાયણ નં. ૩૨૦ થી નં. ૩૩૯ સુધીનાં જે કવી હરમીસના પોતાનાં રચેલાં છે તેની નોટેશન માટે નીચલી ચોપડીઓ જુઓ.

પાપી દુષ્ટના પંજામાંથી છોડવવા,
જીવ જતે મેલું નહિ, ઝાવુ તેને હયાં—જાઉં.
જેણે જન્મી ધર્મ ન જાણ્યો,
પરનારીમાં અવસર ગાળ્યો,
ધિક્કક ધિક્કક પડો એવા નરને, જીવે પણ તુલ્ય ગણુ ખરને,
વિષ પી ફોકટ ફુલે મરવા—જાઉં.

ગાયન ૪૦૬ મું. પહાડી ગત.

સાચા તેઓ રણુ ધીરીયા, જેઓ જંગમાં ઝુંજે,
વાગે ભાલા તોયે, જંગમાં ઝુંજે,
ભડભટો ભડ ભાગી, ધજાવતા રણુ ભુમી
પડે શીરતો ઝુઝે.—સાચા.
જેનું નામ શુંણી હાંજા ગગડી જાય,
શુરા શત્રુ પણુ થર ધ્રુજે,—સાચા.
દેહ પડે ભલે થયું તો શું પણ
નામ અમર કરવા ના ચુકે.—સાચા.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ગાયન ૪૦૭ મું. રાગ—ભૈરવી—તાલ લાવણી.

પાપીના મોહડાં કાળાં સતીઆની બોલબાલા
થન થન કુટીલ મન શું કરે, તનમન કરી લે તું ભલે
દોરી છે સહુ તુજ હાથમાં જગનાથના—પાપીના
શું કરે ભલા વૃથા બડાઇ પ્રભુ કરતા જગધરતા સંહરતા
અદદલ ઇનસાફ તેના હાથમાં નાદાન કર ગુમાનના
પાપીની ધારણા થાય અંતે ધુળધાણી
તજ શઠતા દુર્જનતા મન ફરતા નીષ્ઠુરતા—પાપીના

ગાયન ૪૦૮ મું. રાગ દેસ માંઢ—તાલ—દક્ષણી લાવણી

શિતળ ચંદ્ર જેવું વદન કાન્તિમાન,
નયન મીચી લે તું શાન્તિથી વિરામ.
જાણે જઇ ભેટું એવા ઉભળકા આવે છે,
બોલું કંઇ બોલું ત્યાંતો શરમ દબાવે છે.
કાંઇ અંતર થાય થાય થાય ના શ્હેવાય,
થર થર થર કંપે કાયા સ્વર થરડાએ છે.
ચાલું ત્યાં ચરણો અન્યો અન્ય અઠડાએ છે,
લાગી હાં સ્મર લ્હાય લ્હાય અસહાય.
જાગોજી જાગો વ્હાલા નિદ્રા વિસારી દયો,

રાગી થઇ ત્યાગી વ્હાલા ત્યાગી સમાધી દ્યો.
લળી લળી લાગું હું પાય પાય પાય ઢોળું વાય.

ગાયન ૪૦૯ મું. રાગ ખમાચ-તાલ લાવણી

મને પ્યારી લાગે હાં છબી સુંદર મોહન વરની.
મોર મુકુટ પિતાંબર સોહે ગલે વૈજયંતી માળા,
વૃંદા વનમાં રાસ રમે હરી રાધા રમણ રૂપાળા
રસિયા રસ તરસ્યા રસીલાના રસીક અધર ચુંમતા,
પીન પયોધર મર્દન કરી હરી ભાવથી ભુજ ભરતા.

ગાગન ૪૧૦ મું. પીલું કાફી તાલ લાવણી

અયસે પાપી નર હોવેંગે કલજુગમે,
પગડી બાંધે પેંચ સંવારે ઠુમક ઠુમક પાઉ દેંગે
ગલીઓંકે બીચ ફિરે બાવરે—
નાર પરાઇ પાપી તકત ફિરેંગે—કલજુગમે.
ભુખે પ્યાસે સાધુ આવે, ચપટી ચુન ન દેંગે,
સાલા સસુરા રોજ જમાવે
ભાઇઓસે પાપી રાંડ લડેંગે—કલજુગમે.
માત બહનકો કછુ ન માને મનમે ન પાપ ધરેંગે
જબ રાજાકો દંડ પડેગો
રોક રૂપ્યા પાપી ગીન ગીન દેંગે—કલજુગમે.

ગાયન ૪૧૧ મું રાગ પીલુ-તાલ-લાવણી.

પરણીને પરવશ થઇ રહેવું પિંજરમા પુરાવું
સુખમાં ફરતા સ્વતંત્ર જીવને બંધનમાં બંધાવું
પરણીને પસ્તાવું વળી પાછું રંડાવું,
રસભીના રંગ રસીયા સાથે રસમાં રસબસ થાવું
અધર સુધારસ પ્રીતી અમ્રત પીવુંને વળી પાવું
પરણી લહાણુ કમાવું સુખી સંસારે થાવું—પરણી

ગાયન ૪૧૨ મું. રાગ ઇંગ્રેજી.

સહુ ગાવો મલી-દીલશાદ કરી-સહુ ગાવો ખુશીથી દરેક
હરદમની ખુશાલી-રાખો જારી-કરજો કામો નેક
રહો સુખ અને મોજ-કરો મજાહ દરરોજ (૨.)
થાયે આશા પુરી હંમેશ-
હયાં રાખી તમ ટેક-રહો શાદમાંન ને નેક-હુરરે એએએ

(કોરસ.)
ખુશ ખુશાલી ભર્યો નેક ખુશીનો દીન આજ
રહે સલામત હંમેશ કાયમ બ્રીટીશોનું રાજ
રહે શહેનશાહને હાથ હમદીન ગરીબોની લાજ
રહે કાયમ સદા અમો જરથોસ્તી કાજ
(કાંટાનુ કટેસર)

ગાયન ૪૧૩ મું. રાગ—બરવા તાલ લાવણી.
સુંદર શામળીઆ, નામ જપીશ નિત્ય તારૂં
મનહર નામળીઆ, કાશી કરવત ધારૂં.—સુંદર શામ૦
શામળા શણુગાર હમારા કાળજું હર્યું કામણગારા
વિનવે કરગરી દીન દારા, દર્શ દયો દિલદાર તમારા
કયાં હું કહુ દુખ મારૂં—સુંદર શામ૦
આસપાસ નહી વાસ નિહાળું, અહહ ત્રિભુવન ભાસતું કાળું
નિરખું નહિ કદી મુખડું રસાળું, જઇ હિમાલય ગાત્ર હું ગાળું
સાક્ષી દેવ દયાળુ—સુંદર શામ૦
(વીના વેલી)

ગાયન ૪૧૪ મું રાગ—માંડ તાલ ખેમટો.
મને સ્હાય કરશે મોરારીરે, વારે ચડશે ગોવરધન ધારી.
અલ્યા ઉગારી, મીરાબાઇ તારી, એની ચીન્તા કરીશ નહિ મારી-મને૦
માંજારી બચ્ચાને બળતાં, ઉગારી મોક્ષ દીધો ગજેન્દ્રને તારી
દ્રોપતીનાં ચીર પુર્યાં, થાશે તે સ્હાયકારી—મને૦
(વીક્રમ ચરીત્ર)

ગાયન ૪૧૫ મું માંડ તાલ ખેમટો.
તાંત શાને કરો છો આવું કુડું કામ?
જેને રાખે શ્રીરામ કરે શ્હાય ધન સ્યામ
તેનું લઇ શકે કોણ નામ?—તાત૦
પ્રલ્હાદને પીડી હીરણ્ય કશીપુ, પીતાજી કમાણો શા દામ
મુરે મ્હોતે મુવો પાપી અંતે થઇ બદનામ—તાત૦
મોહી સતીપર શંભુને બાળવા, ભસ્માસુરે ભીડી હામ
બળી ભસ્મ થઇ ગયો, જાતે બનીને બેફામ—તાત૦
(સોભાગ્ય સુંદરી

ગાયન ૪૧૬ મું. ભીમ પલાસી તાલ લાવણી.
નથી જગતમાં સાથ સંબંધી વિના ત્રિભુવન નાથ
શું ફોગટ ફાંફાં મારે મુરખડા, ભરે આભથી બાથ

કમળ પત્રપર જળબિંદુને, સુકાતાં શી વાર
શ્રાવણની જળ ભરી વાદળીયો, વીખરતા શી વાર
જીવતર સમજવું તેવું, આખર ન લેવું દેવું
પંથી જીવ પામી રહયો, નરભવ નગર બજાર.
જીવ જવું છે ખાલી હાથ, અંતરમાં પાપ પુણ્ય સંગાથ;
સોદાગર સમજી જઇ કરો પુણ્ય વેપાર
જીવ જવું છે ખાલી હાથ અંતમાં-નથી૦ (ઉમા દેવડી.)

ગાયન ૪૧૭ મું રાગ--માંડ તાલ લાવણી.

મ્હેરી ચોળી લટકતાં મટકાં કરતાં આવ્યાં.
રંગે બોળી સાડી ઓઢી મન લોભાવ્યાં
ઝાંઝરનારે ઝણુકારે કર કંગુના ખખડાટે
કાજળથી નેત્ર દિપાવ્યાં-મ્હેરી૦
હવે શરમાવો ઠાલા, શાને દીયરજી મારા
બોલો-બોલોજી બોલો., બોલો
મેં કેવાં તમારાં નખરાં તો જણુવ્યાં-મ્હેરી૦ (સોભાગ સુંદરી.)

ગાયન ૪૧૮ મું. રાગ-બરવા તાલ કેરબો.

થયા છોરે પતિ તેજ પ્યારી તનના ઉરહસી વરી આજે
છેલ છબીલા રૂડા રંગીલા, રાજપુત્ર પ્રખ્યાત
જોયા બાગે અનુરાગે, ચિત લાગે, કેમ ત્યાગે.
પ્રભુ મેં તનમન તમને અરપ્યું થઇ રાજી—થયા૦
કૃષ્ણ કૃપાએ તમોજ મળીયાં દીલમાં જે ચિત ચાહ
નોતું નકકી, નોતી વકકી, નિશા પકકી વિખી લખ્ખી,
પ્રીયા ઉતમ તન બની ઠની દેવ સુંદરી, પદમણી મળી આજે-થયા૦
મેહેલ જતાં તેદી તરછોડી, હવે ન મુકું હાથ
ચાલો આવું. મન ભાવ્યું. કેમ નાવું, પ્રિય કહાવું:
હવે હાજર છું તનમન ધન દેવા, જેમ પ્રેમ છાજે—થયા૦
(ચંદ્ર હાસ)

ગાયન ૪૧૯ મું. રાગ-બરવો-તાલ કેરબો.

જપતી પ્રીતમની જપ માળ જુવતી જો અલબેલી
જોબન રસ રંગે જોની આ બની ઘેલી.
વ્યાકુળ વૃક્ષના વિણુ વ્હાલી વેલી
તન મનમાં વ્યાપી રહયો જોબન વસંત જંગ
રસ ભોગી રસીઆ વિના રમશો કયાં રસ રંગ
જાણ્યું ન જડીઓ કોઇ રસીઓ રંગીલો
ચપ ચપ કરતી લેતી જા તું ચંબેલી—વ્યાકુળ૦

પેટ દુખે શીર કુટતાં સંકટ આ ન સમાય
બળતાને બાળી સખી હૈડે શું હરખાય
આહ અંકળીએ શાને છેલ છબીલી—વ્યાકુ (અશરૂમતી.)

ગાયન ૪૨૦ મું. રાગ—મહાડ તાલ લાવણી અદ્ધા દાદરો.
ડરમાં તું દીલ સાથ છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ;
તુને કોઇ ન મારે લાત છોકરા ડરમાં તુ. દીલ સાથ-ડરમા.
તુને સંભાળું પ્રિતીથી પાળું, ચાલ તુને મારો મહેલ દેખાડું
ઘરેણા વસ્ત્ર સારાં સારાં કાઢું, ચાલ તું જો મારા મહેલનાં ચિત્રો
રમકડાં રૂડાં ન્યારાં વિચિત્રો, ચાલ્યો આવ, બીમાં, ચાલહું ભેરહીછું
મારે કેવા છે કંકણુ હાથ, જોજે મારે કેવા છે કંકણુ હાથ-છો૦
(ચંદ્રહાસ)

ગાયન ૪૨૧ મું. રાગ—બરહંસ તાલ દાદરો.
કોઇ દુધ લ્યો દિલ રંગી શોખીલા શાણા ઉમંગી-હો-કોઇ૦
કેફી પીયે કસુંબલોં ગાંજો પીયે અબુધ
દારૂ દીવાના પીયે દાના પીયે દુધ-હાં કોઇ૦
એક અમીરસ દેવનો બીજો રસ છે પ્રેમ
ત્રીજો રસ ગોરસ ભલો, પીધે કાયા હેમ-હાં-કોઇ૦
ગોરી ગવરી ગાયનાં ગોરાં મારાં દૂધ
હું પણુ ગોરી ગોરડી, ગોરૂં દિલ છે શુદ્ધ-હાં-કોઇ૦
હેમ કટારો હાથમાં, માંહી અમૃતસાર
ચતુર હોય તે ચિતવે, ગુણુ સમજે ન ગમાર-હાં-કોઇ૦
(વિક્રમ ચરિત્ર.)

ગાયન ૪૨૨ મું. રાગ—તીલંગ તાલ કેરબો.
છોડો છેડો છબીલા જાઓ હઠો હઠીલા મારી લુટાશે નવ લખ લાજ-છબીલા૦
તમે મ્હોટા પુરૂષ મહારાજ પાણી પહેલાં બાંધી લ્યોને પાજ-મારી૦
વાહ વાહ વચન રસીલાં તારા નયન રંગીલા, ગોરી ગાળે ગવરને ગુમાન૦
લાગે જેને પ્રીતીનુંજ તાન ગણે નાના મોટા સૌ સમાન-ગોરી૦
કથન કયે જગમાં બધા વિરલા પાલણુ હાર પ્રીત ભગત ભામા
સદા વચન નીભાવણુ હાર
મુકો મુકો માનુની ગુમાન શાણા દાસી છું તારી સુજાણુ
ચાલો ચાલો ચતુર પ્રીય પ્રાણુ—છોડો૦
(ઉમાદેવડી)

ગાયન ૪૨૩ મુ. ભેરવી-સીંધ-તાલ દાદરો.
નજર કરો નાથ જરા ઓળખી લ્યો નારી
છું હું તે બીજી તે કે કંથ આપનીજ પ્યારી—નજર૦

હેમ પ્યાલો હાથમાં ને માંહીં મીઠું દુધ
પીધું શામા પાસથી શું તેની ભુલ્યા શુધ્ધ
કોણ હતી કંથ એ તે દુધની પાનારી—નજર૦
મુવાં કીધાં જીવતાં પરચો બતાવ્યો પુર
યાદ છે કે રાયજી એ જોગણીનું નુર
છાનો મંત્ર શીખવ્યો છે એજ આ ઠગારી—નજર૦
વિના વાંકે દંડીયાના કેદ મુજને કીધી
ચતુર સસરાજી સખત ચોકી તમોએ દીધી
કરી બતાવી મેં સાબીત શરત સર્વ મારી—નજર૦
(વિક્રમચરિત્ર)

ગાયન ૪૨૪ મું. રાગ-કાફી તાલ અદ્દા

અરે કોઇ આવો પિયાને મનાવો
મારૂં દિલડું ચીરી ખોળી બતાવો—અરે૦
અરે પિયા મારો નહીં પ્રેમ હાણના બાણ
તારે મન હું તુચ્છ છું તુ મારે મન પ્રાણ
મને તપતીને નાંહી તપાવો, લાગી અગન બુઝાવો
બોલાવો લોભાવો, પાણ પીયા રીઝાવો—મારૂં૦
(સોભાગ્ય સુંદરી.)

ગાયન ૪૨૫ મું. આશાવરી-તાલ દાદરો.

બાઇરે કપટી ના મન મારૂં, લાગે શરળ મનડું મુજને પ્યારૂં.
થયું હેત કોદી હું તો ન વિસારૂં—બાઇ
દુઃખણી હું શીદ બીજાને દુભવું. મુજ વીતી વીચારૂં.
નહીં ઠગું હું માત કરીશ રૂડું થવાનીજ વાત
સુકત કરી ઠારૂં મન મારૂં—બાઇ
(સૌભાવ્ય સુંદરી)

ગાયન ૪૨૬ મું. કલ્યાણ—તાલ-લાવણી.

ચાલો સાહેલી, ચાલો સાહેલી, ભુવનેશ્વરીના સૌ મળીને દરસન કરીયે;
દુખ હરનારી, સુખ કરનારી મુર્તિ માની અંતર ધરીયે;
ભાવ ધરી જો પુજન કરીયે, તો ભવ સીંધુથી તરીયે;
ચુવા ચંદન કુમકુમ કેશર, અરચન કરીને, મન ઠરીયેઃ
અબીલ ગુલાલને પુષ્પ માળથી, માને વધાવીમંદીર ભરીયે.—ચાલો
(સોભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૨૭ મું. જીલ્લા ખમાચ તાલ હીંચ,

મને આવે છે ફેર, ઝુલે મારૂં મન હો સખી
બેસું રથમાં શી પેર, ઝુલે મારૂં મન હો સખી-મને૦

કેફ ચડી કોઇ કારમી, હું સમજુ ના બ્હેન
બ્હાવરીં મને કરી લ્યો વિસામો સુંદરી
ઝીળી આ લ્હેર–ઝુલે મારૂં મન હો સખી

(કામલતા.)

ગાયન ૪૨૮ મું. હોસ રૂબા સીતમગરા એ–રાહ

ગુલસનમાં ગુલ ગુલાબ છે, મગર નથી જો બાગબાન,
ખીલે ખુલે બાહેસ નહીં, નથી જો તેનો કદરદાન!–ગુલ.
ભરયું પસ્યું બએવાંન છે, સમાન બેહેસ્ત બાગોબાહાર,
ચમન અમન ફુલ ધુલ, નથી જો તેનો પાસબાંન!–ગુલ.
મીસાલ એ મોહબત વણુ, મન સોહણુ નહીં જરા,
ધણી વનાનાં ઢોર છે, નથી જો તેનો આલીશાંન!–ગુલ.

ગાયન ૪૨૯ મું. અયે સરસકે કમર–એ–રાહ

દરીયાએ મોહબતનો કિનારો નથી જરતો;
જાંન જાય મગર તે કિનારો કબુલ નથી કરતો!–દરિયા.
મોહબત નથી માંનતી, મનાવો એક હજાર,
પાક પ્યારને મારો, મગર જાનથી નથી મરતો!–દરિયા.
મોહબત બેસતર બેસબર છે અમર,
પાક પ્યાર પાપી ખ્યાલનો તો દમ નથી ભરનો!–દરિયા.

ગાયન ૪૩૦ મું. રાગ—કાલીગડો.

"અબલા જાતી–કોમલ કાન્તી નાર ગણાતી નબલી નહી,
સબલા છાતી સુર મદમાતી સદગુણમાં ઉભાતી રહી."
સદગુણી નાર શોભી સંસારે સુખી રહે સદા સતવંતી,
એક ખુદા ને એકજ ખાવીંદ રહે સદા તેને ગણુતી.
નારી તે સદગુણમાં પુરી સત જે સાચવે તે છે સુરી
પરપ્રીતને જે સમજે બુરી પાક વેણથી જે મધુરી,
"સદગુણ પ્રકાશની કીરતીમાં નીશદીન જીંદગી જાતી વહી–અબલા

ગાયન ૪૩૧ મું. રાગ—કાલીગડો.

સુખ જનક નામ છે તાહારૂં ઓ કીરતાર અરે ઓ અહુરા
અજબ ખરે ગુનકાર તાહારૂં આફતમાં પણ હીંમત આપે
છે સઉ દુખનો દારૂ—સુખ
પરવર તુ નેક હીદાયત બક્ષ હમને નીત્ય હમારૂં સારૂં—સુખ

ગાયન ૪૩૨ મું. **રાગ—કાફીહેલી.**

સ્ત્રીની કેળવણી હોય સારી તો સંસાર નીભાવે વીચારી
ભાગ્યવંતી માનવી સદગુણી જાણવી ધણીને તાબે જે નારી
ખરૂં સુખ એમાં નહિ શર્મ તેમા
માનો જાનો તમો બહેનો મારી ના દેતાં શીખામણ વિસારી—સ્ત્રીની
ભાગ્યવંત નર તે સુખી હંમેશ જે ગણે પ્રીયાનેજ પ્યારી
ચાહા રાખો મનમાં વફા રાખો દીલમાં
માનો જાનો તેમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામણ વિસારી—સ્ત્રીની

ગાયન ૪૩૩ મું. **રાગ જોન પુરી.**

કાંઇ અજબ દુખાયે દીલ મારૂંરે
ચયન જીગરમાં નાહી આવે—કાંઇ અજબ
યા રબ તારી માગુ હું યારી તુજ વિના કોણ સાહે થાયે
ચીત આ ખાલી ફેરા ખાયે અજબ.

ગાયન ૪૩૪ મું. **રાગ આસાવરી.**

ફાની દુન્યામાં જન્મી બશર તું કરજે ભલાઇ તજીદે બુરાઇ
જોબન જોર જુવાની તારી માથ ન આવે કાંઇ
કરજે દીલથી યાદે ખુદાઇ—ફાની

ગાયન ૪૩૫ મું. **રાગ ભેરવી તાલ ત્રીતાલ.**

સોહેલી તારા દીલનો ભરમ તે ખોલાઓ તેથી થઇ હું તારી મોહોરદાર-
હારે તેથી થઇ હું તારી મહોરદાર
હારે તેથી થઇ હું તારી મહોરદાર.......—તારા,
વાતે વિચારતાં મનમાં ભમતાં, આવે બસ તારોજ વિચાર
દુઃખ હજારો, મનમાં સેહતાં બાગે કલેજે કંતાર.
હારે વ્હાલા લાગે કલેજે કતાર.
હારે પ્યારા લાગે કલેજે કતાર—તારા

ગાયન ૪૩૬ મું. **રાગ—આશા જોગી.**

જુઠી જગ માયા ધન ને માન
સમજ ઇનસાન, અએ નાદાન—જુઠી
માત તાત ને મીત્રો ખેશી, સૌ પૈસાના યાર
નેકી નીતી ધર્મ બંદગી, સોભાવે સંસાર—જુઠી
ભાઇ બહેન ને પરણી નારી પૈસે આવે કામ
ગાંઠે ધનજો થાએ ખાલી, કોણ લે તુંજ નામ—જુઠી
મોજો જગની ખોટી, ભકતી જાશે સાથ
તાહરૂં માહરૂં નહીજ રહેશે. ફકત નેકી બસ હાથ—જુઠી

ગાયન ૪૩૭ મું. રાગ કલ્યાણ—તાલ—દાદરો.

હાથ જોરું તારાં ચરણે પડી આવો નગર મોરા હરી
સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી નૈણ રસીલે બાલો વાલી
અંખીયા તોરી જાદુ ભરી—આવો સાચી કહો હુસ્ન અમે
બોલો ન બોલો મુહસે તમે તારી માયા માહરા મનમાં ભરી

ગાયન ૪૩૮ મું. રાગ—જંગલો—પીલું.

નજુમી જોષી પાસે જઇ, બતાવ્યો જોષ કિસમતનો
તમોને દ્રવ્ય મળશે કહી, જગાડો જોશ કિસમતનો—નજુમી
અહા કિસમત જગાવાને, ભરી કીટીટ ડરબીની
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોષ કિસમતનો—નજુમી
રમ્યા કંઇ જાતની શરતો, જુગારી ઝીંદગી ગાળી
કરી સટટો અતીસેહી, તપાસ્યો કોષ કિસમતનો—નજુમી
ઘણા ધંધા કર્યા એવા, છતાં ના પાસ થઇ કોડી
વળી અપવાદ દે કોને, બધો છે દોષ કિસમતનો—નજુમી
નજુમી જોષીઓ જુઠા, ચહડાવે આસ ચકડોલે
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો બાહોશ કિસમતનો—નજુમી

ગાયન ૪૩૯ મું. રાગ—માંડ.

પલમે જી જાય પ્યારે-પલનહો બરબાદ
ખાલી હોંશમે ગુમાયે-દુર રહે ફરીયાદ-તેરીપલ
જાન જગ આયા-ઓ બયેચારા ભોલા
તાલીમ દેના-એ કરલે યાદ-તેરીપલ
દેરના કર તું ભજલે-એ હયે દુઃખકા બાદ
શાન તેરી જાંહ પોંહચે હવો પુર શાહ-તેરીપલ
જીને સે સુખ પાય તો તેરા હય કામ
એ જીવનકો નાવ જુકલે-કીસ્તી હો આબાદ-તેરી
જીંદગી તેરી આઇને રોજ મુખવા દે
જયસા તેરા કામ હય-વયસા તું આ લેખ
ક્રોધ કછું ન કીજીએ મંઝીલ કે બાર
પ્રેમ સબસે દે ફીટે જીસે તું રહે શાદ-તેરી

ગાયન ૪૪૦ મું. રાગ—માંડ—તાલ—લાવણી.

મન માયાના કરનારારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા
પુછી જોને તું પંડીત પુરાણારે કોઇના અમર છે લેખ લખાણા
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
શાણાતો સમજી અલગ થગા પણ બાળક બીચારા લપટાયા-જરી
લાખોની પાખો ગઈ છે પીખાઇ જેણે મુછપર લીધું ઠરાયા

કાળના કેવાડેથી કોણુ બચ્યું ભલે રંક ભલે હોય મહારાયા—જરી
સંધયાના જેવા રંગ સોનેરી વંધયાને લાડ લડાયા
જોબનને તનધન તેવાં સમજવાં પાણીમાંના પડછાયા—જરી
(ઉદયભાણ)

સરોજની.

ગાયન ૪૪૧ મું. તાલ-લાવણી.

નખરાલી જોબન વાલી કોઇ બુલબુલને બોલાવો
મચકાલી મેંદીવાલી આ બુલ બુલને બોલાવો-નખરાલી
કોઇ સલુણા સંગે માણું, મોહનમાળા પહેરી
મદન જંગનું જોર જણાવું લાલ કોઇ છે લહેરી-આ બુલબુલ
હાવભાવ રસ ભેદ બતાવું. સમજાવું સૌ વાતો
ગયો વખત પાછો નહિ આવે માનવી હોય મઝાનો-આ બુલબુલ

ગાયન ૪૪૨ મું. રાગ પીલુ બરવા તાલ ખેમટા.

અનંગ રંગે બોલી રંગીલી ને અંગે,
મુગ્ધ બાળી બોળી ન જાણું પ્રસંગે-અનંગ
છોડો બાઇ છોડો વેણી જાશે જો વછુટી
જમાવ્યો રસ રંગ ઉછરંગે-અનંગ.
લાલ કપોલે દંતસાત પકતી છે,
ફુલ ચુંટતામાં મુવે ભમરે ડસી છે
શ્વાસો શ્વાસે ભરેલી પઠસ્વેદે ભીંજેલી
ઢીલી ઢીલી, શ્વમિત અંગે અંગે
એ ઢીલી ઢીલી, ઢીલી શ્વમિત અંગે અંગે-અનંગ

ગાયન ૪૪૩ મું. રાગ—કાફી તાલ લાવણી.

કઠણુ જમાનો આતો પાપીરે, પાપી આતો પાપી,
જનમના મેલાં, ઝેર ભરેલાં
ફોલી ખાશે તાળી આપીરે આપી આ તો આપી-કઠણુ
સ્વાર્થ માટે સ્હેજ સાંધે
સ્નેહપ્નું નાખે ગળું કાપીરે કાપી આ તો કાપી આ તો કાપી-કઠણુ
કાળાં કુકર્મી અંધ અધર્મી
જાણે ન જમડાં રહ્યા ટાંપીરે ટાંપી આ તો ટાંપી-કઠણુ

ગાયન ૪૪૪ મું. રાગ પાહાડી તાલ લાવણી.

વાલમજી મારા વરણાગી
તારા મુખડાની માયા લાગી.

પ્રેમ તણી ગોળી વાગી અંતરમાં પીડા જાગી-વાલમજી,
ઘાયલ કીધી છાતી વીંધી, રાખુ બાંધી સ્નેહે સાંધી.
મુજને કીધો મ્હારા ભાગી-મુખડાની
રંગે રમશું, સંગે જમશું હરશું, હેત જણાવશું,
ભવની ભાવડ મ્હે ભાંગી-મુખડાની.

બેધારી તલવાર.

ગાયન ૪૪૫ મું. રાગ પીલુ બરવા તાલ ખેમટો.

ચાલ હવે ચાલ વ્હેલી વ્હેલી
લળી લળી લહેકે શું જોતી વળી ઘેલી
તારા તનમાં લાગી છે તાલા વેલી સાહેલી-તારા
રહે જાણે સોને સુગંધી મળેલી, અરરર પગમાં કાંટો વાગ્યો
ભુંડી કોઇ આવી બાંધો પાસે
(બોલવાનું) જુંઠી કયાં વાગ્યો છે કાંટો આમાં બાંધવો કયાં પાટો
હવે ચાલ ધુતારી ચાલ, ચાલીયે છીએ-ચાલ

સતી તોરલ.

ગાયન ૪૪૬ મું. રાગ-કચ્છી-કાફી તાલ લાવણી.

રાણા અચો વતનતે પાંજે, સેલ સેલાણીડે ઘડી ઘડી સંભારે,
તારાં તોડી મુંડે ન થાડે વિંસરે, મુંજે હયડેમે પ્યા ચુણ કે-રાણા
મુંજે તો રાણો મુંસે રૂસેતો, ડેહ છડીપર ડેહ વીર્જ તો
બઇ ગાલ રૂડેમે ધરત તો રાણા-રાણા.

ગાયન ૪૪૭ મું. કચ્છી કાફી તાલ લાવણી.

દીલ ડીયા મુંજો ઠારે વિંછોડો વિછડન જો મારે
આતશ દીલમે એશુંજી મુકે શંતોડી બારે-વિછોડો
ધડજા ધટમે કોડ મજાનું નકકી પુછી ન્યારે,
લાલ લુટાણા હિણલાડ, મજાનુ ટાંણું, ટંકસારે-વિછોડો
દાદ ગુરઇ એદાદ કનાનું હલી હંજુ હારે
દર્દ ડીસીં બેદર્દ ચોપ આંજો લીખ્યો કેર ટારે-વિછોડો

દેવ કન્યા.

ગાયન ૪૪૮ મું. રાગ પીલુ બરવા તાલ લાવણી.

પ્રીય આવો પ્રીય ઉદય પામતું મંગળ પ્રભાત વધાવો
સુખના દીનની શરૂઆત થઇ રજની દુઃખની દુર ન્હાસી ગઇ

પ્રભુની કરૂણા છવરાઇ રહી.
પ્રીતીની સરીતા ઉભરાઇ વહી છલકાઇ ગઇ.–પ્રીય.

ગાયન ૪૪૯ મું. રાગ ગોડ સારંગ તાલ લાવણી.

લોભાવીઓ લટકાળા.
રૂઢીયાળા, મરમાળા. પ્રિય અર્પું રૂદય વરમાળા
દીવ્ય સ્વર્ગના તેજે ભરેલી અંતરમાં ધરૂં અમૃત વેલી,
મુજ કલ્યાણ તણી મૃદુ હેલી એ મુજ વ્હાલા–લોભાવી

સતી દ્રોપદી.

ગાયન ૪૫૦ મું. રાગ ચાલુ તાલ લાવણી.

ગોવીંદ ગુણ ગાવોરે. ગોપાલ ગુણ ગાવોરે રે નર નાર
ગીરીધર શ્રીધર શ્રી મુરલી ધર નામથી નેહ લગાવો હાં નેહ લગાવો રે–નર નાર
માંરૂં તારૂ મીથ્યા માની કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે હાં કૃષ્ણ કહે જાવો—રે નર
અધમ ઉધારણ ભવ જલ તારણ નિરભય નામથી થાવોરે
ભય નામથી જાવોરે—રે નર

ભાગ ત્રીજો.

ઉસ્તાદી ગાયનો.

ગાયન ૪૫૧ મું. રાગ—કલ્યાણ-તાલ ત્રીતાલ.

મોરી લાજ શરમ રખલે જુગમે પાક જાત પરવરદેગાર
પયેદા કીયે લાજ તુમહીકું તું દાતા મયે બંદા તેરા
ગાએ બજાયે રીઝાએ પ્રભુકુ રાગ કલ્યાણ સરસ સમજાયો
સપત સુરન ઓર તીન ગ્રામતી ગરેસા નીધપ પધરી સાનીધ પપ.

ગાયન ૪૫૨ મું. રાગ—કાહારવો-તાલ-ત્રીતાલ.

ઘર જાને દે છાંડ મોરી બૈયાં
હા હા કરત તોરે પૈયા પડત હું
મોહનસે ઝુક રૈહીયાં—ઘર.
અગર ડગર કે લોકવા સુનત હય
ચરચા કરત બ્રીજ નારીયાં
જાવોજી જાવો તુમ અપને ડગરવા
મુખસે દેઉંગી ગારીયાં-ઘર.

ગાન ૪૫૩ મું. રાગ—ઠુમરી-તાલ-ત્રીતાલો.

મગ ચલત કહાન શું અટકી
બ્રીજમે દધી બેચન જાત ગુજરીયા
ઝપટ છીન મટકી પટકી—મગ
હમારી ડગરીયાં બીગાર ડારી શામને
વો તો નાહક અપની હટકી—નગ.

ગાયન ૪૫૪ મું. રાગ-પાહડી માડ તાલ-લાવણી.

ભલાઇ કર ચલો જગમે તુમારાબી ભલા હોગા
નેકો બદ કીયા જયસા વયસા ફલ સદા હોગા—ભલાઇ
સતાતે હો ગરીબોકો ન ખાતે ખોફ માલીકકા
કભી કોઇ જુલમ ગરે દેખા ફુલા ઓર ઓ ફુલા હોગા-ભલાઇ
ખુદાકે હય સભી બંદે બનો મત ખુનકે પ્યાસે
છુરી જલ્લાદ કે નીચે તુમારા ખુદ ગલા હોગા-ભલાઇ
સમજકર જાન અપનીસી દુખાવો મત કીસીકા દીલ
જલા વેગા તુમે બેશક જો ખુદ તુમસે જલા હોગા-ભલાઇ
ફરજ અપની હો હરદમ અદા કરતે રહો ફઉરન
મઝા હવસોમે પાતે હો વોહી એક દીન બળા હોગા-ભલાઇ.

અમારા માલથી હવે કોણ અંજાણ છે? હુન્નરમંદી અને આરટીસ્ટીક બ્યુટી.

ચાઈના લેંપ વેર શોરૂમમાં તમો ફ્રંટમાં જોશો.

જી--તમારાજ લાભનું છે!

સર અવસરે શાદીને પ્રસંગે સાલગ્રહને ટાંકણે તમારા મીત્રને કે સગાંને કાંઇ સારી ટેસ્ટની ભેટ શું આપવી તે માટે મુજવણમાં પડશો નહીં.

એકથી એક સરસ નોવેલટીઝ અને પ્રીઝનટેશન ગુડ્ઝ.

હાલના લડાઇના હીગામમાં સર્વ ચીજોના ભાવો ઉપર જ્યારે આગ લાગેલી જોશો ત્યારે અમારે ત્યાંના સેલના ભાવ જોઇ તમો દાંતમાં આંગળાં પડશો—જરૂર એક મુલાકાત લેશોજી.

ખરીદવું-નહીં ખરીદવું એ તો મરજીની વાત પણ એક લટાર માર્યામાં કાંઇ ગયું?

અમારે ત્યાં તદ્દન નવો માલ!!

ચાયના એંડ લેંપ વેર શોરૂમ,

એલેકઝાંડરા સીનેમાની પાસે મુબઇ

લોહારચાલ મારકીટ.

ફ્લાવર વાઝ, ગ્લાશવેર, ડીનર એંડ ટી અને ટોઇલેટ સેટ-કટલરી અને પ્લેટેડ વેર.	સુટ એંડ ડરેસીંગ કેસીસ લેધર ગુડસ આલબમ, એનટીમની વેર, વોકીંગસ્ટીક	ઓઇલ લેંમપ, સ્ટીવ હાર્ડવેર એલ્યુંમીન્યમ વગેરે,

ICY-HOT

ગાયન ૪૫૫ મું. **રાગ—ભેરવી—ગઝલ.**

અરે મન સોચ તું ભાઇ હરીકી યાદ બીસારી હય
ચલાથા કોલ તું કરકે વહાંપે આપે ફર ભુલા
ફસાયા મોહને તુજકો નાહક અપની બીગાડી હય—અરે.
કુટુંબ પરીવાર હયે તેરા વહાં નહિ કામ આવેગાં
પડેગા યમ રાજમે ઝગડા વહાંકી કયા બીચારી હય—
ભજો તુંમ શ્યામકે શ્યામકો કરેંગે મારૂં અધ ભારી.
કહે શ્યામ આધીનીસે કષ્ણ ભકતી પ્યારી હય—અરે.

ગાયન ૪૫૬ મું. **રાગ—બાગેશ્રી-એક તાલ.**

બહુ ગુન કામ ન આવે સજની જબલગ યે કરમ નહિ જાગે
જગત સુની હયે બાત રંગીલે રૂપ જોબન ગુન ધરો હી
રહે તું હએ તેરે ભાગનકે આગે—બહું

ગાયત ૪૫૭ મું. **રાગ—કેદાર-ત્રીતાલ.**

ભજ ભજ મનું જારે તું કમલન યન બાસુ દેવ
પ્રણ તબત્સલ કરૂણા કર ભકતન પ્રતીપાળ રે તું—ભજ.
જા કે સુનરણ સુણીત પાપ હરત ભતન સરત
પાવ દત પડપર મઉ તન ચતરક હત સુળ ભજુ ગત
ભજ દીન દયાલ રે તું—ભજ.

ગાયન ૪૫૮ મું. **રાગ—પીલું.**

નીત ઉઠ સુમરન હરીકો કરીએ ભાવ ધરે શુધ અપને ગતમે
ભવસાગર કો તરીએ—નીત
હરીકો નામ સદા સુખ દાયક
મંગલ મુખ સુચરીએ—નીત.

ગાયન ૪૫૯ મું. **રાગ—માંડ-તાલ-લાવણી.**

દુનીયા એક મુશાફીરખાના હય પ્યારે ના મન અટકાના,
સાંજ સમજ કે આઠ પરે ભોર કે હય જાઆના—દુનીયા
ચુન ચુન મીટી મહેલ બનાયા લોક કહે ઘર મેરા-હા
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા ચીરીયા રએન બસેરા
મત લલચાના દીલ દુખાના હરાકા ગુન ગાના-દુનીયા.

ગાયન ૪૬૦ મું. **રાગ-ગઝલ બેહાગ તાલ પીસ્તો.**

તાબ ઉરકે દેખનેકી ન લાયે ચલે ગયે
કયા કયા પરી જમાલથે આયે ચલે ગયે-તાબ.
દારા રહા ન જમન શીકંદરશા બાદશાહ

તખ્તે જમીપે સેંકડો આયે ચલે ગયે-તાબ.
આદમ રહા ન કોઇ પયગંબર રહા નહિ
વોહભી ઘસી જમીમે સમાએ ચલે ગયે-તાબ,
આલમ થા ગેહ ઝુબીખાંકા યુસુફકી ચાહમે
રૂકકે હજાર બ્યાહકે આયે ચલે ગયે-તાબ.
દેખા 'નઝીર' મયને ચમનમે જો આપકો
મયેંદી ભરે જો હાથ દીખાયે ચલે ગયે-તાબ.

ગાયન ૪૬૧ મું. રાગ—જંગલા-ઠુમરી-તાલ ત્રીતાલો.

પીયાકે ચિત્ર બન પ્રીતમ પ્યારે મન બેરાગી મોરારે
આંબુ વાંકી ડાંલી કોયલીયાં બોલે બનમે બોલે ઢોરારે
નદી કીનારે સારસ બોલે મયે જાનુ પીયા મોરારે-પીયાકે
અપને પીયા પર તન મન વારૂં જો વારૂં સો થોડારે
આજા પ્યારે ગલે લગા લું જગમે ના થોડારે-પીયાકો

ગાયન ૪૬૨ મું. રાગ—ખમાચ—તાલ દાદરો.

આજ શામ મોહેલીનો બાંસરી બજાય કે
બાંસરી બજાય કાહાન મોરલી સુનાયકે-આજ.
હર હર સબ કરા જાત ગાગર સીર ધરત જાત
નીર નાર ભરન ચલી સુધ નરહી સરીરકી-આજ.
બન બન સબ ઢુંડકે કટાય દારૂ બાંસવા
નીપજે ન બાંસ વોહ બજેન બેરન બાસરી—આજ.

ગાયન ૪૬૩ મું. રાગ—પીલુ તાલ-દીપચંદી.

ખુદીકી પરસતી જો ગહેરી રહેગી, તો મસ્તીમે કબ યાદ
તેરી રહેગી-ખુદી
તમક ફુલ કીતોકલ ઉડેગી હવા પર, મગર ઉસકી દોરી
દોહોરી રહેગી-ખુદી
ન કર ઝાલીમ ઝુલમ કીસે કેતો ઉપર, તેરે ઘરમે જબ તક
કચેરી રહેગી-ખુદી
નકર ઉર્મ દોલત પેઇતની ગરૂરી, ન કીસકી રહી હય ન
તેરી રહેગી-ખુદી
ફકીરોકા ચમલા ભરેગા ન જબ તક, તેરે ઘરપે દીન રાત
ફેરી રહેગી-ખુદી
અગર દીની દોલત તુજકો જો ચાહે, તેરી ચરબ ખીચરી
ચરેગી રહેગી-ખુદી.

ગાયન ૪૬૪ મું. રાગ-કાહારવો.

સાડે તીન પૈસે શેર મછલી ના: બેચુંગા
મંય તો ના બેચુંગા—સાડે
છોતી મેરી મછલી મયેશે નીકલી એક અંગુઠી
બજારમે જા બેચુ ઇસકી ખરીદ લાઉ રોટી-સાડે
અંગુઠીકો બેચું ભલા રૂપીયા લાંઉ તીન
મુરગીયા ઉસ્કે લાકે બેચું અદે સારા દીન-સાડે
અન્દેકે જો પૈસા આવે ઉનકી લઉગા બકરી
જાલા ફેંકે હાથમેસે લે ફીરેંગે લકરી-સાડે.

ગાયન ૪૬૫ મું રાગ—પીલુ જીલ્લા-તાલ-લાવણી.

જરારે સમજો ઇસ દુન્યાકો મુસાફીર સબકો જાના હય-
લગાલો ઇસક અલ્લાસે, ભલા બુરા જમાના હય-જરા
સરેગરબોજ ભારી હય તુજે મઝલ કો જાના હય
ખરચ કુછ પાસ રખ્ખેના તુઝે વહાંકાં બુલાના હય-જરા
હય માલી ચમન ખાલી લગાડો ફુલકી ડાલી
ચમન કો ફુલસે ભરડે હયાં કયા નજારા હય-જરા
પલંગ કે ચારડે પાંયે ફીરેસ્તે લેનેકો આયે
ચાલકે લે ચલો યારો હસી ખુશીમે જાના હય-જરા
કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદર કહાં કીનારા હય
કહાં રૂસ્તમ કહાં સોરાબ કારૂન કયા ખજાના હય-જરા

ગાયન ૪૬૬ મું. રાગ—ભેરવી કવ્વાલી.

વોહ લેકર હાથમે ખંજર જો અયસે તનકે બયઠે હયે
કીસીસે આજ બીગરી હય જો અયસે તનકે બયઠે હયે—વોહ
ખુદા કે વાસ્તે અબ તું કદમ ઘરસે નીકાલ અપના
કે લાખો મુન તરીજ દરયે તેરે દરશનકો બયેઠે હયે—વોહ
હુવા હયે આંજ કયા યારબ, પરીરૂ યાને આલમમે
કે બીખડે એ હુવે બાલો હો જોગન બનકે બયઠે હયે—વોહ.

ગાયન ૪૬૭ મું. રાગ—ભેરવી તાલ—ત્રીતાલો.

પ્યારી કાહેકો નીર નયનોમે ભરના
હોકે ચેરા છોરે તેરા દીલજાની નાદાની સારી—કાહેકો.
સીકવયે જોરે સીતમ ઇજાદ કયા કરના ભલા
જબ મસ્તી આઇ હુવા જલ્લાદ કયા કરના ભલા—કાહેકો.
કયા ન કરના જુલ્મકી ફરીયાદ કયા કરના ભલા
દીલકે સમજાને કો અય શમશાદ કયા કરના ભલા—કાહેકો.

દીલ શીખાત હયે તુંમ્કે રોના તરપના ન લોટના
અયસે બદ મોજકો ઉસ્તાદ કયા કરના ,ભલા—કાહેકો.
(ના. જા.)

ગાયન ૪૬૮ મું. રાગ—સીંધ-કાફી-તાલ-ખેમટો.

મોરે અગન લાગી મનવા દીલદાર ઝાર હાભરે સુખકો તરસકે—મોરે.

દુખ તો કત જાએ નાદી ઝેર પીયુંગી કેહેર સહુંખી તનકે જો છરીયા બડે

આગે કહીબી તન મન સબબે દમ કરૂંગી—મોરે.

ગાયન ૪૬૯ મું. (દોહરો.)

આરી જક ઉસકા પેયદા કર દીયા કાલીબને જબ દમ દે દીયા
અપને જમાનેમે હર એકકો પૈસે ઓર ડમ દે દીયા
લેકીન મુકદરને હમારે આબોદાના માગા જબ
પીનેકો આંસુ દીયે ઓર ખાનેકો ગમ દે દીયા—તનકે

ગાયન ૪૭૦ મું. રાગ—ધનાશ્રી-તાલ-ત્રીતાલ.

તજ પ્યારે અભીમાન—તજ
સોચ સમજ કર દીલમે સબર ધર; કોન ભરોસે ભુલા નાદાન—તજ
કાચી કાયા જુઠી માયા જગતકો ડગમગ જાન-તજ
અપને કાજ મહેલ બનાયા જાય બસે મયદાન—તજ
ઇસ ધનકી કોત બડાઈ, કાયાકી રીત પયછાન-તજ
રાજપાટ હય રેનકા સપના જપના શ્રી ભગવાન-તજ

ગાયન ૪૭૧ મું. રાગ—પાહાડી—ઝીંઝોટી ગઝલ તાલ દાદરો.

તખ્ત ઉપર બયેઠકે જો કર તેડે ઇનસાફ
ચીઠ્ઠી આઈ સરકારસે ઘડી ન કરે માફ—તખ્ત
ફતહકી તરવારથી મુલ્કો. પેઠા નામ
તેગ કઝા યકી આલગી કોઈ ન આયા કામ—તખ્ત.
દુન્યા હય દો રોઝકી ઇસપર ન કર ગુમાન.
સો બરસ ઓ સાઠપે આખીર મોતની ધાન—તખ્ત.
તાજ સીરપર રખકે હોતે જો જહાંકે સરદાર
દેખત દેખત તાજ છોડ ખાકસા હયે ગીરફતાર—તખ્ત.
મરદોકી મરદી રહે સખીયોકી ખયેરાત
જાએ દુનીયાએ ફાનીસે તબ ખાલી ઉનકા હાથ—તખ્ત.

ગાયન ૪૭૨ મું. **રાગ—પીલુ ભજન તાલ ત્રીતાલ.**

રામ ભજન કર લેના જન્મ સફલકા ફેરા
પામે કોન્હી હય તેરા તું તો માયામે હય ઘેરા—રામ.
સોના પહેનો રૂપાં પહેનો પહેનો પીતલ કાંસાં
રૂપીએ ગજકા રેશમ પહેનો નહિ જીવનકી આશા—રામ.
કોડા કોડી માયા જોડી રૂપીઆ લાખ કરોડા
પ્રભુકા ઘરકી ચીઠ્ઠી ઉતરી રાજ કાજ અબ છોડા—રામ.
બાડી બગીચા બંગલા બનાયા ગાય ભેંસ ઘર ઘોડા
સુંદર નાર એકેલી છોડી બી છડ ગયા તેરા જોડા—રામ.
દેશ દેશકે બૈદ બોલાયા લાયે જડી બુટ્ટી મોરા
જડી બુટ્ટી કછુ કામ ન આયા જબ આવરદા તુટા—રામ.

ગાયન ૪૭૩ મું. **રાગ—તથા તાલ (સમયાનુકુલ)**

બન શકે તો નેકી કરના આખીરકો હય મરના
અયસી કરની કરલે પ્યારે ફીર ન ચોર્યાશીમે ફીરના—બન
ધન જોબનકે પુર જોશમે ઇતના નહિ ઉછલના
દો દીનકી હય હશમત સારી સાહેબસે કછુ ડરના—બન
જાન બુઝકે રાહે બદીમે પ્યારે કદમ ના ધરના
ભજો ખુદા અલ્લાહ રામકો ભવસાગર હય તરના—બન

ગાયન ૪૭૪ મું. **કવ્વાલી.**

ન છોડો તુમ ધરમકો ચાહે જાન તનસે નીકળે
સચ્ચા સુખુન હોય લેકીન શીરી દહનસે નીકળે—ન છોડો
હરવકત મોતે સરપર ચલ લેલે તોશા ભાઇ
ભકતી વીનાયકી કરલે જીતની ઇસ તનસે નીકળે—ન છોડો
ચુનલો કરમ ધરમ કે બહારે જવાનીમે ગુલ
નહિ તો ખીઝામે રોરો બુલબુલ ચમનસે નીકળે—ન છોડો
દયા ધરમકો કરલો નહિ તો સમજવો આઝીઝ
સીકનદરકે હાથે દોનો ખાલી કફનસે નીકળે—ન છોડો
મેરે મરીઝે દીલકી ઉમ્મીદ હય તો એ હય
જાનુપે ઉનકે સર હો ઓર જાન તનસે નીકળે—ન છોડો

ગાયન ૪૭૫ મું. **રાગ...ગોડ સારંગ ત્રીતાલ.**

સખી કોઇ જાય સુનાવો સુંદરકો
ઘરી પલ છીન નહિ ચેને પરત મોહે
ધ્યાન લગો ગિરીધરકો—સખી
ગૌર તનુ અરૂ સારંગ પ્રાણી મધુર રૂપ નટવરકો
સુંદર મુખ સુખ સદન શામકો બળબળ જાઉ ચતુરકો-સખી

ગાયન ૪૭૬ મું. રાગ-માલકોશ.

હર હરકો હરમે પએછાના આ લખ આદની રંજન તુહી
ઘટ ઘટ બીચ સમાના—હર
ગુપ્ત પ્રગત તું દોઉ જગતમે જગતમે જગતમે હે જગતમે
કહું જાહીર કહુ જાના અલખ અલખ લખ રૂપ વાહીકો
હર રંગ આપ લુભાના—હર.

ગાયન ૪૭૭ મું. રાગ-આસાવરી-ઠુંમરી.

હે બાજે ઝનનન ઝનનન બાજે પાયલીયા મોરે રાજ દુલારે
દોરે આગન વા મોઇ—હે બાજે
માનમ તંગ મનવારો ડોલે
નઈ નન કીછળ છાઇ—હે બાજે.

ગાયન ૪૭૮ મું. રાગ—બીહાગ-તાલ-ત્રીતાલ.

સોહત રાગ બીહાગ સજની ઓદવ સંપુરણ સુર ગાવત
રીધ સુર માનત પ્યારે—સોહત
શંકર ભુખન મેલક હાયો વાદી સુર ગંધાર
સમવાદી ભયોં સપ્તમંજામે ઉપજત નીત અનુરાગ સજની-સોહત

ગાયન ૪૭૯ મું. રાગ—દેસ-તાલ-ત્રીતાલ.

મેહારે બન ધન દાર દાર ઓર મુરલા બોલે
મેહા બોછારન બરસે
કારી ઘટા ધન ઘીર ઉ મંડાવત
પપીયા બોલે સદા રગ મનુંવા લરજે—મેહારે,

ગાયન ૪૮૦ મું. રાગ—સાહેની-તાલ-ત્રીતાલ.

સમય જબ આવે પલટ જગ જાએ કીસીકા કછું ન ચલે
બુધમાની અભીમાની રાજા રાણી બલદવાની દુખ પાયે-સમય
દુનીઆ મુસાફરખાના આએ યહા હએ જાના
રએન સમજ ઠારે ભોર ભએ ચલનાં
મન ઠેરાના હરી ગુન ગાના ગેહી નીત સગ જાએ.

ગાયન ૪૮૧ મું. રાગ—માંડ તાલ ત્રીતાલ.

ભજ મુખસે દીન દયાળરે સબ જુઠા હયે સંસાર
કોઇ દીન આવેગા કાલરે સબ જુઠા હયે સંસાર
મેરી મેરી મત કરરે સુન મેરી એક બાત
માયાતો સંગન ભાઇ સબ ગયે પસારે હાથરે—સબ
ચાર દીનકી જીંદગી રાગ રૂપ વો રંગ જીતે કે સબ યાર હયે

કોઇ મુવે ન જાવે સંગરે—સબ.
માતીમે મીલ જાયગા કબહુ તેરા શરીર
બની શકે તો કરો કુચ્છ તુમ વો દીનકી તદબીરરે-સબ
રામ નામ તું ભજ મન પ્યારે હમરી શીખામણ માન
ધર પ્રભુકો ધ્યાન બસ તું જબ લપ ધતમે પ્રાણરે-સબ

ગાયન ૪૮૨ મું. રાગ ભેરવી.

જાગો અલબેલી શાહજાદી રશકે હુર જાગો
દેખો ફયેલા હય ગુલશનમે કયસા નુર જાગો—જાગો
ઉઠીયે હુર ઉઠીયે હુર બીતી રાત તારે
સારે હુએ આ સમાનમે નીકલી ધુપ આનમે
ફુલે ફલ શાનમે ખુલ ખુલ મસ્ત ધ્યાનમે
અકયસા ભાગો જી લહરાયો નરગીશ બેલા આયા શબ્બો-જાગો

ગાયન ૪૮૩ મું. રાગ—કલ્યાણ, ધ્રુપદ, તાલ સુલફાક.

ભજલે ભજમન શ્રી ભગવાન, કહા ભયો તું અજાન. ભજ.
ઉત્તમ દેહ તું પાયા હય તું, ભુલ્યો વો તું તજી શુદ્ધ સાન. ભજ.
વૃથ્થાએ દીન દીન, જાતે ગીનગીન, તજ અબ અભિમાન. ભજ.
ફીર તું આવેગા, રોતા જાયેગા, જફા પાયેગા, તજ અજ્ઞાન. ભજ.

ગાયન ૪૮૪ મું. રાગ—કલ્યાણ, પદ. તાલ દીપચંદી.

ગુઝારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે,
ખુદાનો રહો હાથ મુજ કોમ માથે. ગુઝારો
સુખી કોમ છે આપણી આ રાજે,
મુબારક તમોને નવું સાલ આજે. ગુઝારો
ગુઝારો વરસ આ અમન ને ચમનમાં
વસાવો ભલા ખ્યાલ ખુબ નેક મનમાં ગુઝારો
વધો સંપત્તિ સંતતી સાથ રોજી,
ખુદાવંદ રાખે તમોને લ્યો મોજી. ગુઝારો
રહો ખુશ તમારી બધી આશ પામી,
ખુદા પાક આપો સદા નેક નામી. ગુઝારો

ગાયન ૪૮૫ મું. રાગ—હમીર, ખ્યાલ, તાલ ત્રીતાલ.

ધન ધન સ્યાદી મુબારક હો નુર ભરે તનજાન સલામત,
નેક લગન મેહેમાન મુબારક જાનમાલ જાવેદાન સદા હેઃ. સ્યાદી.
રંગ, રાગ, સુર, તાન. ભરા હો માન પાન યઝદાં મુબારક,
હો હમેશ હરઆં મુબારક, સ્યાદી.

ગાયન ૪૮૬ મું. રાગ—ઝીંઝોટી પદ તાલ જલદ ત્રીતાલ.

ન ખુદા વણ પેહેલું ખરે કંઇરે, ન ખુદા વણ મોડું ખરે કંઇરે,
બહુ મેહેર કરે પુજવાથી રવી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી ન ખુદા.
ખુબ આતશ ખાક હવા હું ભણું, વળી આબ અનાસર ચાર ગણું,
બીજી જે ચીજ એથીજ થઇ છે ઘણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી ન ખુદા.
અમશાસ્પંદ ઝોરાસ્ટર બન્યા તું થકી, નદી પહાડ સરોવર સિંધુ નકી,
ખુબી ભારે દીસે સુર ચાંદ તણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી ન ખુદા.
રચના બધી ખાકી મીનોઇ વળી, રસરંગથી એક સુ એક મલી.
મુજ આંખ રખાવ નિત તું ભણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી ન ખુદા.

ગાયન ૪૮૭ મું. ખમાચ પદ તાલ ત્રિતાલ.

અરે મન કાયેકો સોંચ કરે—અરે
સોંચ કરે કછુ બન નહીં આવે ધીરજ કયુના ધરે અરે.
જો કછુ લેખા લેખ વિધાતા ટારી ના રેખ ટરે અરે.

ગાયન ૪૮૮ મું. રાગ કેદારો—તાલ ત્રીતાલ.

જગના સ્વામી અંતરજામી, સન્મતિ અમને આપો,
અરસપરસનો મેલ મટાડી, કુસંપનું મુળ કાપો.—જગના.
ઉન્નતી કરજો પ્રભુ કૃપાળુ વિધયા કળા કૌશલ્યતા થાપો,
કરી કૃતાર્થ કૃપા દ્રષ્ટિથી પ્રબળ શત્રુ ઉથાપો.
અહો દીનબંધુ વિપત્ત વિદારી કીર્તિ મંડળની જગમાં સ્થાપો,
વાર્ષિક ઉત્સવ સમયે પ્યારા, ગાઓ પ્રભુના ગુણ અમાપો—જગના.

ગાયન ૪૮૯ મું. રાગ—કામોદ, ખ્યાલ, તાલ એકતાલો.

નઇ લગન લગલી, તુમસે મહમદશાહ,
પ્યારે સુમરન કરત, રહત નીશદીન, ઘડીપલ છીન. નઇ
હીકછીન પલછીન ચટપટી,
જીયામે રહત હય સુનલે મુરખ બાન. નઇ.

ગાયન ૪૯૦ મું. રાગ—જંગલો પદ, તાલ ત્રીતાલ.

મન ભજનીરે રાધે કૃષ્ણ હરી. મન.
દુર્લભ દેહ મનસાદે માગો, નહી મીલે ફરીરે ફરી. મન.
દાસ હેરી ભટ સદગુરૂ પામે, નભટકે છે મરી, અવતરી. મન.

ગાયન ૪૯૧ મું. રાગ—બિહાગ, પદ, તાલ ત્રીતાલ.

ચલના હોગા જરૂર, એક દીન ચલના હોગા જરૂર. ચલના.
લછમન રામ અમર જો હોતે, રહેતે કબરસો દુર,
સોહી જગમે રેહેન ન પાયે, સમજ દેખ નર કુર. ચલના.
રાવન, કુંભકરન બડે જોધ્ધે, કેહત હતે હમ સુર,
કઠીન મોતસે વોહી ન બંચે, મીલ ગયે માટી ધુર. ચલના.
જમશેદ, ફરેદુન, મહમદ, ઇસા, ઓર રાજ ધર્મકે સુર,
ગયે જગતકે મેહેમાં હોકે, દેવી દેવતા હુર. ચલના.
અરજુન સમ ક્ષત્રી નથી જગમેં, કરન દાન ભરપુર,
પાંચો પાંડવ ધીર પ્રતાપી, હો ગમે ચકનાચુર, ચલના.
પીર મરે પયગમબર મર ગયે, મગે ચાંદ ઓર સુર,
કહે કબીર ભકિત કબ રચના, થોડા કાલ હજુર. ચલના.

ગાયન ૪૯૨ મું રાગ—કાનડો, હોળી, તાલ ત્રીતાલ.

ખેલ હોરીમેં પીયુકો રીઝાઉ, આજ સફલ સખી ફાગ હમારો,
જનમ જનમ સુખ પાઉ. ખેલ
જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પીચકારી, ભાવ અબીર ઉડાઉં.
રદય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે. નવનિત તાલ બજાઉં. ખેલ.
ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મેં તીન તાપ બુઝાંઉ,
ભર મુખ હેત ગુલાલ મુઠસો, બાર બાર બલજાઉ. ખેલ.

ગાયન ૪૯૩ મું. રાગ—બાહાર પદ, તાલ ધીમો ત્રીતાલ.

પ્રીતમ મુજમેં પાયા, મેરા પ્રીતમ મુજમેં પાયા,
આજ આનંદ અપારહી મેરે, તનકે તાપ બીલાયા, પ્રી૦
ખોજત ખોજત દીન ભયે કેતે, કરેતહી કોટી ઉપાયા,
જબતે મીલે સદગુરૂ ભેદુ, તિનહી પલમે મીલાયા. પ્રી૦
ખેલત ખેલાવત અંતરજામી, જન બહુ નામ ધરાયા,
સો પીયા મોંપે પલ નહી બીછુરે, પ્રાનપતિ જો કહાયા. પ્રી૦
પડી પરીક્ષા તબ હર્ષ ભયો હય ભયા સકલ મન ભાયા,
સમભાવ હુવા તબ દેખા સકલસે, નીરબે નિરંજન રાયા. પ્રી૦

ગાયન ૪૯૪ મું. રાગ—માંડ, પદ, તાલ જલદ ત્રીતાલ.

નર મુરખ પંછી ઉસ મારગ મત જાય.—ઉસ.
કામની તનકા તાર જહાં હય, ઉસ પરબત દુઃખ દાય,
કામ મહા બંડ ભીલ બુરા હય, અબ બસ્તુ લેત છીનાય—ઉસ
પરનારી ઝેરી છુરી, મત લગાવો અંગ,

દશ શીશ રાવનકે ગયે, પરનારી કે સંગ,
પરનારી એક વૈરી હય, નેહે કરી મત કોય,
બાંધેહી મર જાવેગે, મુકત કહાં સો હોય—ઉસ.

ગાયન ૪૯૫ મું. રાગ માંડ ગરબો તાલ દીપચંદી.

સખી આજનો દીવસ સોહામણોજો,
તેજ ભર્યો પુર્વે ઉગ્યો સુરજ દેવછે જો. સખી
વહાણેલા વહાલા લાગે નવીન વર્ષના જો,
હેતે હળી મળીને રહીએ સાથમાં જો. સખી
બેહેન ભાઇના સુખ દુઃખ પુછીએ જો,
બળતી જળતી, આંતરડીને ઠારીએ જો. સખી
જીવીને જગમાં તે શું કરવું ભલુ જો,
શું કરીશું કલ્યાણ નવીન વર્ષમાં જો. સખી
કીધાં શાંશાં કર્તવ્ય ગત કાળમાં જો,
વિચારી બોધો હવે કાંઇ હીસાબને જો. સખી

ગાયન ૪૯૬ મું. રાગ માંડ પદ તાલ પીસ્તો.

શુભ વેળ બીતી જાત હય ભજલે નાથજી,
અચ્છે દીન નીકલ જાત હય સમર લે નાથજી. શુભ
બહોત ગઇ થોડી રહી પ્યારે અબ તું ચેત,
કાલ ચીરૈયાં ચુગ રહી નીશદીન આયું ખેત. શુભ
પ્યારે તુમ પ્રભુ ભજનમે ડેર ન કુચ્છ લગાય,
કયા જાનેં યા ડેરમે સાસ રહે કે જાય. શુભ
ધન જોબન તેરા યુઇ જાયગો જા વિધિ ઉડત કપુર,
પ્યારે અબ ગોપાલ ભજ કયુ ચાટે તું જગધુર. શુભ
આજ નહીં મેં કલ ભજુ કલ કહે ફીર કાલ,
આજ કાલ કરત કરતહી અવસર જાતહી ચાલ. શુભ

ગાયન ૪૯૭ મું. રાગ શોરઠ પદ તાલ ત્રિતાલ.

હવે મુને રહેતી નથી પ્રભુ ધીર રહેતી નથી પ્રભુ ધીર,
ઓતપ્રોતમાં સુત્રછતાં પણ દેખાણું છે ચીર. હવે.
તરંગ લ્હેરી જુદ જુદ જોતાં સત્ય ન જાણ્યું નીર. હવે.
સ્વપ્ન સમે જો બનીયો ભીક્ષુક આપે છતાં અમીર હવે.
દુર ગણી આ જો નીજવસ્તુ નેત્રે ભરાણું તીમીર. હવે.
નિર્જ દર્શન દેશો પ્રભુ કયારે આપો આશ લગીર, હવે.
પુર્ણાનંદ સ્વરૂપ પદ પામુ વ્હાતાં પ્રેમ સમીર, હવે.

ગાયન ૪૯૮ મું   રાગ સોરઠ પદ તાલ ત્રીતાલ.

જુઠી દેખત પ્રીત જગતમેં જુઠી દેખત પ્રીત—જગત
અપને સુખકો સબ જગરોવે, કયા દાશ કયા મીત-જગત
મેરા મેરા સબહી કહત હય હેતસે બાંધે પ્રાત-જગત
અંતકાળ કોઇ સંગન ચાલે યેહી અચરત હયરીત-જગત
મન મુરખજી અજહુન સમજત ગાઓ હરીકે ગીત-જગત

ગાયન ૪૯૯ મું   રાગ દેશ ભજન તાલ દાદરો.

ભાઇ દુખ નિવારક પાલક સાધુનો તેને નિત્ય સંભારોરે,
ધર્મ સુધારક કષ્ટ સંહારક પળ ન વિસારોરે-ભાઇ
રાવણાદીકનો નાશ કીધો ગોપને કારણ અગની પીધો
અર્જુનાદીકને આપ્યું જ્ઞાન કૌરવ પાપીનું તોડયું માન
જમુના નીકટ રહીને કા'ન કૃપા પસારો રે—ભાઇ

ગાયન ૫૦૦ મું   રાગ જેજેવંતી ધ્રુપદ તાલ એકકો.

ગગન ઉસ મેહેલ જાકે ચંદ્રાસી મશાલ જલે
નવ લાખ તારે જાકે બીચ કદરવા રહે.-ગગન
ભીમસે વઝીર જાકે બ્રહ્મસે દીવાન હય,
ભેરૂસે કોટવાલ જાકે ગનેશ ફોઝદાર હય.—ગગન

ગાયન ૫૦૧ મું   રાગ માલકોષ પદ તાલ દીપચંદી.

ભજુ રોજ ભાવે. ભવાની ભવાની
ધરૂ નાજ ચીંતા, કશાની ભવાની   ભજુ
સુખો સર્વ આપે દુઃખો સર્વ કાપે
દયાળી તું માતા ન ધાની ભવાની   ભજુ
ઘણો દુષ્ટ પ્રાણી, મને માતા જાણી
ઉગારો અરે અર્જ, માની ભવાની   ભજુ
નથી આશા મુજને અવરની જરાએ
હવે કર તું દ્રષ્ટી કૃપાની ભવાની   ભજુ

ગાયન ૫૦૨ મું   રાગ માલકોષ પદ તાલ દાદરો.

હાંરે સાંભળો પ્યારા વેપારી સમજો શીખામણ સાર
જો નહી સમજો તો થશે વેપારે હાર   હાંરે
સંપ સત્ય, વિધયાં કેળવણી સ્વેદેશ પ્રીતિ ધાર
સત્ય સંપને તજી દેશો તો વાગશે ઝેબી માર   હાંરે
સુર્ય તપે છે, સત્યથી સત્ય સુષ્ટીનો સાર
સર્વ રહયું છે સત્યમાં સત્યે સકળ વેપાર   હાંરે૦

સંપ વિના નહીં સાપડે સુખદાયક વેપાર
પાંચ પાંડવે સંપથી કૌરવ માર્યા હાર હારે૦

ગાયન ૫૦૩ મું રાગ સોયની ગઝલ તાલ પીસ્તો.

ઝુલ્મ કરના છોડદે ઝાલીમ ખુદા કે વાસ્તે,
શૌક જનક હયફ હરકતનીરવા, અહલે વફાકે વાસ્તે. ઝુલમ.
કાટકર ઐારોકી ગરદન, ખયર અપની માંગતા.
દે જગા ઇનસાફકો, દીલમે ખુદાકે વાસ્ને. ઝુલમ.
કર ભલા હોગા ભલા, નેકીકા બદલા નેક હય,
ખ્વામખાં મુઝરીમ કયોં બનતા સજાકે વાસ્તે. ઝુલમ,

ગાયન ૫૦૪ મું રાગ કાલીંગડો ભજન તાલ ત્રિતાલ.

રામ નામ મીઠા મોસે બોલના. રામ.
લેતે દેતે ખુટે નાહી. ચોરવાકો લુટે નાહી,
ખરચ ખરચ કર વાકો નાહી તોલના. રામ.
ઉઠત બેઠત નીત જાગત સોવત દીન,
હસી ખુશીસે બાબા, હરીકી હુંડી ખોલના. રામ
રતન જતન એતો, હય અતિ અમોલન,
સુરદાસ ઇતઉત, નાહી નાહી ભુલના રામ

ગાયન ૫૦૫ મું રાગ ગઝલ તાલ ઠેકો કવ્વાલી.

મહોબ્બત ગયરસે મેરી, છુડાદો યા રસુલ્લાહ,
કદમમે ધ્યાનકો મેરા, લગાદો યા રસુલ્લાહ, મહો.
લગા તકીયા ગુન્હાહોકા, પડા દીન રાત સોતા હય,
મુજે તુમ ખ્વાબ ગફલતસે, જગાદો યા રસુલ્લાહ. મહો
પડા હું બીચ દરીઆમે, ભમરમે ખાતા હું ચકકર,
કીનારા વોહ લગે મુજકો, લગાદો યા રસુલ્લાહ.
બડી કીસમત હમારી હય. ઉમેદ હમકો તુમારી હય,
ભરોસા દીન દુનીયામે, નીભાદો યા રસુલ્લાહ. મહો.
વસ્લકી પીડ ભારી હય, નેહાયત બેકરારી હય,
મુસાફીર હું બે મુકામે, પહોંચાદો યા રસુલ્લાહ. મહો.

ગાયન ૫૦૬ રાગ લલત ધ્રુપદ તાલ ચોતાલ.

મેરો મન લાગ રહો, મોહની મુરતસે, તાતે મોહે કછુન સોહાયે મેરો૦
નિદ્રા ઉજક ગઇ સુપનો પ્રગટ ભયો, આયે અચાનક દરશન
પાએ. મેરો.

મેરા કહા માન લેરી, સુનહો સુઘડનાર, તાપર જીયાવારૂ પ્યારે,
લાલકે અલી,
ભુજહો ભેનાલ ભયે મુરલીમે લલત, બજાએ ગાએ મેરા.

ગાયન ૫૦૭ રાગ લલત ખ્યાલ તિલવાડા.

યા રબ સુન લીજીએ મેરી મરજી, જો કુચ્છ ચાહસો રહે તેરી
મરજી યારબ,
ઇસ દુનીયામે કોઇ નહી આપના, જો દેખેસો મતલબકી ગરજી
યારબ,

ગાયન ૫૦૮ મું બસંત ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ગોવીંદ ગીરધર હળદર બીષધર, નામ તિહારા કહાન. ગોવીંદ.
મોર મુકુટ શીશ મુરલી અધરગુંજ, માખન માંગત દાન "
હાથ લકરીઆં, ખાંધે કમરીઆં, બન બન મારત તાન. "
ગોરસ ચાખત જનમ ગુમાયો, સો નંદ જસોમતી પ્રાન. "

ગાયન ૫૦૯ મું રાગ પહાડી પદતાલ કેરબો.

મન કોનકી બાટ નીહારત હય અબ કોનસા યાર તુમારા હય,૦
ધન ધામ રહા સબ સાથ રહા, અબ સબસે કીયા કીનારા હય. મન
માત પિતા દારા ભગની અબ કોઇ ન કહત હમારા હય,
સબ ભરભર નીર વીલાપ કરત, અબ કોઇ ન કહત હમારા હય મન૦
તુમ દેશ બિદેશ ફીરે ભ્રમતે, બિધના કછુ ઓર બિચારા હય,
જેસી કરની કર આયે બાવરે, તેસી ભોગવહારા હય. મન૦
સોચ કરે અબ હોત કયા, કછુ દીનભર ઓર ગુઝારા હય,
શ્યામ સુંદર (પ્રભુ) ટો સુમરન કરલે, વોહી મીત્ર દુલારા હય. મન

ગાયન ૫૧૦ મું રાગ ભેરવી ભજન ઠેકો દાદરો.

જપા કર માલા, કાહેકો બીસારી રે, હો. જપા
રામ ભજનકો તુલસીકી માલા, ઓઢનકો મૃગછાલા. જપા.
ખાન પાનકો બાસીજો ટુકરા રેહેનેકો કુંજતમાલા. જપા.
ધન જોબન મદમે મત ભુલે, જમ કરત બેહાલા જપા.
કૃષ્ણ પીયા બીન હેતુ ન જગમે, સબ જુઠા જંજાલા. જપા.

ગાયન ૫૧૧ મું રાગ ભેરવી પદ તાલ ત્રીતાલ.

સબસે ઉંચી પ્રેમ સગાઇ, લગાલે પ્રભુસે ભાઇ. સબસે.
દુર્યોધનકા મેવા ત્યાગો, સાક બીદુર ઘર પાઇ,
જુઠે ફલ સબરીકે ખાયે, બહુ વીધી પ્રેમ લગાઈ. સબસે.

પ્રેમકે બસ નુપ સેવા કીની, આપ બને હરનાઇ,
પ્રેમકે બસ અર્જુન રથ હાંકો ભુલ ગયે ઠકુરાઇ. સબસે.
એસી પ્રીત બઢી બીંદ્રાબન, ગોપીયન નાચ નચાઇ,
સુર કુર ઇસ લાયક નાહી, કહાં લગ કરે બડાઇ. સબસે.

ગાયન ૫૧૨ મું રાગ આશા જોગી પદ તાલ ત્રીતાલ.

મત કરના અભિમાન પ્યારે તું.
એક દીન નીકલ જાયેગો પ્રાન પ્યારે તું. મત.
રાવન કીતો સંપત દેખો ફીરત લંકમેં દુંડી,
રામચંદ્રકા લગા ઝપેટા. ધુસડ ગઇ દશ મુંડી. મત.
દુર્યોધનકા બલ કયા દેખો, બાર હઝાર હાથી,
ભીમસેનકી લગી ગદા જબ, તનકી હો ગઇ મટ્ટી. મત.
સાત બાલ માર કંસ, મસ્ત હુવા મથુરામે.
બાલાકૃષ્ણસે સપડ ગયા, તબ રાજ મીલા ધુલનમે. મત.
કહત મછંદર સુનલે ગોરખ, બાર બાર નહી આના,
નહીં શરન પ્રભુ કે નરનારી, ફીરફીર ગોતા ખાના. મત.

ગાયન ૫૧૩ મું રાગ બિલાવલ ધ્રુપદ તાલ ચોતાલ.

મંદ મંદ ચરન ચલત, નેવર ઝનકાર પરી,
ચલત ગજ ગેંદ પ્યારી સોહત છબ કામીની. મંદ.
ગરજ ગરજ બરસે બાદુર, અનહદ લાગી,
શામ ઘટા બન આઇ, કુંજ દમકે દામીની. મંદ.

ગાયન ૫૧૪ મું રાગ સારંગ ભજન પદ તાલ ત્રીતાલ.

ખરેખર હિત જો ઇચ્છો, તો છોડી દો માસનો પીછો. ખરેખર.
ગોસ્ત હરામ કીધુ તું પોતે, પેગમ્બર ઝરથોસ્તે,
દાદાર અહુરમજદના હુકુમો, મઝહબ રસ્તે જો તે. ખરેખર.
બહમન અમશાસ્પંદ જે મહોટા, ગોસ્પંદોના નાથ,
કતલનાં કાળાં કરમોથી, કંપે છે દીન રાત. ખરેખર.
જીવ સહુના સરખા લેખી, કદી ન કરવી ઘાત,
આપણી એવી વેળા આવે, કેવી પડે પંચાત. ખરેખર.
જીવન ચાર દીવસનું ચટકુ, માથે મોત ભમે છે,
દોષ કરે તે દોષજ પામે, જમના માર ખમે છે. ખરેખર.

ગાયન ૫૧૫ મું. રાગ પીલુ ધનાશ્રી ગઝલ તાલ પીસ્તો.

બીગડ ગઇ તકદીર તો નહી તદબીરભી આડે આતી હય,
જબ બીગડી તકદીર, કહો તકબીર હુઇ કહાં સાથી હય. બીગડ૦

તકદીરકે આગે તદબીરોકી, એક પેશ નહી જાતી હય,
તદબીરે સમજો વઝીર, તકદીરહી શાહ કહલાતી હય. બીગડ૦
રાજ રામકો દેનેકો દશરથને, લાખો તોર કીયે,
દેખો ઉસકી કીસમતને કછુ તોર ઓરસે ઓર કીયે. બીગડ૦
તકદીરને દેખો રાવનકો, કયા કયા રંગ દીખાયા હય,
તકદીર ન આઇ પેશ, હરએક તરેહ સમજાયા હય. બીગડ.૦

ગાયન ૫૧૬ મું રાગ ધનાશ્રી પદ તાલ ત્રીતાલ.

મુરખકો નહીં સાન, લહે ન સ્વરૂપ પયછાન. સંતો
સારાસાર વિચાર નહી હય, અંતરમે અભિમાન,
કામ ક્રોધમે મસ્ત ફીરત હય, નિશદીન તરૂણી તાન. સંતો.
ગીતા ભાગવત જ્ઞાન વિના કંઇ, ચલે જાત સમશાન,
ગીરધર ગોવિંદ તત્વ ન ચિને, બહુ બીધ હોત હેરાન. સંતો

ગાયન ૫૧૭ મું રાગ પીલુ લાવણી તાલ ત્રીતાલ.

નગર તુમારા રખ્ખો મુસાફીર, ચલો બતન અપને,
બોલા ચાલા માફ કરો, અબ આય મીલે સ્વપ્ને. નગર.
હમ પંછી પરદેશ મુલક, મુલકોકે સહેલાની,
બસે તુમારે ગામમે, જબ લગથા દાનાપાની. નગર.
કછુ યાદ મત રખીયો, દીલમે જબતક ઝીંદગાની,
ભલે હોત યા બુરે હોત, માયા રખીઓ મેહરબાની નગર.
ઇસ દુન્યા દરમ્યાન બતનદાર, નહીં કોઇ રહેવાસી,
આજ ચલે કોઈ કાલ ચલે, મુસાફીર સબ હે પરદેશી. નગર.
સાથી હમારા ચલા ફઝરમે, હમબી ચલનેકે,
બતન હમારા દુર પીછે, હમ નહીં ફીરનેકે. નગર.
કહાં ગોકુલ કહાં મથુરાં નગરી, કહાં બીંદ્રાબન કાશી,
બડે બડે શાહુકાર સારે, આલમ પરદેશી.

ગાયન ૫૧૮ મું. રાગ પીલુ પદ તાલ દીપચંદી.

નેકી કરોરે કોઇ નેકી કરો, બદીથી દુર રહીઓ. નેકી.
નેકીથી મળશે જગતમાં એ સુખતે, સમજીને શીયાણાઓ. નેકી
નેકીને ભલાઇ આવશેજ કામ, નેકીથી મળશે તમને રે માન. નેકી

ગાયન ૫૧૯ મું. રાગ પીલુ પદ તાલ દીપચંદી.

નમનતાઇ દે છે સુખી ઝીંદગાની, વળી એજ છે મોટપણુની નીશાની. નમન.
વધે છે ન્યામત ગુણો શુકથી તો, સદા શોધથી તો થશો પુખ્ત જ્ઞાની. નમન.
બીજાજી થયાથી કીનો જન્મ પામે, મહોબ્બત વધે જો કરો મેહેરબાની. નમન.

ગાયન ૫૨૦ મું   રાગ પુરબી પદ તાલ ત્રિતાલ.

મુરખ નાહક જન્મ ગમાયો.   મુરખ.
ધર્મ ત્યાગ અધર્મ ગ્રહ લીનો, યહ જગ બીચ કમાયો,
રામનામ કબહુ નહી લીનો, કુમત અતિ ચિતલાયો, મુરખ.
બાલાપન સબ ખેલ ગમાયો, જવાની માન બઢાયો,
દેખ બુઢાપા રોયો જબહી, સમય કાલકો આયો. મુરખ.
માતપિતા સુત બનિતા ભાઇ, સબહીને ભરમાયો,
અંતકાલ તોહી કોન બચાવે, જબ યમ ત્રાસ દીખાયો. મુરખ.
રાવણ સો બલવાન દેખ, જીને કર કૈલાસ ઉઠાયો,
આત્મજ્ઞાન જબહી જીને પાયે, ઉન્હે કાલ ન ખાંયો. મુરખ.

ગાયન ૫૨૧ મું   માલશ્રી ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ભજો મન રાધે નંદ કીશોર.   ભજો.
માત જશોદા પાલન ઝુલાવે, હાથમે રેશમ દોર.   ભજો.
નંદ બાબાકે આંગન ખેલત, ગુગરનકી ધમધોર.
જમુનાકે નીરતીરે ધેનું ચરાવત, બંશી બજાવે મુંખમોર. ભજો.
મોર મુકુટ પિતાંબર શોભે, કુંડલકી છબી ઓર.
ચંદ્રસખી ભજ બાળકૃષ્ણછબી, રાધા કૃષ્ણકી જોર.   ભજો.

ગાયન ૫૨૨ મું.   રાગ શ્રીરાગ ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

હરવા મોરા દે મંગા,
નાતર માઇ ગારી દઉગી, ના ડરૂગી તુમસે બલમાં, હર૦
જબ દેઓગે મોહે મોતન હરવા,
તબ લાગુગી તુમરે ગરવા.   હર૦

ગાયન ૫૨૩ મું   રાગ મારવા ધ્રુપદ તાલ સુલફાક.

જબ કરતા કરમ કરે, તબ કછુ પાવે, નાદ બેદ સુર સંગીત ગાય જબ.
ભુલા ફીરા હય, વાહુ નામકો યા સુમરે, સુરતાલ આવે. જબ.
ગુનીજન મુનીજન સબ પસ્તાએ, બીના કદરકો કોન બતાવે,
તાનસેન પ્રભુ નીશબાસુર તેરો નામ ભાવે

ગાયન ૫૨૪ મું   રાગ મારવા પદ તાલ ધીમો ત્રિતાલ.

ગુરૂબિન કોન બતાવે બાટ, બડા બીકટ જમ ઘાટ. ગુરૂ.
ભ્રાંતિકી બાડી, નદીયાં બીચમે, અહંકારી લાટ,
મદ મત્સરકા મેહુલા બરસત, માયા પવન ઘોંઘાટ
કામ ક્રોધ દોઉ પરબત ઠાડે, લોભ ચોર સંગાત
કહત કબીર સુન ભાઇ સાધુ, કયોં કરન બોંબાટ. ગુરૂ.

બાનુઓ જરા આ નોંધશો?

હવે તમોને મારકીટ કે જમલી મોલ્લા સુધી ધકકો
ખાવાની જરૂર રહી નથી, કારણ

તમારી સેવામાં તત્તન ખાર ઉભી છે કે જ્યાંથી તમોને સુરતી
ગજી કેનવાસ મખમલ રેશમ, પટા, જીગ, કસબ, કુશન, ફેટો
ફ્રેમસ વગેરે વગેરે છેલ્લામાં છેલ્લી તદન નવા દીઝાઇનમાં
હરવખત તઇયાર છે અને તે પણ વળી ઉપર જણાવેલા
ઠેકાણાથી ઘણે ઓછે દામે બાનુઓ માત્ર એકજ
વખત ટ્રાયલ લેશો હમો તમોને ખાત્રી આપીએ
છીએ કે તમો જરૂર સંતોષ પામશો અને
તમારો ફેરો કદી પણ વ્યર્થ જશે નહી.-

ગાયન પરપ મું   રાગ ગોડી ગઝલ તાલ દીપચંદી.

દસ્તગીર તું કુદરતનો વાલી, તુંજ વગર કુલ દુનીયા છે ખાલી દસ્ત.
તારી બક્ષીસનો નથી કંઇ પાર, ગેબી કાયમ તું નીરાકાર. દસ્ત.
સુર્ય ચંદ્ર સીતારાની ચાલ, આકાશ કીધુ રંગીન ધરતી માલ. દસ્ત.
માટે ભજો માનવી સબ કીરતાર, ફાનિ દુનિયા દો ઘડીપલ
ચીતાર. દસ્ત.

ગાયન પર૬ મું   રાગ કાનડા.

પૈસા તમામ જગમાં છે, વિપત્તિની જડ મુળ,
લોક જરદાર લોભ કરતા, કરસે લાભની ધુળ.
દ્રવ્ય ધનને માલ ખજાના, રહયા કોણુના કહાં,
પૈસાની ઇઝત ગઇ, પૈસે થઇજો એક ભુલ,
કેળવણી ઉદયોગ, નેકી, નીતિ ધર્મ શુભ,
એજ શોભા એજ આબરૂ, એજ દીપાવે કુળ. પૈસા

ગાયન પર૭ મું   રાગ માંડ.

વિધયા ધનથી સુખ વધે, મળે માન સન્માન,
સુખ વધે પશુતા ટળે, બહુ વિધયા બળવાન.
વિધયા વિશ્વ વિનોદ છે, વિદયા વિવિધ વિલાસ,
વિદયા સુખ સંસારનું, વિદયા જ્ઞાન પ્રકાશ.

ગાયન પર૮ મું.   રાગ કાલીંગડા.

ખુદા ફઝલ જો કરે તો બંદા, કીસીસે મુતલક ડરે નહીં.
મૌતભી ઉસ્કા કુછ ન કર શકે, કભી વ્હો હરગીઝ મરે નહીં,
કુલ અખ્તીયાર જહાંમે ઉસ્કા, ઓર કોઇ કુછ કરે નહીં.
જહાં દેખે વ્હાં હાઝીર હય, બીન ખુદા કામ કોઇ આવે નાંહ

ગાયન પર૯ મું   રાગ પીલુ.

ચાહે કીસીકા ગર તું બુરા, વ્હો બુરાઇ હય તેરી બુરાઇ હય,
યા બની આદમ જીસને બદીકી, આગે ઉસકે ખાઇ હય.
બીજ તું જયસા બોવેગા, બસ ઝાડભી વયસા હોવેગા,
નેકી મીઠા ફલ હય બુરાઇસે કડવા ફલ પાવેગા.
દુન્યા હય એક મીસલે સરાહ, ઇસમે જો મુસાફીર આકે રહા,
ઠયરા એક યા દો દીન, આખીર કુચકી ઠયરાઈ હય.
કીસકી બદી જો તું ચહાય, તેરેહી બસ વ્હો આગે આય,
રખના યહ ખુબ યાદ તું, બદકા હય ઇન્તેકામ બદ હય.

ગાયન ૫૩૦ મું. રાગ—પીલુ

શાહી તો કયા હય સરભી જો જાયે તો ગમ નહીં,
ફેરગા રાહે હકકસે મગર મેં કદમ નહીં.
નામર્દ ઝરપે મરતે હય, ઓર મર્દ નામપર,
મિલ જાય નેક નામોમે કયા અયંસા હમ નહીં?

ગાયન ૫૩૧ મું. રાગ—પહાડી.

ખાસે મેહેલ ઉઠાતે હય, કવડી કે ઝોરસે
પકકે કુવે ખુદાતે હય કવડીકે ઝોરસે,
પુલ ઓર સરા બનાતે હય કવડીકે ઝોરસે,
બાગો ચમન લગાતે હય કવડીકે ઝોરસે
પૈસેહીકા અમીરકે દીલમે ખ્યાલ હય,
પૈસેહીકા ફકીરભી કરતા સવાલ હય,
પૈસેહી જસ દીલાતા હય ઇનસાનકે હાથકો,
પૈસાહી ઝેબ દેતા હય બ્યાહ ઓર બરાતકો,

ગાયન ૫૩૨ મું. રાગ—આસાવરી,

કહે રહા હય સમાં યહ આસમાં કુચ્છભી નહીં,
પીસ દુંગા એક ગરદેશમે જહાં કુચ્છભી નહીં.
જીસ જગહ થા જમકા જલસા ઓર ખુશરૂકા મેહેલ,
ચંદ કબરેં કે સીવા ઓર અબ વહાં કુચ્છભી નહીં.
તખ્તવાલોકા પતા દેતે હય તખ્ત ગોરકે,
ખોજ મીલતા હય યહીં તક બાદ કુચ્છભી નહીં.
ગુંજતે થે જીનકે ડંકેસે ઝમીનો આસમાં,
ચુપ પડે હય કબ્રમે અબ હું ન હાં કુચ્છભી નહીં.

ગાયન ૫૩૩ મું. ધીમા ધીમા ચાલો એ—રાહ

જુઠી જુઠી કાયા ને માયા જાણરે,
ભવ નાહક, તમારો કચવાઈ જાશે,
અધર પકડાઇ જશે, સાચુ માનરે. જુઠી
રાચ નહીં તું જુઠ મહી, કાઢ ન ફોકટ કાળ,
મરશે જ્યારે મોહથી, શી ગતી તુજ થાય,
સંત સેવાના મેવા ન ચાખ્યા સુખે,
મોહ માર્યો નહીં રામ ભજી મુખે,
લે ચેતી ભવે પામે શાંતિ સુખે, સાંચું માનરે. જુઠી૦

ગાયન ૫૩૪ મું. રાગ—(મારા મનમાં તનમાં) તર્જ.

મારા મનમાં તનમાં નિત્ય દીપી રહી, ઝગમગ આતમ જ્યોતિ.
માનસરોવર માંહેલો હંસલો ચારો ચરે જ્ઞાન મોતી,
નિત્ય અનાદી સ્વયંવિભુ વ્યાપક, આતમ જ્યોતિ જણાય,
સચ્ચિદ આનંદ બ્રહ્મ સનાતન, તે જપો તે જપો જગજ્યોતિ.—મારા

ગાયન ૫૩૫ મું, રાગ—(દીલ મારૂ માને નહી મનડું ઠરે નહીં) એ—રાહ

મન મારૂં મસ્તાની મગરૂર માની સમજે ન સીધું સાનમાં,
હું વારૂં ઘડી ઘડી ઝાડુ ફરીફરી તોએ ન લે તું ધ્યાનમાં. મન
માળા ગ્રહું કરમાં કદી, હરી નામને જપવા જરી.
કુદતું તરત અહીં કે તહીં, જતું માંકડું વિષયે સરી,
ઉંઘમાંય મુર્ખ હસાવતું, ઝબકાવતું ને રડાવતું.
બહુ રંગમાં ચંચળ રમાડે, વાંદરૂ વશ ના થતું,
વૃત્તિ તાળું વાસી, લઇને સુકર્મ ચાવી,
હું પુરૂં હવે બંદીખાનમાં મન

ગાયન ૫૩૬ મું. રાગ—(ચાલો સાહેલી ભુવનેસ્વરીના) એ—રાહ

આવોને આર્યો (૨) ૐ પ્રણવનું સૌ મળીને સમરણ કરીએ,
મન દૃઢ પામી, વૃતિ વિરામી, ધ્યાન તેનું અંતર ધરીએ,
વેદ બધા જેનું પદ કજાત, રૂષિ મુનિ જે તપમાં વદતા,
બ્રહ્મચર્ય જે અર્થ ચરતા, અતિ સુખમય તે પદ ગણીએ,
વિવિધ નામ ખંશ બ્રહ્મનાં, ૐ સર્વ શિરમણી કહીએ.—આવોને

ગાયન ૫૩૭ મું. રાગ—આંખવિના અંધારૂંરે. એ—રાહ

જ્ઞાન વિનાનું અંધારૂંરે, સદારે મારે જ્ઞાન.
મન કહે મારૂ તારૂ આ સારૂ ને નઠારૂં,
પણ જ્ઞાન વિનાનુ. અંતે સઉ નકામુંરે. જ્ઞાન
જીવ ને શિવ સાથે રહેતા, અવનીમાં અવતાર લેતા,
જીવ ને જ્ઞાન થવાથી, રસમય થાતારે, જ્ઞાન
સેવક કહે કરજોડી વિનતી, હમારી લ્યો સ્વિકારી,
અમને લેજો ભવમાંથી ઉગારીરે

ગાયન ૫૩૮ મું. રાગ—થયા છોરે પતી એ—રાહ

પ્રભુ! આવો હવે બહુ દીન વિત્યા, આપ દરશ કરવા,
આપ વિયોગે ક્ષણુ ના રૂચે, અંતર વૃત્તિ મુંઝાય,
મન બળતું, નવ ઠરતું, ચણુચણતું, દુઃખ ધરતુ,
સ્મરી પ્રેમ તમારો ક્ષણુ ક્ષણુ નયને માંડે નિર ભરવા પ્રભુ.

ગાયન ૫૩૯ મું. રાગ—(દીનનો દયાલ) એ—શહ'

સાચુ એક જીન નામ, અવર સઉ કાચુ.
એમ જાણી મિથ્યા મને કદી નહીં રાચુ. સાચુ
રાગ દ્વેશ દુર કરી શાંતપણે નાચુ,
શુધ્ધ દેવ ગુરૂ અને શુદ્ધ ધર્મ યાચુ. સાચુ
ડોળ દમામ દેખુ જહાં ત્યાં ન ધાલુ ડાચુ,
અંતર જ્ઞાને પરખી માનુ, સાંભળ વચન સાચુ. સાચુ

ગાયન ૫૪૦ મું. રેખતો.

ઇઆરકી કોઇ ખબર લાતા નહી,
અરે દમ લબોશે નીકલ જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ
અરે મત શતા જાલીમ દીલે રંજુરકુ,
કયા તુજે ખોફે ખુદા આતા નહી.—ઇઆરકી કોઈ.
તુમ હશો ગએરોશે હંમ દેખા કરે,
એ સીતમ હંમશે શાહા જાતા નહી—ઇઆરકી કોઈ.
અબ ખતાકુ બખશ દે પરવર દેગાર,
હશર તક દાગે જીગર જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ.
કે આ ખતા હંમશે હુઇ હએ દોશતો,
અય તરાવર ઇઆરકા આતા નહી—ઇઆરકી.

ગાયન ૫૪૧ મું. રેખતો હુશેનીનો.

શરમીંદેહ કમર હએ તેરી તશવીર કે આગે,
શમશુલ હએ ખીજલ જુલફકી જંજીરકે આગે—શરમીંનદેહ.
આશકકા તો કુછ બશ નહીં માશુકકે આગે,
બોલવાકે હમે તેગે નીગેહશે હએ કીઆ કતલ.
જાનાહી ન થા કાફરે બેપીરકે 'આગે—શરમીંનદેહ,
ઇશ દરદકી દાર નહીં બીન શબર "હુશેની"
તદબીરતો ચલતી નહી તકદીરકે આગે—શરમીંદેહ.

ગાયન ૫૪૨ મું. રેખતો નજીરનો.

કલાલે ગરદું અગર જહાંમે જો ખાક મેરી કુજામ કરતા
તો મેં સનંમકે લબોંશે મીલકે અજબ ઇએ હએરો મુદામ
કરતા કલાલે
જો પાતા લેજત બશાને મશતાં મએ મહબતશે તેરે જાહેદ,
તો શોમએશે નીકલકે અયને વોહ મએ કદેમે મોકામ કરતા—કલાલે.

ગાયન ૫૪૩ મું.

વોહ બજમ અપનીબી મએ કશીકી વશેર હોજાતી મશતો બે ખુદ
જો શેખજી વહાંશે બચકે આતે તો મેં ને હુરકર શલાંમ કરતા—કલાલે

જો જુલફે મુખડેયે ખોલ દેતા શનમ હમારા તો ફેર ઈઅર ગરદુંન
ન દીન દેખતા નશબ બતાતા નશુબેહ લાતા ન શાંમ કરતા—કલાલે
"નજીર" આ ખરકુ હાર કરમે ગલીમે ઉશકે ગએઆથા બીકને
તમાશા હોતા જો મુજકુ લોક વોહ શોખ અપનાં ગોલાંમ કરતા કલાલે

ગાયન ૫૪૪ મું. રેખતો નજીરનો.

દુરશે આએથે શાકી શુનકે મએ ખાને હું હંમ
બશત રશનેહી ચલે અફશોશ પએમાંને હું હંમ—દુરશે
મએભી હએ મએ નાંભી હએ શાગેરભી હએ શાકી નહી,
દીલમેં આતા હએ લગાદે—આગ મએખાંનેકુ હંમ—દુરશે
કીઉં નહી લેતા હમારી તું ખબર અએ બે ખબર
કેઆ તેરે આશક હુવેથે દરદો ગંમ ખાંનેકુ હંમ—દુરશે.

ગાયન ૫૪૫ મું.

તાકે આબરૂમે શનંમ કે કેઆ ખોદાઇ રેહ ગઇ
અબતો પુજેગે ઉશી કાફરકે બુતખાંનેકુ હંમ—દુરશે.
બાગમે લગતા નહી શેહરાશે ગભરાતા હએ દેલ,
અબ કહાં લેજાકે બેઠે એશે દેવાનેકુ હંમ—દુરશે.
કેઆ હુઇ તકશીર હંમશે તું બતાદે અએ "નજીર"
તાકે શાદી મરગ શહમજે એશે મરજાનેકુ હંમ—દુરશે.

ગાયન ૫૪૬ મું. રેખતો મીરનો,

ગંમ રહા જબ તક કે દંમમે દમ રહા,
દીલકે જાનેકા નેહાએત ગંમ રહા—ગંમ રહા.
દેખ મેરા રોનાં ઉશને હંશ દીઆ,
બરક ચંમકી અબર બારાં થંમ રહા—ગંમ રહા
મેરે રોનેકી હકીકત જીશમેથી
એક મુદત તકવો કાગજ નંમ રહા—ગંમ રહા
શુબેહ ગુજરી શામ હોને આઇ મીલ
તુંન ચોકા દીન નેહાએત કંમ રહા—ગંમ રહા.

ગાયન ૫૪૭ મું. રેખતો સોદાનો.

પેહલુશે મેરે શુબેહ વોહ દીલદાર ઉઠ ગએઆ
રોજે વશાલ કરકે શબે તાર ઉઠ ગએઆ—પેહલુશે મેરે.
આહો ફેગાંકી આજ જોઆતી નહી શદા,
શાએદ તેરા જહાંશે વોહ બેમાર ઉઠ ગએઆ.—પેહલુશે મેરે

ગાયન ૫૪૮ મું.

બદનાંમ તું અબશ મુજે કરતા હએ નાશેહા,
મુદત હોઇ બુતોંશે શરોકાર ઉઠ ગએઆ.—પેહલુશે મેરે.
ગેરોકુ દેખ બજબજો બેઠે હુએ તેરી,

જબ કુછન બશ ચલા તો મેં નાચાર ઉઠ ગએઆ.-પેહલુશે મેરે
વાએદા જો ફેર દેનેકા દીલકે કીઆથા શોખ,
"શોદા"ને જબકે માંગા કર ઇનકાર ઉઠ ગએઆ.-પેહલુશે મેરે

ગાયન ૫૪૯ મું. રેખતો ખોરશેદનો.

મુતરેબશે કેહશરૂ કરે ગાનાં બશંતકા,
ફરખુન દેહ શાકીઆ હએ ઇએહ આના બશંતકા-મુતરે બશે.
તેગે બહાર ચલ ગઇ મુલકે ખેજાંપે જબ,
બેથા હએ શાખશારપે થાના બશતકા.-મુતરે બશે.
"ખોરશેદ" ને લેબાશ કીઆ તુજ બગેર જરદ,
કરતા હએ જીશ શબબશે તરાનાં બંશતકા-મુતરે બશે.

ગાયન ૫૫૦ મું રેખતો હાજીનો.

તકતીહે તેરી આંખોકું એએ ઇઆર ચમંનમે
કેઆ ચુપકી ખરી નરગેશે બેજાર ચમંનમે-તકતીહે
હોજાએગી બેજાર હર એક કુલશે બુલ બુલ,
તું જાઇઓ મત જીનતે ગુલજાર ચમનમે-તકતીહે.
બો આજ તો લાતી હએ શબા ઓર તગેહકી,
શાએદ કોવોહ પોંહોંચા, હએ તરેહદાર ચંમનમે-તકતીહે
તાકીદ હએ દરબાંનોકુ ઇએહ બાગમે જાકર,
આ જાઇએ ઇએહ "હાજી"ન ખબરદાર ચંમનમે-તકતીહે.

ગાયન ૫૫૧ મું. રેખતોની આજનો.

દેખલાએ દાગે દીલને ગુલેશતાં નએ નએ
વેહશત દેખા રહી હએ બીઆબાં નએ નએ-દેખલાએ.
જઓરે બુતાંશે મુજકુ ઇલાહી બચાઇઓ.
પેદા હુએ હએ જાંનકે ખાહાં નએ નએ.-દેખલાએ.

ગાયન ૫૫૨ મું.

મેં ઇશ તરેહ જનુ તેરે હાથાશે તંગ હુ,
લાંઉ કહાંશે રોજ ગીરેબાં નએ નએ-દેખલાએ.
દેશે હરમમે કોઇ નહી તેરે રાહપર
કાફર નએ નએ હએ મુશલમાં નએ નએ,-દેખલાએ.
કીશ તરેહ હો ગુજર દરે જાનાંપે અએ "નીઆજ"
દરબાં નએ નએ હએ ન ઘેબાં નએનએ—દેખલાએ.

ગાયન ૫૫૩ મું. રેખતો રજીનો.

ફીન દોકપે તેરે દેખીએ કીશશાનકી શુરખી,
પોંહોંચે ન જીશે પનજએ મર જાંનકી શુરખી-ફીન દોક

તારીફ દેહેનેકી કર ક્યા લબકી નીજાકત
મીશીકી ઉદાહટ કહું ક્યા પાનકી શુરખી-રીન દોક
અલમાશ નજર આતે હએ ક્યા કુતકી માનંદ
પડતે હએ કરન ફુલપે જબ કાંનકી શુરખી-રીનદોક
કાતેલ મુજે ડર હએ કોઇ પેહચાંન ન લેવે
ધો ડાલ જરા ગોશએ દામાનકી શુરખી-રીનદોક

ગાયન ૫૫૪ મું. રેખતો.

દીવાનાં તેરા આશકે જાર હું મેં
ફેદા તુજપે મુદતશે અએ ક્યાર હુમેં-દીવાનાં તેરા.
ફરીઓમેં કબ તેરે આતા હું, જાલેમ
ફરેબી જો તું હએ તો ક્યાર હુમેં-દીવાનાં તેરા.
જીશે તુને કાટા મુવા બે અજલ વોહ
શમજતા તેરે જુલફ્ફા માર હું મેં-દીવાનાં તેરા.
અગરચે તું ગુલ હએ વક્આ ચશમે નરગેશ.
તેરે બાગે તાજેકા એક ખાર હું મેં-દીવાનાં તેરા.

ગાયન ૫૫૫ મું. રેખતો—મલંગ શાહાનો.

મેરા દરદો ગમ તુજપે એજ હાર હોગા
ઉધર મંનજલે એશક બીશીઆર હોગા.—મેરા દરદો.
ક્ધરતો જેગર હે મેરા પારે પાર,
ઉધર મરહમે વશલ તઇઆર હોગા.—મેરા દરદો.
વોહ પુલતો હે છોટા જો રશતા હે બારીક
ક્અહ બંધ ગુહેહગાર કેઆ પાર હોગા—મેરા દરદો.
મલંગશાહ શાઇ તું રોશન ઇશમ હે
ઉધર લાલો ગઉ હરકા બાજાર હોગા—મેરા દરદો.

ગાયન ૫૫૬ મું રેખતો વલીનો.

જીશકુ લજત હએ શજનકે દીદકી
ઉશકુ ખુશવકતી હએ શુબહે ઇદકી—જીશકુ
મુખકે ઉપર જુલફ અએ દરીઆએ હુશન
મોજહએ ઇઅહ ચશમએ ખુરશેદકી.—જીશકુ.
દેલમેરા મોતીહો તુજ બાલે મેજા
કાંનમેં કેહતા હએ બાતે ભેદકી —જીશકુ
તુજ દેહનકુ દેખ કર બોલા વલી
ઇઅહ કલીહએ ગુનચએ ઉમમેદકી—જીશકુ.

ગાયન ૫૫૭ મું રેખતો રફાઅતનો.

જોશબે હેજર મોંહ દેખાતી હએ,
જાંન રફાઅત કી લબપે આતી હએ—જોશબે.
ઇઅહ જુંદાઇ જેગર જલાતી હએ
આંખબી અશકે ખુન બહાતી હએ—જોશબે.
દેલતો કુછ એક બએક નહીં મીલતા.
પેહલે ઇઅહ આંખ ધર ડુબાતી હએ.—જોશબે.
ચશસેં મુશશાતેકુ રાજા હએ ઇએહી
જએશા કરતી હએ. વએશા પાતી હએ.—જોશબે.

ગાયન ૫૫૮ મું. રેખતો આબરૂનો.

તુમારા દેલ અગર હમશે ફીરા હએ
તો બેહતર હે હમારાભી ખોદાહએ.—તુમારા.
હમારી કુછ નહીં તકશીર લેકીન
તું મહીકું શબ કહેગે બેવફા હએ—તુમારા.
વોહ એહમક હએ કહા હએ જીશને તુંમશે
મીલો જીશશે તુમારા દેલ મીલાહએ—તુમારા.
હોવેહો ઇશકદર બેજાર હમશે
કહો હમને તુમારા કેઆ કીઆ હએ—તુમારા.
અબશ બેદેલ કરોમત આબરૂકુ
મુશાફેર હએ શેકશતા હએ ગદાહએ-તુમારા.

ગાયન ૫૫૯ મું રેખતો ઇનશાનો.

કશંમ ન ખાઇએો જાલેમ તું મએ કે પીનેશે.
વગર ન હોવે હમ આજુરદે અપને જીનેશે.-કશંમ
અગર મેં પાઉ એકીલા કહીં તુજે હએ હએ
તો કીશ મજેશે લગા રખુ અપને શીનેશે—કમમ
ચમકતે ચાંદ કે હએ જીશ તરેહ તારે
અજબ મજા હએ તેરે મુખરે પર પશીનેશે—કશમ
વોહ શુનકે અરજકુ ઇનશાંકી ઇશ તરેહ બોલા
કીશે ગરજહએ અબશ મોંહ લગે કમીનેશે-કમંમ.

ગાયન ૫૬૦ મું રેખતો.

ગુલકે બનાને વાલે ગુલપર ખેજાં કીઉ લાઆ
ગુલકુ તઇઆર કરકે ઉશ બાગશે છોરાઆ.—ગુલકે
જાં બોશતાંકે અંદર એક ગુલ કીઆ હએ રોશન
ઉશ રોશની કે અંદર બુલ બુલ કુલા બેઠાઆ-ગુલકે.
માલીશે જાકે કહીઓ કાચી કલી ન તોરો

અએ દાકુ કેઆ કર મેએ ખાલે કને છઉ બનાંઆ—ગુલકે.
ખુલ ખુલતે જાકે પુછા શેરો કે બાંગ બાંશે
શખતીશે ઇશ કદર તું ફીર ગુલકુ કેઉ દુખાઆ—ગુલકે.

ગાયન ૫૬૧ મું રેખતો મોઇનુદ દીનનો.

રાજી હએ હમ ઉશમે જો તું દીલરૂઆ કરે
ચાહે જફાઓ જોર કરે ઇઆ વફા કરે—રાજી હએ.
દીલશા રફીક ઇશકા જુદાહો ગએ આહો ઇઆર
દીલ અપની એકશીકુ નરોવે તો કેઆ કરે—રાજી હએ.
જીશને હમારે દોશતકુ હમશે જુદા કીઆ
વોહભી મુરાદ અપની ન પાવે ખોદા કરે—રાજી હએ
કેહતા "મોઇ નુદદીન" હએ તુમહી મેરે દોશતાં
આશાં શભોંકી મુશકલી મુશકેલ કુશાકરે.—રાજી હએ.

ગાયન ૫૬૨ મું સુરદાસનાં પદ.

દરશ બીના તરશત મોરી અંખીઆ,
તુમહી પીઆં મોએ છાંડ શીધારે, ફરકરન લાગી છતીઆં, દર..
બશતી છાણુ એ ઉજડ કીનો,
વીઆકુલ ભઇ શબ શખીઆંરે
સુરદાશ કહે પરભુ તુમારે મીલનકુ,
જીઉ જલતી મુખ બતીઆં,
સુરદાશ કહે પરભુ તુમારે મીલનકુ,
જીઉ જલતી મુખ બતીઆં—દરશબીના.

ગાયન ૫૬૩ મું. હિંદુસ્તાની રેખતો સોદાનો

મકદુર નહી ઉશકી તજલીકે બઆંકા,
જીઉ શઅએ શરાપા હો અગર શરફ જુબાંકા—મકદુર
પરદેકુ તાઇ ઉન કે દરે દીલશે ઉઠાં દેએ
ખુલતા હએ અભી પલમેં તલેશમાત જેહાંકા—મકદુર

ગાયન ૫૬૪ મું

ઇશ ગુલશને હશતીમેં અજબ દીદ હએ લેકીન
જબ ચશમ ખુલી ગુલકીતો મોશંમ હએ ખેજાંકા—મકદુર
"શોદા" જો કભુ ગોશાશે હીમત કી શુને તુઉ
મજમુન એહી હએ જરશ દીલકે ફેગાંકા—મકદુર
હશતીશે અદંમ તક નફશે ચંદકી હએ રાહ
દુનીઆશે ગુજરનાં શફર એશા હએ કાંહાંકા—મકદુર

ગાયન ૫૬૫ મું રેખતો એકીનનો

હાતશે વેહશત કે ટુકરે પેરહન હો જાએગા
પેરહન કેઆ ચીજ હએ ટુકરે બંદન હો, જાએગા—હાતશે.
તું ટપકને કા મેરે અશકો કે હમદમ ગંમ ન કર
રફતે રફતે એક દીન દુરદે અદંન હો, જાએગા.-હાતશે.

ગાયત્ર ૫૬૬ મું

મત હો નાંબાં ફુલનેશે ગુલકે હરદંમ અંદલીબ
આખરીશ વેરાં ખેજાંશે એ ચમંન હો જાએગા.—હાતશે
અબરે તું શબજે પે મેરી કબરકે બરશ આન કર
ગાહે તું એહો કે ખુરંમ ગુલ બદંન હો, જાએગા—હાતશે.
નેજ એ આહું કી કશરત રખ "એકીન" મોહકંમ મુદાંમ
ટુકરે ટુકરે એક દીન ચરખે કહુન હો જાએગા—હાતશે.

ગાયન ૫૬૭ મું રેખતો રંમજાન અલીનો.

ફીર દો બારા એશક કા દીલપે અશર પેદા હુવા
બાગમે તેરી મોહબતકા શંજર પેદા હુવા-ફીરદો.
અશક જારી રાત દીન હએ-ચશમ ગીરીઆંશે મેરે
ઇશ કદર રોઆ કે આશકોકા ગોહર પેદા હુવા.-ફીરદો..
દેખ કર ગુલશંન મે કેહતે બુલબુલે ઉશે માહરો
કેઆ ચમંન મે દુશરા રશકે કમર પએદા હુવા.—ફીરદો.
અબ મુજે તેરે બજુજ આતા નહીં, આરાંમો ચેન
ફીર તુંજે કીઉં કર જુદાઇશે શબર પેદા હુવા.-ફીરદો.

ગાયન ૫૬૮ મું રેખતો છનશાનો.

જેગરકી આગ બુજે જલદ જીશમે વો શએલા.
લગાકે બરફમે શાકી સુરાહીએ મએલા.—જેગરકી.
કદંમકુ હાથ લગાંતા હું બશ કહી ધર ચલ
ખોદાકે વાશતે જાલેમ તું પાઉ મંત ફેલા-જેગરકી.
નીકલકે વાદીએ વેહશતસે દેખ અએ મજનું
કે જોર ધુનમેં અબ આતાહે નાકએ લેલા.-જેગરકી.

ગાયન ૫૬૯ મું

ખુદાજાને કે કીશમતમે હમારે કે આ લેખા હોગા.
જો જાહેર હએ શોદે ખીંગે વસે બાતેનમે કેઆ હોગા-ખુદાજાને
મુજે હએ ખોફ ઉશ દીનકા બતાવો કોનશા દીન હએ
ઉતર કર શમશ જબ નીચે શવાને જે ખરા હોગા.-ખુદાજાને
ઉશે કુછ ખોફ નહીં મેહરકુ અએશે રોજે મેહશરકા.
શવાબ હએ જીશકે શીને પર દરદે મુશતફા હોગા.-ખુદાજાને
હંમારા વોહ વશીલા હએ કે જો હએ દોશત અલ્લાહ કે
નવાશા ઉશ પેઅંમ બરકા શહીદે કરબલા હોગા.-ખુદા જાને.

ગાયન ૫૭૦ મું. રેખતો કરમો.

આનેકા તેરે પાશ કરૂ કીઆ મેં બાહાનાં
બીન દેખ તેરે હોતા મેરા દીલ હુએ દેવાનાં—આનેકાં.
મરતી હું તેરે વાશતે ઓર દીલકુ નહી ચેન
શો બાર તુજે દેખને દરવાજે પર આનાં—આનેકાં.

ગાયન ૫૭૧ મું ગોપલદાશનાં પદ.

કોઇ મન મત બુજે હમ બરે (બેવાર)
એક મીટીઆકે શબ ઘરે-કોઇ મન.
કીઆ ઉંચ, કીઆનીચ, કીઆ ઓતમ,
કીઓ મધમ, એકહીચાં મકે શબ મહરે,-કોઇ મન.
દુખ શુખ આવા ગવન શબકુ કીઆ,
ગુમાન કર શીર ચહેરે કોઈ દાશ ગોપાલ,
કહે શુનો નર મુની મરમર જમીમે ગરે.—કોઇ મન.

ગાયન ૫૭૨ મું છોટમનાં પદ.

પરભુ તને પરશન તે એમ થાએ,
જો તુ શાચો મારગ શાહાએ—પરભુતને.
એક ટેક ગુરૂ વચને રહીને શેવા શમરણ કરીએ,
નીરમલ મન ઇશવર ગુણ ગાતાં કો અથકી નવ ડરીએ-પરભુતને.
કુલ કુટુંબ ને શગાં શહેદર શરવે સ્વારર્થ શારૂં,
અંત શમે કોઇ નાંમન આવે ભજન કરો તે શારૂં.-પરભુતને.

ગાયન ૫૭૩ મું. કબીરી-પદ.

આખર મરનાહે, આખર મરના હે, તુંમ કાહેકું ગુમાંન કરતાહે,
કોઇ મોટા રાવ ઓર રાનાં, જીને જોધપુર બંધાનાં.
શો નર સુતાહે મશાના,—આખર.
જે નર કુર કપુરે જમતા, જે નર સુખં પાલે શન મરતા,
શોમેં નજરે દેખા જલતા,—આખર.
કહત કબીરા સુનોરે ભાઇ, તેરી માન તાત લોગાઇ,
એ શબ જુઠી જાલ લગાઇ.—આખર.

ગાયન ૫૭૪ મું. કબીરી-પદ

કીઆ ધુંદી આંખોમે છઆસે, સમજ રખે કછુ મનમો,
દેખા દેખી શબ જાવતહે કવન નર રહે જગમો,
ખલકચ બીના કાવ ચબાવે કછુ પલવ કછુ મુખમો,-કઆ
રાજા રંક મરદા મરદી જોગ જુગત શબ તનમો,

લાખો હતી ઘોડે ફોજ લુટલેસ હેં ખીનમો,—કેઆ
ચોકી પાહરા નાકે બદી અરબમ ગન બાજેમો
કહત કબીરા સુનભાઇ શાધુ કૌન છુડાવે ઇનમો,—કેઆ.

ગાયન ૫૭૫ મું. કબીરી-પદ.

રામ નામ ભજલે પેઆરે, કાએકુ મગરૂરી કરતા હે,
કચી મટ્ટીકા બંગલા તેરા, પાવ પલખમે ઢલતા હે,
બમ્મન હોકર પુરાંન બાંચે, શનાન તરપન કરતાહે.
શબકાલ સુચીલ રહતહે, એં કેઆ શાહેબ મીલતા હે,-રાંમ
જોગી હોકર જટા બઢાવે, હાલ મશતમે રહતા હે,
દોનો હાત શીરપર ધરકે, ઇઉ કેઆ શાહેબ મીલતા હે,-રામ
માન ભાવ હોકર કાલે કપડે પેરે, દાઢી મુછી મુંડતા હે,
ઉલટી લકડી હાતમે પકડકર, ઇકું કેઆ શાહેબ મીલતા હે-રાંમ
કહત કબીરા સુનભાઇ શાધુ, મનકી માલા જપતા હે,
જોવ ભાવ ભયતશે ધેઆંન ધરતેહે, ઉનકુ શાહેબ મીલતા હે-રાંમ

ગાયન ૫૭૬ મું.

ઇશતન ધનકી કોન બઢાઇ, દેખત નેનોમે મટ્ટી મીલાઇ,
હાડ જલે જેશી લકડેકી મોલી, બાલ જલે જેશી ધાંસકી
પોલી—ઇસ
અપને ખાતર મેહેલ બનાંઆં, આપહી જાકર જગલ શોઆ,
કહેત કબીરા સુન મેરે ભઇઆ, આંય મુવે પીછે દુબ ગઇ
દુનીઆં ઇશતન

ગાયન ૫૭૭ મું કબીરી-પદ

નજરન આવે આનમ જઓતી,
તેલન બતી બુજ નહી જાતી નહી જાગત નહી શોતી—નજર
જલમીલ, જલમીલ નીશીદીની જમકે, જેશા નીરમલ મોતી,
કહત કબીરા શુન ભાઇ શાધું, ધરધર બાંચત પોથી—નજર.

ગાયન ૫૭૮ મું. કબીરી-પદ

મનરે આગમ તીરથકુ ચલનાં,
ગાજન બીજ પવનના, પાટની બીન બાદલકા જરના,—મનરે
જાહાંનાહી તાલ અખંડહી ધારા, ઉશ શરોવરમેં જુલના—મનરે
કહત કબીરા સુન ભાઇ શાધુ, કાહેકું ભરમ ભટકે મરનાં,—મનરે

ગાયન ૫૭૯ મું. છોટમનાં પદ.

સંગત મત કરનાં ખોટી, દુનીઆં ઉલટી હે જુઠી—સંગત.
સગાં ભાઇશો બુરા બોલે, શાલેકુ ચાનગાના,

માઇ બાપ તો ભીખ માગે, શશરેકુ જખખાના.—સંગત.
કોરી કોરી માઆ જોરી, લાખ કરોરા મોટા,
ચીઠી આઇ રામજીકી, ખોલ ગઆ લગોટા.—સંગત.
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ, દુનીઆં ભઇ દીવાંની,
મહાદેવકુ છોડ દીઆ, ઓર પુજવા જાએ ભવાની—સંગત.

ગાયન ૫૮૦ મું. છોટમના પદ.

શબ પેશેકા ભાઇ, દીલકા શાથી નહી કોઇ—શબ પેશેકા.
ખાને પીનેકું પેશા હોએગા, તો જોરૂ બંદગી કરે,
એકદીન ખાના નહી મીલતા, તો ફીરકે જવાબ કરે.—શબ.
જબ લગ અપને પશો મોં પેશા, તબ લગ લોક શલામ કરે,
અપના પેશા નીકલ ગઆ તો, કોઇ નહી મીઠા બોલે,—શબ.
ભાઇબંદ ઓર બહીન શાલે, શબ પેશેકે ભાઇ,
દીલકા શાથી કોઇ નહી હે કહત કબીર સુનાઇ—સબ.

ગાયન ૫૮૧ મું. છોટમના પદ.

હમારો તીરથ કોન કરે. ભટકટ કોન ફીરે,—હમારો.
મનમે ગંગા મનમે કાશી, મનમે શનાન જપ કરે.—હમારો.
મનમે આશન મનમે ખડાશન, મનમે ધુની જલે.—હમારો.
મનમે મુદરા મનમે માલા, મનમે ધીઆંન ધરે.—હમારો.
કહત કબીરા સુન ભાઇ શાધુ, ભટકત કોન ફીરે.—હમારો.

ગાયન ૫૮૨ મું કબીરી પદ.

અબતુંમ કબસુ મરોગે રામ,
ગરભ કુલીમે જપતપ કીનહો, નીકલ હુવાબે ઇમાંન—અબતુંમ
બાલ પનોમેં ખેલ ગમાઆ, તારૂન પનામેં કાંમ
હાત પાંવ જબ કાપન લાગે, નીકલ ગઓ આવશાન—અબતુંમ
જુઠી કાઆ જુઠી માઆ, આખર મોત નીદાન,
કહત કબીરા સુનો ભાઇ શાધુ, એહી ઘોડાએ મઇદાંન,
જીવડા દો દીનકા મેજવાંન, અબતુંમ કબ સુ મરોગે રાંમ—

ગાયન ૫૮૩ મું છોટમના પદ.

કઆ ભુલા જગ શારા, હરહર કઆ ભુલા જગ શારા,
ન માન જુઠ પશારા.
કાલ ભુજંગ શરીર ચબાવે, મેંડ ચબાવે મખખી,
પલ પલ ઉમમર ટ્રાટા હોવે, વીશઅન હોવે ન આરા—હર.
દીપ દેખકે પતંગ બઇશા, ધન કામીનીકું જોબે
મછછી જેશી ગલપર લોટે, પરાંત ગઓ શો પઆરા.—હર.

ગઆન નહીં ઉશ તનકું મરતે, તરતે કુ ઓ ડુબાવે.
નોકા છોડ નદીમે ધુશા, પેટ બાંધકે પથરે—હર.

ગાયન ૫૮૪ મું   કબીરી પદ.

કીઆ દેખે દરપનમેં, મુખડા કીઆ દેખે દરપનમેં.
જેશી ફુલ રહે ફુલ બાડી, બાશ રહેનીજ ફુલમે,
એક દીન એશી હો જાવેગી, ખાખ ઉડેગી તનમે.—મુખ.
ચુવા ચંદન અબીર અરગજા, શોભે ગોરે તનમે,
ધન જોબન ડોંગરકા પાની, ઢલ જાવેગા ખીનમે-મુખ.
પગીઆ બાંધે પગ અશવારે, લેત જુલા જુલ તનમે,
કહત કબીરા સુન ભાઇ શાધુ, એ કેઆ લગ રહે મનમે,-મુખ

ગાયન ૫૮૬ મુ   કબીરી પદ.

રામ ભજનકુ દીઆ, કમલ મુખ રામ ભજનકુ દીઆ,
લખ ચોરાશી ફેરી ફીર કર, સુંદર તનું પાએઆ-રામ
ખાએઆ પીઆ સુખે શોએઆ, નાહક જમાંનાં ખોએઆ,
જઆમુખ નીશી દીની રાંમ નાંમ નહી, વાતુમ કછુ નહી કીઆ.
કહત કબીરા સુન ભાઇ શાધુ, આએઆ એશા ગએઆ-રાંમ

ગાયન ૫૮૭ મું   કબીરી પદ.

મેરે નજરમે મોબી આઓ, મેં ભલા ભરોશે પાએઓ.
ચાર ખુટકા દેવલ બનાઓ, ઉશપર કર શધરાએઓ,-મેરે.
દેશ દેશકે દરશન આએ, શતનકે મન ભાએઓ, મેરે.
રોજ સુનો પર શાહેબ મેરા, તીન લોક છબ છાએઓ-મેરે.
કહત કબીરા સુન ભાઈ શાધુ, હુકમી નાંમ ચલાએઓ,-મેરે.

ગાયન ૫૮૮ મું   કબીરી પદ.

ધું ધુટકા પટ ખોલ તુજે રાંમ મીલેગા,
ધટધટ બીચ રાંમ રમઇઆ, જુટા પચરંગ ખોલ-ધુંધુટકા.
શુનીએ મેહેલજો દીપ જોતહે, બાજે અનુહદ ઢોલ,-ધું ધુટકા.
કહત કબીરા સુન ભાઇ શાધું, રાંમનાંમ ભરતોલ.-ધું ધુટકા.

ગાયન ૫૮૯ મું.   કબીરી-પદ.

હર કછુ કરનારે, શાહેબ રાજી રખનારે,
દો દીનકી જીંદગાની બાબા રાહારે કેઓં નહી ચલતા,
કાલ જપેટકર લેજાવેગા ફીર ફીરગોતે ખાના,-હર.
જુટી કાઆ જુટી માઆ, જુટી વાત બતાતે,
જુટા લેના જુટા દેના આખરકુ પશનાતે—હર.

કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ એ શંતકા લડકા,
હરી ભજનમે રમહુંગા નહી કાલર કાધોકા—હર.

ગાયન ૫૯૦ મું, ઠબીરી-પદ.

એ તનુ મંડના બે મંડના એ મંડના, આખર મટીમે મીલજાના,
માટી કહે કુંભારકુ બેતું કયા ખોદે મુજકુ
કોઈ બખત એશા આવેગા ફીમઇ ગાડું તુજકુ-એતનું
લડકી કહે સુતારકુ બે તું કીઉ છેદે મુજકુ,
કોઇ બખત એશા આવેગા કી મઇ જલાઉ તુજકુ-એતનું
કપડા કહે દરજીકુ બેતું કીઉં ફાડે મુજકુ
એક દીન એશા આવેગા કીમે ફગાઉ તુજકુ-એતનું
કહત કબીરા સુનભઈ શાધુ દેન વેશા લેના,
ભાવ ભગતીશે પાર ઉતારે રામ નાંમ જપ કરનાં-એતનું

ગાયન ૫૯૧ મું. કબીરી-પદ.

હરીશે કોઇ નહીં બડા, દીવાને કીઉં ગફલતમેં પડા,
પરહાદ બેટા હરીશે લપટા, જબી ખાંબ કડકડા,-દીવાને
ગોપીચંદા બચન સુનકર, મહાલ મુલુક છબ છોડા,-દીવાને
હનુમાનને શેવા કીઇ, લેદરેણુ ગીરી ઉડા.-દીવાને
પુડલીકને શેવા કીઆ, વીઠ્ઠલ ઇટ પર ખડા,-દીવાને
કહત કબીરા સુનભઇ સાધુ હરી ચરંન ચીત જડા,—દીવાને.

ગાયન ૫૯૨ મું. ફારસી ગઝલ અતાઈની (ફાએલાતુન)

બતાબે જુલફેઆં ખુરશેદ રૂખશાર
ગીરેફતારેમ ગીરેફતારેમ ગીરેફતાંર—બતાબે.
ચો મજનું દરતરીકે ઇશકે લેલી.
ખબરદારંમ ખબરદારમ ખબરદાર—બતાબે,
જુલેખાવર બેહરે ઇશકે ઇઉશફ
ખરી દારમ, ખરીદારંમ, ખબરદાર—બતાબે
લબશ ગોઇ કેબારા દરતબશ સુમ
પરશતારમ, પરશતારમ, પરશતાર—બતાબે

ગાયન ૫૯૩ મું. ફારસી ગઝલ હાફેજની.

શાકી બીઆર બાહેદ કેઆમદ જમાંન ગુલ.
તા બેકનનીમ તોએહ દીગર દરમીઆંને ગુલ-શાકી
કુરીએ ખાર નારેજનાં તાચમંન રવીમ.
ચું બુલબુલાં નુજુલકુનીમ આંશીઆંને ગુલ-શાકી
દરગેહને બોશતાંને કદેહ બાદે નુસકુન,
કઈઆતે ખુશદેલી બેરશીદ અજજમાંને ગુલ-શાકી.

ગાયન ૫૯૪ મું. ફારસી ગજલ હાફેજની.

શાકીઆ બરખીજ દરદે જામરા
ખાક બરશર કુન ગમે એઇ આમરા.—શાકીઆ
શાગરે મએહદર કફઅમ નો તાજે શર
બર કે શમ ઇન દલક અરજાક ફામરા—શાકીઆ.

ગાયન ૫૯૫ મું.

ગર છે બદનામીશત નજદે આકેલાંન
મા નમી ખાહીમ નંગે નામરા—શાકીઆ.
બાદે દરદે છંદ અંજીન બાદે ગેરૂર
ખાકે બરશર નફશે નાફૂર જામરા.—શાકીઆ
દુદ આએ શીનએ શુજાતે મન
શુખત ઉન અફશોરદ નાને ખામરા શાકીઆ.

ગાયન ૫૯૬ મું.

મેહરમે રાજે દીલે શઇદાએ ખુદ
કશનમી બીનમ જે ખાશો આમરા.—શાકીઆ.
બાદેલ આરામી મરા ખાતેર ખુશ અશત
કશદેલ મએ કબારે બેરદ આરામરા.—શાકીઆ.
નં ગેરદ ગેરદ દીગરએ શરવે અંદર ચમન
હરક દીદ ઉન શવે શીમન દામરા—શાકીઆ
શબર કુન હાફેજ એ શખતી રૂજે શબ
આકેબત રૂજી બીઆબી કામરા—શાકીઆ.

ગાયન ૫૯૭ મું. ફારસી ગજલ હાફેજની.

લોતફ બાશદ ગર ન પુરશીદ અજગદા હારૂતરા,
તાબે કામે દેલ બીબીનદ દીદએ મારૂતરા—લોતફ
હમ છે હારૂતીમ દાએ દર બલાએ એશ કેરાજ
કાશકી હરગેજ નદીદી દીદએ મારૂતરા.—લોતફ.

ગાયન ૫૯૮ રેખતો મોઇનુદીનનો.

ચાહે જફાઓ જોર કરે ઇઆ વફા કરે,
રાજી હેં હમ ઉશી મેં જો કુછ દેલ રૂબા કરે.—ચાહે
દેલ શા રફીક જીશ કા જુદા હોગ આહો ઇઆર,
વોહ અપની એકશી પન રોવેતા કીઆ કરે.—ચાહે.
જીશને હમારે ઇઆર કુ હમશે જુદા કીઆ
વોહબી મોરાદ અપની ન પાવે ખોદા કરે.—ચાહે.
કેહતા મોઇનુદીન હે તુમહે મેરે દોશતાં
આશાં શબોં કી મુશકેલ મુશકેલ કોશા કરે.—ચાહે.

ગાયન ૫૯૯ મું — ફારસી ગજલ મેહમુદની.

ઇમરોજ દીગરંમ બફેરાકે તો શાંમશુદ,
દર આર જુએ વશલેતો ઉમરંમ તમાંમ શુદ.—ઇમરોજ.
આમદ નમાજે શાંમ ને આમદ ને ગારેમંન,
અએ દીદેહ પાશદાર કે ખાબંમ હરાંમશુદ.—ઇમરોજ.
બશતંમ બશે ખેઆલ કબીનંમ જમાલે દોશત,
આહંમ નશુદ મંઇ અશરો શોદાએ ખાંમ શુદ—ઇમરોજ.
ખાલેતો દાંને દાંને વ જુલફેતો દાંમદાંમ
મુરગે કે દાંને દીલ ગીર ફતારે દાંમશુદ.—ઇમરોજ.
મેહ મુદે ગજ નવી કેહજારાં ગોલાંમ દાશત,
ઇશકશ ચુનાં ગીરેફત કે ગોલાંમે ગોલાંમ શુદ.—ઇમરોજ.

ગાયન ૬૦૦ મું — ફારસી ગજલ હાફેજની.

ગોલાંમે નરગેશે મશતે તો તાજ દારાંનંદ
ખરાબે બાદએ લાલે તો હોશી આરાનંદ—ગોલાંમે
તોરા શબાઓ મરા આબદી દેહ શુંદ ગમમાજ
વગરને આશકો માંશુક રાજ દારા નંદ—ગોલામે.
બજેરે જુલફે દોતા ચું ગોજર કુની બીન ગર
કે અજ ઇબમીનો ઇઅશારત ચેબે કરારાનંદ—ગોલામે.

ગાયન ૬૦૧ મું

ગોજાર કુન ચું શબા બરબન ફશે જાર એબીન
કેઅજ તતાવુલે જુલફત ચેશોગ વારાંનંદ—ગોલામે.
રકીબ દરગોજર પેશ અજી મકુન ને ખવત,
કેશો કેનાંને દરેદોશત ખાક શારાંનંદ—ગોલામે.
નશીબે માશત બેહેશત અએ ખોદા શનાંશ બેચે
કે મુશત હક કે કરામત ગોનાહ ગારાનંદ—ગોલામે

ગાયન ૬૦૨ મું — કબીરી-પદ.

મુખરા કીઆ દેખે દરપનમેં, દઆ ધરમ નહી મનમેં,
ધરકી તીરીઆ ધરમેં રાજી, તપશી રાજી બનમેં
અંબવાકી ડાલી પર કોએલ રાજી મેના રાજી જલમે,—મુખરા.
એક કાગજકી નાવ બનાઇ ઉતરા ચાહે ઠલમેં
શત કરમી શો પાર ઉતર ગએ પાપી દુબ ગએ જલમેં—મુખરા.
કેહત કબીરા સુન ભાઇ શાધુ નેકી ચલતી ફલમે,
કરની ધરની શબ પાર ઉતર ગએ પાપી જલગએ જલમે, મુખરા.

ગાયન ૬૦૩ મું કબીરી પદ.

ભજોરે ભઆ રામ ગોવીંદ હરી,
જપતપ શાધન કછુ નહીં લાગત, ખરચત નહી ગઠરી—ભજો.
શંતતી શંપતી સુખકે કારંન, જાશે ભુલ પરી,-ભજો.
કહત કબીરા જીશ મુખ રામ નહી હે, ઓ મુખ ધુલ પરી,-ભજો

ગાયન ૬૦૪ મું ફારસી ગજબ ખાકાનીગી.

લાલેરૂખા શનંમબરા, શરવે રવાંને કીશતી
શંગદેલા શેતમંગરા આફ્તે, જાને કીશતી-લાલેરૂખા
દાંમ ને હાદે મીરવી મશત જેબાદે મીરવી,
શશત કુશાદે મીરવી, શખત કમાંને કીશતી.—લાલેરૂખા.
અબરૂ એતો ચોમાહેનો બુરદે જે માહે નો ગીરો
આફતે જાંને મંન મશો પીત નએ જાંને કીશતી.-લાલેરૂખા.
ખાકાનીએ ગોલામેંતો મશત શુદેહ જે જાંમેતો,
જાંમે મએ બીદેહ બઉ રૂહે રવાંને કીશતી.—લાલેરૂખા.

ગાયન ૬૦૫ ફારસી ગજલ જામીની.

શીમીં જકના શંગે દેલા લાલે ઉજારા.
ખુશ કુન બને ગાહે દેલે ગંમ દીદએ મારા.-શીમી.
આજુર દેહ મબાદા કેશવદઆં તને નાજુક
અજ બેહરે ખોદા ચુશત મકુન બંદે કબારા.--શીમી.

ગાયન ૬૦૬ મું. રાગ—ભેરવી ઠુમરી—તાલ અધ્ધો.

કંગ નવા ગડા દેતું તો મેડામારૂ ઢોલા
તુંતો મેડા મારૂં ઢોલા તુંતો મેડા મારૂં ઢોલા—કંગનવા.
આઠ મહોરકી કંગનવા ગડાદે
હીરા મોતી લાલ જડા દીજોરે—કંગનવા

ગાયન ૬૦૭ મું. રાગ—ભેરવી ઠુમરી—તાલ અધ્ધો.

સખીરી પીઆ મોરો નહી આયો કે બદરા ગરજ ગરજ લાયો
સજન જરહુંજાત જીઆ પુરા ગુન પીઆ મોરો નહી આયો-સખીરી

ગાયન ૬૦૮ મું. રાગ ભેરવી ઠુમરી તાલ ઠેકો.

અબ મોરી છાંડ દે કળાઇ કોન ગાંવકો છોરો એસોઢીટ લંગર વાસો.
સનદ પીઆ મોરી માનત નાહી
એસો ચતુર કહી ઢીગોલી કરન બીચ ડગર વાસો—અબમોરી.

ગાયન ૬૦૯ મું. રાગ—ભેરવી ઠુમરી-તાલ ઠેકો.

અબતોરી બાંકી, ચીત્ર બનમન બસ કરલીનો
પ્યારે પ્યારે બતીઆ કરકે
સનંદ કહેત વેતો જીનાહી
ડારદીઓ મોયેજાદુ ટોના કરકે—અબતોરી

ગાયન ૬૧૦ મું. રાગ—ભેરવી દાદરો.

મૈંજગાયે હારીહો મૈંજગાયે હારીહો-
પીઆ પાપી ન જાગે જગાયે હારી હો—મૈંજગાયે
નીચે બસે ગંગા ઉપર બસે કાસી
ચીડીઆ સબ જાગે હો બ્રજબાસીરે—મૈંજગાયે હારી.

ગાયન ૬૧૧ મું. રાગ—ભેરવી ટપો તાલ ઠેકો.

ચતર છબીલવા સ્યામજી મોરા,
આજ રહો મેડે ડેરે—હો સ્યામજી.
બાર બાર બીનતી કરૂ કહું કર જોડી સ્યામ
પ્રીત લગાકે જામતી ઓર ત્રીઆકે દવાર—હો સ્યામજી.

ગાયન ૬૧૨ મું. રાગ—ભેરવી ટપો તાલ ઠેકો.

રાજ ઇંદ્ર મોરા,
મેતો જીંદ સદકે ભરી કીરતી યારાંહો—રાજ ઇંદ્રા
જારી જરૂખા મેહેલાં રસ માણુ
અરે ઢોલા યારો મીઆં
સ્યામ પધારો પીઆ મેરે ડેરે—રાજ ઇંદ્ર

ગાયન ૬૧૩ મું. રાગ—ભેરવી ટપો તાલ ઠેકો.

સજન સાઇઆ સામા મીલે તો
મે વારી વારી જાન દીલોના—સજન સાઇઆં
હમ દમ ઇરકો દે કોઇ ન પુછે
કોન કરે એસી ગોળ ગુમાવે ચાંદીસોના—સજન સાઇઆં.

ગાયન ૬૧૪ મું. રાગ—ભેરવી ઠુમરી તાલ અધ્ધો,

કેસે છુટે દઇઆં બાલાપનકી પ્રીત.
હેજી સૈયાં મોરે બાલાપનકી પ્રીત—કેસે છુટે
સાસ બુરી મોરી નનદ હઠીલીરે
એહી ગવન વાકી રીત—કેસે છુટે

ગાયન ૬૧૫ મું રાગ શુધ્ધ કલ્યાણ તાલ એક તાલો.
કોઉ રસીલા છબ અત ન્યારી, બતલાવો હમે સખીરી.
બીર હાકી મારી ગભરાતી, અકુલાતી મધમાતી કારે કર-કોઉ
મોહની મુરત બતાલાવે અર ાન કર સબ મન,
કટત નહિ હમરી રયેન--કોઉ.

ગાયન ૬૧૬ મું. રાગ હમીર કલ્યાણ. તાલ તીત્રો.
ગાવો મીલકર રાગ હમીર, સંપુરન મેલ કરત હયે,
સમય સમય, ગાવત્ત રાગ, ચતર કહત મન બસત હમીર
ગાવો મીલકર.

ગાયન ૬૧૭ મું રાગ હમીર કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.
કરોના જગરા હમસે પીયરવા, સાચ કહુ તોહે દુખ લાગત હયે,
નાહક કરત હમસે ઢીટાઈ લંગરવા—કરો.
મયે તુમસે જો બોલી ચાલી, માફ કરો, સબકુંજ બેહારી
કોઉ કહત કપટી હયે ગીરધારી, શામ સલુનયે હમ નીસદીન
વારી કરોના જગરા.

ગાયન ૬૧૮ મું રાગ કેદાર તાલ સુલફાગ
મોરી નૈયા કે ખેવૈયા તુજ બીન નાહી કોઉ પાર લગાને વાલા.
દાતા મોરા શાનોવાલા—મોરી.
જલ થલ સબમે તુહી, જહાં દેખુ વહાં જલવા તેરા,
કષ્ટ હમરે દુર કરો તેહારે ચરન આયે પરે—મોરી.

ગાયન ૬૧૯ મું કેદારો ખ્યયાલ તાલ તીલવાડો.
મારા જીઅરારે મા મારા જીઅરા.
તરશેરી તેહારે મીલનકું.
અછોનીકો સુંદર દરસ દેખાડે.—રેમામારા.
કુછ ભુજ ફરકન લાગી મીલનકું.
રેન જાવત ના દરસવા જો ચીત ચાહત તે હારેં મીલનકું
નેન ચાહત દરસનકુ—રે મામારા.

ગાગન ૬૨૦ મું કેદારો ઠુમરી તાલ અધ્ધો.
આજ મોહે આનંદ બધાઇ
મીતા પીઅરવા સુભ ઘડી સુભ દીન.
સોહત સુખ સેજરીઆં—આજ
બોહત દીનનકી બરજાં રહી છું
બરજત અબ્બ બર પાઇ—આજમોહે.

યન ૬૨૧ મું. રાગ છાયાનટ તાલ ત્રીતાલ.

ઇતની બાત મોરી માનો, કનૈયા, લાગત અબ મયે તોરે પૈયા,
આન સભી સખી બલ જૈયા—ઇતની.
બીન દરશન મોહે ચયેન ન આવે, કબહુ શામ હમે ગરવા લગાવે,
ચતર પીયાપે હમ બળ જૈયાં—ઇતની.

ગાયન ૬૨૨ મું. રાગ—હોરી.

હેરી આજ નાંચત બીરીજકી ગોરીરે, લોક દેખન આવે.
સુંદર નાર લટકશે ચાલે. કુંમ કુંમ ગુલાલ ઉડાવે.
લોક દેખન આવે—હેરી આજ.
ફગવા મોંર મંન ભાવે ઉનકુ, આનંદ ઉમંગ લગાવે,
સુંદર નાર શબકુ રીઝાવે, લોક દેખન આવે.—હેરીઆજ

ગાયન ૬૨૩ મું. રાગ—હેરી.

હોરી ખેલન દેએરે ગોશઇઆં, પરૂતોરે પઇઆં મોરે શઇઆં.
ઉંગલી પગર મોરી ચુંદરી જહટકી, તરક ગઇ મોર અંગીઆ.-હેરી.
હાહા કરત તોએ બીનતી કરત હું, અબ તું માંન લેરે ઓ
શઇઆ પરૂતોરે પઇઆ—હેરી.

ગાયન ૬૨૪ મું. રાગ—હોરી.

માંથે હોરી આઇ ડફ બાજન લાગે.-માંથે
બીનદરા જોવનકી કુંજ ગલનમો, મોરલી હેવર બજા ઓરી
ડફ બાજન લાગે.-માંથે
ગોકુલમે ડફ બાજે, પાણીઆં ભરન ગઇ રાધા એકીલી.
ગોકુલમે જમુનામે બાજે, મથુરામે બાજે.
શબ ગોપીઅનોકુ નચાવે, પાણીઆં ભરણુ ગઇ રાધા એકીલી
ગોકુલમે ડફ બાજે-માંથે.

ગાયન ૬૨૫ મું. રાગ—હોરી.

તુને હરશું ચીત ન લગાઇ, શંકીરી કેશી ઉંમર ગુમાઇ.
નર નારી શબ ઉનકોહી ચાહવે, મને એશો પીઆ પાઇ
આ નગરી પર કરંમ અલીકો ફીર ગઇ રાંમ દુહાઇ—તુને

ગાયન ૬૨૬ મું. રાગ—હોરી

હોરી ખેલનકું આઇ રાધા હરશે, છીન લઇ પીચકારી મકરશે.
અબીર ગુલાલકી બાદલ છાએ, કુંમકુંમ મેહા જમાં જમ બરશે.
છીન લઇ પીચકારી મકરશે, તુમબીન મોંહકુ કલ ન પરતહે-હોરી

ગાયન ૬૨૭ મું. રાગ હોરી.

કાણુ ખેલે હોશી હોરી હમારી, જામે આઇ ગવન વાકી શોરી.
નનક તમોરા શુનત શારંગી બનબો મીરદંગ બજા આઇ.
ધેઆંન ગેઆંણુ જપ કરીશનાં રાંમ જખ જોરી હમારી
કાણુ ખેલે

ગાયન ૬૨૮ મું. રાગ હોરી.

જાઓરી પીઆકુ મનાવો, મેરો દીન બઢત શોહાગ.
શઇઆં નહીં આએરી, શંગરી શખી મીલ હોરી.
ખેલતહે હમારો પીઆધર નાહીગે, જીનકો પીઆ પરદેશ બશતહે.
ઉનબીન કેશો શોહાગ, શઇઆં નહી આએરી–જાઓરી

ગાયન ૬૨૯ મું. રાગ–હોરી.

પેઆરા મોહન બનશીવાલા કનઇઆ પેઆરા મોહન.
મોહે માગએ પીચકારી, મેં ભીજગઇ શારી.
ઓર દુરજા અઠારા, પેઆરા મોહન.
એકતો મન તોરેકી લોને, તોકો ગાલીદીની કુચ બાતકીની
ગોરી હોરીકે દીન મોશે કરત બલ જોરી એશો ભઇ મતવારા–પેઆરા

ગાયન ૬૩૦ મું. રાગ—હોરી.

આજ હોરી બાજ બામન એક બારી, તોરા બીનંમ ચતર
ટએશા ખેલાંરી.
બગો શાઆ આવાજ મોરલીકી જો, પોંહચી, શુનતદીવાને
શુદ બુદ ખોએ ડારીં–આજ.
નદાનેશેતમ કએશા રંન પરેગાહા. ચે કુદરત અમ જો ભર
પીચકારી.—આજ.

ગાયન ૬૩૧ મું. માલકોશ ધ્રૂપદ—તાલ ચોતાલ.

તેરી તો ગત અપાર મોચે બરની ન જાત,
નીરંજન નીરાકાર નારાયણુ—તેરીતો.
સપ્ત પ્રીપ સપ્ત સાગર અષ્ટ કુલ પરબત,
મેરૂં સેવ્યો સપ્તદા નારાયણુ—તેરીતો.
તું જલ થલ પવન તેજ તુંઇ ધરતી અસમાન,
તુંઇ ઉડગન સરવ નારાયણુ—તેરીતો.
તાન સેનકે પીઆ ગટ ગટમેં કરત-ધ્યાનં,
અગમ નીગમ સકલ શ્રેષ્ઠ પારાયન–તેરીતો.

ગાયન ૬૩૨ મું. રાગ-આશાવરી તાલ ત્રીતાલ.

સજન મોસે નાહી કરો જુટી બતીયાં-સજન.
સૈતાન કે ઘર આવત જાવત, હમરી લીની નાહી એક જબરવા,
ઢીટ લંગર ભયે હમસે મધુબન-સજન.

ગાયન ૬૩૩ મું. આસાવરી ઠુમરી-તાલ અધ્ધો.

મોરી સુધ ના લીની પીઆ પ્યારેને
મેતો બાર બાર બીનતી કરાં-મોરી સુધ.
કોન સખી મોસે બેર પરીહે,
નાહક મોહે સતાવે-મોરી સુધ ના લીની.

ગાયન ૬૩૪ મુ ટોડી ધ્રૂપદ તાલ ચોતાલ.

સનમુખ મોરે રામ ખડે, અપને બંધુકે સાથ,
સબ મીલ જાવો ઉનકી છબ દેખને-સનમુખ.
હસત હસત લોગાં મન રાજી, એહી હમારો ભાગ,
કીતને દીનપે પ્યારે હમારે,
પધારે અયોધ્યા નાથ,-સનમુખ.

ગાયન ૬૩૫ મું. ટોડી હોરી-તાલ ચાચર.

નાહી ફેંકો ગુલાલ અબીરવા.
પીઆ નાહી ફેંકો ગુલાલ અબીરવા,
મે તોરે કારન આઇ-પીઆ નાહી.
ગુલાલ કરત મોરી સાડી રંગીલી,
સાસ દેખે દે ગારીઆં-પીઆ નાહી.

ગાયન ૬૩૬ મું. મુલતાનાની ખ્યાલ-તાલ ત્રીતાલો.

સોહેરી માઇ કુંવર કાહાન બરજે
મોરો જીઆ લરજે સોહેરી માઇ.-કુંવર.
અતહી ચપલ છલબલ ન કરત સંગ,
લાગોદી રેહેત તન તજત ન એક પલ.
છલબલ કરત નડરત કાહુકે સંગ,
કેસે કરે જળ ભરજે સોહેરી માઇ.-કુંવર કાહાન.

ગાયન ૬૩૭ મું. રાગ મલાર.

ગરજત બરશત ભીજત (બેવાર)
અપને પીઆકો ઇઆર પેહરવો—ગરજત.
જબ દેખુ તબ અંખીઆં શીરાની
એતને દીનમે આપશે રેહલી-ગરજત

શાવણુ આએ એ લાલ ચુંદરીઆં,
દેઓ દેઓ ગરડુ લગાંએ—ગરજત (બેવાર.)

ગાયન ૬૩૮ મું. રાગ-મલાર.

જર લાગીરે શખી! શાવનકી (બેવાર)
શાવનકી મન ભાવનકી-જર લાગીરે
હે કોઇ એશા વારી પીઉકી મીલાવે (બેવાર)
ખબર કરે ઘર આવનકી-જર લાગીરે.

ગાયન ૬૩૯ મું. રાગ—મલાર.

મોરા પરાંત લરજે હો બાલમાં મોરે (બેવાર)
નાની નાની નીકી નીકી બુંદરીઆ રૂમ જુમ બરશે-મોરા.
અંતઇ મોરા શોર કરે, પપઇઆ પીઉ પીઉ બોલે,
પીઆ બીન જીઆરા મોરા તરશે.—મોરા પરાંત

ગાયન ૬૪૦ મું. રાગ-મલાર.

રૂમ જુમ આઇરે બદરીઆ (બેરાર)
જીની જીની બુદંન બરશે મેહરવા.—રૂમ જુમ.
એક તો ઘન ગરજ ગરજ બીજલી ચમકે
પીઆરો શઘરંગ પીઆ બીન તરશે હરવા-રૂમ જુમ.

ગાયન ૬૪૧ મું. રાગ—હોરી.

અબ હોરી કે મોશંમ આએ લાલા, મેબી શહીઆ ઘર જાઉંગી.
અબીર ગુલાલકી ધુમ મચી કશેર માધોમે દઉંગી.--અબ હોરી.
ભર પીચકારી માએ મારી, લાલા, મેંબી શહીઆં ઘર જાઉંગી.

ગાયન ૬૪૨ મું. રાગ હોરી.

કેશી શોહાવે જાની બીન એ હોરી—કેશી.
અરી આગ લગો હોરી જલ કીઉ ન જાવે
પીઆરે બીન એ હોરી—કેશી.
જાંની બીન એ હોરો કેશી સોહાવે.
અબીર ઉરાવત લાલા ભસી બદરી,
મેરે ભએ પીઆ ધુલ ઉરાવત-કેશી શોહાવે.

ગાયન ૬૪૩ મું. રાગ-હોરી.

બાંકે મીરજાંને ધુમ મચાઇ, ઢાલ તલવારોશે ખેલુંગી હોરી,
શા વરેશે મે ખેલુંગી હોરી, ગોકુલ જાઉતો રંગ પડતહે,
મથુરા જાઉ પીચકારી, કાશી જાઉ તો કીચ પડતહે
અએશી કીની બરજોરી—બાંકે મીરજાને.

ગાયન ૬૪૪ મું. રાગ—હોરી.

બાવરી બન આઇ તુજે કીન હોરી ખેલાઇ—બાવરી બન.
શાશ કહે મોરી બાલી બવરીઆં, અંગીઆ કાંહાં જડકાઇ તું
જે કીન હોરી ખેલાઇ—બાવરી બન.
મેં જો ગઇ જમનાં જલ, ભરને કાંહાંનાંને રંગમે બીગોઇ,
ઊનને મોકું હોરી ખીલાઇ,—બાવરી બન.

ગાયન ૬૪૫ મું એમન કલ્યાણ ખ્યાલ તાલ તીલવાડો.

પ્યારે ગલીઓમેં કરત પુકાર
રાત દીન પીયા સમુરન તેરો.
સુનત મોરલી આ બ્રજકી નાર.—પ્યારે.
કુંજ બિહારી છબ નિરખત પ્યારી.
ગોકુલ ક્રષ્ણ મુરારી.
નેન સેન સુન બીખલ ભએ હય,
સબ સખી અનમે રાધા રાની.—પ્યારે.

ગાયન ૬૪૬ મું જેજેવંતા ધ્રુપદ તાલ ચોતાલ.

રંગ રહે લાલ ઉનહી તેરે સંગ
નીરખત છબ ઢંગ પરત ઓર માઇ,
હમસે અવધ બધી અંનત બીલમ રહે
કરત ફેરત પ્રીત નઇ નઇ યુર યુર,
જાઓજી ઉનીકે જાહાં સારી રેન રમે,
કાયકો ઉત પરત મેરે દુર દુર.

ગાયન ૬૪૭ જેજેવંતી ખ્યયાલ તાલ સુલફાક.

નંદજીકે દવારે કોઇ માલા મેરી લે ગયો,
માલા મેરી લે ગયો.
માલાતો મે ઓર પાઉ રાજ ઢોલા કહાં પાઉ,
ઓહોહી, બીસ બાસી ગાતી છાતી મેરી છો ગયો.

ગાયન ૬૪૮ મું સીહાનો કાહનડો તાલ ચાચર.

તોરે ચિત્ર બનમે કરજ વામે ચસકો,
બડોરી પેંહચ મોપે ડારોની રસકો—તારે.
તેડોહી મેડો પેંહેચહી ન્યારો,
કરૂંગી મે અપનેહી બસકોહી બસકો.—તોરે.

ગાયન ૬૪૯ મું. મારવા—ઠુમરી તાલ ત્રીતાલ.

નીકી લાગે તોરી બતીઆં
નાહુઓ નાહુઓ છતીઆં—નીકી લાગે

સાસ બુરી મોએ રૂસ ભરેગી
નનંદ કરેગી તાના
અનાડી લંગર તોરી દેખી ચાલ.
મોસે નાહીં લગા તોરી ગતીઆ.-નીકીલાગે.

ગાયન ૬૫૦ મું. કલ્યાણ ખ્યાલ-તાલ તીલવાડો.

હરીને મોહેકુ સબ સુખ દીનોરે
દુધ પુત અન ધન ઔર લછમી,
બર પાયો ગોવિંદ રંગ ભીનો.-હરીનો.
અધમ ઓધારન ગિનકા તારણ.
કૃયા સિંધુ ભય હરન શરન,
મોહે સબ બિધ લાયક કીનોરે.-હરીને

ગાયન ૬૫૧ મું. એમન ખ્યાલ-તાલ તીલવાડો.

અબ ગરવા જાને દે પીઅરવા મીતા પીઅરવા
રેન ગય્ર અબ ભોહોત સજનવા જાગે હમારી નનંદીઆ,
એકતો બગરકે ચરચા કરત લોગ
દુજે સોસનીઆ ગર આવે,
સગરી બીયત મોયે આન પડત હય,
જાગે હમારી નનંદીઆ.-અબ ગરવા.

ગાયન ૬૫૨ મું. ખમાચ કાફી ઠુમરી (મીશ્ર) તાલ ઠેકો.

અરે હાંરે સઇયાં હમશે કરો ના પ્રીત-અરે હાંરે
રીરત હુ ન્યારી અલબેલે મતવારે,
તુંમ કાહકે નહી મીત-અરે હાંરે
તુમ સોતનગરૂ આવન જાવન હય
કોન ગાંવકી રીત-અરે હાંરે

ગાયન ૬૫૩ મું. રાગ ધાની—તાલ ઝબતાલ.

પીયા હમસે કાહે કરત, બરજોરી કરો ના ઠઠોરી.
નંદ કુંવર જબ આવત, છેડત હમકો નીસદીન—પીયા.
ઘરસે જબ નીકસત, મગબીચ હમકો રોકત,
દેખત રહત બ્રીજ નારી, છોરો હમકો પૈયાંપરત- પીઆં.

ગાયન ૬૫૪ મું. રાગ બાહાર તાલ ત્રીવરો.

સગન બન ગગન પુરવા, ચલત પવન પુરવાઇ મોરી માઇ,
જીયા હમરા અતહી ડરાવત--સગન.

કુક સુનાવે હેરી કોયલીઆં, ભવરનકે યંકત કલીરસ ભરીલ,
બીરહાં અગન મોરો જીયાં જરાવત, ચતર કહત રૂત બહારકી
સગન બન.

ગાયન ૬૫૫ મું. રાગ—બાગેશ્રી તાલ ત્રીતાલ.

પીયા બીન મોહે સખી કલના પરે.
મનમે આવત તોહે લગાવું ગરે—પીયાં.
મન મોહન છબ અતહી લુભાવે,
મીલ ઝુલ કર સખી મંગલ ગાવે—પીયાં.

ગાયન ૬૫૬ મું. રાગ—ધનાશ્રી તાલ ત્રીતાલ.

જાને દે કર છોડો છેડો નહિ—જાને દે.
ઝગરા કરત તુમ હમસે ના મોહન સાસ નનંદ દેંગી ગારી,
સુનેંગી મેરી દેખો બીન્‌ સામ ગરવા લગાયે ઠાડે,
મયે તો કહુ નાહી નાહી—જાને દે.

ગાયન ૬૫૭ મું, સારંગ ઠુમરી તાલ દીપચંદી

સૈયાને મેકુ ગરવા લગાય લીનોરે
એકેલી જાનકે મોકુ ગરવા લગાય લીનોરે—સૈયાને
સાસ નનંદકીમે આઇ ચોરા ચોરી
પ્યારેને મોકુ અલગ બોલાય લીનોરે—સઇઆંને

ગાયન ૬૫૮ મું. રાગ—સારંગ તાલ એકતાલો

કર મેહેરકી નજર હમપે, સારંગ પ્રાની કરત બીનતી—કર,
અમૃત રસ ભર બરસાવત, સબ સખીયન મીલરીઝીવત,
ચતર કહત નીત દરશન, રૂપીકે હૃદયે કમલપર—કર.

ગાયન ૬૫૯ મું. રાગ સુહા તાલ ત્રીતાલ.

સુહા અતહી સોહત હયે, ચતર સુધ હમરી સબહી બીસરાઇ—સુહા.
ખોજત ખોજત સબહી હારે, પર નાહી પાવત કોઉ ભેદ વાકે—સુહા

ગાયન ૬૬૦ મું. રાગ—સુહા તાલ ઝબતાલો.

ગુની સુનાવત રાગ સુહા, મનકો બજાવત બાગ,
તનપે સુહા કરત દાગ, સુનાવત રસભરી બાગ,
ષાડવ સબ કોઉ કહત, ધઇવત કો નાહી છુવત,
ગુની દો નીશાદ ગહત, રૂપી નીત ગુન ગાવત—ગુની

ગાયન ૬૬૧ મું. રાગ—ભેરવી તાલ ઝપતાલ.

દારીદ્ર દુઃખ ભંજન બીગ્યાન રસ કાન માહા ગ્યાન ગુરૂકી
સૈવાતુ કરરે—દારીદ્ર.
બીફૂત સુરજન પરગીત શુધ્ધ મુખ ગાવો,
સદા રંગ કહત સત્ય સુરનકો ધ્યાન તું ધરરે—દારીદ્ર.

ગાયન ૬૬૨ મું. રાગ કાફી ખ્યાલ-તાલ તીલવાડો.

મત છાંડોરે લાગી પ્રીત મોરારે નાદાન સૈંઆર,
દેગી સઇઆ તોરી પરતીત
મેદી શિખ ન માની ભલા-મત છાંડો
ઇસ્ક લગાંદ વારી પીઆ પરેદેશ સોતનીઆ દેગઇ તાના,
સબ જલ જાવોરે એસી પ્રીત-મત છાંડો.

ગાયન ૬૬૩ મું. રાગ કાફી ઠુમરી-તાલ ઠેકો.

સઇઆ તોરી બતીઆં મે, ના માનુંગી.
દુગન-મેતો તોસે હારી તું તો નીપટ અનારી.
તેરી નેનો દી કટારી મોરે જોબનાપે મારી-તોરી બતીઆ.
આએ અચાનક મોહન પીઆ.
એઇસી મેતો ભોલી નહિ તોસે દર જાવુ-તોરી બતીઆ

ગાયન ૬૬૪ મું રાગ કાફી ઠુંમરી—તાલ અધ્ધો.

નેક નજર મોરેં મન બસ કર લીનો.
આલી ઉન સાવરીઆને કીની બરાજોરી,
બાટ ચલત બસીઆ બજાઇ-નેક નજર.
નીંદ ન આવે મોકુ દીનરે ન સજની
મોરી સખી ઉન બીન મેકુમ્હે સતાવે,
બીનતી સનદ પીઆસે મોરી કહીઓ જાય-નેક નજર.

ગાયન ૬૬૫ મું. રાગ શંકરા-તાલ એકતાલ.

યાકો પાર ના પાવે, છાન છાન સબ હારે,
ચેહ રાહ ગુરૂ બતાવે, જો હીરદયે તું વાકો ભાવે-યાકો
દેવનકે દેવ મહેશ, શંકર ભોલાનાથ,
બીનતી કરૂં કર જોર, દીજે ગ્યાન મહેશ મોહે-યાકો.

ગાયન ૬૬૬ મું. રાગ માંઢ—તાલ ત્રીતાલ.

કયેસે કટે એ રતીયાં પીઉ દરશન બીન
કોયલીયાં કાહે કુકત હુકત નીસદીન-કયેસે.
જલીકો કાહે જલાવત હે? પપીહરા, પતીયાં લીખ લીખ હારીરે

કબહુ તો દે ખુંગી સખીરી દરશન વાકો,
ચતર પીયાસે કહુંગી લાગે મધુ બનકો—કયસે.

ગાયન ૧૬૭ મું. રાગ દેશ—તાલ એકતાલો.

અપનો દેસ તું કાહે સોરત, ફીરત રહત જંગલ ચંગલ.
જીંદગી તેરી હો જાવેગી ખાક—અપનો.
આદમ દમકા કુચ્છ નાહી દમ, વાનર કર તું અભીમાન,
કહત રૂપી તું મેરો માન, થોડે દીનકા તું મેહમાન જાન—અપનો દેસ.

ગાયન ૧૬૮ મું રાગ સોરઠ-તાલ તીવરો.

ધનુષ ધર કર આગે શીવ જબ, કંપન લગે સબ દેવરે,
દેવન માહાદેવકી ગતી ન્યારી, રૂઢ મુઢન બીરાજે—ધનુષ.
ગગન પર વઇમાન ચલત હયે, દેખને લગે સબ દેવ દુખ મબર,
ન જાનું કાહા હોગો અબ જગતપર, ચતર કહે નીત કરૂં વાકી
સેવરે—ધનુષ.

ગાયન ૧૬૯ મું. રાગ—જીલ્લા.

બગીયાં બગીાં બગીયાંરે, મારો બાલમ બીરાજે બગીયાં
મોર મુંધટ પીતાંબર ધારી, કુંડળપર ચીત લગીયાંરે,
મારો બાલમ બીરાજે બગીયાં—બગીયાં
વંદ્ર વનની કુંજ ગલનમે, સોલસે ગીપીને શામે ઠગીયાં રે,
મારો બાલમ બીરાજે બગીયાં—બગીયાં
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણુ કમળ ચીત લગીયાંરે,
મારો બાલમ બીરાજે બગીયાં—બગીયાં

ગાયન ૧૭૦ મું. રાગ—સીંધ્ર ભેરવી ગઝલ.

ચમનમે આકે કોઇ દમ જોતું સબા ઠયરી
નસીમે બુલ બુલે શેદા ખેજાંબી આ ઠયરી
જુનુને છોરાના એક કુતાર પેહેરન ચેરા
બદન પર ખાક ફકીરોં કે એ કબા ઠયરી
ગયા ન જીતા હુવાકુ યારસે કોઇ,
ગલી સનમકી અજીજો એ કર્બલા ઠયરી.
જો કત્લ કર કે મેરી લાશકો કીયા પામાલ,
હમારા ખુન તેરે પાંઉ કી હીનાં ઠયરી,

ગાયન ૧૭૧ મું. તાલ દાદરો.

મએ જગાએ હારીરે, પીઆ પાપી ન જાગેરે.—મએ
નીચે બસે ગંગા ઉપર બશે કાસી,
બોલી બોલે ચીરઇઆં મએ પ્રીજ બાસીરે—મએ

ગાયન ૬૭૨ મું. રાગ—ખમાચ લાવણી.

નીકલા હય કાતીલ તુંહી હમારા,
અપનાં જી હમને તુઝપર નીસારા—નીકલા
હયદમે હમકો ડાલકે બયકા હય તું શાદ,
ગમી હમે શાદી તુમહે સદા મુબારક બાદ,
ક્યું કે હય આલમકા તું પીઆસ
એક નજરતો આંન કર દીખલા દે દીદાર,—અપનાં

ગાયન ૬૭૩ મું. રાગ દેશ ઠુંમરી.

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કયેસે નીભાવોગે
નદીઆં જોરસે બેહતી ખવઇઆં સુજ નહી પડતી,
પોકારૂ આપને હેમદકુ લગા દેઓ પાર મેરી નઇઆ-સુનો
બાલપન ખેલમે ખોયા જુવાંની નીંદભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા નબીજી આસરા તેરા—સુનો.

ગાયન ૬૭૪ મું રાગ ગોંડ ઠુમરી.

પીયાકો સંધેસા મોરા કહીયો જા,
જારે જારે કાગા જારે.-પીયાકો સંધેસા.
યાદ આવત મોહે ઉનકી બતીયાં
ઉન બીન જીયા જાએ,
જબસે પીયા પરદેસ સીધારે
તબસે ખબર મીલીનાં—પીયાકો.

ગાયન ૬૭૫ મું રાગ ખમાચ ઠુમરી.

સજન નાહી મનકો દુખાવોરે,—(બેવાર)
ધીરજસે પાવે આસ મયે વારી.
નહી મનકો દુખાવોરે—સરજન નાહી
રયન દીનાં મોહે સોચ તેહારી,
સાથ ચલો પીયા જીયાકો જલાવો ન આવો
નાહી મનકો દુખાવોરે—સજન નાહી

ગાયન ૬૭૬ મું રાગ ભેરવી ઠુમરી.

મયે તો સેજરીયાપે ભુલી મોરા દે કંગનાં
મોરા દે કંગના મોરા દે કંગના-મયેતો
ઇસ કંગના કંગનેસે મેરો લગન લગો હય
તન મન દેઉંગી સૈયાં મોરા દે કંગના-મયેતો
ઓ કંગનાં કુ જાકે ઢુંદ કોઇ લાવો,
ધન માલ કરૂંગી ફના મોરા દે કંગનાં-મયેતો

તુમ જો સૈયાં કગનાં ન દેવો.
માઝ્ગી કટારીઆં તોરે અંગીયા, મોરા દે કંગના-મયેનો

ગાયન ૬૭૭ મું રાગ માંદ.

મારો જોબન બીતો જાએ બાદીલા બેગાહ આયો રે
મયે ઉપર ખડો રહી નીચુ ખડો મોરો પીર,
ગરીબ બીચારા કયા કરે કઇ કસ લગ ગયો તીર-મારો
સાજનકુ પતીઆં લીખુ ઔર ભર ભર લીખું સલાંમ
જો દીનસે તુમ બીછડેરે મેરી લીની નીંદ હરાંમ
બા દીલા બેગાહા આયો રે-મારો જોબન બીતો જાયે-બાદીલા

ગાયન ૬૭૮ મું રાગ ભુપ કલ્યાણ ત્રીતાલ.

છબ સુંદર દીખાયે લીનો મોહે લુભાયે
મોસે મધુર મધુર રસ બતીયાં બનાય.—છબ.
બાત કરત મુસકાયે કાયે
ઇતઉત ચીત વત કછુ ચીત ચુરાયે
અયસો ચંચલ મન મેરો હરત ધાય—છબ

ગાયન ૬૭૯ મું રાગ યમન કલ્યાણ તીલવાડા.

દેખતહી ચીત ચોર લીયો હયે
સ્યામકો નામ મય જપત મનમે.
સ્યામસે સબ મેરો કાજ જીયો હયે-દેખત
યા જીગમે તુમારે ચરન સદાચીત પ્રાન દીયો હયે
અગમ પ્રેમ રસ મોહે પીયો હયે.-સ્યામસે સબ

ગાયન ૬૮૦ મું રાગ તેલંગ ત્રીતાલ.

પનીયાં ભરન મય કયસે જાઉં ઘરસું
મગ રોકી ઠાડો મોસે કરત બરજોરી સ્યામ.
લટક રહી ચુદરી સરસુ પનીયાં
પરત પૈયાં લેવું બલૈયાં
તોસે બીનતી કરત મયે હારી, ચેહ ધીઠ લંગરવા
લપટ ઝપટ મેરી મટકી પટકી સરસુ—પનીયાં.

ગાયન ૬૮૧ મું રાગ કાફી ઠુમરી. ત્રીતાલ.

મગમ સ્યામ મોરી ગગરી ગીરાઇ
બાટ ચલટ મોસે કરમ લરાઇ-મગમ.
મયતો નીર ભરન નીકસી ડગરવા પન ઘાટ ચલી જાત

પકડ હાથ છુવટ ધાત ઔર બાત
સુન સજની ઐયેશ પીયાને મૈં લગાઇ ધમકાઇ ડૈરાઇ-મગમ

ગાયન ૬૮૨ મું   રાગ માંડ જીંઝોટી કહેરવા.

તોસે બચન દેકે મયે હારી બલમાં
હારી બલમાં રે મયે હારી બલમાં—તોસે
જો તું મોરે પીયાં સ્નાન કરોગે
તુમરી બનુંગી પનીયારી બલમાં—તોસે.
સાસ નીઠુર મોરી નનંદ ઠગારી
દીવરા દેવે સોકો ગારી બલમાં—તોસે
કર્મકી રેખા કહી ન જાયે
મય બીરહન દુઃખીયારી બલમાં—તોસે.

ગાયન ૬૮૩ મું   રાગ પહાડી લાવણી.

કયસી બજાઇ તુંને બાંસરીયાં સુન બનસીવાલે
જીયાકો આવે નહી ચયેન રે, દીન રયેનરે.
કયા કહેનારે-સુન બનસી વાલે-કયસી.
ટેરે સુનાયે ગયો, જીકો લુભાયે ગયો.
અમૃત બરસાયે ગયો.
બ્યાકુલ મયે તોરા બનસીસે દીન રયે નરે નાહી ચએનરે
કયા કહેનારે સુન બનસી વાલે-કયસી.

ગાયન ૬૮૪ મું   રાગ માંઢ લાવણી.

સોબત સજજનકી કરનાં
કપટી લોગનસે ડરના, ભલાઇસ જગમે-સોબત
સોબત કરીએ અયે સોંકી જો અગમ બતાવે બાત
સોબત કરીએ ગધ્ધો કી તો ફીર ફીર મારે લાત-ભલા ઇસ જીગમે
સોબત
સોબત કરીયે અયે સોંકી કે જયસે ટંકન ખાર
આપ જળેપર આખરી વ્હો ભાગ્યા સાંધેહાર ભલાઇસ જગમે
સોબત કરીએ અયસોંકી કે જયસો સીસકો બાલ.
કટે કટાવે તોબી અપનો કબીન છોડે ખ્યાલ-ભલાઇસ જગમે.

ગાયન ૬૮૫ મું   રાગ રામ કાનડા ત્રીતાલ.

લંગરવા છોડો બૈંયા મોરી
કરકન લાગીરે નાદાન ચુરીયાં
દોઉં કરનસે પકડ મરોરી—લંગારવા

તુમારે મીલનકો આઇરે પીયરવા
સાસ નનંદકી મય ચોરીરે ચોરી.—લંગરવા.

ગાયન ૬૮૬ મું રાગ દરબારી કાનડા.
મોરી શુને સ્યાઆમ
છાંડ દે લગલવા,
કહા માન જારે, હું તેરી ચેરી–મોરી.
જાને નહી દેત ઢીઠ કનૈયાં બીન્ડા કહે નહી પાતુકા દાન તેરી–મોરી

ગાયન ૬૮૭ મું રાગ દેશ દાદરો.
રે એ ગોવીંદ રાકો ચરન અબતો જીવન હારે
નીર ભરન હીત ગઇ સિંધુકે કીનારે
હાથ પકડ લેત જાત મોહે મજ ધારે—રેએ

ગાયન ૬૮૮ મું રાગ પીલુ બરવો ગજલ દીપચંદી
લગા હય દીલ પ્યારેસે નીબા હોગે તો કયા હોગા.
હમારે કલ્બમે પ્યારે સદા રહોગે તો કયા હોગા.—લગા.
હમીકો ચાહ મીલનેકી મીલા વોગે તો કયા હોગા.
હુસ્ન ચશસોકે પ્યાલે ભર પીલા વોગે તો કયા હોગા.-લગા.
જરા દીદાર તુમ અપનાં દીખાવોગે તો કયા હોગા,
હમ મરતે હય તેરે ગમમે જીલાવોગે તો કયા હોગા.-લગા.
અજબ દીદાર રૌશન હય છીપાવોગે તો કયા હોગા.
ચમન બીચ આન કર મુખડા દીખા વોગે તો કયા હોગા–લગા.

ગાયન ૬૮૯ મું. રાગ બેહાગ ઠુમરી. ત્રીતાલ.
મોરો ઘુંઘટ પકર મગ ઠાડોરી
આલીરી કયસો નીપટ કનાઇ
મટકી ફોરી દધી લુટત ઝકજોરી–મોરો.
લાલ અધરસે દે પીચકારી
દેખ બીજાઇ નવરંગ સારી
લુટત જોબન ગયો કહાં ગીરધારી.–મોરો.

ગાયન ૬૯૦ મું. રાગ સોરઠ ત્રીતાલ.
પનીયાજ ભરન ગઇ બીચ ડગર મોહે ઘેરી
મયતો ચંચલ નાર હું નીપટ નીડર નટવર નટખત
દેખો, હમરી કછુ નાહી સુનેરી–પનીયાજ.
બીન્ડા કહે નહી માનું કાન તેરી—મોરી.
લપક ઝપક મયતો ગઇ પન ઘટપર

ગગરી ઉતાર લીની રે મોરી
ગોહર પ્યારી મયતો નયના તો પેવારી જાઉં બરજોરી કીની
મોપેરી—પનીયાજ.

ગાયન ૬૯૧ મું. રામ સારંગ લાવણી.

જનમ તેરો બાતોમે બીત ગયો
કભી તુંને મુખસે ન રામ કહયો—જનમ
પાંચ બરસકા બાલા ભોલાં અબતો, બીસ ભયો
મકકર પરસીસી માયા કારન દેસ બીદેશ ગયો—જનમ.
ત્રીશ બરસકી અબ મતી ઉતજી લોભ હય બઢટ નયો.
માયા જોરી લાખ કરોરી તોભી ન તૃપ્ત થયો.—જનમ
સાધુકી સંગત કબહુંન નકીની નીચ સંગતમે રહયો.
કહત કબીર સમજ મન મુરખે થોરોહી બખ્ત રહયો—જનમ.

ગાયન ૬૯૨ મું રાગ જીલ્લા ગઝલ.

નાગનકે બચ્ચે નાગ ઉસે કયુ પીયાર ન કરનાં,
પ્યાર જો કરનાં તો હુશીઆરીમે ખુબ રહેનાં.
અગર હોવે કડવા લીમ ઉસે મીઠાં ન કહેનાં
અગર હોવે અપનાં દુશમન ઉસે બાત ન કહેનાં
અગર હોવે ઇલમદાર ઇલમ હસલકુ દેનાં.
કમ સીલકુ ઇલમ દેકે હુશીયાર ન કરનાં.
હુશીઆર જો કરનાં તો ઇતબાર ન રખનાં,
જો કરનાં ઇતબાર તો ખબરદારીમે રહેનાં.—નામનકે

ગાયન ૬૯૩ મું રાગ બીલાવલ ગઝલ.

હમશરે ચસ્મે બુતાં શામો સહર ગર્દીશમે હું,
ચર્ખસા અય આસમાં આઠો પહર ગર્દીશમે હું.
કાર હય ફીરનાહી મેરા રાત દીન પરકારસા
ચુ દીમાગે સાહિબે દોઇરાને સર ગર્દીશમે હું.
તાલી બે દીદારે સાકી હું મગર અય દોસ્તો
મીસ્લે સાગર કીસ લીયે મયે ઉમ્રભર ગર્દીશમે હુ.

ગાયન ૬૯૪ મું. રાગ જોગીઆ પદ.

સબદ સુનરે ફુલ પાઓ જગ અનદર પ્યારે
રખો માલીક સુખ ભાઇ એ આસીસ હમને સુનાઇ.
ભજન કહો રબકે—ફુલ પાવો જગ.
ફીકા બચનમે આન કર હકું ચઓ ફેરા જાન,
ઇનકે સુભાએ પર રહેનેસે પુરી ફકીરી માન

કબ ધ્યાન ધરે જો તું ભાઇ, કે નીપટ સુખ તન પાઇ,
અમલ કર તબરે-ફલ પાઓં જંગ,
અમલ હર્ફ મએ સીખ કર બના ખુબ હુસીયાર
સચ્ચા માંનક સંભુ સદાશીવ રખ ઉસપર આધાર—સબદ

ગાયન ૬૯૫ મું. રાગ ભેરવી પ્રભાત.

ઉઠો સજન ભોર ભઇ હરી ભજન ગારે,
પશુ પંછી જીવજંત સંત હો પુકારે-ઉઠો.
નીત પીતશે જો સજન ઇશ ગીત ગાવે,
કષ્ટ વાકે તારે પ્રભુ દુખકો નીવારે-ઉઠો,
જગમે જુગ જુગ વહી સાચ સુખ પાવે,
કામ ક્રોધ લોભ કપટ હીર દેસે નીકારે-ઉઠો.
કરત રઉ કર જોડ બીનત તેરે દવારે,
દુખ દલીદ્ર સંકટ મેરે પ્રભુ તું નીવારે.-ઉઠો.

ગાયન ૬૯૬ મું. રાગ—કહાનડાં ગજલ.

બતાડો કોઇ કે મોહબ્બત કહાં હય,
નેહાં યા યહાં યા વહાં હય—બતાદો.
હયે કુચ્છ ચીજ ઉલફત યા હએ ઐક યુંહી નાંમ,
કે જીસકા કીસી જા ન મીલતા નીશાં હય—બતાદો.
મેરા તો હય જો ચાહનેવાલા બસ સચ્ચા
તસદદુક મેરી ઉસકે કદમો પજાં હય—બતાદો
ન બેટેકા બાપ ઔર ન ભાઇકા ભાઇ,
જો દેખો તો મતલબકી સારી જેહાં હય...બતાદો.

ગાયન ૬૯૭ મું. રાગ—કહાનડા ગઝલ

હકીકતમે મતલબકી તો સબ જહા ઉય,
મગર નેકી મતલબસે ખાલી કહાં હય—બતાદો.
હો એક એકકી ઉલફત જો એ એક એકકે દીલમે,
ફરીસ્તે બશર હય જમીં આશમાં હય—બતાદો.
ઉઠા કર મુઝે ઘરમે લે ચલ અય માંદર
મેરી જખમકે દર્દસે જાતી જાં હય—બતાદો.

ગાયન ૬૯૮ મું રાગ ભેરવ ખ્યાલ તીલવાડો.

સાચી જુગમે નાહી રહી.
જુઠી સબસે પ્રીત ભઇ પ્યારે—સાચી જુગમે
જો જો કહુંસો બાત ઉડાવત

એ નાહી અપની રીત જાલની
સબકો દેખત અપને દીલસે
હમેના જાનો ભઇસો ભઇ પ્યારે.—સાચી જુગમે

ગાયન ૬૯૯ મું. રાગ સોહીની તાલ ત્રીતાલ.

પીયા સુનાવેરી અબ હમ સોહીની,
કરે હમકો સખીરી જાદુ ભરી મોહીની—પીયા:
સંપુરન કરે સોહીની રૂપ દીખાવે,
નીસદીન હમરોરી મન હરખાવે—પીયા.

સંજાણ માર્ચ.

ગાયન ૭૦૦ મું. તાલ કેહરવો.

ગોરા, શુરા, હમદીનોએ દીન કાજ છોડયું ઇરાન,
ધીરા, વીરા, દીવ થઇ આખેર કીધો મુકામ સંજાન
વેઠી દર્યે બેસુમાર આફતો,
તોએ દીન કાજ સઉ રહયા ખુશાલ,
જાદવ રાણાએ દીધો આસરો,
જે કીર્તીવંત કહાણા નેરીઓ સંગની વાંણીને
થયા આજ બારસો સાલ—વેઠી,
જાઇફ જવાનો સઉ ખુબ વખાણો,
અરદેશીર સમ હતા પેહલવાનો,
કાજે સંજાન ખોહયા જાનો,
સ્થાપ્યા ઇરાનશાહ કોમની જેથી વાહવાહ—વેઠી
ધન્ય ધન્ય ટોલા જરથોસ્તી ઉભો કીધો સ્થભ યાદગાર.
અશો દીનની નેક બરકતથી કીર્તી બજાવી તેં આશકાર,
તોખમ કયાનીની અમર કીર્તી જાલવી રાખજે હય દાદાર
ચાહે હયરત જગ જરથોસ્તીઓ રહો શાદ આબાદ દીદાર—વેઠી

God-Save-The-King

બાદશાહી રામાટોજન.

બાદશાહી રામાટોજન હરહમેશ સેવન કરવાથી તાકાત વીજળીની ઝડપે વધારે છે અને ૨૦૦ ઘોડાની શકિતવાળી મોટોરગાડીને પણ અટકાવવા શકિતવાન થવાય છે.

મગજને શાંત રાખી યાદશકિતમા વધારો કરે છે, ચહેરો હરહમેશ હસમુખો ખુબસુરત રાખે છે. આ દવા બનાવવામાં કેશર, કસ્તુરી, બરાસ, ઈલાયચી, જાવંત્રી, મરી, તજ, સુંઠ, દ્રાક્ષ વીગેરે વસ્તુઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. સ્વાદ પણ ઘણો ઉત્તમ છે. હરહમેશ સેવન કરવથી ક્ષય, દમ, જુની ખાંસી અરૂચી, અશકિત દુર થાય છે. આ દવા છાતીનું બળ વધારવામાં અદભુત છે. કીં. બાટલીના રૂ. ૨) પો. છ આના.

કાર્ડ વીઝીટ સાઇઝ. કીંમત રૂ. ૧૫-૦-૦

ફોટોગ્રાફના છુપા કેમેરા.

આ કેમેરાથી નાનુ બચ્ચું પણ સહેલાઇથી ગમે તે પ્રકારનો ફોટોગ્રાફ ઉતારી શકે છે, ફોટોગ્રાફ પાડવાનું કામ હમો દરેકને મફત શીખવી શકીએ છીએ, આ કેમેરાથી દરેક જાતના ફોટાઓ જેવા કે ઉડતું પક્ષી, દોડતી રેલ ગાડી, ચાલતાં, ઉભાં, બેઠેલા દશ, વીશ, પચીશ માણસનો ગુરૂપ સફાઈદાર ઉતારી શકાય છે. એકી વખતે જુદા જુદા છ ફોટો ઉતારી શકાય તેટલા માટે છ ડાર્ક સ્લાઈડ ડાયા ફ્રામ, બે વ્યુફાઈન્ડર, લેન્સ, પ્લેટ રીકોર્ડીંગ; સટર સાથે કીંમત માત્ર રૂપીઆ પંદર પો. વી. પી. ખર્ચ રૂ. ૧-૪-૦.

ત્રણ સાબુના બાકસ એકનો રૂપીઓ એક.

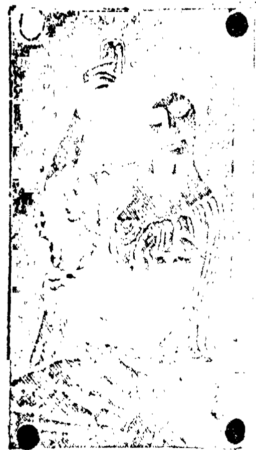
—: વગર ઇજાએ વાળ કાઢવા માટે :—

બાદશાહી સાબુ

બાદશાહી સાબુ—સફાઇથી વાળ દુર કરવા માટેજ છે.
બાદશાહી સાબુ—ચામડીનો અસલી રંગ રાખે છે કાળી પડતી નથી.
બાદશાહી સાબુ—વાપરનારાઓ સંપુર્ણ સંતોષ પામ્યા છે.
બાદશાહી સાબુ—ચામડીના તમામ દરદ નાબુદ કરે છે.
બાદશાહી સાબુ—હર હયતે વાપરવાથી નુકશાન થતું નથી.
બાદશાહી સાબુ—ત્રણસાબુનાબોકસએકના રૂ૧) પો. ૪ આના

સોલ એજન્ટ—સી. સી. મહાજન એંડ કું.

મુલજી જેઠા મારકીટ સામે—મુંબઇ.

...ભાઈ
તેને અને આપ
છે. હવે આરી
...બાથી તરફ

ઓલફીન્સ
મતઃ—"...દરેક
આપ્યા... હું
ભલામણ કરું છું

મુંબઇની
કુંવરીનું મતઃ—
જે આબાદીને લ
જેટલી મુબારકબ

પારસીઓ
મતઃ—"...પંચે
તમાં ઘરેલુ અને
ની શિક્ષકો તેમ
આપવામાં આવે
ખાનગી વર્ગો તથ
માટે જવાન મી.

એ ઉપરાં
હીમે અને આ
ફેલાવો કરતાં
...માં હોતાં
...બધુ ફિ

ી ફ઼ી

ને માટેનું

મુંબઇ.

ડાઇન રોયલ

માલયોના

ર ઠેકાણે

વાય એ

સામાન

ગંજાયર

છે.

ખાર ઠામ

ધ્યાન